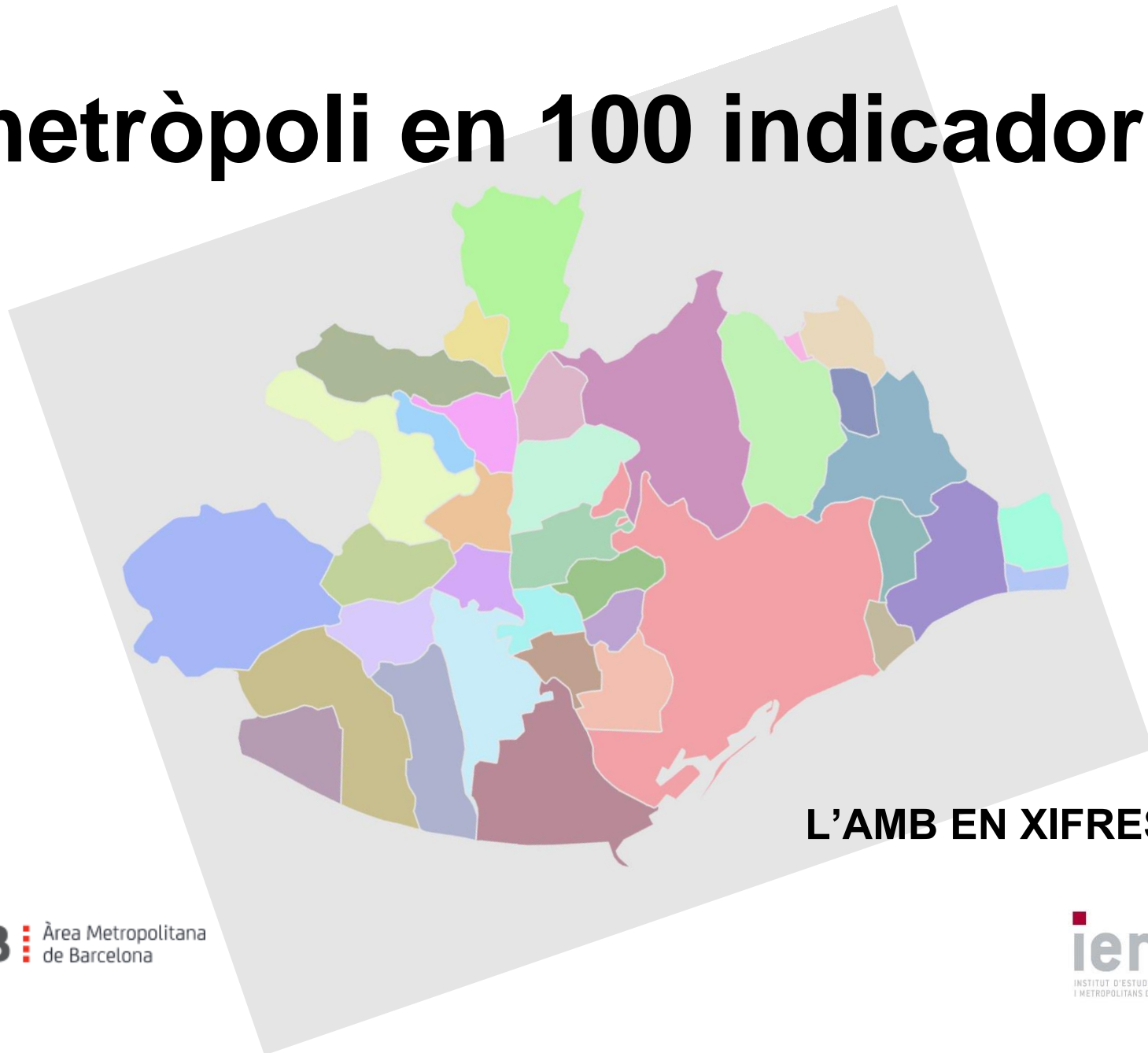

La metròpoli en 100 indicadors

L'AMB EN XIFRES 2019

La metròpoli en 100 indicadors

L'AMB EN XIFRES 2019

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

La metròpoli en 100 indicadors. L'AMB EN XIFRES 2019

Aquesta publicació ha estat realitzada per l'equip d'investigadors de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB).

Coordinació editorial: Jordi Llobet.

Aquesta publicació és una selecció dels indicadors més rellevants del Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA), plataforma web de serveis estadístics (<https://iermbdb.uab.cat/>) desenvolupada en el marc d'un conveni entre l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) i l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB).

Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona

Bellaterra, juny de 2019

Dipòsit legal: B 13353-2020

ISBN: 978-84-92940-41-7

Sumari

Número d'indicador		
0	Mapa de l'Àrea Metropolitana de Barcelona	
1	Població total	Demografia
2	Estructura de la població	
3	Evolució de la població	
4	Moviment natural de població	
5	Població estrangera	
6	Índex d'envelliment	
7	Renda mitjana declarada i desigualtat d'ingressos	Cohesió social i urbana
8	Població amb rendes baixes i risc d'exclusió social	
9	Atur registrat	
10	Prestacions per desocupació	
11	Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI)	
12	Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) i la Renda Garantida de Ciutadania (RGC)	
13	Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació i taxa de risc de pobresa de la gent gran	
14	Població infantil beneficiària de beques menjador i risc de pobresa segons grups d'edat	
15	Idoneïtat formativa als 15 anys i evolució del nivell formatiu	
16	Escolarització als 17 anys i població sense formació postobligatòria	
17	Sobrecàrrega de despeses de l'habitatge	
18	Mobilitat residencial	
19	Qualitat de l'entorn residencial	
20	Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics	
21	Coneixement i interacció amb els veïns i les veïnes de l'edifici	Convivència i seguretat
22	Organització veïnal i conflictes en la convivència residencial	
23	La vida social als barris	
24	Límits de la sociabilitat: solitud relacional i discriminació als barris de l'AMB	

25	Índex de victimització		
26	Índex de victimització segons àmbits		
27	Índex de denúncia		
28	Opinió sobre el servei que donen els cossos policials		
29	Evolució del nivell de seguretat		
	Construcció.	Habitatges	iniciats
30	Habitatge		
31	Construcció. Habitatges acabats		
32	Segments del mercat		
33	Transaccions d'obra nova		
34	Transaccions de segona mà		
35	Nous contractes de lloguer		
36	Preu mitjà de l'habitatge d'obra nova		
37	Preu mitjà de l'habitatge de segona mà		
38	Preu mitjà de l'habitatge de lloguer		
39	Esforç d'accés al lloguer		
40	Sol·licitants d'habitatge protegit		
41	Desnonaments d'habitatge executats		
42	Habitatges iniciats de protecció oficial		
43	Habitatges acabats de protecció oficial		
44	Taxes de variació en volum del PIB, PIB per càpita i VAB per sectors		Economia
45	Taxa d'ocupació i d'atur		
46	Taxa d'ocupació i d'atur juvenil		
47	Salari i bretxa salarial		
48	Afiliats/des a la Seguretat Social		
49	Llocs de treball i població ocupada resident		
50	Ocupació segons els principals sectors econòmics		
51	Sectors més destructors i més creadors d'ocupació		
52	Nombre d'empreses		
53	Contractes laborals		
54	Atur registrat		
55	Treballadors/es i empreses en R+D		
56	Treballadors/es en economia del coneixement i en indústries creatives		

57	Exportacions i importacions	
58	Exportacions i importacions per sector d'activitat econòmica	
59	Establiments hotelers i places turístiques	
60	Mobilitat quotidiana segons motiu del desplaçament	Mobilitat
61	Mobilitat quotidiana segons repartiment modal	
62	Accidents de trànsit	
63	Parc de vehicles segons tipus de vehicle i tipus de combustible	
64	Demanda de la xarxa de transport públic col·lectiu	
65	Oferta de la xarxa de transport públic col·lectiu	
66	Satisfacció dels serveis de transport públic col·lectiu	
67	Flota dels serveis d'autobús metropolitans segons tipus de carburant	
68	Abonats i demanda del servei Bicing	
69	Abonats i demanda del servei Bicibox	
70	Llicències de taxi segons combustible	
71	Trànsit (IMD) en vies d'ús d'alta capacitat	
72	Passatgers i mercaderies per via marítima	
73	Passatgers i mercaderies per via aèria	
	Consum elèctric per sector i emissions de CO ₂ associades	Sostenibilitat
74	urbana	
75	Consum d'aigua per sector i per habitant	
76	Sanejament i aprofitament de l'aigua	
77	Pobresa energètica i hídrica	
78	Pobresa energètica i hídrica – Indicadors de l'EU Energy Poverty Observatory (EPOV)	
79	Generació de residus municipals	
80	Recollida selectiva de residus municipals	
81	Destinació dels residus municipals	
82	Qualitat de l'aire de NO ₂	
83	Qualitat de l'aire de PM _{2,5}	
84	Usos del sòl	Ecologia i territori
85	Estat de la vegetació	
86	Biomassa vegetal	
87	Ecologia del paisatge	
88	Estat de la biodiversitat	

89	Consum d'aigua	
90	Estat dels rius	
91	Consum d'energia i emissions de gasos d'efecte hivernacle	
92	Contaminació atmosfèrica	
93	Variabilitat climàtica recent	
94	Participació electoral municipal	Governança
95	Paritat en la representació municipal	
96	Característiques dels plens municipals metropolitans	
97	Transparència municipal	
98	Participació ciutadana	
99	Despeses i inversions municipals per habitant	
100	Autonomia financera	

Presentació

Jordi Martí, vicepresident de Planificació Estratègica de l'AMB

“La metròpoli en 100 indicadors. L'AMB en Xifres 2019” actualitza i dona continuïtat al conjunt de publicacions sobre indicadors metropolitans –en les seves múltiples dimensions i amb els seus corresponents descriptors i tractaments gràfics– iniciada amb l'edició del 2016. S'arriba, per tant, amb el volum d'enguany a una sèrie consolidada de quatre lliuraments, els quals construeixen una perspectiva evolutiva de la metròpoli en el període de temps –curt però molt rellevant– posterior a la gran recessió i previ als impactes de la pandèmia de la covid-19.

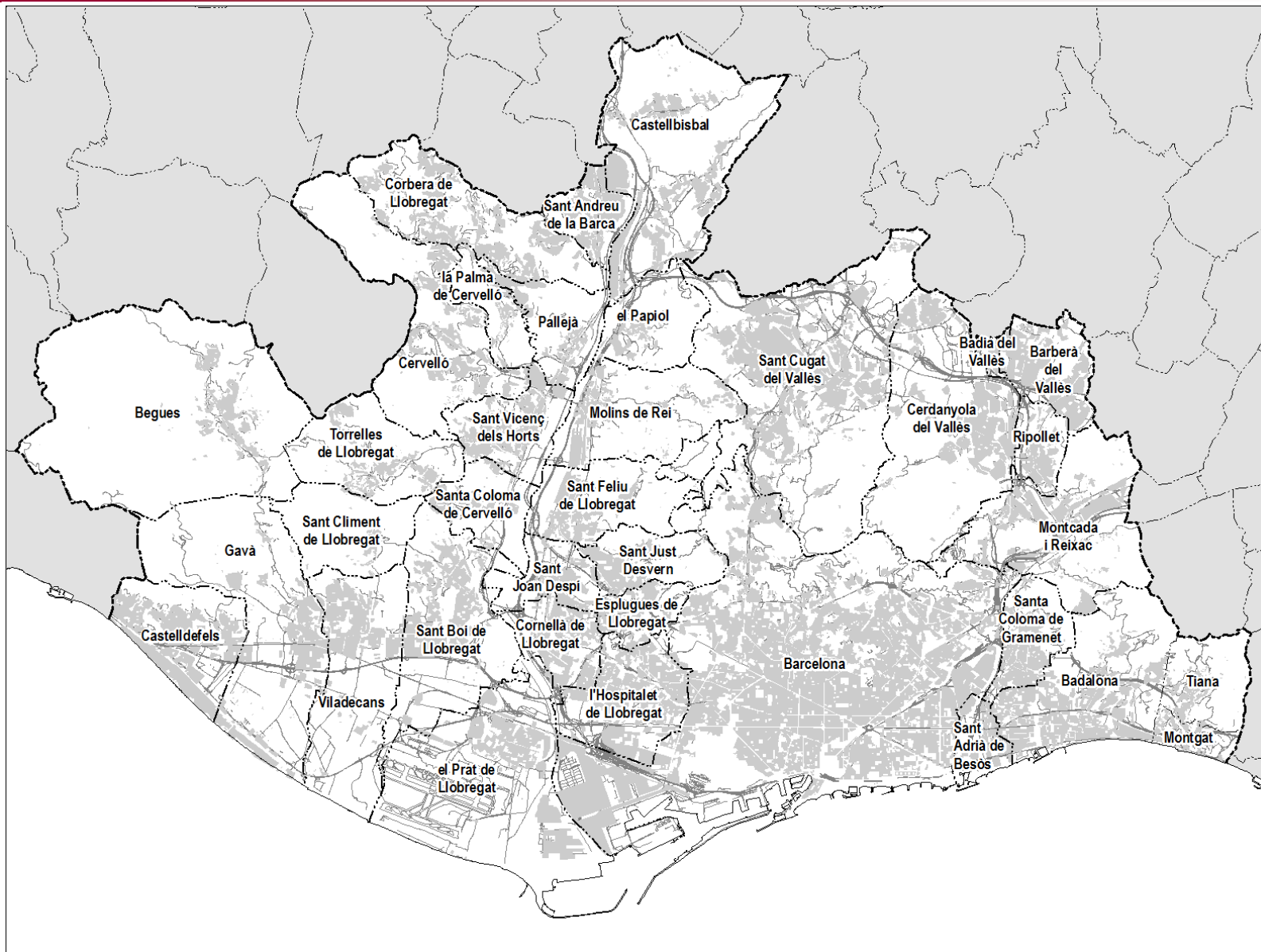
La metròpoli de Barcelona és una realitat molt dinàmica, creuada per incerteses i amb complexitat creixent. No podem, però, defugir el repte de produir coneixement sobre les dinàmiques, les polítiques i les pràctiques que la configuren. L'hem de produir en clau d'anàlisi, i és així que recentment l'IERMB i l'AMB hem publicat “La Metròpoli en Transició”, com a proposta que aplega la recerca més estratègica orientada a fixar marcs d'interpretació i reptes de millora. “La Metròpoli en Transició” és també el quart volum d'anuaris metropolitans, articulats de forma transversal pel conjunt de la recerca de l'IERMB, que es van iniciar amb “Repensar la metròpoli” (2017) i que han tingut continuïtat amb “El dret a la metròpoli” (2018) i “Del barri a la metròpoli” (2019). I cal generar coneixement també des d'una plataforma sòlida i àgil d'indicadors: aquest és el sentit de la publicació que posem ara al vostre abast. Una plataforma de 100 indicadors metropolitans, vertebrada en nou dimensions temàtiques, com a fonament on arrelar els estudis de la metròpoli del futur. Novament, una xarxa de coneixement compartit que volem al servei de processos constants de millora i transformació de la ciutat metropolitana.

Enfortim el compromís de millorar, actualitzar i fer accessible de manera permanent el Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona (SIMBA). Al SIMBA s'hi despleguen de manera exhaustiva el conjunt d'indicadors metropolitans disponibles, organitzats en més d'un centenar de dimensions. La informació i les eines que incorpora el sistema ens permeten aprofundir en l'evolució temporal dels indicadors, i en diferents escales territorials. “L'AMB en Xifres” pretén posar a l'abast una síntesi del SIMBA on quedi ben reflectida “la metròpoli en 100 indicadors”. No és una aposta fàcil, atesa la complexitat metropolitana. És, però, una tasca del tot necessària, basada en la irrenunciable vocació d'utilitat ciutadana i institucional de les dades que generem.

És important disposar d'una publicació que ens permeti conèixer, de forma senzilla i directa, quina és l'estructura de la població metropolitana, quines xifres perfilen les seves desigualtats i vulnerabilitats col·lectives, com ha evolucionat el mercat de l'habitatge i els preus mitjans del lloguer, com es distribueixen les percepcions de la convivència i la seguretat als barris, quines són les taxes d'activitat econòmica, ocupació i atur, quin és el repartiment modal de la nostra mobilitat quotidiana, com evolucionen els nivells de qualitat de l'aire, quina és la despesa municipal per habitant... Per tal de fer això possible, “L'AMB en Xifres” opta per un format de 100 indicadors amb un tractament compartit que dota d'unitat i coherència la publicació. Cada indicador es presenta en una pàgina pròpia on podreu trobar en tots els casos un breu resum informatiu, més un tractament en forma de gràfics i taules, per mitjà de les quals es visibilitzen dinàmiques evolutives i àmbits municipals.

El repte metropolità és creixentment rellevant. Ens hi juguem la possibilitat de continuar construint polítiques de transició ecològica, inclusió social, cohesió urbana i innovació econòmica. De renovar Barcelona com a referent de les transformacions del segle XXI. Els indicadors que la reflecteixen no són una bateria freda de xifres; són eines per conèixer-la de forma rigorosa i sensible. Hi batega la quotidianitat de la metròpoli; hi bateguen també esperances i horitzons de futur. La metròpoli postpandèmia incorporarà realitats inèdites que caldrà estudiar i reflectir en indicadors. L'IERMB està ja treballant en la seva construcció i anàlisi. Desitjo ara que trobeu d'utilitat aquest treball, que sigui un nou incentiu a continuar treballant per conèixer més i millor la metròpoli; per fer possible el dret de viure-la i de gaudir-ne.

Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

Demografia

1. Població total

Població total a l'AMB i altres àmbits territorials, 2019

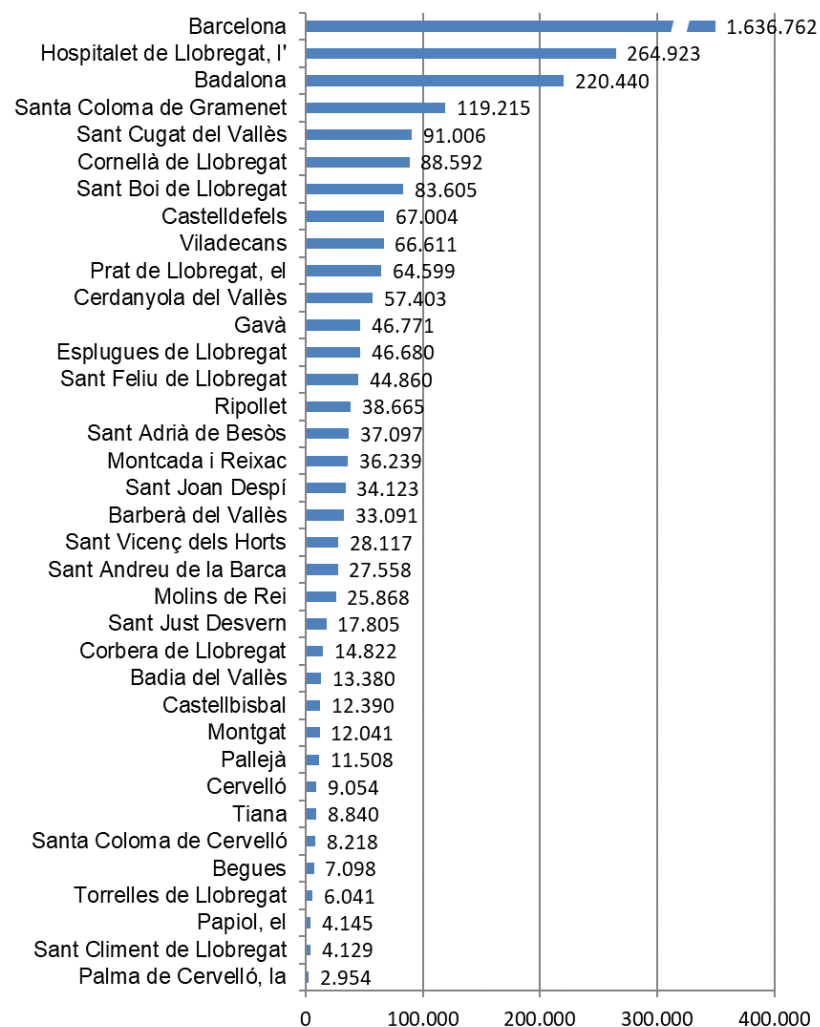
	Població	Pes sobre el total de Catalunya, en %
Barcelona	1.636.762	21,3
Resta AMB	1.654.892	21,6
Total AMB	3.291.654	42,9
Resta RMB	1.863.520	24,3
Total RMB	5.155.174	67,2
Resta Catalunya	2.520.043	32,8
Total Catalunya	7.675.217	100,0

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

La població del conjunt de municipis que formen part de l'AMB era de 3.291.654 persones l'any 2019. El conjunt de la regió metropolitana de Barcelona tenia 5.155.174 habitants, que representaven dos terços de les 7.675.217 persones comptades en el conjunt de Catalunya.

D'altra banda, la població de l'AMB es reparteix de manera molt desigual entre els 36 municipis que la componen. Així, Barcelona, amb els seus 1.636.762 habitants, ja n'aplega la meitat; a més, hi ha 11 municipis que passen dels 50.000 habitants, dels quals 3 passen dels 100.000: Santa Coloma de Gramenet (119.215), Badalona (220.440) i l'Hospitalet de Llobregat (264.923). I per la banda dels municipis amb menor nombre d'habitants, trobem que n'hi ha 8 que no arriben als 10.000, dels quals 3 no arriben als 5.000: el Papiol (4.145), Sant Climent de Llobregat (4.129) i la Palma de Cervelló (2.954).

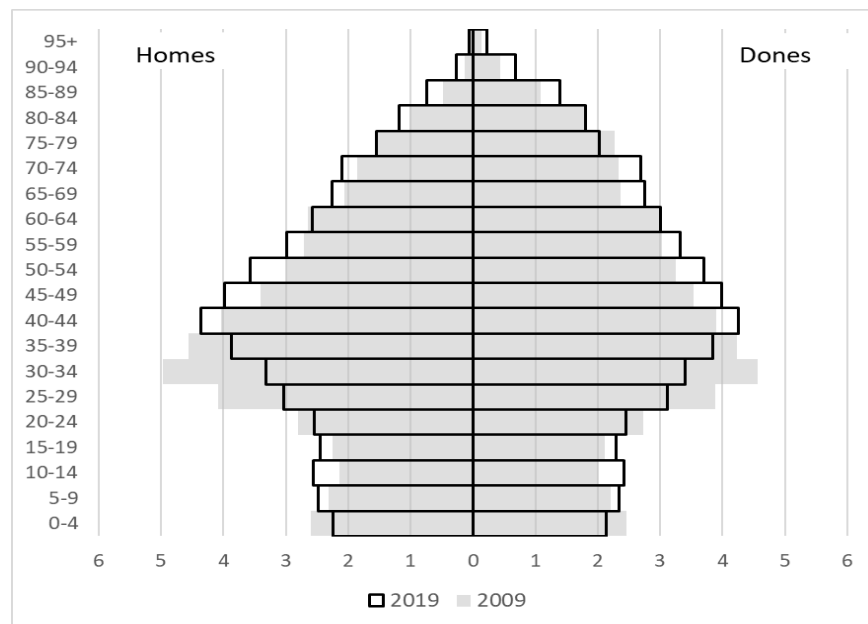
Població dels municipis de l'AMB, 2019

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

2. Estructura de la població

Població per edat i sexe de l'AMB 2009 i 2019

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

Percentatge de població per edat i sexe respecte del total de l'AMB i de Catalunya, 2019

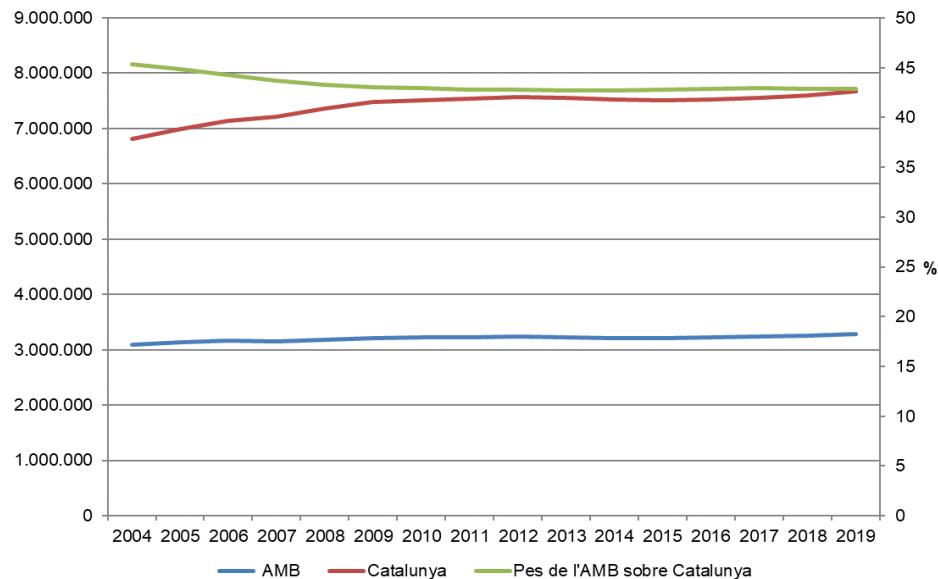

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

La població de l'AMB presenta una estructura cada cop més envellida i també s'hi pot apreciar la forta petja dels guanys migratoris dels primers anys del segle XXI, que es van afeblir notablement a partir de 2009. El 2019, els grups amb més efectius es trobaven entre els 35 i els 49 anys: són les persones que el 2009 tenien entre 25 i 39 anys, amb elevats components d'immigració estrangera i que van propiciar els augments de naixements reflectits en els grups que tenien entre 5 i 14 anys el 2019. L'efecte del descens de naixements provocat per l'afebliment de la immigració es pot veure en la menor proporció de persones de 0 a 4 anys respecte de les del grup de 5-9 anys: la piràmide es torna a estrènyer per baix. Però també s'eixampla per dalt: en deu anys la població de més de 80 anys ha passat de ser el 5,1% del total a ser el 6,4%; i això, amb un clar desequilibri en favor de les dones, fruit d'una esperança de vida més elevada. Les poblacions de l'AMB i de Catalunya presentaven, el 2019, una estructura molt similar, per bé que a Catalunya la proporció de persones en els grups d'edat més joves (0-19 anys) és més elevada, una situació que es capgira en el grup dels adults joves (25-34 anys). També destaca la lleugera, però persistent al llarg de 5 grups d'edat, major proporció d'homes a Catalunya respecte de l'àrea metropolitana en les edats adultes (40-64 anys).

3. Evolució de la població

Evolució de la població a l'AMB i a Catalunya i pes de l'AMB sobre Catalunya, 2004-2019

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener

L'evolució de la població tant de l'AMB com de Catalunya en els darrers anys presenta dues etapes ben marcades: creixement fins al 2009 i estancament després d'aquest any. Cal dir que el creixement va ser més ràpid a Catalunya que a l'àrea metropolitana; d'això en resulta una pèrdua de pes de l'àrea metropolitana sobre Catalunya, que passa de ser el 46,0% el 2003 al 43,0% el 2009, any en què les dinàmiques s'estanquen. L'any 2018 s'ha produït una represa del creixement de la població metropolitana, encara que es mantenen diferències en el signe i en la intensitat de la variació de la població entre els seus municipis. Entre l'1 de gener de 2018 i de 2019, l'AMB va guanyar poc més de 31.000 persones, la qual cosa representa un creixement del 0,96%, en contraposició al 0,40% de l'any anterior. Els aspectes que cal destacar són: a) el municipi de Barcelona torna a creixements de població; b) set municipis tenen increments superiors a l'1,5%; c) només tres municipis veuen minvar la seva població (la Palma de Cervelló, Cerdanyola del Vallès i Badia del Vallès).

Variació de la població dels municipis de l'AMB, en valor absolut i en %, 2018-2019

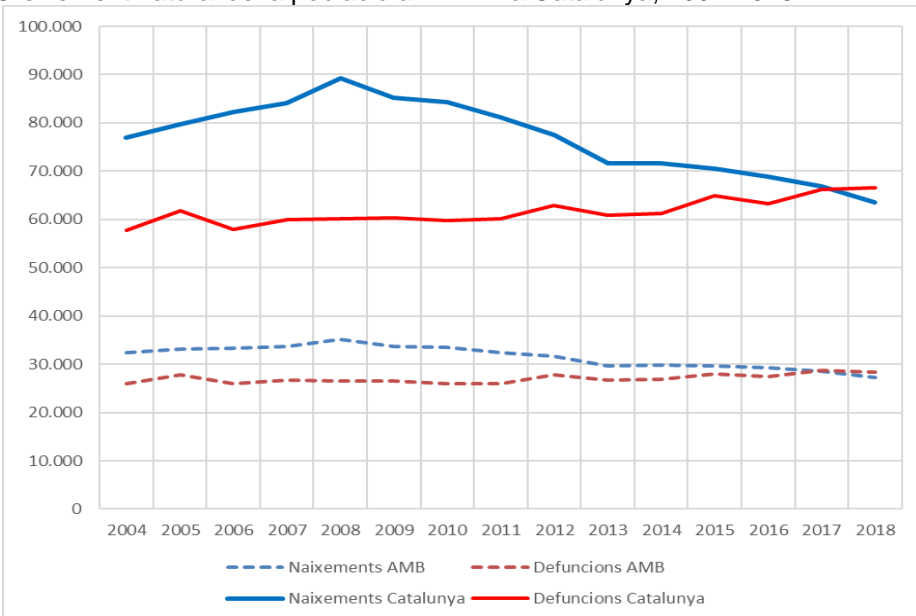
	2018	2019	Variació	% variació
Badalona	217.741	220.440	2.699	1,24
Badia del Vallès	13.417	13.380	-37	-0,28
Barberà del Vallès	32.839	33.091	252	0,77
Barcelona	1.620.343	1.636.762	16.419	1,01
Begues	6.961	7.098	137	1,97
Castellbisbal	12.332	12.390	58	0,47
Castelldefels	66.375	67.004	629	0,95
Cerdanyola del Vallès	57.740	57.403	-337	-0,58
Cervelló	8.970	9.054	84	0,94
Corbera de Llobregat	14.643	14.822	179	1,22
Cornellà de Llobregat	87.173	88.592	1.419	1,63
Esplugues de Llobregat	46.355	46.680	325	0,70
Gavà	46.705	46.771	66	0,14
Hospitalet de Llobregat, l'	261.068	264.923	3.855	1,48
Molins de Rei	25.687	25.868	181	0,70
Montcada i Reixac	35.599	36.239	640	1,80
Montgat	11.819	12.041	222	1,88
Pallejà	11.486	11.508	22	0,19
Palma de Cervelló, la	2.982	2.954	-28	-0,94
Papiol, el	4.103	4.145	42	1,02
Prat de Llobregat, el	64.132	64.599	467	0,73
Ripollet	38.347	38.665	318	0,83
Sant Adrià de Besòs	36.669	37.097	428	1,17
Sant Andreu de la Barca	27.332	27.558	226	0,83
Sant Boi de Llobregat	82.904	83.605	701	0,85
Sant Climent de Llobregat	4.107	4.129	22	0,54
Sant Cugat del Vallès	90.664	91.006	342	0,38
Sant Feliu de Llobregat	44.474	44.860	386	0,87
Sant Joan Despí	34.084	34.123	39	0,11
Sant Just Desvern	17.494	17.805	311	1,78
Sant Vicenç dels Horts	27.901	28.117	216	0,77
Santa Coloma de Cervelló	8.179	8.218	39	0,48
Santa Coloma de Gramenet	118.821	119.215	394	0,33
Tiana	8.709	8.840	131	1,50
Torrelles de Llobregat	5.945	6.041	96	1,61
Viladecans	66.168	66.611	443	0,67
Total AMB	3.260.268	3.291.654	31.386	0,96

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

4. Moviment natural de població

Creixement natural de la població a l'AMB i a Catalunya, 2004-2018

Font: Dades del Moviment Natural de la Població de l'INE.

Tant a l'AMB com a Catalunya el nombre de naixements va experimentar creixement fins al 2008, i després una davallada fins al 2013, que es va estancar fins al 2017, i el 2018 hi ha tornat a haver una davallada. El nombre de defuncions s'ha mantingut pràcticament estable a l'àrea metropolitana, mentre que a Catalunya ha experimentat un lleuger creixement sostingut, d'acord amb el progressiu augment de l'envelliment de la població. La conjunció d'aquests dues dinàmiques ha resultat en uns saldos de creixement natural cada vegada més reduïts. El 2018 el creixement natural de la població de l'àrea metropolitana ha estat negatiu per segon any consecutiu, amb una pèrdua de 1.142 persones. És remarcable, però, el desequilibri entre Barcelona i la resta de municipis. En el darrer any Barcelona va experimentar un creixement natural negatiu de 2.496 persones (població més envellida). També es destacable que si el 2016 l'únic municipi que tenia saldo negatiu era Barcelona, el 2018 ja hi ha 6 municipis més amb aquest signe. D'altra banda, només tres municipis presenten saldos positius de més de 100 persones: Badalona (241), l'Hospitalet de Llobregat (185) i Sant Cugat del Vallès (282).

Creixement natural de la població en els municipis de l'AMB, 2018

	Naixements	Defuncions	Creixement natural
Badalona	1.932	1.691	241
Badia del Vallès	105	101	4
Barberà del Vallès	286	253	33
Barcelona	13.328	15.824	-2.496
Begues	50	37	13
Castellbisbal	98	59	39
Castelldefels	524	487	37
Cerdanyola del Vallès	368	462	-94
Cervelló	66	87	-21
Corbera de Llobregat	105	127	-22
Cornellà de Llobregat	737	727	10
Esplugues de Llobregat	365	418	-53
Gavà	383	356	27
Hospitalet de Llobregat, l'	2.372	2.187	185
Molins de Rei	210	180	30
Montcada i Reixac	304	235	69
Montgat	108	53	55
Pallejà	74	80	-6
Palma de Cervelló, la	26	25	1
Papiol, el	34	27	7
Prat de Llobregat, el	571	492	79
Ripollet	343	248	95
Sant Adrià de Besòs	377	306	71
Sant Andreu de la Barca	274	207	67
Sant Boi de Llobregat	705	659	46
Sant Climent de Llobregat	31	26	5
Sant Cugat del Vallès	808	526	282
Sant Feliu de Llobregat	289	316	-27
Sant Joan Despi	246	233	13
Sant Just Desvern	164	159	5
Sant Vicenç dels Horts	241	212	29
Santa Coloma de Cervelló	54	52	2
Santa Coloma de Gramenet	1.035	992	43
Tiana	63	63	0
Torrelles de Llobregat	43	38	5
Viladecans	525	441	84
Total AMB	27.244	28.386	-1.142

Font: Dades del Moviment Natural de la Població de l'INE.

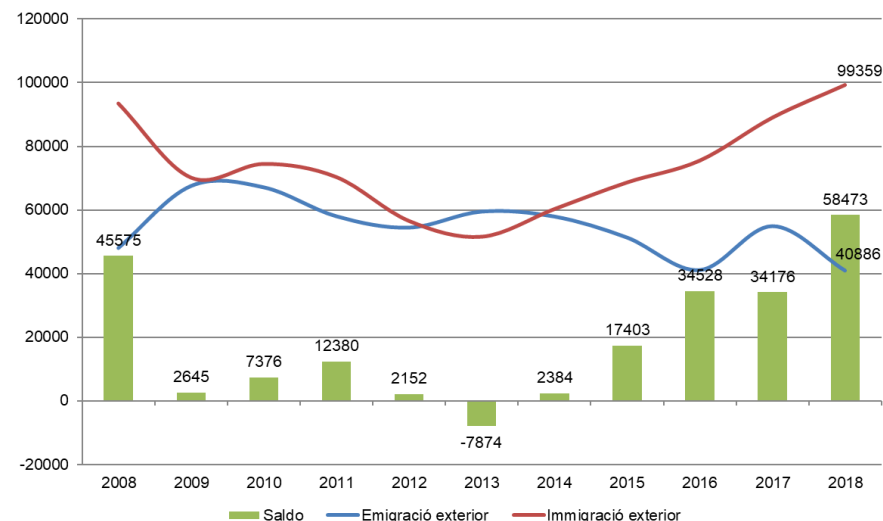
5. Població estrangera

Població estrangera en els municipis de l'AMB segons continent de nacionalitat, 2019

	Població estrangera	% població estrangera / població total	Estrangers segons continent de nacionalitat (%)			
			Europa	Àfrica	Amèrica	Àsia i Oceania
Badalona	30.452	13,8	17,0	18,9	24,4	39,7
Badia del Vallès	697	5,2	14,3	54,2	23,8	7,6
Barberà del Vallès	2.371	7,2	22,5	22,2	32,0	23,3
Barcelona	320.382	19,6	37,2	7,0	33,0	22,8
Begues	455	6,4	54,7	5,1	35,2	5,1
Castellbisbal	660	5,3	27,3	30,9	34,5	7,3
Castelldefels	13.854	20,7	61,9	6,6	21,8	9,6
Cerdanyola del Vallès	5.202	9,1	28,7	12,5	37,3	21,5
Cervelló	519	5,7	46,6	19,7	23,7	10,0
Corbera de Llobregat	1.326	8,9	31,0	15,2	50,6	3,2
Cornellà de Llobregat	13.212	14,9	21,4	25,3	40,2	13,0
Esplugues de Llobregat	5.502	11,8	28,6	9,6	48,2	13,6
Gavà	4.892	10,5	45,1	17,6	25,0	12,3
Hospitalet de Llobregat, l'	56.506	21,3	13,9	13,1	51,2	21,8
Molins de Rei	1.465	5,7	23,5	18,6	44,4	13,6
Montcada i Reixac	4.566	12,6	18,3	33,6	32,0	16,1
Montgat	956	7,9	47,6	6,6	24,0	21,9
Pallejà	681	5,9	45,8	18,5	29,4	6,3
Palma de Cervelló, la	167	5,7	30,5	18,6	43,1	7,8
Papiol, el	254	6,1	26,8	31,1	35,4	6,7
Prat de Llobregat, el	5.531	8,6	25,8	30,4	26,7	17,1
Ripollet	4.481	11,6	21,7	32,4	30,5	15,4
Sant Adrià de Besòs	5.171	13,9	20,6	16,1	28,3	35,0
Sant Andreu de la Barca	2.653	9,6	14,6	53,8	20,0	11,6
Sant Boi de Llobregat	7.736	9,3	15,9	35,8	31,6	16,7
Sant Climent de Llobregat	121	2,9	39,7	14,9	43,0	2,5
Sant Cugat del Vallès	11.241	12,4	48,7	5,2	37,0	9,1
Sant Feliu de Llobregat	3.119	7,0	30,6	20,8	33,2	15,5
Sant Joan Despi	2.657	7,8	29,3	24,7	34,6	11,4
Sant Just Desvern	1.934	10,9	53,6	9,4	26,8	10,2
Sant Vicenç dels Horts	2.060	7,3	22,0	45,6	21,4	11,0
Santa Coloma de Cervelló	289	3,5	50,5	6,9	32,9	9,7
Santa Coloma de Gramenet	25.170	21,1	11,2	20,2	26,8	41,8
Tiana	393	4,4	44,8	8,1	35,1	12,0
Torrelles de Llobregat	322	5,3	51,2	9,3	32,9	6,5
Viladecans	4.929	7,4	23,1	33,1	26,5	17,3
AMB	541.926	16,5	31,5	11,7	33,9	22,8

Font: Idescat a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener

Emigració i immigració amb l'estranger de l'AMB, 2008-2018

Font: Idescat a partir de l'Estadística de variacions residencials de l'INE.

El saldo migratori amb l'estranger de l'AMB va ser de 58.473 persones l'any 2019, fruit d'unes sortides de 44.886 persones i unes entrades de 99.359. La tendència en els darrers anys ha estat d'una recuperació del flux d'entrada després de l'impacte de la crisi econòmica i d'una moderació de les sortides en relació amb les observades en els anys immediatament posteriors a la crisi. En aquest sentit, l'AMB es manté com un pol d'atracció de la migració estrangera, amb un saldo positiu amb l'estranger d'unes 163.000 persones en el conjunt de la darrera dècada, i concentrat bàsicament en els tres darrers anys. L'any 2019 la població estrangera representava el 16,5% dels residents a l'AMB, amb una forta disparitat territorial, amb municipis per sobre del 20% d'estrangers (l'Hospitalet de Llobregat, Santa Coloma de Gramenet i Castelldefels) i d'altres per sota del 4% (Sant Climent de Llobregat i Santa Coloma de Cervelló). En relació amb la composició d'aquesta població, aproximadament un terç eren nacionals de països europeus, un altre terç de països americans i el terç restant nacionals de la resta de països del món.

6. Índex d'envelliment

Índex d'envelliment a l'AMB i a Catalunya, 2004-2019

	AMB	Catalunya
2004	126,9	113,6
2005	123,5	109,4
2006	123,9	108,3
2007	123,3	106,5
2008	121,4	103,9
2009	120,6	102,6
2010	120,0	102,1
2011	120,7	102,5
2012	121,1	102,9
2013	122,4	104,2
2014	124,6	106,7
2015	126,1	108,6
2016	127,0	110,0
2017	127,6	111,6
2018	128,9	113,4
2019	130,2	115,2

Nota: Índex d'envelliment és el quocient entre el nombre de persones de 65 anys i més i el nombre de joves menors de 16 anys.

Font: Elaboració a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

L'índex d'envelliment és força superior a l'AMB que a Catalunya, una distància que s'ha mantingut al llarg dels darrers anys, amb evolucions paral·leles. L'índex ha tingut un important descens fins al 2010 fruit del rejuveniment produït per la immigració estrangera. Del 2010 cap endavant, ha tornat a remuntar i, el 2019, l'AMB ha superat els alts nivells de principis de segle. A nivell municipal, Barcelona és, de molt, el municipi amb un índex més elevat: s'hi ajunten la proporció menor de menors de 15 anys i la major de majors de 65 (amb l'excepció d'Esplugues de Llobregat). Altres municipis amb índex alt són l'Hospitalet de Llobregat i Esplugues de Llobregat, no per casualitat els que formen part més nítidament del contínuum urbà de Barcelona.

Estructura de la població en els municipis de l'AMB i índex d'envelliment, 2019

	% població de 0 a 15 anys	% població de 16 a 64 anys	% població de 65 anys i més	Índex d'envelliment
Badalona	16,6	64,6	18,8	113,6
Badia del Vallès	16,4	62,9	20,6	125,6
Barberà del Vallès	18,1	65,2	16,7	92,7
Barcelona	13,3	65,3	21,4	160,3
Begues	19,9	66,9	13,2	66,2
Castellbisbal	19,6	67,1	13,4	68,3
Castelldefels	17,6	67,7	14,8	84,1
Cerdanyola del Vallès	15,4	65,5	19,1	124,4
Cervelló	17,7	65,2	17,1	96,8
Corbera de Llobregat	18,2	67,6	14,2	78,0
Cornellà de Llobregat	15,8	64,2	20,0	127,0
Esplugues de Llobregat	15,0	62,1	22,9	153,0
Gavà	17,3	65,2	17,4	100,7
Hospitalet de Llobregat, l'	14,9	65,0	20,1	134,8
Molins de Rei	18,5	64,5	17,0	91,6
Montcada i Reixac	18,1	66,8	15,1	83,5
Montgat	18,3	66,3	15,4	84,2
Pallejà	19,1	65,4	15,5	81,3
Palma de Cervelló, la	15,8	68,1	16,1	101,7
Papiol, el	18,2	65,6	16,1	88,4
Prat de Llobregat, el	16,5	64,4	19,0	115,1
Ripollet	19,0	65,8	15,1	79,3
Sant Adrià de Besòs	17,5	65,3	17,3	98,8
Sant Andreu de la Barca	19,9	65,2	14,9	74,6
Sant Boi de Llobregat	16,4	64,5	19,1	116,2
Sant Climent de Llobregat	20,9	65,9	13,3	63,6
Sant Cugat del Vallès	20,6	65,4	14,0	67,8
Sant Feliu de Llobregat	16,9	64,1	19,0	112,0
Sant Joan Despí	17,7	65,0	17,2	97,2
Sant Just Desvern	18,3	62,5	19,2	105,0
Sant Vicenç dels Horts	17,0	66,6	16,5	97,0
Santa Coloma de Cervelló	21,4	65,3	13,4	62,6
Santa Coloma de Gramenet	16,4	64,0	19,6	119,9
Tiana	18,4	65,3	16,3	88,2
Torrelles de Llobregat	19,8	67,2	13,0	65,7
Viladecans	18,3	65,3	16,4	89,4
Total AMB	15,2	65,1	19,7	130,2

Font: Elaboració a partir del Padró Municipal d'Habitants a 1 de gener.

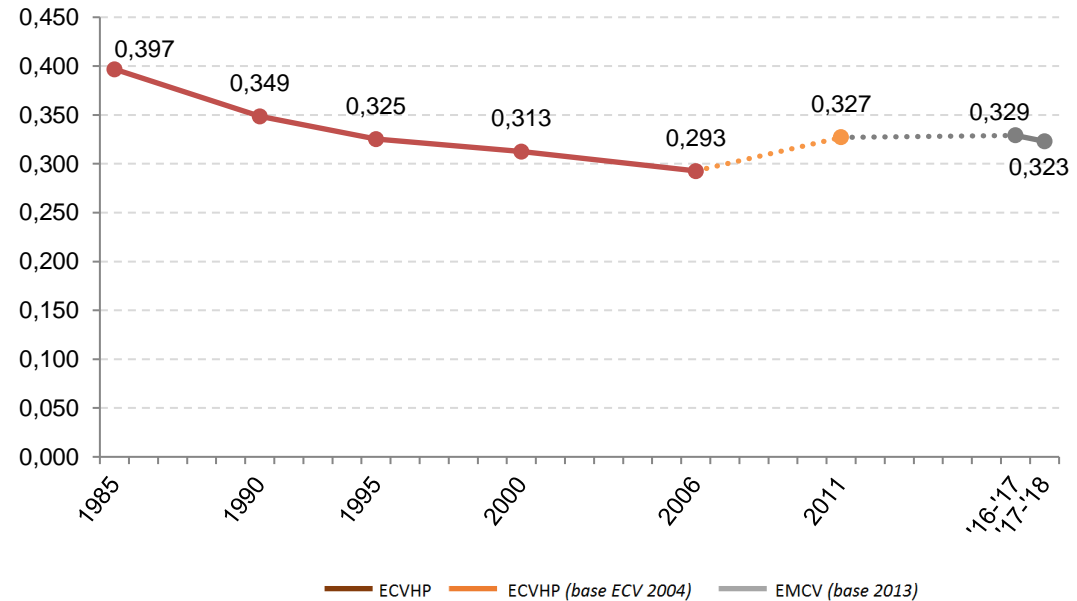
7. Renda mitjana declarada i desigualtat d'ingressos

Renda anual mitjana declarada (IRPF) per contribuent segons municipis. AMB, 2017

Municipi	€
Badalona	21.656
Badia del Vallès	18.719
Barberà del Vallès	22.291
Barcelona	29.199
Begues	31.225
Castellbisbal	23.608
Castelldefels	32.984
Cerdanyola del Vallès	25.572
Cervelló	25.443
Corbera de Llobregat	26.373
Cornellà de Llobregat	21.298
Esplugues de Llobregat	26.995
Gavà	26.081
Hospitalet de Llobregat, l'	20.540
Molins de Rei	25.857
Montcada i Reixac	22.117
Montgat	25.090
Pallejà	25.721
Palma de Cervelló, la	26.893
Papiol, el	23.988
Prat de Llobregat, el	22.100
Ripollet	21.339
Sant Adrià de Besòs	20.809
Sant Andreu de la Barca	22.613
Sant Boi de Llobregat	21.764
Sant Climent de Llobregat	23.625
Sant Cugat del Vallès	39.089
Sant Feliu de Llobregat	24.611
Sant Joan Despí	26.185
Sant Just Desvern	38.837
Sant Vicenç dels Horts	21.623
Santa Coloma de Cervelló	25.770
Santa Coloma de Gramenet	19.104
Tiana	36.948
Torrelles de Llobregat	26.496
Viladecans	22.103

Nota: La base imposable consisteix en l'import format pel total de rendiments obtinguts pel contribuent durant el període impositiu.
Font: AEAT, Estadística dels declarants de l'IRPF per municipi (EDM).

Coefficient de Gini (població de 18 i més anys). AMB, 1985—2017-2018

Nota: Els mètodes d'estimació de la renda han variat entre les diverses fonts de dades.
Fonts: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1985-2011; Idescat i IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017—2017-2018.

El coeficient de Gini és un indicador que mesura el grau de desigualtat en la distribució de la renda. S'expressa amb valors compresos entre el 0 (màxima igualtat) i l'1 (màxima desigualtat). Les últimes dades (2017-2018) mostren una molt tímida tendència a la baixa, en el que fonamentalment es pot considerar com una situació d'estancament dels nivells observats en els dos períodes anteriors. Així doncs, malgrat la reactivació econòmica i l'augment de l'ocupació, el nivell de desigualtat, des del 2011, es manté en uns valors força similars.

Sant Cugat del Vallès (39.089 €) i Sant Just Desvern (38.837 €) són els dos municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona amb la renda anual mitjana declarada més elevada. A l'altre extrem hi ha Badia del Vallès (18.719 €) i Santa Coloma de Gramenet (19.104 €), que compten amb els registres més baixos (únics municipis situats per sota dels 20.000 €).

Cohesió social i urbana

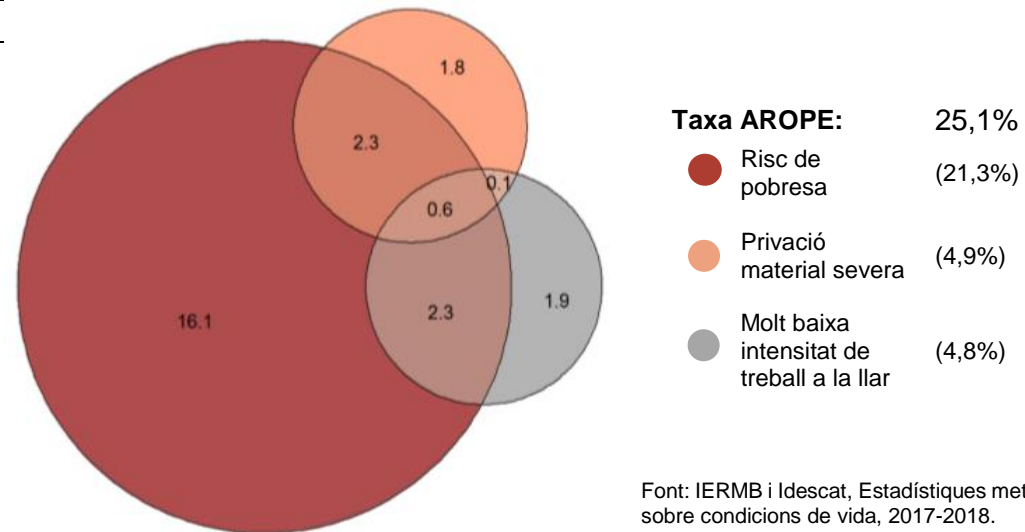
8. Població amb rendes baixes i risc d'exclusió social

Població amb rendes anuals declarades (IRPF) inferiors a 6.010 €, per municipis. AMB, 2017

Municipi	%
Badalona	21,1
Badia del Vallès	21,5
Barberà del Vallès	17,3
Barcelona	17,8
Begues	14,5
Castellbisbal	15,9
Castelldefels	16,5
Cerdanyola del Vallès	16,7
Cervelló	16,9
Corbera de Llobregat	16,4
Cornellà de Llobregat	20,7
Esplugues de Llobregat	18,4
Gavà	18,1
Hospitalet de Llobregat, l'	22,3
Molins de Rei	15,8
Montcada i Reixac	18,8
Montgat	15,7
Pallejà	16,2
Palma de Cervelló, la	17,5
Papiol, el	18,0
Prat de Llobregat, el	17,4
Ripollet	18,3
Sant Adrià de Besòs	21,5
Sant Andreu de la Barca	16,1
Sant Boi de Llobregat	18,8
Sant Climent de Llobregat	16,8
Sant Cugat del Vallès	12,8
Sant Feliu de Llobregat	17,1
Sant Joan Despí	16,2
Sant Just Desvern	13,2
Sant Vicenç dels Horts	18,7
Santa Coloma de Cervelló	14,0
Santa Coloma de Gramenet	24,3
Tiana	13,5
Torrelles de Llobregat	14,6
Viladecans	18,3

Font: AEAT, Estadística dels declarants de l'IRPF per municipi (EDM).

Interseccions entre les subpoblacions afectades pels components de la taxa de risc de pobresa o exclusió social (Taxa AROPE). AMB, 2017-2018

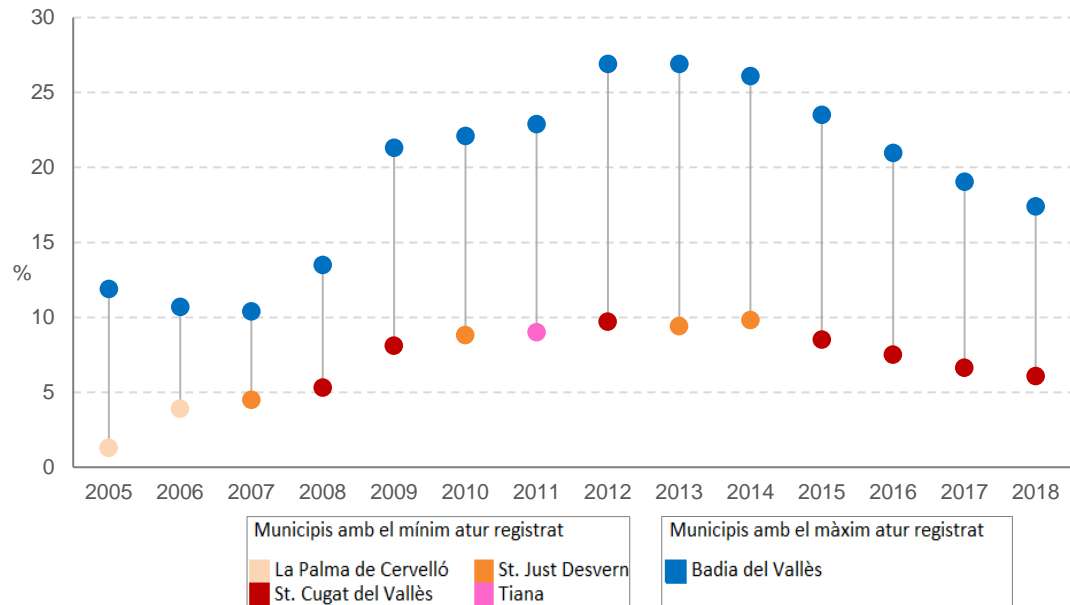

L'indicador AROPE (At Risk of Poverty or social Exclusion) assenyala que en el període 2017-2018 el 25,1% de la població metropolitana es troba en risc de pobresa o exclusió social. El 21,3% de la població metropolitana pateix risc de pobresa, el 4,9% pateix privació material severa, i el 4,8% viu en llars amb una molt baixa intensitat de treball. Les situacions més greus de pobresa són aquelles on es produeix una simultaneïtat entre dues o les tres problemàtiques, representades en el gràfic per la intersecció entre els cercles. Un 5,3% de la població de l'AMB es veu afectada per la simultaneïtat de pobresa, privació material o baixa intensitat de treball a la llar.

Els municipis amb una major proporció de població amb rendes inferiors als 6.010 euros anuals l'any 2017 són l'Hospitalet de Llobregat (22,3%) i Badia del Vallès i Sant Adrià de Besòs (tots dos un 21,5%). Per contra, Sant Cugat del Vallès (12,8%) i Sant Just Desvern (13,2%) es caracteritzen per tenir les proporcions més baixes de l'AMB.

9. Atur registrat

Distància entre els valors mínims i els màxims de la taxa d'atur registrat entre municipis. AMB, 2005-2019

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

L'any 2019, els únics municipis que se situen per sota del 7% de població aturada són Tiana (6%), Sant Just Desvern (6,1%), Sant Cugat del Vallès (6,3%) i Begues (6,9%). D'altra banda, destaca Badia del Vallès, amb la taxa d'atur més elevada (17,9%) de manera sostinguda des del 2005.

Entre el municipi amb una major taxa d'atur (Badia del Vallès) i el municipi amb el mínim atur registrat (Tiana) hi ha una diferència d'11,9 punts percentuals. A partir del 2013 la distància entre el mínim i el màxim ha anat disminuint cada any, amb l'excepció del darrer any, en què aquesta tendència s'ha estancat. En termes de proporció de població aturada, l'any 2019 continua lluny de recuperar els nivells d'atur precisi.

Taxa d'atur registrat segons municipis. AMB, 2019

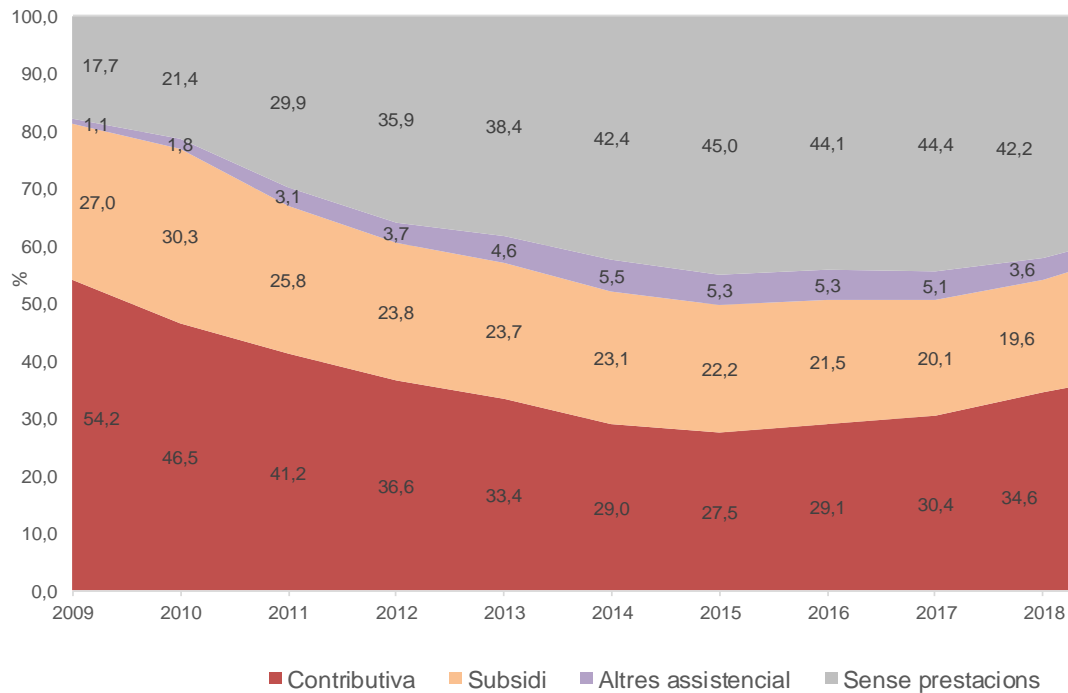
Municipi	%
Badalona	12,5
Badia del Vallès	17,9
Barberà del Vallès	10,4
Barcelona	8,6
Begues	6,9
Castellbisbal	9,2
Castelldefels	9,1
Cerdanyola del Vallès	9,0
Cervelló	9,3
Corbera de Llobregat	8,1
Cornellà de Llobregat	10,2
Esplugues de Llobregat	8,7
Gavà	9,8
Hospitalet de Llobregat, l'	10,5
Molins de Rei	8,1
Montcada i Reixac	12,6
Montgat	9,6
Pallejà	8,2
Palma de Cervelló, la	10,8
Papiol, el	9,2
Prat de Llobregat, el	10,6
Ripollet	13,1
Sant Adrià de Besòs	15,6
Sant Andreu de la Barca	10,4
Sant Boi de Llobregat	11,1
Sant Climent de Llobregat	7,2
Sant Cugat del Vallès	6,3
Sant Feliu de Llobregat	7,9
Sant Joan Despí	8,1
Sant Just Desvern	6,1
Sant Vicenç dels Horts	12,6
Santa Coloma de Cervelló	7,6
Santa Coloma de Gramenet	12,8
Tiana	6,0
Torrelles de Llobregat	8,3
Viladecans	10,3

Nota: Les dades fan referència a la població aturada a 31 de desembre.

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

10. Prestacions per desocupació

Població aturada segons tipus de prestació de desocupació. AMB, 2009-2019

Font: Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Les dades del 2019 es caracteritzen per la disminució de la proporció de població a l'atur sense prestacions (37,2%) i l'augment de les prestacions contributives. Les prestacions assistencials, que l'any 2019 cobreixen un 21,9% de la població aturada, es mantenen en uns valors similars respecte dels anys anteriors.

Si es miren les prestacions contributives a escala municipal, destaquen Begues (57,2%), Sant Cugat del Vallès (48,6%) i Sant Just Desvern (45,9%). La major proporció de població aturada amb prestacions assistencials es troba als municipis de Sant Climent de Llobregat (27,6%) i el Prat de Llobregat (27,1%).

Població aturada beneficiària de prestacions per desocupació segons tipus i municipis. AMB, 2019

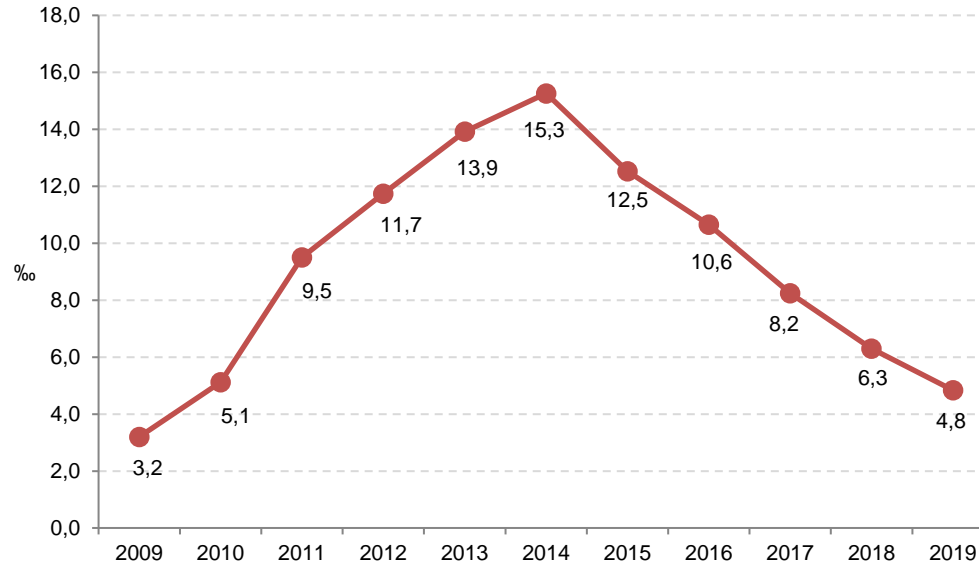
Municipi	Prestació assistencial (%)	Prestació contributiva (%)
Badalona	22,1	30,2
Badia del Vallès	24,8	23,7
Barberà del Vallès	24,2	36,9
Barcelona	20,3	41,6
Begues	23,4	57,2
Castellbisbal	24,7	41,7
Castelldefels	21,6	42,6
Cerdanyola del Vallès	25,1	39,8
Cervelló	21,6	43,9
Corbera de Llobregat	24,2	45,2
Cornellà de Llobregat	26,3	35,8
Esplugues de Llobregat	26,7	40,0
Gavà	25,8	35,9
Hospitalet de Llobregat, l'	21,0	36,5
Molins de Rei	25,4	38,7
Montcada i Reixac	23,2	32,6
Montgat	18,0	41,1
Pallejà	24,2	41,9
Palma de Cervelló, la	19,4	45,0
Papiol, el	25,0	42,0
Prat de Llobregat, el	27,1	37,0
Ripollet	23,0	31,2
Sant Adrià de Besòs	21,9	25,4
Sant Andreu de la Barca	21,5	37,7
Sant Boi de Llobregat	24,3	33,8
Sant Climent de Llobregat	27,6	36,6
Sant Cugat del Vallès	19,7	48,6
Sant Feliu de Llobregat	24,2	40,1
Sant Joan Despí	22,5	41,5
Sant Just Desvern	24,4	45,9
Sant Vicenç dels Horts	23,2	33,9
Santa Coloma de Cervelló	21,8	42,7
Santa Coloma de Gramenet	23,7	30,4
Tiana	25,0	45,0
Torrelles de Llobregat	26,4	40,3
Viladecans	25,8	35,1

Nota: Les dades fan referència als beneficiaris actius a 31 de desembre.
Font: Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Cohesió social i urbana

11. Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI)

Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI).
AMB, 2009-2019

Nota: Des del 2012, s'inclouen entre els perfils potencials de persones beneficiàries les víctimes de violència de gènere o violència domèstica i persones amb discapacitat, sense limitació d'edat.

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

Pel que fa a la proporció de població beneficiària de la Renda Activa d'Inserció a l'àrea metropolitana de Barcelona, l'any 2019 s'emmarca dins la tendència descendent iniciada l'any 2014, i arriba a un 4,8%.

Si es mira per municipis, destaca Badia del Vallès (16,3%), amb una proporció de població beneficiària de la Renda Activa d'Inserció molt superior a la mitjana metropolitana.

Població de 45 a 64 anys beneficiària de la Renda Activa d'Inserció (RAI) segons municipis. AMB, 2019

Municipi	%
Badalona	5,5
Badia del Vallès	16,3
Barberà del Vallès	6,3
Barcelona	4,4
Begues	2,2
Castellbisbal	3,5
Castelldefels	3,7
Cerdanyola del Vallès	2,9
Cervelló	5,1
Corbera de Llobregat	2,5
Cornellà de Llobregat	5,0
Esplugues de Llobregat	4,7
Gavà	4,1
Hospitalet de Llobregat, l'	6,0
Molins de Rei	4,9
Montcada i Reixac	8,1
Montgat	5,0
Pallejà	3,5
Papiol, el	4,2
Prat de Llobregat, el	3,8
Ripollet	8,7
Sant Adrià de Besòs	9,6
Sant Andreu de la Barca	4,1
Sant Boi de Llobregat	4,7
Sant Climent de Llobregat	2,4
Sant Cugat del Vallès	2,0
Sant Feliu de Llobregat	3,9
Sant Joan Despí	3,5
Sant Just Desvern	3,2
Sant Vicenç dels Horts	5,3
Santa Coloma de Cervelló	3,6
Santa Coloma de Gramenet	8,2
Tiana	3,0
Torrelles de Llobregat	5,4
Viladecans	6,0

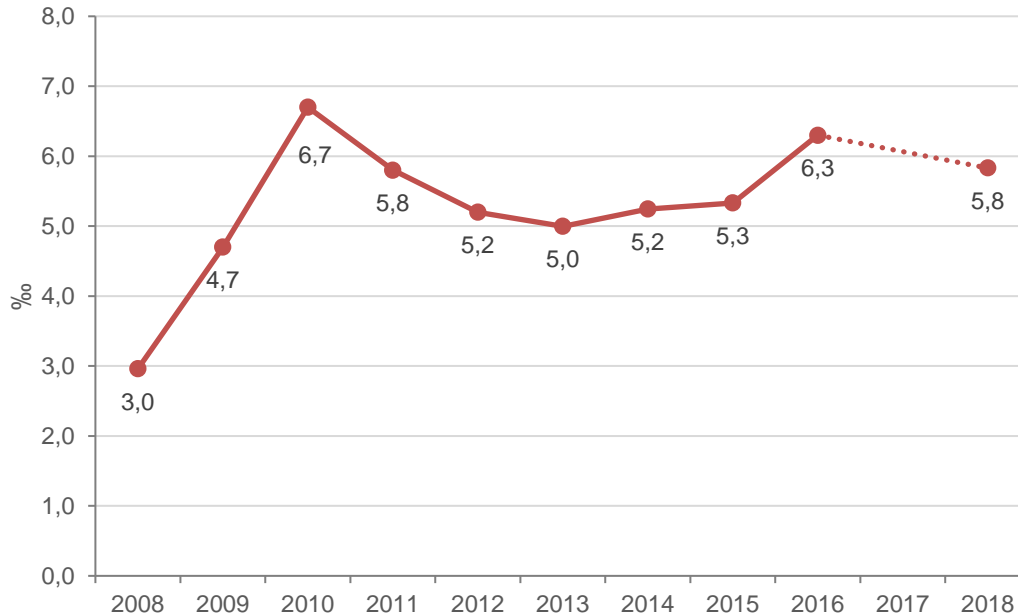
Nota: Dades no disponibles per al municipi de la Palma de Cervelló.

Les dades fan referència als beneficiaris actius a 31 de desembre.

Font: IERMB a partir de dades de la Diputació de Barcelona, programa HERMES.

12. Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (RMI) i la Renda Garantida de Ciutadania (RGC)

Població beneficiària de la Renda Mínima d'Inserció (2008-2016) i la Renda Garantida de Ciutadania (2018), AMB.

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
 Nota 2: El 2017 entra en vigor la Renda Garantida de Ciutadania, que substitueix el programa RMI.
 Font: IERMB a partir de dades dels ajuntaments de l'AMB.

L'any 2017, en substitució de la Renda Mínima d'Inserció, entrà en vigor la Renda Garantida de Ciutadania, tot i que el seu desplegament total està previst per l'abril de 2020. L'any 2018, el 5,8% de la població de l'AMB era beneficiària de la RGC, una proporció encara inferior a la que es registrava el 2016 amb la RMI (6,3%).

A escala municipal, destaquen Badia del Vallès (23,3%) i Badalona (18,3%) per la seva alta proporció de persones beneficiàries de la Renda Garantida de Ciutadania. Contràriament, Castellbisbal i Sant Just Desvern, tots dos amb un 0,7% de població beneficiària d'aquesta prestació, són els municipis amb la menor proporció.

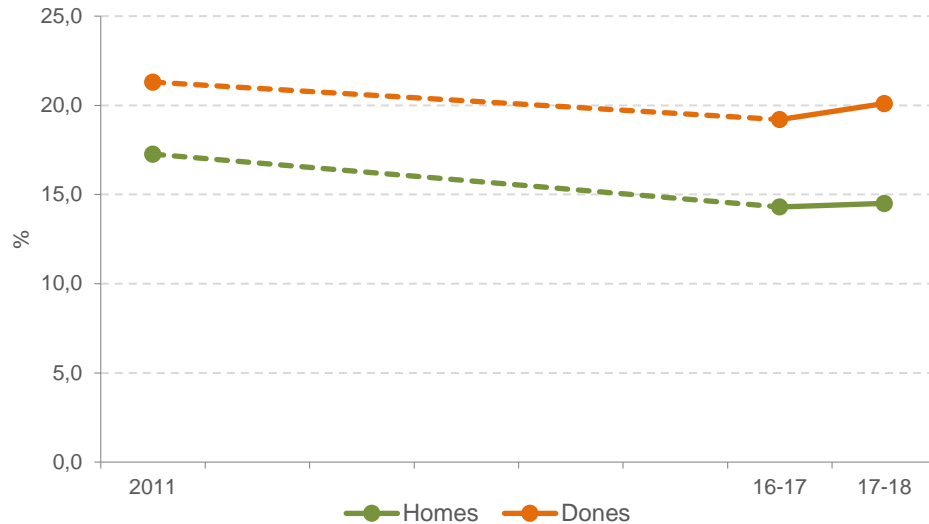
Població beneficiària de la Renda Garantida de Ciutadania (RGC) segons municipis. AMB, 2018.

Municipi	%
Badalona	18,3
Badia del Vallès	23,3
Barberà del Vallès	5,1
Barcelona	3,9
Begues	2,2
Castellbisbal	0,7
Castelldefels	4,2
Cerdanyola del Vallès	5,5
Cervelló	2,6
Corbera de Llobregat	2,9
Cornellà de Llobregat	7,4
Esplugues de Llobregat	3,2
Gavà	6,9
Hospitalet de Llobregat, l'	6,5
Molins de Rei	1,3
Montcada i Reixac	13,8
Montgat	3,8
Pallejà	1,7
Papiol, el	1,7
Prat de Llobregat, el	5,8
Ripollet	12,2
Sant Adrià de Besòs	17,0
Sant Andreu de la Barca	4,7
Sant Boi de Llobregat	6,3
Sant Cugat del Vallès	1,4
Sant Feliu de Llobregat	1,4
Sant Joan Despí	3,9
Sant Just Desvern	0,7
Sant Vicenç dels Horts	8,5
Santa Coloma de Cervelló	2,4
Santa Coloma de Gramenet	9,5
Tiana	0,8
Viladecans	4,2

Nota: Dades no disponibles per als municipis de la Palma de Cervelló, Sant Climent de Llobregat i Torrelles de Llobregat.
 Font: Idescat.

13. Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació i taxa de risc de pobresa de la gent gran

Taxa de risc de pobresa dels majors de 64 anys segons sexe.
AMB, 2011—2017-2018

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; IERMB, Estadístiques metropolitanestres sobre condicions de vida, 2016-2017—2017-2018.

L'any 2018, els municipis amb una proporció més elevada de població de 65 anys i més amb una pensió no contributiva són Sant Adrià de Besòs (4,4%) i Badia del Vallès (3,4%); mentre que Santa Coloma de Cervelló no arriba a l'1% (0,6%).

En el període 2017-2018 el 14,5% dels homes i el 20,1% de les dones majors de 64 anys es troben en risc de pobresa. Aquests valors mostren una certa tendència ascendent en el risc de pobresa de les persones majors de 64 anys respecte del 2017-2018, tot i que es mantenen per sota dels de l'any 2011.

Població de 65 anys i més amb pensió no contributiva de jubilació segons municipis. AMB, 2018

Municipi	%
Badalona	2,5
Badia del Vallès	3,4
Barberà del Vallès	1,7
Barcelona	2,6
Castellbisbal	1,4
Castelldefels	2,8
Cerdanyola del Vallès	1,6
Cervelló	2,2
Corbera de Llobregat	2,6
Cornellà de Llobregat	2,4
Esplugues de Llobregat	1,7
Gavà	2,1
Hospitalet de Llobregat, l'	2,5
Molins de Rei	1,2
Montcada i Reixac	2,7
Montgat	2,1
Pallejà	1,4
Palma de Cervelló, la	1,7
Prat de Llobregat, el	2,4
Ripollet	2,4
Sant Adrià de Besòs	4,4
Sant Andreu de la Barca	1,2
Sant Boi de Llobregat	3,0
Sant Cugat del Vallès	1,6
Sant Feliu de Llobregat	1,5
Sant Joan Despí	1,6
Sant Just Desvern	1,5
Sant Vicenç dels Horts	2,8
Santa Coloma de Cervelló	0,6
Santa Coloma de Gramenet	2,5
Tiana	1,3
Torrelles de Llobregat	1,3
Viladecans	2,7

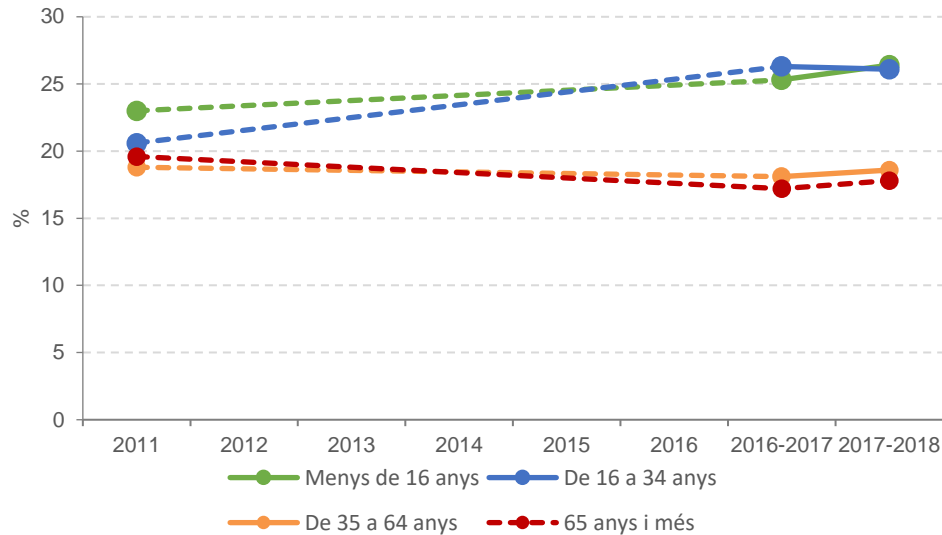
Nota: Dades no disponibles per als municipis de Begues, el Papiol i Sant Climent de Llobregat.

Les dades fan referència als beneficiaris actius a 31 de desembre.

Font: IERMB a partir de dades d'Idescat.

14. Població infantil beneficiària de beques menjador i risc de pobresa segons grups d'edat

Taxa de risc de pobresa per grans grups d'edat. AMB, 2011—2017-2018

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017—2017-2018.

La pobresa infantil es manté encara en nivells força elevats l'any 2017-2018 a l'AMB (26,4%, menys de 16 anys), així com el risc de pobresa de la població jove (26,1%, 16-34 anys).

Els ajuts individuals de menjador es concedeixen a l'alumnat escolaritzat en centres públics les famílies dels quals pateixen dificultats socioeconòmiques. A l'àrea metropolitana de Barcelona s'observen àmplies diferències en el nivell de cobertura d'aquest tipus de suport social. Des del 2,3% de població coberta per un dels dos ajuts a Sant Climent de Llobregat fins al 19,5% a Santa Coloma de Gramenet.

Població de 3 a 16 anys amb ajudes al servei de menjador. AMB, curs 2016-2017

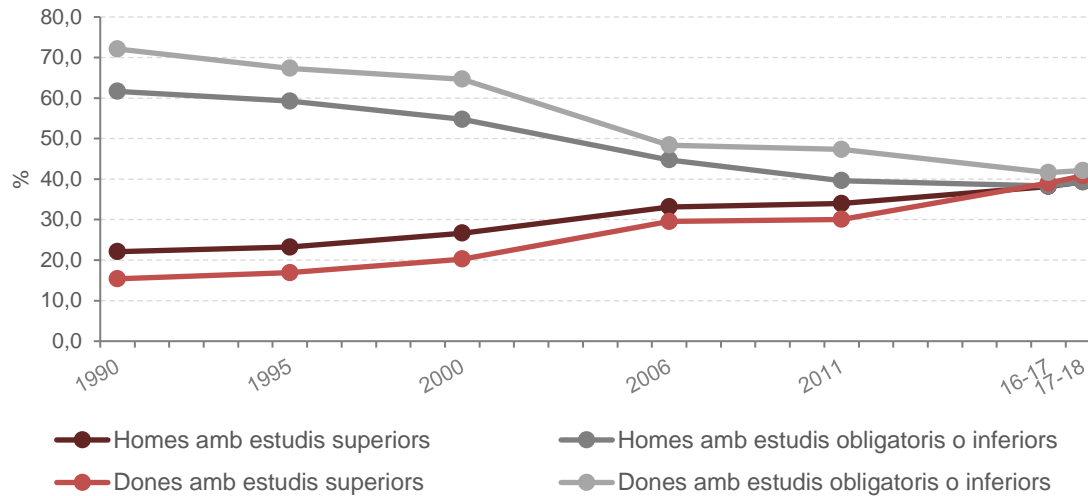
Municipi	Ajuts 50%	Ajuts 100%
Badalona	3,9	0,2
Badia del Vallès	14,0	0,3
Barberà del Vallès	5,3	0,1
Barcelona	5,2	7,0
Begues	2,9	0,9
Castellbisbal	3,9	1,1
Castelldefels	4,4	0,1
Cerdanyola del Vallès	4,5	0,4
Cervelló	4,8	1,0
Cornellà de Llobregat	8,1	0,8
El Papiol	6,7	0,0
El Prat de Llobregat	4,5	3,7
Esplugues de Llobregat	5,9	4,2
Gavà	4,0	2,9
La Palma de Cervelló	3,2	0,2
L'Hospitalet de Llobregat	11,6	2,8
Molins de Rei	3,5	1,1
Montcada i Reixac	10,5	0,2
Pallejà	1,6	0,0
Ripollet	6,4	0,1
Sant Adrià de Besòs	10,6	1,8
Sant Andreu de la Barca	3,3	2,1
Sant Boi de Llobregat	5,5	1,6
Sant Climent de Llobregat	1,6	0,8
Sant Cugat del Vallès	4,7	0,1
Sant Feliu de Llobregat	3,9	0,2
Sant Joan Despí	3,2	2,3
Sant Just Desvern	2,0	0,8
Sant Vicenç dels Horts	4,8	3,1
Santa Coloma de Cervelló	2,6	0,2
Santa Coloma de Gramenet	18,9	0,5
Torrelles de Llobregat	4,9	0,4
Viladecans	3,6	0,4

Nota: Dades no disponibles per als municipis de Corbera de Llobregat, Montgat i Tiana. La dada poblacional de referència és la de 2017.
Font: Departament d'Ensenyament.

15. Idoneïtat formativa als 15 anys i evolució del nivell formatiu

Evolució del nivell formatiu entre els majors de 25 anys segons sexe. AMB, 1990—2017-2018

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1990-2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006-2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017—2017-2018.

Pel que fa a l'evolució del nivell educatiu de la població metropolitana major de 25 anys, des del 1990 s'aprecia una tendència cap a la convergència entre homes i dones. D'una banda, es dona un augment de la població amb estudis superiors. En el període 2017-2018, un 40,8% de les dones i un 39,3% dels homes de l'àrea metropolitana de Barcelona tenen estudis superiors. D'altra banda, es redueix la població amb estudis obligatoris o inferiors. Actualment, al voltant d'un 40% de la població metropolitana té estudis universitaris, i un altre 40% té estudis obligatoris o inferiors.

La taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys mostra la proporció de persones d'aquesta edat que estudien 4t d'ESO, que és el curs que els pertoca segons la seva edat. D'aquesta manera, la lectura d'aquest indicador a la inversa permet realitzar una aproximació al fracàs escolar. Tiana (62,7%) i Barberà del Vallès (70,4%) són els municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona amb la menor taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys, mentre que a Torrelles de Llobregat el 92,5% dels joves de 15 anys cursen 4t d'ESO, i a Molins de Rei el 90,2%.

Taxa d'idoneïtat formativa als 15 anys segons municipis. AMB, curs 2018-2019

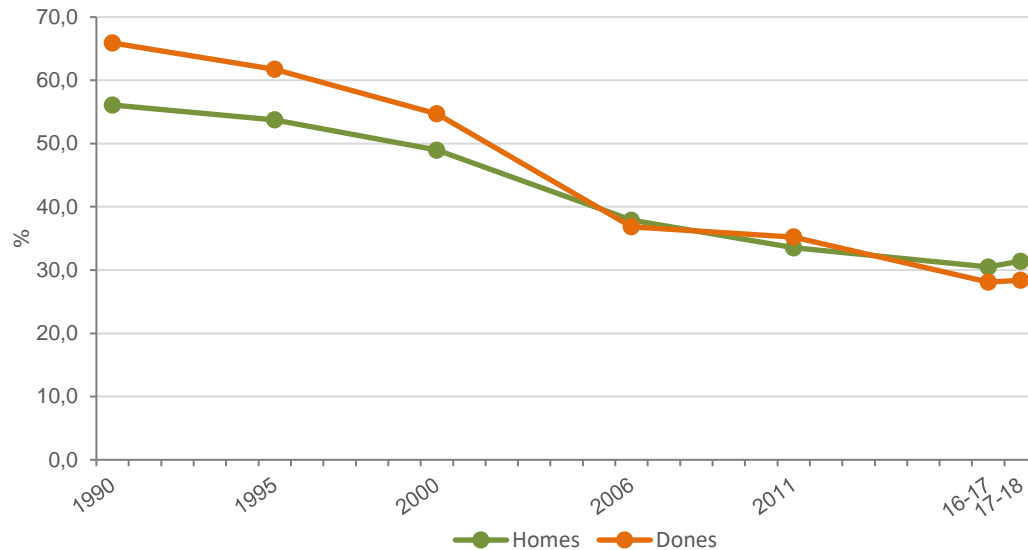
Municipi	%
Badalona	78,1
Badia del Vallès	85,7
Barberà del Vallès	70,4
Barcelona	81,9
Begues	88,3
Castellbisbal	88,2
Castelldefels	84,9
Cerdanyola del Vallès	83,9
Cervelló	78,9
Corbera de Llobregat	79,5
Cornellà de Llobregat	75,5
Esplugues de Llobregat	85,9
Gavà	83,4
Hospitalet de Llobregat, l'	73,3
Molins de Rei	90,2
Montcada i Reixac	76,1
Montgat	83,6
Pallejà	88,3
Prat de Llobregat, el	80,9
Ripollet	77,9
Sant Adrià de Besòs	74,5
Sant Andreu de la Barca	83,6
Sant Boi de Llobregat	75,6
Sant Cugat del Vallès	89,8
Sant Feliu de Llobregat	82,7
Sant Joan Despí	71,0
Sant Just Desvern	81,0
Sant Vicenç dels Horts	77,9
Santa Coloma de Cervelló	88,9
Santa Coloma de Gramenet	75,6
Tiana	62,7
Torrelles de Llobregat	92,5
Viladecans	83,6

Nota: Els municipis de la Palma de Cervelló, el Papiol i Sant Climent de Llobregat no disposen d'IES.

Font: Departament d'Ensenyament, Generalitat de Catalunya.

16. Escolarització als 17 anys i població sense formació postobligatòria

Població sense formació postobligatòria entre 25 i 64 anys segons sexe. AMB, 1990—2017-2018

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1990-2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006-2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017—2017-2018.

Taxa d'escolarització als 17 anys segons municipis. AMB, 2017

Municipi	%
Badalona	77,2
Badia del Vallès	71,1
Barberà del Vallès	78,9
Barcelona	83,0
Castelldefels	73,9
Cerdanyola del Vallès	83,9
Cornellà de Llobregat	75,8
Esplugues de Llobregat	74,9
Gavà	81,7
Hospitalet de Llobregat, l'	75,4
Molins de Rei	89,8
Montcada i Reixac	79,5
Prat de Llobregat, el	78,8
Ripollet	82,2
Sant Adrià de Besòs	67,4
Sant Andreu de la Barca	82,8
Sant Boi de Llobregat	81,4
Sant Cugat del Vallès	79,7
Sant Feliu de Llobregat	83,2
Sant Joan Despí	77,9
Sant Vicenç dels Horts	83,0
Santa Coloma de Gramenet	71,2
Viladecans	85,1

Nota: Dades no disponibles per als municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat.

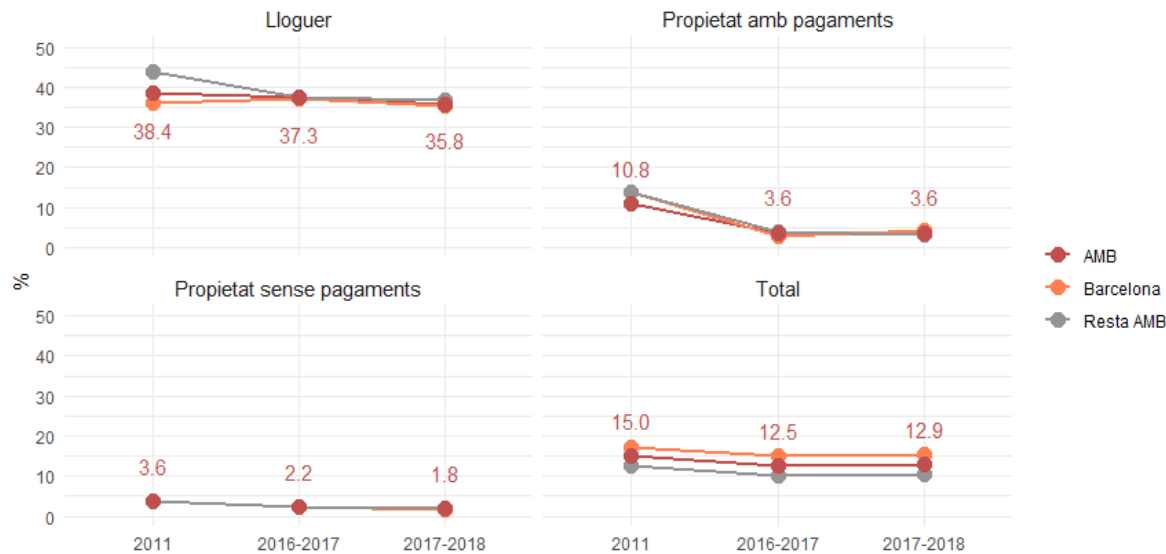
Font: Idescat.

Des de l'any 1990 s'aprecia una reducció de la població metropolitana entre 25 i 64 anys sense formació postobligatòria, tant entre els homes com entre les dones. La reducció més important ha tingut lloc entre el 1990 i el 2006. Des d'aquest any s'equipara la proporció d'homes i dones sense formació postobligatòria. Les dades del període 2017-2018 apunten cap a la inversió de la tendència: els homes podrien passar a ser majoria entre la població sense formació postobligatòria a l'AMB.

La taxa d'escolarització als 17 anys mesura la proporció d'individus d'aquesta edat que continuen cursant estudis més enllà de l'edat obligatòria. La seva lectura a la inversa permet oferir una aproximació a l'abandonament escolar prematur. El municipi amb més problemes d'abandonament escolar prematur és Sant Adrià de Besòs, on el 32,6% dels joves de 17 anys no estan escolaritzats. Els que disposen d'una major proporció de joves que continuen estudiant passats els 16 anys són Molins de Rei (89,8%) i Viladecans (85,1%).

17. Sobrecàrrega de despeses de l'habitatge

Taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge segons règim de tinença. AMB, 2011—2017-2018

Font: Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2011; IERMB, Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida, 2016-2017—2017-2018.

La taxa de sobrecàrrega de despeses de l'habitatge quantifica la població resident en llars on es dedica més del 40% del total d'ingressos disponibles a les despeses de l'habitatge. És un indicador que es calcula a nivell individual. Entre la població metropolitana, la sobrecàrrega de despeses de l'habitatge està més estesa entre els llogaters (38,4% el 2017-2018).

La sobrecàrrega associada a l'habitatge de propietat mostra una tendència descendent des del 2011, segurament per la caiguda dels interessos dels préstecs i per l'augment de la renda d'aquesta població.

La proporció del preu mitjà del lloguer sobre la mitjana de la renda declarada és una aproximació a la noció d'accés econòmic a l'habitatge. A escala municipal es pot destacar que, de mitjana, cap dels municipis supera el 40%, a diferència d'anys anteriors.

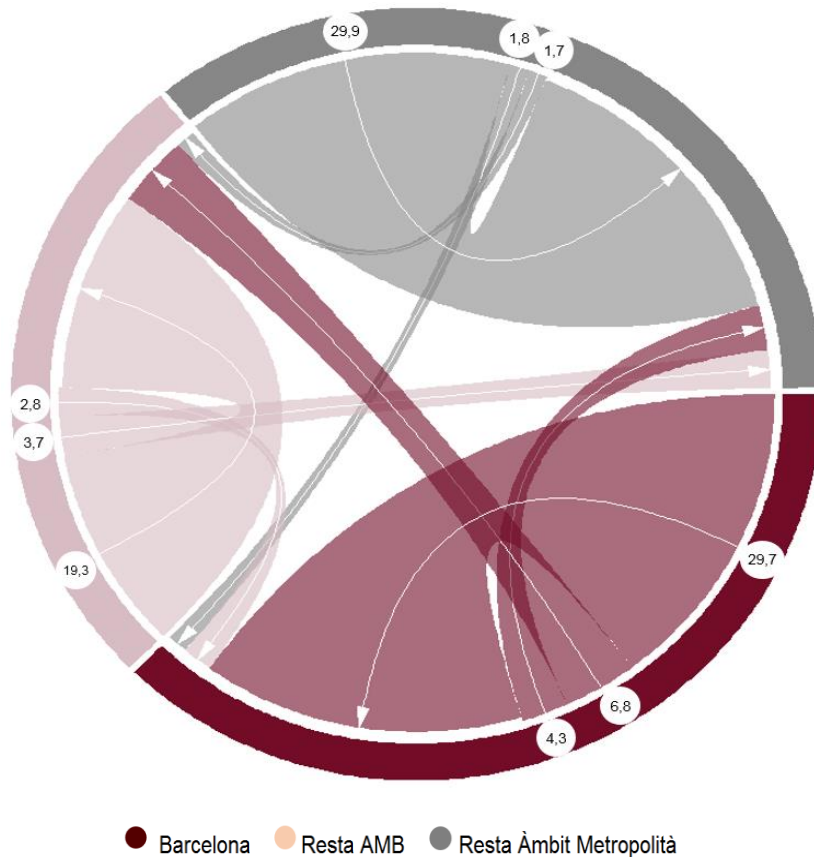
Proporció del preu mitjà de lloguer de l'habitatge sobre la mitjana de renda declarada (IRPF) segons municipis. AMB, 2017

Municipi	%
Badalona	35,4
Badia del Vallès	17,6
Barberà del Vallès	33,0
Barcelona	36,1
Begues	35,0
Castellbisbal	32,6
Castelldefels	33,2
Cerdanyola del Vallès	32,8
Cervelló	36,0
Corbera de Llobregat	29,8
Cornellà de Llobregat	33,9
Esplugues de Llobregat	34,4
Gavà	37,7
Hospitalet de Llobregat, l'	35,5
Molins de Rei	31,5
Montcada i Reixac	30,2
Montgat	39,9
Pallejà	34,6
Palma de Cervelló, la	28,5
Papiol, el	33,4
Prat de Llobregat, el	34,6
Ripollet	30,4
Sant Adrià de Besòs	37,7
Sant Andreu de la Barca	32,2
Sant Boi de Llobregat	35,3
Sant Climent de Llobregat	33,5
Sant Cugat del Vallès	33,6
Sant Feliu de Llobregat	35,6
Sant Joan Despí	34,6
Sant Just Desvern	27,6
Sant Vicenç dels Horts	35,9
Santa Coloma de Cervelló	32,9
Santa Coloma de Gramenet	33,2
Tiana	30,2
Torrelles de Llobregat	32,2
Viladecans	37,1

Font: IERMB a partir de dades de Diputació de Barcelona i del Departament de Territori i Sostenibilitat.

18. Mobilitat residencial

Mobilitat residencial entre corones metropolitanes (població que ha canviat d'habitatge en els darrers 5 anys dins de l'àmbit metropolità). Àmbit metropolità de Barcelona, 2017

Font: IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

Raó principal per la qual es va canviar d'habitatge (població que ha canviat d'habitatge en els darrers 5 anys). Regió metropolitana de Barcelona*, 1995-2017

Motius (%)	1995	2000	2006	2011	2017
Formació d'una llar o altres motius familiars	49,0	38,5	45,7	42,5	35,1
Millorar habitatge / entorn	37,2	50,5	42,9	35,5	40,6
Motius econòmics o forçats per l'habitatge	5,7	5,3	6,0	17,1	14,4
Motius laborals	3,9	3,9	3,7	4,6	7,5
Altres motius	4,3	1,9	1,8	0,3	2,3
Total	100	100	100	100	100,0

Font: IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 1995 i 2000; Idescat i IERMB, Enquesta de condicions de vida i hàbits de la població, 2006 i 2011; IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

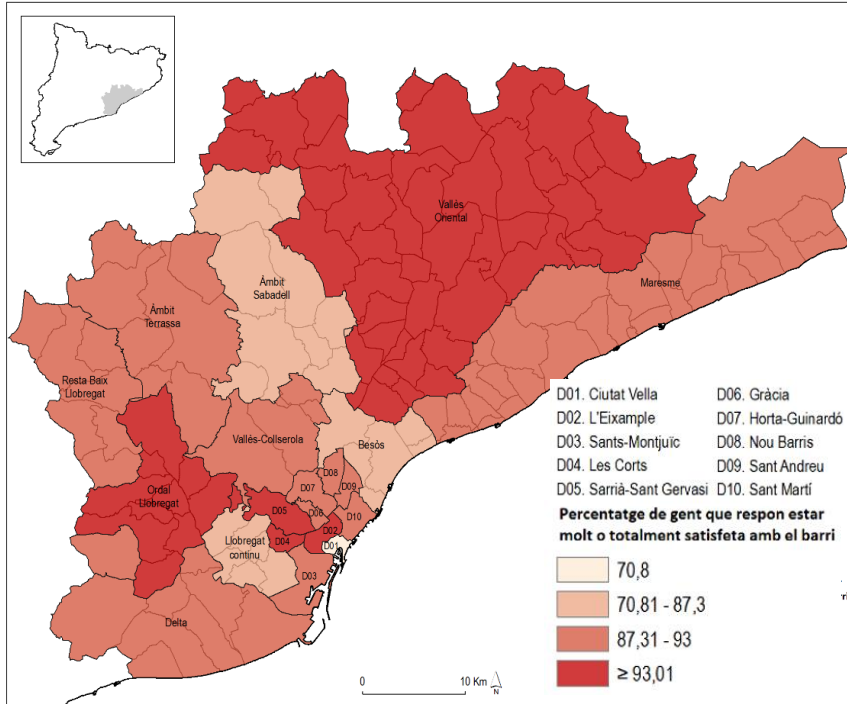
Nota: Fins a les dades de 2011, la regió metropolitana inclou les comarques de l'Alt Penedès i el Garraf.

L'any 2017, del conjunt de moviments residencials que es van produir en els darrers 5 anys a l'RMB, la majoria es van realitzar dins de Barcelona (29,7%) o dins de la segona corona metropolitana (resta Àmbit metropolità) (29,9%). Entre corones, el moviment més freqüent va ser el de Barcelona-primer corona metropolitana (resta AMB) (6,8%).

Entre els motius principals per canviar d'habitatge, la formació d'una nova llar o altres motius familiars (47,2%) passa a ser la raó principal, per davant del desig de millorar l'habitatge o l'entorn residencial (36,4%). Aquest últim havia estat el principal motiu en el període abans de la crisi, i enguany s'aprecia un petit increment respecte del 2011. El més rellevant, però, és l'increment que des del 2006 es percep en els motius econòmics o forçats per l'habitatge (del 6,0% el 2006 al 14,4% el 2017).

19. Qualitat de l'entorn residencial

Nivell de satisfacció amb el barri per àmbits territorials metropolitans.
Àmbit metropolità, 2017.

Font: IERMB, Enquesta de cohesió urbana, 2017.

Considerant que la distància òptima a la qual s'haurien de trobar les llars d'infants respecte de la residència dels usuaris (potencials) és de 500 metres, s'observen grans diferències entre els diversos municipis de l'AMB. Aproximadament en 2 de cada 3 municipis hi ha una accessibilitat òptima per a més del 75% de la població de 0 a 3 anys, sent aquesta major als municipis més grans. L'accessibilitat òptima per als CAP és de 600 metres. Un de cada 3 municipis a l'AMB presenta aquesta condició per a més del 75% de la població de 75 i més anys.

A escala de l'àmbit metropolità, s'observa un alt percentatge de satisfacció amb el barri i l'entorn immediat on es resideix. El valor mitjà és superior al 70% en tots els àmbits territorials metropolitans.

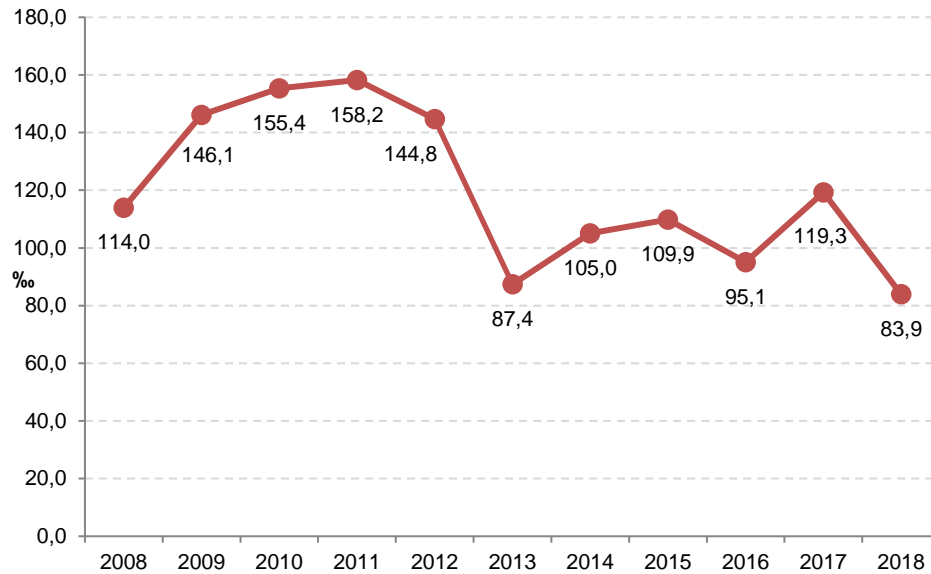
Accessibilitat (en base a distància òptima) dels equipaments d'escoles bressol (població de 0 a 3 anys) i de centres d'atenció primària (població de 75 i més anys). AMB, 2018

Municipi	Cobertura llars d'infants (%)	Cobertura llars d'infants públiques (%)	Cobe CAP
Badalona	91,7	48,3	79
Badia del Vallès	100,0	100,0	78
Barberà del Vallès	95,5	88,8	66
Barcelona	95,8	73,2	73
Begues	22,8	22,8	45
Castellbisbal	56,0	27,5	42
Castelldefels	73,0	32,6	42
Cerdanyola del Vallès	76,6	32,3	74
Cervelló	27,2	27,2	27
Corbera de Llobregat	38,0	14,2	18
Cornellà de Llobregat	89,8	81,5	90
el Papiol	48,2	48,2	79
el Prat de Llobregat	94,8	86,7	37
Esplugues de Llobregat	87,5	71,4	80
Gavà	77,8	39,0	57
la Palma de Cervelló	85,8	54,9	83
l'Hospitalet de Llobregat	99,0	65,5	89
Molins de Rei	80,4	71,6	15
Montcada i Reixac	49,4	45,4	61
Montgat	57,2	11,7	22
Pallejà	86,4	65,6	70
Ripollet	72,5	33,7	78
Sant Adrià de Besòs	80,1	61,7	79
Sant Andreu de la Barca	91,0	79,4	64
Sant Boi de Llobregat	88,8	41,7	69
Sant Climent de Llobregat	47,7	47,7	84
Sant Cugat del Vallès	63,1	27,4	30
Sant Feliu de Llobregat	96,9	73,7	73
Sant Joan Despí	83,0	73,6	57
Sant Just Desvern	81,3	32,7	37
Sant Vicenç dels Horts	53,5	48,5	41
Santa Coloma de Cervelló	4,4	4,4	60
Sta. Coloma de Gramenet	93,9	75,3	93
Tiana	16,9	14,2	52
Torrelles de Llobregat	9,4	9,4	48
Viladecans	91,7	51,6	82

Font: IERMB, Geodatabase d'equipaments de l'AMB i Base de població per parcel·les cadastrals, 2018

20. Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics

Incidències (per mil habitants) ateses pels Serveis Socials Bàsics. AMB, 2008-2018

Nota: Mitjana calculada sobre la informació disponible dels municipis.
 Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies.

L'any 2018 s'assoleix la menor proporció d'incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics des del 2008, essent del 83,9‰. Pel que fa a les dades municipals de l'any 2018, és a Cerdanyola del Vallès (539,5‰) i Sant Vicenç dels Horts (538,7‰) on es registra la major proporció d'incidències ateses pels Serveis Socials. En canvi, Badalona (2,1‰) i Barcelona (32,5‰) són els municipis amb la menor proporció d'incidències ateses per aquests serveis.

Incidències ateses pels Serveis Socials Bàsics segons municipis (per mil habitants). AMB, 2018

Municipi	‰
Badalona	2,1
Badia del Vallès	252,7
Barberà del Vallès	90,9
Barcelona	32,5
Castelldefels	103,0
Cerdanyola del Vallès	539,5
Cornellà de Llobregat	54,9
Esplugues de Llobregat	260,3
Gavà	48,4
Hospitalet de Llobregat, l'	119,2
Molins de Rei	72,9
Montcada i Reixac	71,6
Prat de Llobregat, el	240,6
Ripollet	82,5
Sant Adrià de Besòs	172,7
Sant Andreu de la Barca	105,6
Sant Boi de Llobregat	95,5
Sant Cugat del Vallès	134,4
Sant Feliu de Llobregat	286,6
Sant Joan Despí	186,3
Sant Vicenç dels Horts	538,7
Santa Coloma de Gramenet	83,1
Viladecans	298,3

Nota: Dades no disponibles per als municipis de Begues, Castellbisbal, Cervelló, Corbera de Llobregat, Montgat, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Climent de Llobregat, Sant Just Desvern, Santa Coloma de Cervelló, Tiana i Torrelles de Llobregat, municipis adherits a Consells Comarcals amb altres municipis fora de l'AMB.

Font: IERMB a partir del Mapa de Serveis Socials de Catalunya del Departament de Treball, Afers Socials i Famílies, 2018.

21. Coneixement i interacció amb els veïns i les veïnes de l'edifici

Nivell de coneixement dels veïns i les veïnes d'escala a l'AMB, 2018

	Coneixement (0-10)
Barcelona	6,80
100.000 a 500.000 habitants	7,33
50.000 a 100.000 habitants	7,79
Menys de 50.000 habitants	8,00
Unifamiliar (casa independent, 4 vents...)	- ^a
Bloc petit (menys de 4 plantes)	8,05
Bloc mitjà (de 4 a 6 plantes)	7,41
Bloc gran (de 7 plantes o més)	6,83
De propietat	7,72
De lloguer	6,53
Una cessió temporal	6,83
AMB	7,38

^a.- Nota: Aquesta pregunta no s'ha fet a les persones residents en aquesta tipologia edificatòria

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

Proporció de persones que es relacionen amb els veïns i tipus d'interacció a l'AMB, 2018

	AMB	Barcelona	100.000 a 500.000 hab.	50.000 a 100.000 hab.	< 50.000 habitants
S'han vist i s'han saludat	96,2%	96,1%	95,7%	96,9%	96,9%
Han mantingut una conversa breu	86,3%	85,7%	85,7%	86,5%	89,7%
Han parlat d'un problema personal	56,8%	55,9%	57,1%	59,8%	56,8%
S'han demanat ajut o s'han fet algun favor	53,4%	51,6%	53,7%	52,4%	61,3%
S'han visitat a casa o han fet activitat junts	34,0%	32,2%	32,2%	37,0%	40,3%

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

La individualització de les relacions socials és un dels fenòmens amb què sovint es caracteritza la vida en els entorns urbans, suposant que els contextos residencials metropolitans estarien conformats per persones que conviuen juntes però que estan aïllades o són estranyes entre elles. Ara bé, d'acord amb les dades de l'edició 2018 de l'ECAMB, la població resident a l'AMB xifra en una mitjana de 7,38 punts el grau de coneixença que té dels seus veïns i veïnes d'escala. La valoració és de 6,80 punts a la ciutat de Barcelona i de 8,00 punts als municipis més petits de l'AMB. A més de la densitat i la grandària de les ciutats, en la interpretació d'aquests resultats cal tenir en compte els diferents efectes que per a l'experiència residencial metropolitana es deriven tant de la vida en distintes tipologies edificatòries com de la pròpia temporalitat, qüestió especialment rellevant a la llum dels canvis sobrevinguts en l'estructura del règim de tinença dels habitatges a l'AMB. En efecte, el grau de coneixement de les veïnes i els veïns d'escala és major als blocs de pisos més petits (8,05) que no pas en aquells amb una densitat veïnal molt més intensiva (6,83), i entre les persones que han accedit a un habitatge en propietat (7,72) que no pas entre les que en són arrendatàries (6,53).

Quant a la freqüència d'interaccions, fins al 96,2% de la població metropolitana explica que habitualment se sol creuar i se saluda amb veïns i veïnes, i la proporció de persones que en els darrers 30 dies hi haurien mantingut una conversa breu arriba al 86,3%. Aquestes interaccions sovint van més enllà d'una mostra ocasional de cortesia. El 56,8% de la població metropolitana afirma així que durant el darrer mes ha parlat d'algun problema personal amb algun dels seus veïns o veïnes, mentre que el 53,4% explica que també hi ha intercanviat ajuts o favors de manera puntual o amb molta freqüència. Per a més d'una tercera part de la població (34,0%), aquest vincle esdevé encara més estret, i inclou l'intercanvi de visites al domicili o l'organització d'activitats conjuntes.

22. Organització veïnal i conflictes en la convivència residencial

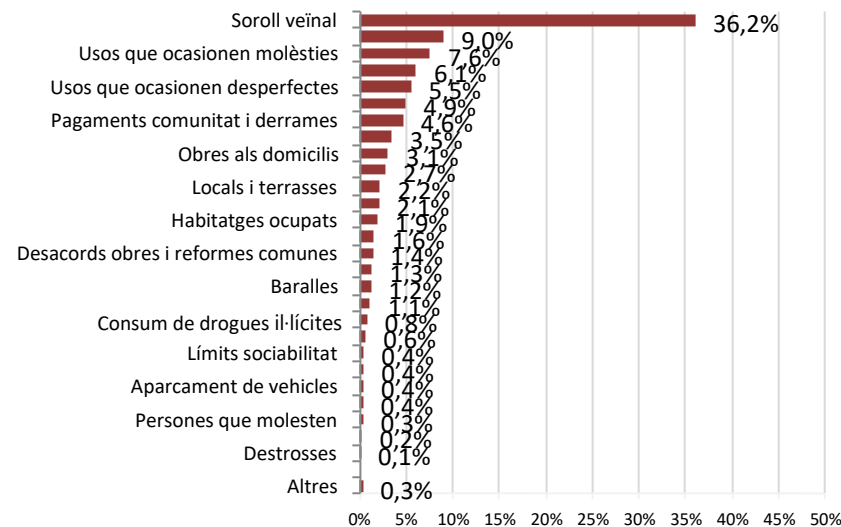
Manteniment i organització de les comunitats veïnals a l'AMB, 2018

22

	Es cuiden els espais comuns	Hi ha administració de finques	Es fan reunions periòdiques	Es produeixen conflictes en la convivència
Barcelona	83,2%	82,7%	75,6%	12,7%
100.000 a 500.000 habitants	79,2%	57,1%	82,8%	13,3%
50.000 a 100.000 habitants	83,4%	54,2%	79,5%	9,6%
Menys de 50.000 habitants	81,7%	54,7%	76,3%	13,3%
Unifamiliar (casa independent, 4 vents...)	- a	21,1%	27,6%	- a
Bloc petit (menys de 4 plantes)	84,1%	55,8%	70,7%	12,5%
Bloc mitjà (de 4 a 6 plantes)	81,2%	74,0%	82,5%	13,5%
Bloc gran (de 7 plantes o més)	83,3%	83,8%	88,0%	10,4%
De propietat	84,1%	69,0%	88,9%	11,5%
De lloguer	78,3%	71,1%	53,0%	14,0%
Una cessió temporal	80,4%	64,8%	70,3%	15,0%
AMB	82,3%	69,4%	77,6%	12,4%

^a- Nota: Aquesta pregunta no s'ha fet a les persones residents en aquesta tipologia edificatòria

Distribució dels conflictes en la convivència residencial segons tipus a l'AMB, 2018

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

El 82,3% de la població de l'AMB ha estat d'acord amb l'afirmació que els veïns i les veïnes del seu edifici tenen cura dels espais comuns. Amb tot, la pròpia estructura física dels habitatges i el règim de tinença introdueixen variacions en els modes d'organitzar la convivència en el si d'aquestes comunitats. Amb més serveis compartits, les reunions veïnals i la contractació d'administracions de finques són pràctiques més freqüents als blocs d'habitatges que no pas als entorns residencials unifamiliars. A més, d'acord amb aquestes mateixes dades, es tendeixen a intensificar els esforços per preservar els edificis a mesura que la grandària del veïnat és major i les persones es vinculen a l'edifici mitjançant la propietat.

Això no obstant, i malgrat el significatiu paper que exerceixen les comunitats veïnals en la preservació dels entorns residencials, fins al 12,4% de la població metropolitana afirmà que al llarg de l'any 2018 va viure algun conflicte en la convivència amb altres residents. La majoria d'aquestes situacions deriven dels propis usos que els veïns i les veïnes fan del seu habitatge, sovint perquè s'ocasionen molèsties (soroll, 36,2%; obres, 3,1%, o altres activitats, com regar, estendre roba, males olors...) i en ocasions desperfectes (5,5%). Amb tot, només el 9% dels conflictes s'associen a un deteriorament intencionat dels espais comuns, i el 6,1% remetien a discussions i baralles entre veïns. Els animals de companyia (4,9%) i els impagaments (4,6%) també han estat motiu de conflictivitat veïnal a l'AMB, com també algunes modalitats d'accés a l'habitatge (apartaments turístics, un 2,7%, i l'ocupació d'habitatges, un 1,9%).

23. La vida social als barris

Grau d'animació als barris de l'AMB, 2018

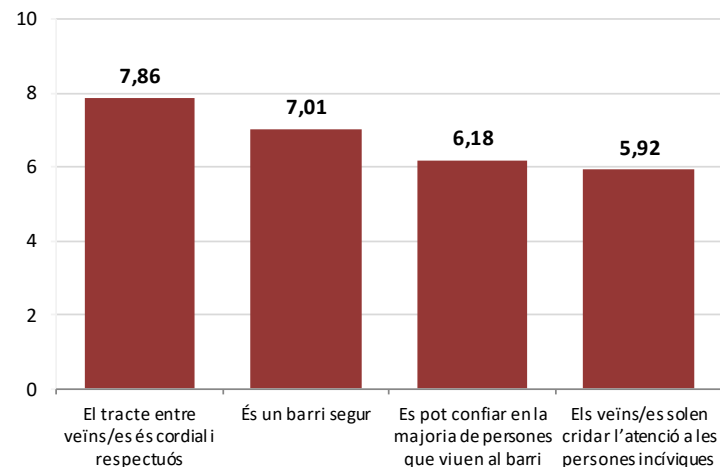
	AMB	Barcelona	100.000 a 500.000 hab.	50.000 a 100.000 hab.	< 50.000 habitants
Als carrers	6,87	7,19	6,81	6,54	6,18
Als parcs i places	7,32	7,42	7,22	7,33	7,10
A les botigues	7,11	7,21	7,03	7,11	6,89
Als bars i restaurants	7,52	7,62	7,40	7,52	7,32
Equipaments	7,06	7,20	6,74	7,07	6,93

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

En relació amb la vida social als barris metropolitanos, s'ha constatat que el major dinamisme veïnal i relacional s'articula al voltant d'aquells espais que reuneixen més elements d'atracció. Per tant, es consideren especialment animades les zones de bars i de restaurants (7,52), així com aquelles on hi ha una major presència de botigues i de comerç (7,11). També els equipaments públics (7,06) i els carrers (6,87) són potents eixos de trobada i relacionals, si bé s'observa un important gradient entre les ciutats més grans de l'AMB i les més petites, la qual cosa reflecteix tant la desigual dotació d'equipaments com les desiguals pautes de mobilitat quotidiana. En efecte, si els carrers de les ciutats més grans semblen més animats és perquè no tan sols estan més poblats sinó perquè, en virtut de la distribució d'activitats en el territori, també són nodes d'atracció de les mobilitats quotidianes.

Quant al tracte amb les persones amb les quals es comparteixen aquests espais, la població de l'AMB afirma que el tracte entre veïns és en general cordial i respectuós (7,86) i que les relacions es produeixen en un clima de seguretat (7,01). Però si l'opinió sobre el tracte veïnal és en general positiva, aquesta confiança no s'atorga indistintament a tota la població. L'afirmació que es pot confiar en la majoria de les persones que viuen al barri ha rebut una avaluació mitjana menor (6,18), i ha estat de 5,92 punts la creença que els veïns solen cridar l'atenció d'aquelles persones que donen mostres públiques d'incivisme.

Opinions sobre les relacions als barris de l'AMB, 2018

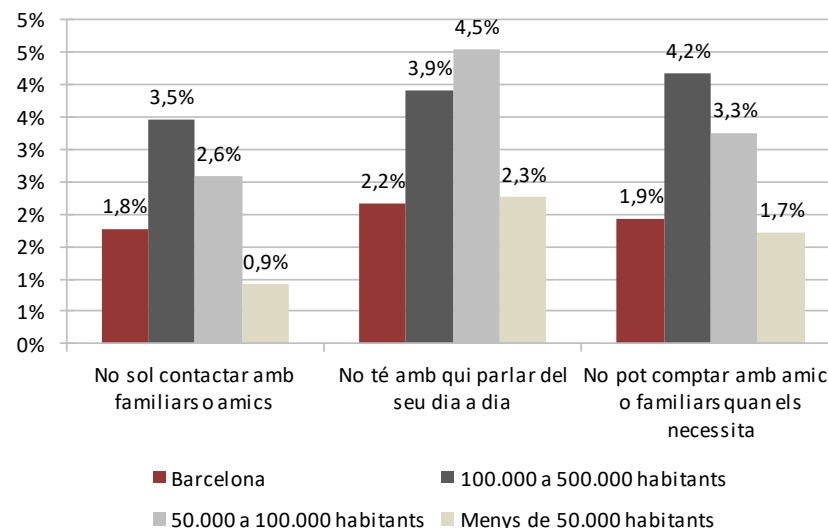
Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

24. Límits de la sociabilitat: solitud relacional i discriminació als barris de l'AMB

Motius de solitud relacional segons grandària municipal, 2018

	Discriminació personal			Presència de persones discriminades
	Un episodi	Més d'un episodi	Total	
Barcelona	2,6 %	2,2 %	4,7 %	28,4 %
100.000 a 500.000 habitants	1,8 %	4,1 %	5,9 %	33,1 %
50.000 a 100.000 habitants	1,0 %	2,7 %	3,7 %	21,9 %
Menys de 50.000 habitants	0,9 %	2,7 %	3,6 %	22,6 %
AMB	1,9 %	2,7 %	4,6 %	27,4 %

Motius de solitud relacional segons grandària municipal, 2018

Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

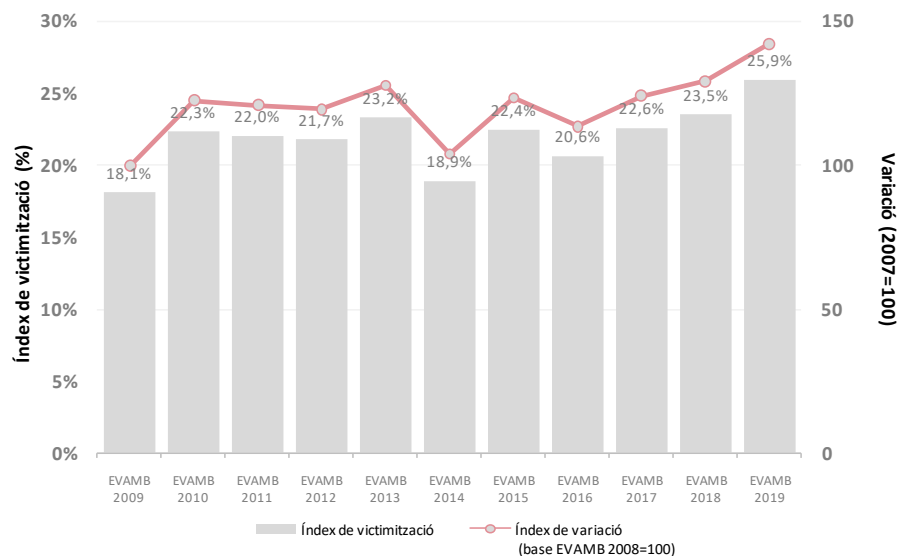
Font: IERMB a partir d'ECAMB 2018, AMB.

A les persones que viuen en un mateix barri se les pot considerar veïnes pel fet de compartir un lloc de residència en comú, i alhora considerar que ocupen espais socials molt diferents i allunyats entre si. Un dels interessos de l'ECAMB consisteix a mesurar i, si s'escau, donar visibilitat a la possible existència de processos de discriminació i d'exclusió social a l'AMB. Quant als mesuraments directes, el 4,6% de la població entrevistada afirma que en aquest darrer any ha viscut almenys un episodi de discriminació al seu barri. Els mesuraments indirectes amplien la informació anterior i mostren que fins a un 27,4% de la població metropolitana és avui conscient de l'existència de processos de discriminació al seu barri. De l'exposició de motius se'n desprèn que en la interpretació de la realitat metropolitana s'estarien articulant identitats categorials diferenciades sobretot en base a l'origen geogràfic de la població, el seu estatus econòmic, el seu gènere i la seva identitat política.

Un altre límit de la sociabilitat són les situacions d'aïllament i de solitud social. Quan s'aprofundeix en el grau d'acompanyament que proporcionen les diverses xarxes de relacions interpersonals s'observa que fins a un 5,1% de la població metropolitana expressa actualment alguna forma de solitud relacional. Aquest indicador es calcula comptabilitzant la proporció de persones que no tenen amb qui parlar del seu dia a dia (2,9%), no solen contactar amb familiars o amics (2,8%) o bé no poden comptar-hi quan els necessiten (2,7%). Tal i com es pot comprovar en el gràfic, les dificultats per satisfer les necessitats relacionals són majors a les ciutats grans i intermèdies de l'AMB. A més, l'anàlisi dels perfils sociodemogràfics ha mostrat que aquesta solitud no tan sols resumeix la situació vital d'una part de la gent gran, sinó sobretot la d'una part de la població adulta que, atesa la seva biografia residencial (migracions, canvis residencials) i familiar (llars monoparentals), estaria trobant dificultats per satisfer les seves necessitats relacionals.

25. Índex de victimització

Índex global de victimització i variació a l'AMB, 2009-2019

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2009-2019, AMB.

Índex de victimització i variació segons grandària municipal, 2018-2019

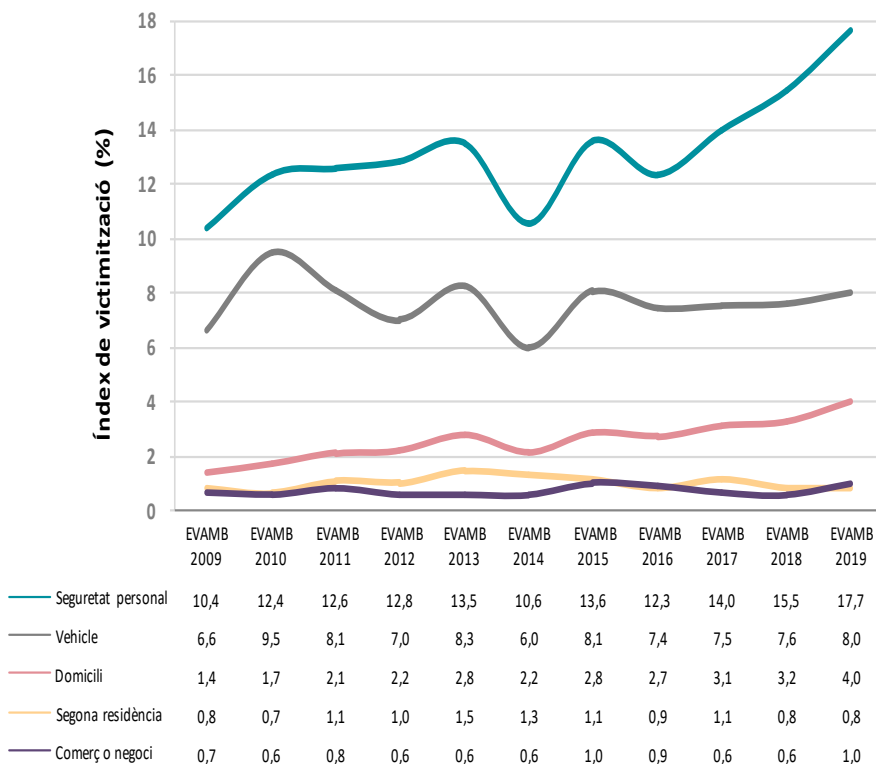
GRANDÀRIA MUNICIPAL	EVAMB 2018	EVAMB 2019	Var Abs. (2019-2018)	Var Rel. (2019-2018)
Barcelona	25,6	31,8	6,2	24,2%
Hospitalet de Llobregat (L')	22,6	21,9	-0,7	-3,1%
Badalona	24,4	23,5	-0,9	-3,9%
Santa Coloma de Gramenet	22,5	24,7	2,2	9,6%
Cornellà de Llobregat	19,6	18,5	-1,1	-5,5%
Sant Cugat del Vallès	20,9	24,9	4,0	19,1%
Sant Boi de Llobregat	20,3	17,9	-2,4	-11,6%
Resta de municipis de 50.000 a 75.000 hab.	18,9	18,5	-0,4	-1,9%
De 25.000 a 50.000 hab.	21,4	16,5	-4,9	-23,0%
Menys de 25.000 hab.	13,5	16,8	3,3	24,7%
Total AMB	23,5	25,9	2,4	10,3%

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2018-2019, AMB.

L'índex de victimització mesura la proporció de persones residents a l'AMB que han patit un fet que consideren delictiu. L'índex de 2019 ha estat del 25,9%, i es posiciona, així, a la part alta d'un cicle alcista que s'inicià l'any 2010 i que, amb la sola excepció de l'any 2014, ha situat l'índex de victimització per sobre del 20%. En termes absoluts, l'índex ha augmentat 2,4 punts respecte del 2018, increment causat sobretot per la victimització de la ciutat de Barcelona (31,8%, 6,2 punts més que el 2018). També és destacable l'augment de la victimització a Sant Cugat del Vallès (que arriba al 24,9%) i a Santa Coloma de Gramenet (24,7%).

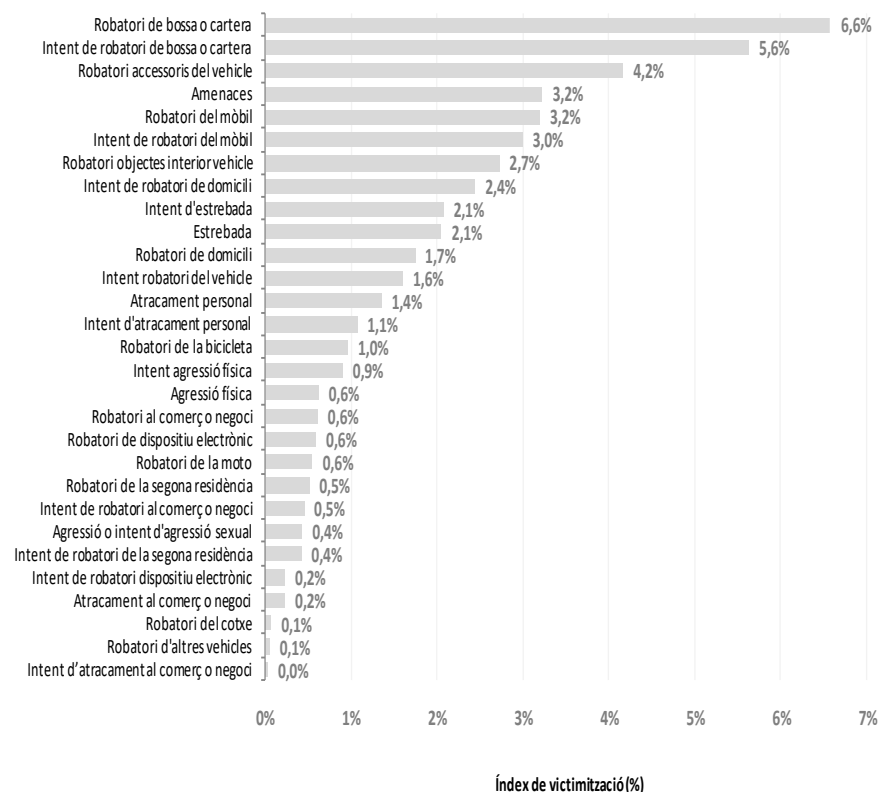
26. Índex de victimització segons àmbits

Índexs de victimització dels àmbits a l'AMB, 2009-2019

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2009-2019, AMB.

Índexs de victimització segons fets delictius a l'AMB, 2019

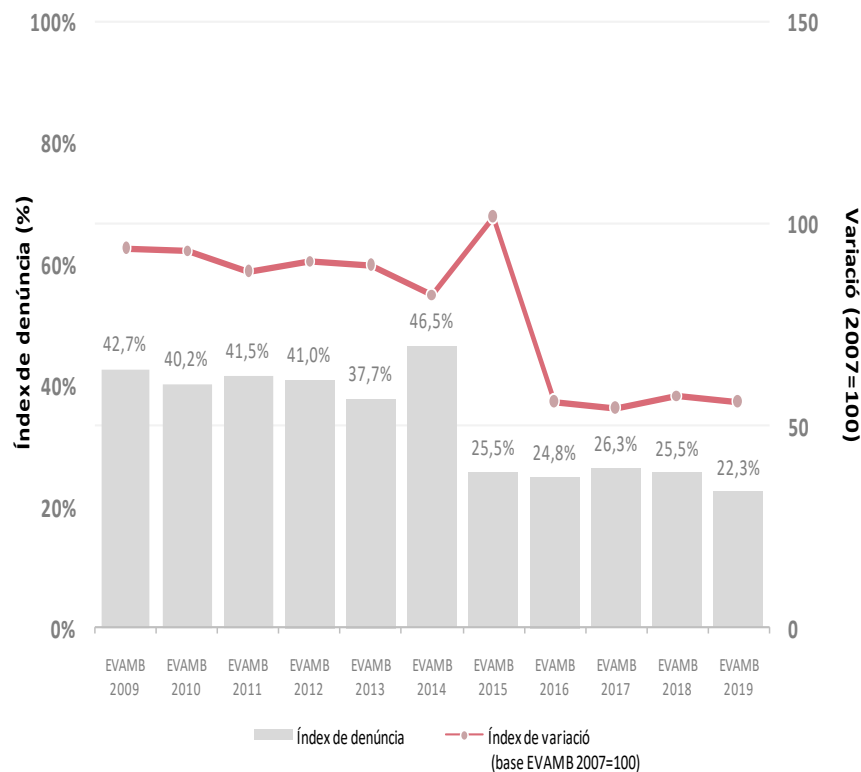

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2019, AMB.

Els fets contra la seguretat personal constitueixen els principals motius de victimització a l'AMB (17,7%). Els darrers anys la victimització en l'àmbit de la seguretat personal i en els domicilis han seguit una tendència a l'alça. A la resta d'àmbits la victimització es manté estable tot i les oscil·lacions puntuals. L'examen de l'actual situació de l'àrea metropolitana ens permet observar que els índexs més elevats corresponen a fets de poca gravetat: els robatoris de bossa i cartera consumats i no consumats (6,6% i 5,6% respectivament), els robatoris d'accessoris del vehicle (4,2%), i les amenaces i els robatoris consumats i no consumats de telèfon mòbil (3,2% i 3,0% respectivament).

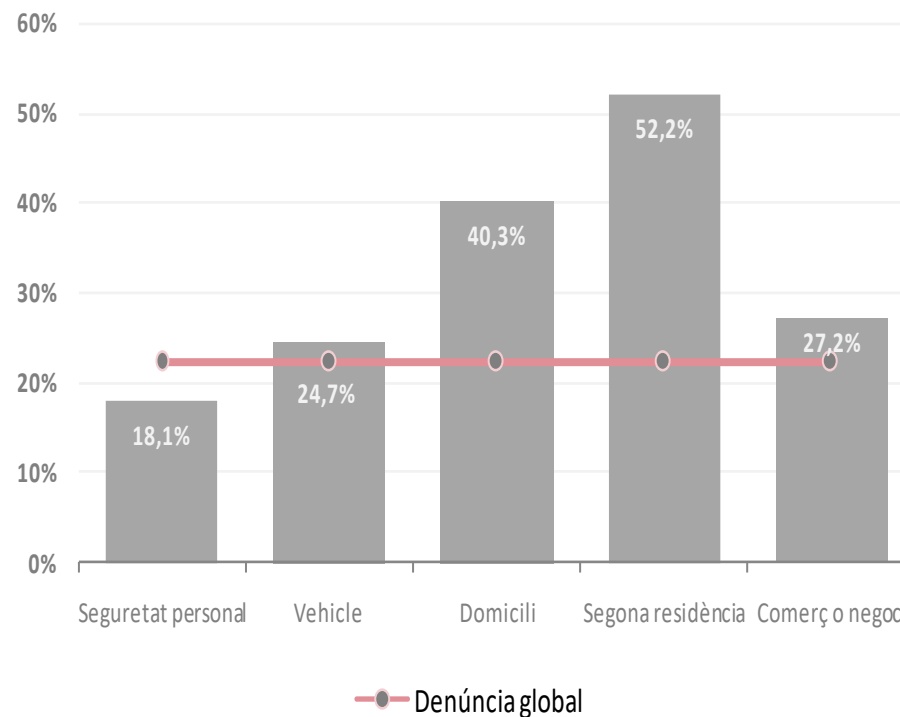
27. Índex de denúncia

Índex global de denúncia i variació a l'AMB, 2009-2019

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2009-2019, AMB.

Índex de denúncia segons àmbits a l'AMB, 2019

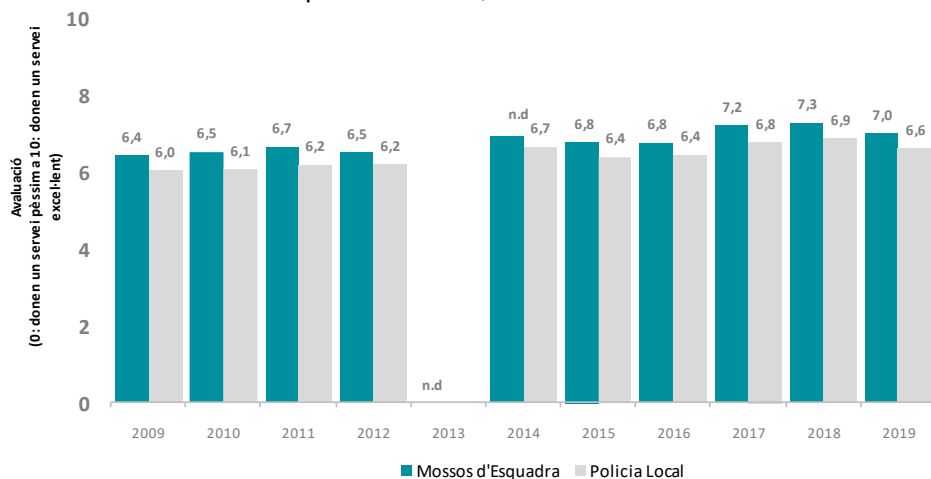

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2019, AMB.

L'índex de denúncia calcula la proporció de fets de victimització que s'han posat en coneixement de la policia o dels jutjats mitjançant un document escrit. Si en el període que va del 2009 a l'any 2014 la població metropolitana denunciava aproximadament el 40% dels fets delictius, aquesta proporció ha passat a situar-se al voltant del 25%. L'evolució de l'índex reflecteix un corrent d'opinió majoritàriament sustentat en la creença que davant d'uns determinats fets de victimització no val la pena interposar una denúncia, ja sigui perquè les víctimes troben que des del sistema penal s'hi podrà fer poca cosa, o perquè és molt complicat. Aquesta manca de confiança es manifesta especialment en la baixa denúncia dels fets contra la seguretat personal (18,1%) i el vehicle (24,7%). En canvi, la utilitat de la denúncia es veu major en els fets contra els domicilis i segones residències (40,3% i 52,2% respectivament).

28. Opinió sobre el servei que donen els cossos policials

Avaluació dels serveis de policia a l'AMB, 2009-2019

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2009-2019, AMB.

Avaluació dels serveis de policia segons grandària municipal, 2019

GRANDÀRIA MUNICIPAL	Mossos d'Esquadra	Policia Local
Barcelona	6,8	6,3
L'Hospitalet de Llobregat	7,4	7,1
Badalona	6,7	6,4
Santa Coloma de Gramenet	7,3	7,0
Cornellà de Llobregat	7,6	7,5
Sant Boi de Llobregat	7,5	7,2
Sant Cugat del Vallès	7,3	6,8
Municipis de 50.000 a 75.000 hab.	7,1	6,8
De 25.000 a 50.000 hab.	7,2	6,8
Menys de 25.000 hab.	7,1	7,1
Total AMB	7,0	6,6

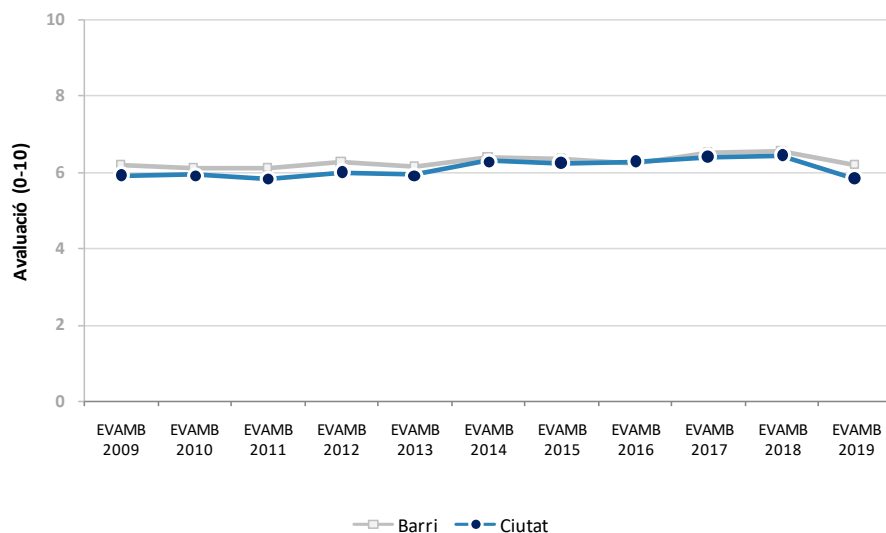
Font: IERMB a partir d'EVAMB 2019, AMB.

La valoració de les policies en el període que va de l'any 2009 al 2019 s'ha mantingut per sobre dels 6 punts, i ha arribat gairebé als 7 punts els dos darrers anys pel que fa la Policia Local i superant els 7 punts en el cas dels Mossos d'Esquadra. El 2019 disminueix lleugerament la valoració dels dos cossos policials: 6,6 punts Policia Local i 7,0 punts Mossos d'Esquadra. Les valoracions són elevades en tots els municipis. Les notes més altes les han donat els municipis de Cornellà de Llobregat, Sant Boi de Llobregat i l'Hospitalet de Llobregat. En canvi, Barcelona i Badalona destaquen com a ciutats on tant Policia Local com Mossos d'Esquadra han rebut les valoracions més baixes (per sota dels 7 punts).

Convivència i seguretat

29. Evolució del nivell de seguretat

Avaluació del nivell de seguretat als barris i ciutats de l'AMB, 2009-2019

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2009-2019, AMB.

Avaluació del nivell de seguretat segons grandària municipal, 2019

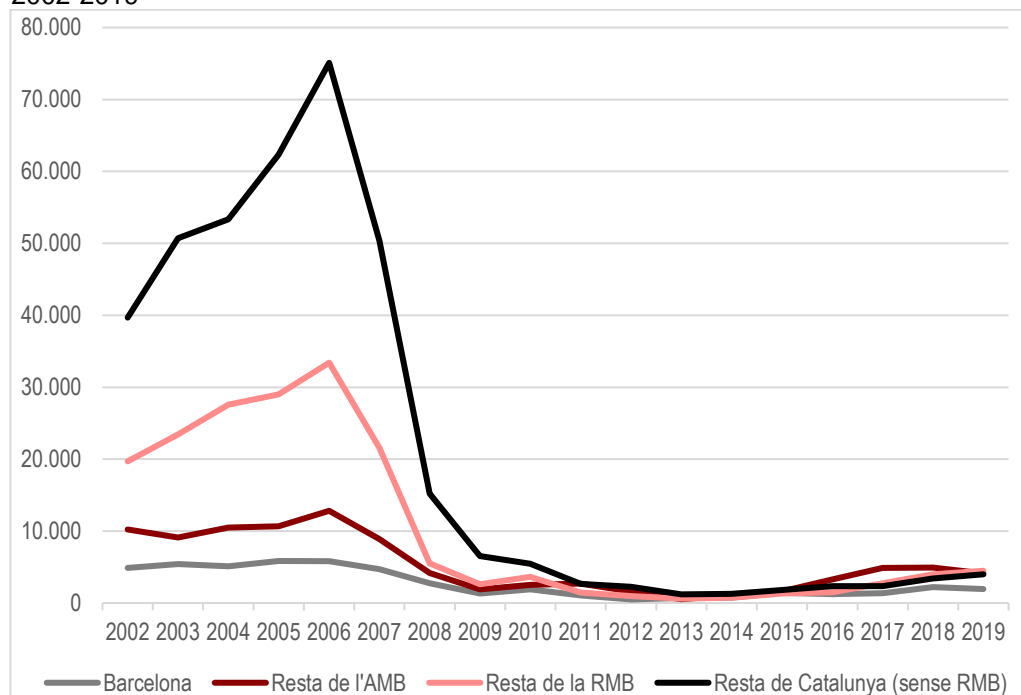
GRANDÀRIA MUNICIPAL	Barri	Ciutat
Barcelona	5,9	5,2
L'Hospitalet de Llobregat	6,2	6,2
Badalona	5,7	5,6
Santa Coloma de Gramenet	6,1	5,9
Cornellà de Llobregat	6,9	6,8
Sant Boi de Llobregat	7,0	6,9
Sant Cugat del Vallès	6,5	6,7
Resta de municipis de 50.000 a 75.000 hab.	6,7	6,6
De 25.000 a 50.000 hab.	6,7	6,7
Menys de 25.000 hab.	7,1	7,1
Total AMB	6,2	5,8

Font: IERMB a partir d'EVAMB 2019, AMB.

El nivell de seguretat mesura l'atribució de seguretat que atorga la població als barris i ciutats metropolitanas on resideix. Després d'un període de tendència a l'alça en les dues avaluacions, el 2019 es registra una disminució en el nivell de seguretat percebuda, especialment pel que fa a la ciutat, que se situa per sota dels 6 punts de mitjana (5,8). La valoració del nivell de seguretat de barris i municipis és en general més elevada a mesura que la grandària poblacional disminueix. Els barris, espais propers i coneguts, solen rebre puntuacions més elevades que el conjunt de la ciutat, si bé el 2019 aquestes diferències no són especialment elevades en cap municipi tret de la ciutat de Barcelona (5,9 el barri i 5,2 la ciutat).

30.Construcció. Habitatges iniciats

Habitatges iniciats a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2019

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya.

En el 2019 s'han iniciat 6.057 habitatges a l'àrea metropolitana de Barcelona, una xifra considerablement inferior als 7.119 de l'any anterior (una reducció del 14,9% respecte de l'any 2018). Aquesta disminució suposa trencar amb sis anys seguits de creixement del nombre d'habitatges iniciats (en el període 2013-2018). La xifra de l'any 2019 és molt superior a la dels anys després de la crisi financera però considerablement inferior a la de mitjans dels anys 2000.

Per àmbits territorials, mentre que a la ciutat de Barcelona el darrer any el nombre d'habitatges iniciats s'ha reduït (-16%), a la resta de l'àrea metropolitana també ha minvat però un punt menys (-15%).

Habitatges iniciats en els municipis de l'AMB, 2019

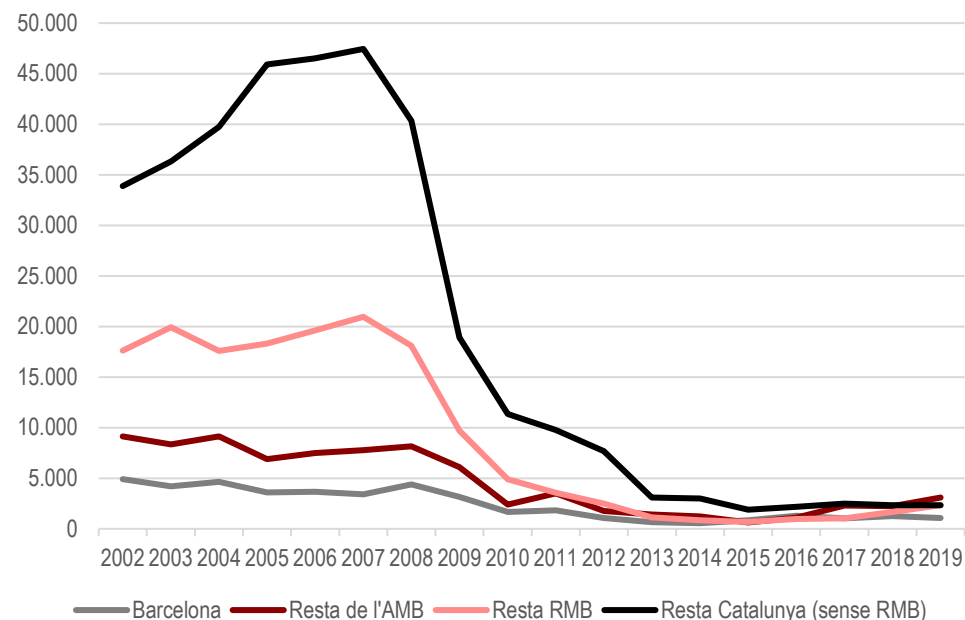
Municipi	H. iniciats	H. iniciats / 1.000 habitants	Variació 2018-2019
Badalona	893	4,1	73%
Badia del Vallès	0	N.D.	N.D.
Barberà del Vallès	153	4,6	206%
Barcelona	1.931	1,2	-12%
Begues	17	2,4	-15%
Castellbisbal	8	0,6	-76%
Castelldefels	67	1,0	-57%
Cerdanyola del Vallès	34	0,6	-55%
Cervelló	9	1,0	80%
Corbera de Llobregat	8	0,5	100%
Cornellà de Llobregat	98	1,1	-76%
Esplugues de Llobregat	121	2,6	707%
Gavà	82	1,8	-36%
Hospitalet de Llobregat, l'	598	2,3	7%
Molins de Rei	98	3,8	-66%
Montcada i Reixac	1	0,0	-99%
Montgat	125	10,4	-9%
Pallejà	28	2,4	180%
Palma de Cervelló, la	0	0,0	-100%
Papiol, el	2	0,5	-95%
Prat de Llobregat, el	233	3,6	-15%
Ripollet	72	1,9	6%
Sant Adrià de Besòs	225	6,1	-9%
Sant Andreu de la Barca	42	1,5	-32%
Sant Boi de Llobregat	134	1,6	-28%
Sant Climent de Llobregat	1	0,2	-67%
Sant Cugat del Vallès	291	3,2	-57%
Sant Feliu de Llobregat	101	2,3	-48%
Sant Joan Despí	7	0,2	-98%
Sant Just Desvern	296	16,6	139%
Sant Vicenç dels Horts	19	0,7	138%
Santa Coloma de Cervelló	5	0,6	67%
Santa Coloma de Gramenet	38	0,3	-40%
Tiana	124	14,0	176%
Torrelles de Llobregat	3	0,5	-25%
Viladecans	193	2,9	615%
AMB sense Barcelona	4.126	2,5	-16%
AMB	6.057	1,8	-15%

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori a partir dels visats d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, i INE.

31. Construcció. Habitatges acabats

Habitatges acabats a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2019

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Habitatge i Millora Urbana a partir dels certificats de final d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya.

El 2019, a l'AMB es van acabar de construir 4.169 habitatges. En relació amb l'any anterior, els habitatges acabats van créixer el 19% (l'any 2018 la xifra va ser de 3.498). Aquest creixement no ha estat liderat per la ciutat de Barcelona, on els habitatges acabats han baixat el 15% (fins als 1.069). En canvi, a la resta de municipis de l'AMB s'han acabat un 38% més d'habitatges que l'any anterior (3.100, 853 més que l'any passat). En relació amb la població, la ràtio d'habitatges acabats per 1.000 habitants continua sent molt baixa en tots els àmbits territorials. L'any 2019 els municipis amb més habitatges acabats per 1.000 habitants són Sant Just Desvern (30), Sant Cugat del Vallès (5,2) i Tiana (4,2).

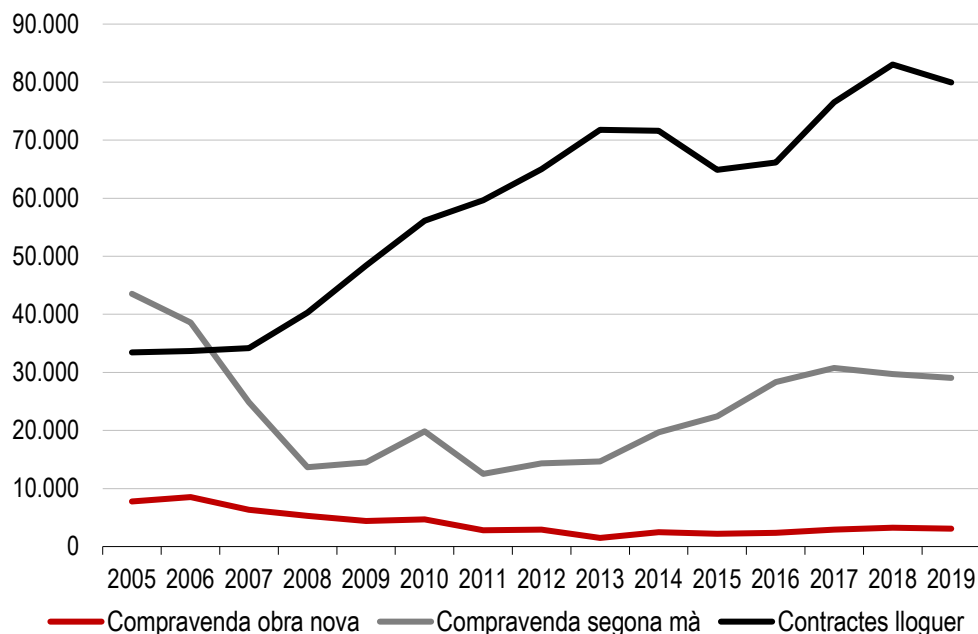
Habitatges acabats en els municipis de l'AMB, 2019

Municipi	Habitatges acabats	H. acabats per 1.000 habitants	Variació 2017-2018
Badalona	404	1,8	24%
Badia del Vallès	0	N.D.	N.D.
Barberà del Vallès	10	0,3	-80%
Barcelona	1.069	0,7	-15%
Begues	16	2,3	-33%
Castellbisbal	22	1,8	633%
Castelldefels	31	0,5	-35%
Cerdanyola del Vallès	56	1	-13%
Cervelló	6	0,7	100%
Corbera de Llobregat	3	0,2	-40%
Cornellà de Llobregat	23	0,3	-94%
Esplugues de Llobregat	50	1,1	25%
Gavà	107	2,3	106%
Hospitalet de Llobregat, l'	454	1,7	388%
Molins de Rei	31	1,2	-28%
Montcada i Reixac	22	0,6	175%
Montgat	31	2,6	182%
Pallejà	21	1,8	163%
Palma de Cervelló, la	0	0	-100%
Papiol, el	13	3,1	N.D.
Prat de Llobregat, el	59	0,9	-34%
Ripollet	124	3,2	153%
Sant Adrià de Besòs	106	2,9	22%
Sant Andreu de la Barca	4	0,1	0%
Sant Boi de Llobregat	162	1,9	13%
Sant Climent de Llobregat	0	N.D.	N.D.
Sant Cugat del Vallès	469	5,2	22%
Sant Feliu de Llobregat	57	1,3	-56%
Sant Just Desvern	534	30	5833%
Sant Vicenç dels Horts	11	0,4	N.D.
Santa Coloma de Cervelló	2	0,2	100%
Santa Coloma de Gramenet	69	0,6	N.D.
Tiana	37	4,2	12%
Torrelles de Llobregat	6	1	500%
Viladecans	75	1,1	-54%
AMB sense Barcelona	3100	1,9	38%
AMB	4169	1,3	19%

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori a partir dels certificats de final d'obra del Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes Tècnics de Catalunya, i INE.

32. Segments del mercat

Evolució de les compravendes d'habitatge d'obra nova, de segona mà i contractes de lloguer a l'AMB, 2005 - 2019

Segments del mercat a Barcelona, resta de l'AMB i Catalunya, 2019

	Barcelona		Resta AMB		Catalunya	
	operacions	%	operacions	%	operacions	%
Compravenda obra nova	740	1,1	2.361	5,1	6.905	2,7
Compravenda segona mà	14.131	21,4	14.926	32,5	82.137	32,7
Contractes de lloguer	51.294	77,5	28.637	62,4	162.520	64,6
Total	66.165	100,0	45.924	100,0	251.562	100,0

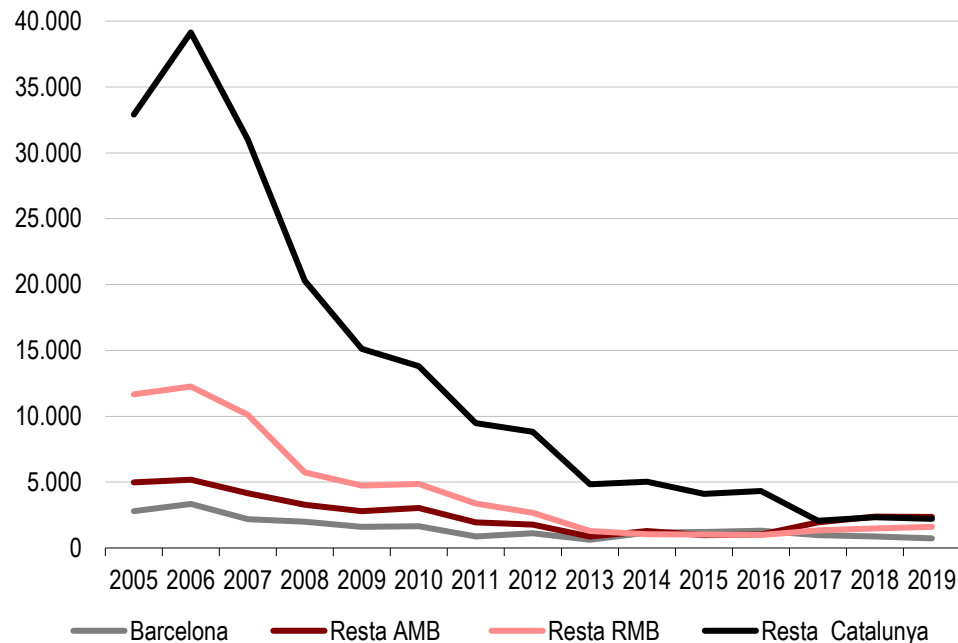
Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado i Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado i Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

L'activitat del mercat de l'habitatge manté valors similars als de l'any anterior però en tots tres casos (compravenda d'obra nova, de segona mà i contractes de lloguer) els valors són relativament inferiors. Per tant, s'ha alentit el ritme de creixement dels últims anys. Especialment el dels contractes de lloguer. El 2019 es van signar més de 80.000 contractes de lloguer (83.035), la segona xifra més alta en els últims 15 anys. Ara bé, la distribució territorial del mercat de lloguer és desigual a l'AMB. A la ciutat de Barcelona 8 de cada 10 operacions de l'any 2019 són contractes de lloguer (el 77,5%). A la resta de l'AMB aquest valor és del 63,1%. En canvi, les compravendes d'obra nova (5,1%) i de segona mà (32,5%) tenen més pes a la resta de l'àrea metropolitana que a la ciutat de Barcelona on representen l'1,1% i el 21,4% respectivament.

33. Transaccions d'obra nova

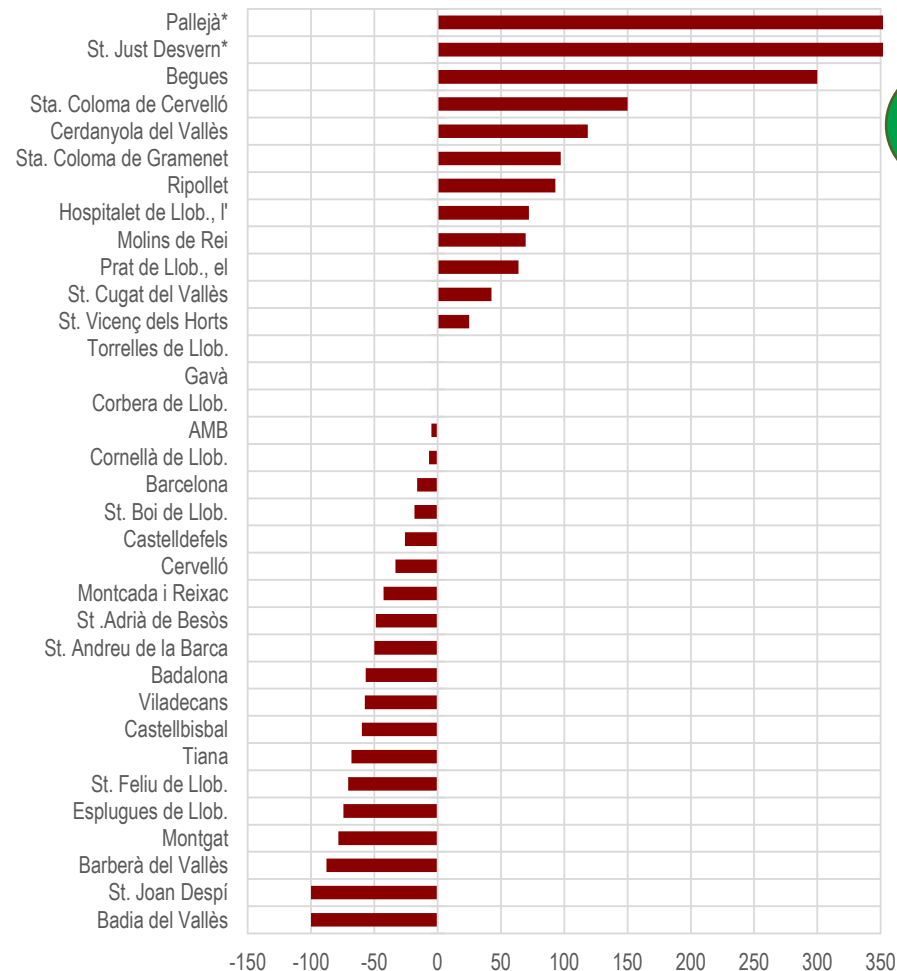
Evolució de les compravendes d'habitatge d'obra nova a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya. 2005-2019

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

L'any 2019 el nombre de les compravendes d'habitatge d'obra nova a l'àrea metropolitana de Barcelona va anar a la baixa. Es va situar en 3.101 operacions, un 5% menys que l'any anterior. En la majoria de municipis de l'AMB la dinàmica és negativa. Alguns de ben grans, com Barcelona (-16,3%), Badalona (-56,8%), Castelldefels (-25,8%) o Viladecans (-57,5%). Ara bé, hi ha determinats municipis on el mercat d'obra nova ha crescut de manera remarcable l'últim any. Per exemple, les ciutats de Sant Cugat del Vallès (42,6%), Cerdanyola del Vallès (118,5%) o l'Hospitalet de Llobregat (72,1%) tenen creixements destacats en el període 2018-2019 i ajuden a mantenir els valors relativament estables. Per aquest motiu la mitjana metropolitana se situa en el -5%.

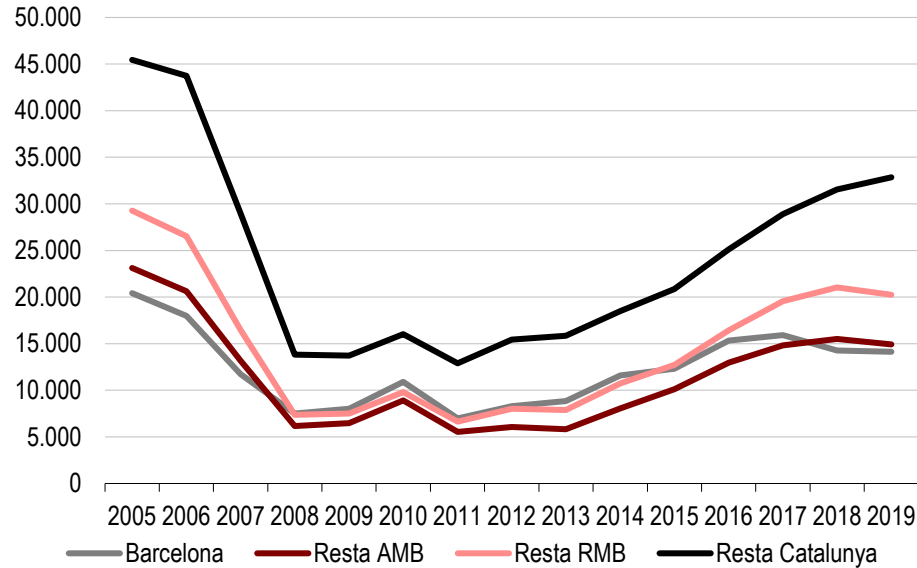
Variació de les compravendes d'habitatge d'obra nova als municipis de l'AMB, 2018-2019 (%)

Notes: Sant Just Desvern i Pallejà tenen valors del 556% i del 900%, respectivament. Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

34. Transaccions de segona mà

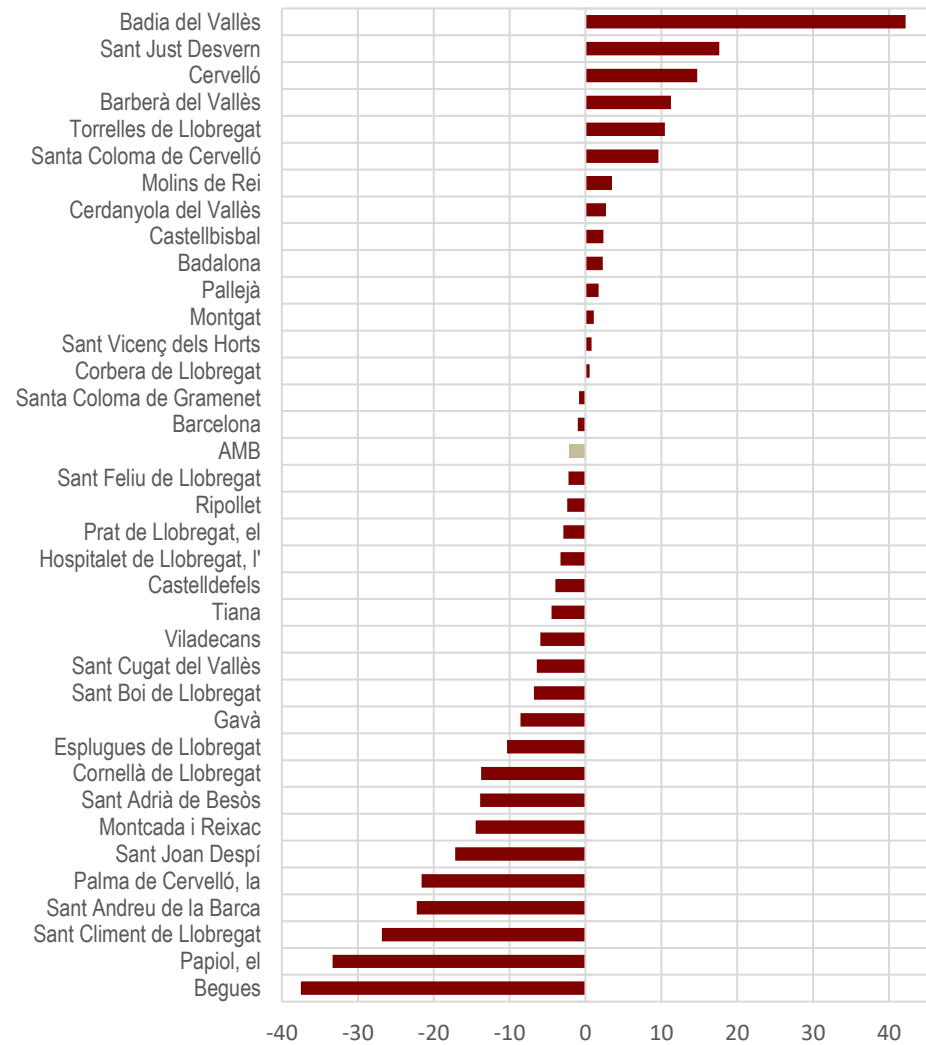
Evolució de les compravendes d'habitatge de segona mà a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya. 2005-2019

Font: Ministerio de Fomento, a partir del Consejo General del Notariado.

L'any 2019 les compravendes d'habitatges de segona mà van reduir-se un 2,1% i es van enregistrar 29.057 transaccions a l'AMB. Aquest descens trenca tres anys consecutius de creixement del nombre de compravendes. El descens en el nombre de transaccions es produeix tant a la ciutat de Barcelona (-1,0%, i 14.131 operacions l'any 2019) com a la resta de municipis de l'àrea metropolitana (-3,7% i 14.926 operacions). A la resta de l'RMB també baixa el nombre de transaccions (-3,8%). En canvi, a la resta dels territoris del Principat el nombre de transaccions creix (4,1%). A escala municipal, la majoria de municipis de l'àrea metropolitana tenen valors negatius. Ara bé, destaquen els increments de municipis com Badia del Vallès (42,2%), Sant Just Desvern (17,6%) o Cervelló (14,7%).

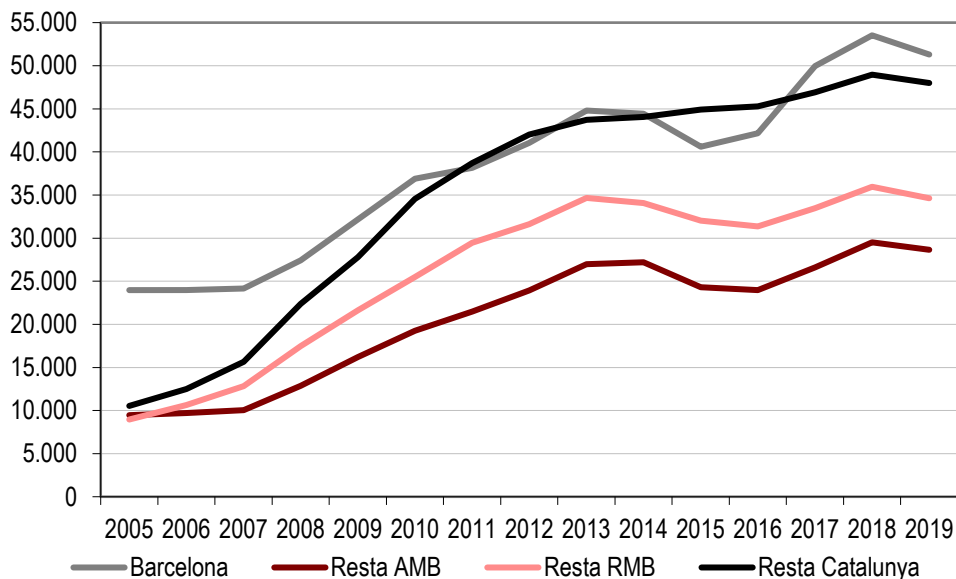
Variació de les compravendes d'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2018-2019 (%)

Font: Ministerio de Fomento a partir del Consejo General del Notariado.

35. Nous contractes de lloguer

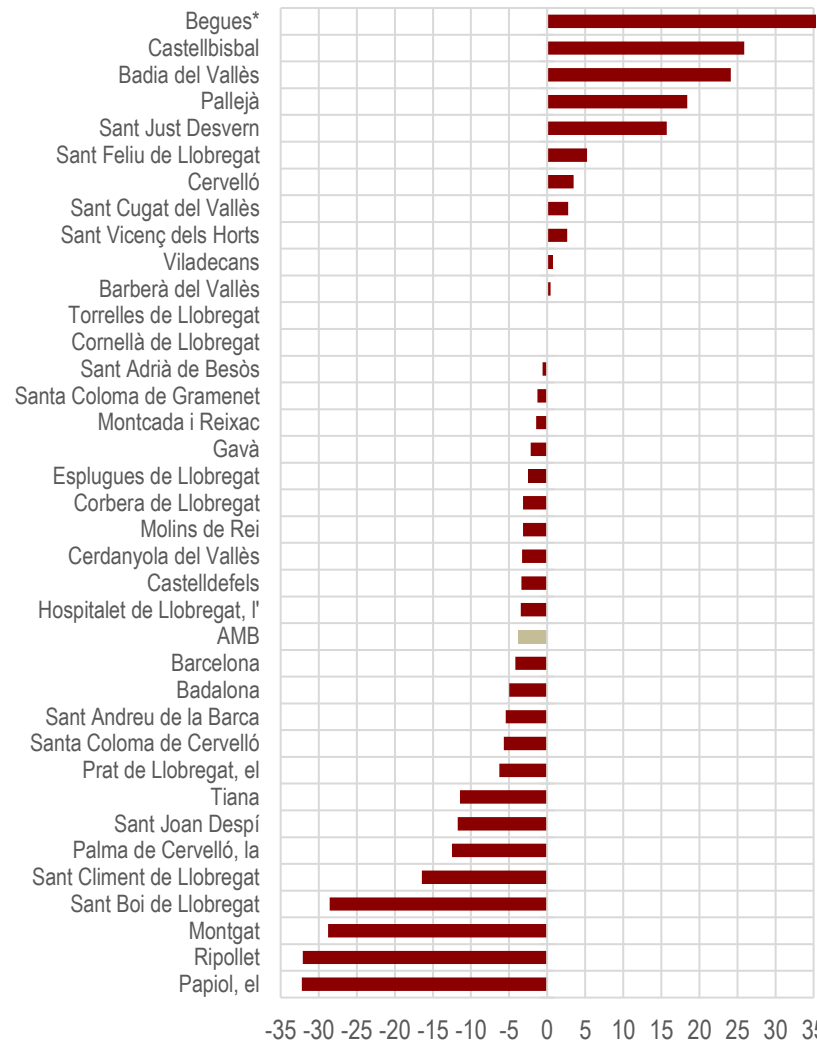
Evolució dels nous contractes de lloguer a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2005-2019

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

Després de 3 anys de creixement intens (2016, 2017 i 2018), el nombre de nous contractes de lloguer es redueix. Ara bé, és una reducció petita i les xifres del 2019 són les segones més altes de tot el període estudiat (2005-2019) en tots els àmbits territorials. En total, l'any 2019 a l'AMB van fer-se 79.931 contractes de lloguer nous, 3.104 contractes menys que l'any anterior. La ciutat de Barcelona, tot i una reducció del 4,2% dels nous contractes en el període 2018-2019, continua liderant aquesta faceta. L'any 2019 es van signar 51.294 contractes de lloguer nous a Barcelona. Cal comentar que la majoria de municipis, i especialment els més poblats, han experimentat una reducció dels nous contractes de lloguer en el període 2018-2019.

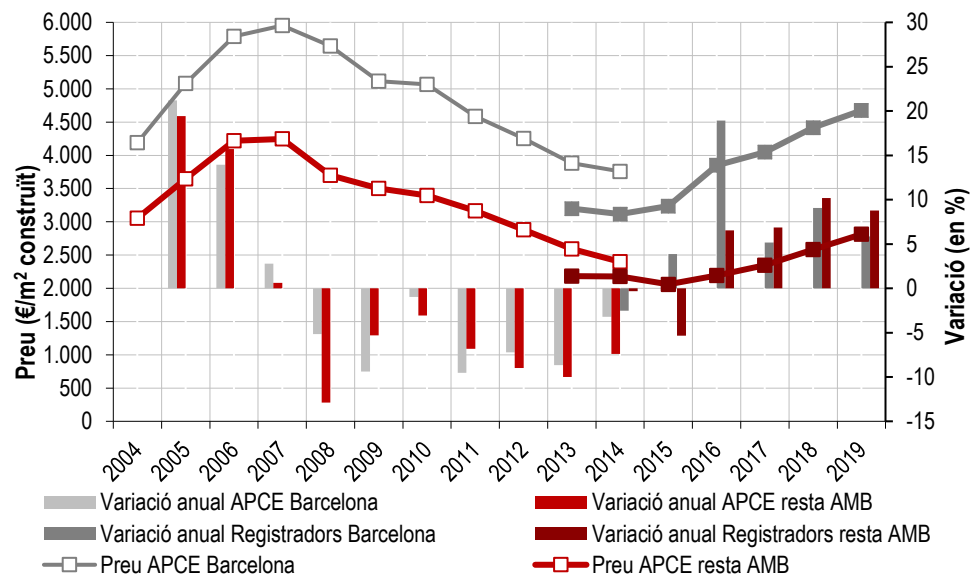
Variació del nombre de nous contractes de lloguer als municipis de l'AMB, 2018-2019 (%)

Nota: la variació percentual de Begues en el període 2018-2019 ha estat del 267,8%. Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

36. Preu mitjà obra nova

Evolució del preu mitjà de l'obra nova (APCE i Registradors) i variació interanual (%) a Barcelona, i resta de l'AMB, 2004-2019

Font: APCE i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

El preu mitjà de l'obra nova a l'àrea metropolitana es va situar el 2019 en 3.321,80 €/m², xifra que suposa un increment del 8,3% respecte de l'any 2018. El de la ciutat de Barcelona és de 4.674,60 €/m². Malgrat la diferència entre aquests àmbits, el creixement a Barcelona fa tres anys que se situa per darrere de la mitjana de l'AMB i de la resta de l'AMB. Aquesta situació pot estar generada per un increment excepcional en determinats municipis de l'AMB, com Ripollet (33,2%), Castelldefels (27,9%), Cerdanyola del Vallès (26,0%) o Badalona (17,2%).

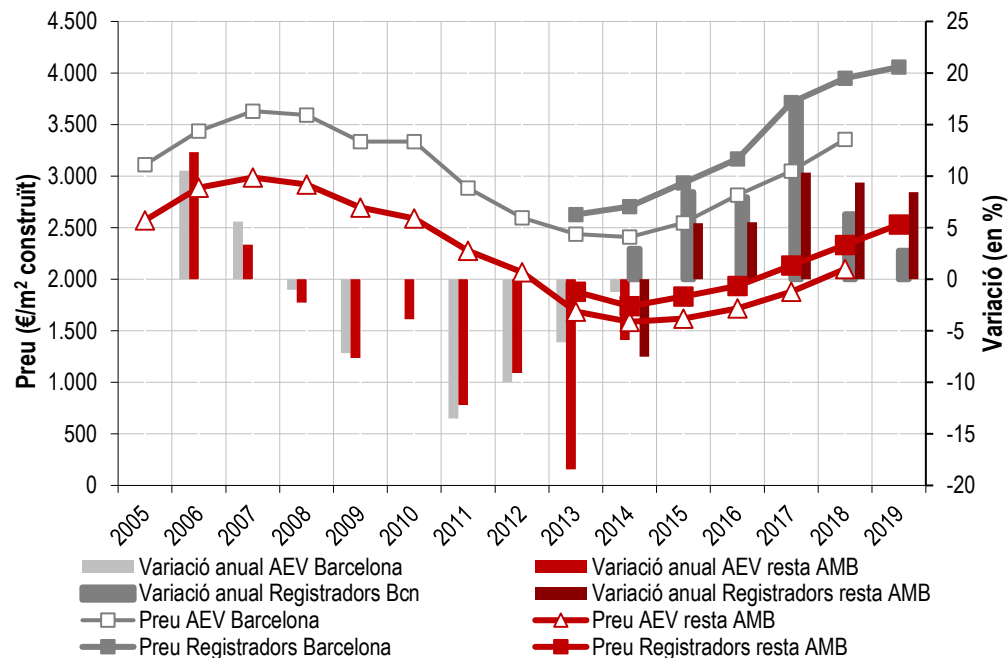
Preu mitjà de l'habitatge d'obra nova als municipis de l'AMB (€/m² construït)

Municipi	2017	2018	2019	Var.2018-2019
Badalona	2250,1	2254,1	2640,8	17,2
Badia del V.	N.D.	N.D.	N.D.	
Barberà del V.	2030,1	2145,5	2251,8	5,0
Barcelona	4048,3	4415,9	4674,6	5,9
Begues	1869,0	N.D.	1337,5	
Castellbisbal	N.D.	3044,3	N.D.	
Castelldefels	3399,9	3112,1	3981,8	27,9
Cerdanyola del V.	2969,3	2161,0	2722,3	26,0
Cervelló	1626,0	1659,0	1577,0	-4,9
Corbera de Llob.	1343,4	1382,2	1351,0	-2,3
Cornellà de Llob.	3363,0	2691,1	3138,7	16,6
Esplugues de Llob.	2647,9	3585,6	4097,4	14,3
Gavà	2309,0	2722,6	3178,9	16,8
Hospitalet de Llob., l'	2284,0	2434,8	2445,5	0,4
Molins de Rei	2077,4	2246,3	2406,9	7,1
Montcada i Reixac	1468,3	1620,1	2012,6	24,2
Montgat	2315,3	2817,9	2174,6	-22,8
Pallejà	2394,4	2125,5	2238,7	5,3
Prat de Llob., el	2731,8	2851,4	2996,6	5,1
Ripollet	1831,1	1607,6	2141,9	33,2
St. Adrià de Besòs	2375,6	2576,1	3013,6	17,0
St. Andreu de la B.	N.D.	N.D.	N.D.	
St. Boi de Llob.	1988,6	2765,6	2771,9	0,2
St. Cugat del V.	3215,8	3410,5	3762,7	10,3
St. Feliu de Llob.	2444,3	2703,2	2892,5	7,0
St. Joan Despí	2468,8	3041,2	2666,0	-12,3
St. Just Desvern	3852,7	2226,0	3243,6	45,7
St. Vicenç dels H.	1674,3	1808,3	1605,7	-11,2
Sta. Coloma de C.	1265,2	2069,3	2665,8	28,8
Sta. Coloma de G.	1996,5	2741,8	2095,7	-23,6
Tiana	2759,6	3411,5	3402,2	-0,3
Torrelles de Llob.	1498,5	1785,2	1895,1	6,2
Viladecans	N.D.	2327,6	2455,0	5,5
AMB sense Barcelona	2346,1	2585,1	2812,4	8,8
AMB	2932,5	3068,4	3321,8	8,3

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

37. Preu mitjà segona mà

Evolució del preu mitjà de l'habitatge de segona mà (AEV i Registradors) i variació interanual (%) a Barcelona, i resta de l'AMB, 2005-2019

Font: Ministerio de Fomento, a partir d'AEV, i Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

El preu mitjà d'un habitatge de segona mà fa cinc anys consecutius que puja a l'àrea metropolitana de Barcelona. A la ciutat de Barcelona en fa sis. A l'AMB el preu mitjà l'any 2019 és de 3.290,6 €/m² i ha pujat un 5,3% en el període 2018-2019. A la ciutat de Barcelona el preu és considerablement superior a la mitjana metropolitana i ja sobrepassa la barrera dels 4.000 €/m². Així i tot, el ritme de creixement és sensiblement inferior al ritme metropolità i en el període 2018-2019 només ha crescut un 2,8%. A la resta de l'AMB els preus són inferiors i l'any 2019 la mitjana se situava en 2.530,6 €/m². Ara bé, amb una pujada destacada del 8,4% entre l'any 2018 i el 2019. També és remarcable la tendència general de creixement en gairebé tots els municipis de l'AMB. Només Sant Cugat del Vallès, Cervelló i Badia del Vallès registren davallades del preu de l'habitatge de segona mà en comparació amb l'any 2018.

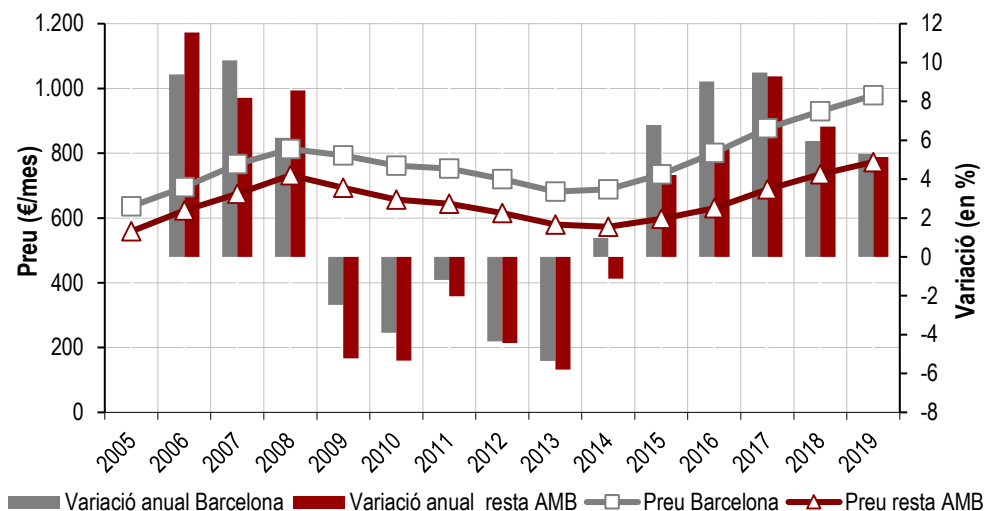
Preu mitjà de l'habitatge de segona mà als municipis de l'AMB, 2017-2019

Municipi	2017	2018	2019	Var.2018-2019
Badalona	1.836,2	2.031,9	2.236,6	10,1
Badia del Vallès	938,3	1.584,0	1.409,7	-11,0
Barberà del Vallès	1.618,4	1.804,7	2.041,9	13,1
Barcelona	3.714,2	3.948,4	4.058,0	2,8
Begues	1.688,9	1.906,6	2.050,3	7,5
Castellbisbal	1.754,6	1.961,0	2.068,5	5,5
Castelldefels	2.990,3	3.273,4	3.479,8	6,3
Cerdanyola del Vallès	2.204,4	2.437,6	2.669,6	9,5
Cervelló	1.551,5	1.733,5	1.686,8	-2,7
Corbera de Llobregat	1.534,1	1.554,5	1.693,2	8,9
Cornellà de Llobregat	2.199,3	2.361,6	2.772,1	17,4
Esplugues de Llobregat	2.595,7	2.748,4	2.868,6	4,4
Gavà	2.612,1	2.838,3	2.970,1	4,6
Hospitalet de Llobregat, l'	1.914,7	2.189,9	2.424,2	10,7
Molins de Rei	2.076,3	2.259,7	2.635,3	16,6
Montcada i Reixac	1.405,8	1.648,9	1.825,6	10,7
Montgat	2.478,8	2.686,8	3.038,7	13,1
Pallejà	1.759,0	1.964,7	2.189,5	11,4
Prat de Llobregat, el	2.040,0	2.389,7	2.495,5	4,4
Ripollet	1.938,7	2.232,6	2.484,5	11,3
Sant Adrià de Besòs	2.120,0	2.480,1	2.636,2	6,3
Sant Andreu de la Barca	1.745,6	1.909,5	2.035,7	6,6
Sant Boi de Llobregat	2.009,4	2.115,5	2.338,4	10,5
Sant Cugat del Vallès	3.351,5	3.704,3	3.628,6	-2,0
Sant Feliu de Llobregat	2.276,7	2.542,6	2.808,8	10,5
Sant Joan Despí	2.572,2	2.877,7	3.023,5	5,1
Sant Just Desvern	3.383,6	3.623,2	3.633,5	0,3
Sant Vicenç dels Horts	1.766,2	1.839,6	1.948,3	5,9
Santa Coloma de Cervelló	1.970,8	2.040,1	2.356,8	15,5
Santa Coloma de Gramenet	1.675,6	1.928,7	2.012,5	4,3
Tiana	2.641,0	2.530,3	2.834,4	12,0
Torrelles de Llobregat	1.538,4	1.554,5	2.105,0	35,4
Viladecans	2.080,8	2.262,9	2.449,9	8,3
AMB sense Barcelona	2.133,5	2.333,6	2.530,6	8,4
AMB	2.987,2	3.126,1	3.290,6	5,3

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir del Col·legi de Registradors de la Propietat.

38. Preu mitjà lloguer

Evolució del preu mitjà de l'habitatge de lloguer a Barcelona i resta de l'AMB, 2005-2019

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

El 2019 el preu mitjà del lloguer d'un habitatge a l'àrea metropolitana de Barcelona ha continuat creixent. Ara bé, a un ritme inferior que en els anys anteriors (un 5,2%). El lloguer mitjà d'un habitatge a l'AMB l'any 2019 és de 905 €/mes. En total, l'habitatge de lloguer fa 5 anys consecutius que puja de preu.

A Barcelona, el preu mitjà de lloguer és de 978,8 €/mes, un 5,3% superior al preu de l'any anterior. L'any 2019 resulta un 43,6% més car viure a Barcelona que 6 anys abans, l'any 2013. A la resta de l'àrea metropolitana de Barcelona el preu mitjà del lloguer és de 772,29 €/mes, un 5,1% més que un any abans. La forquilla de preus de lloguer divergeix força en els diversos municipis de l'AMB. Per exemple, a Badia del Vallès un lloguer té un cost mensual de 271,9 €. A Sant Cugat del Vallès, en canvi, és de 1.134,2 €. En altres municipis, com Tiana o Sant Just Desvern, el preu mitjà del lloguer mensual també sobrepassa el llindar dels 1.000 €/mes.

Preu mitjà de l'habitatge de lloguer als municipis de l'AMB, 2017-2019

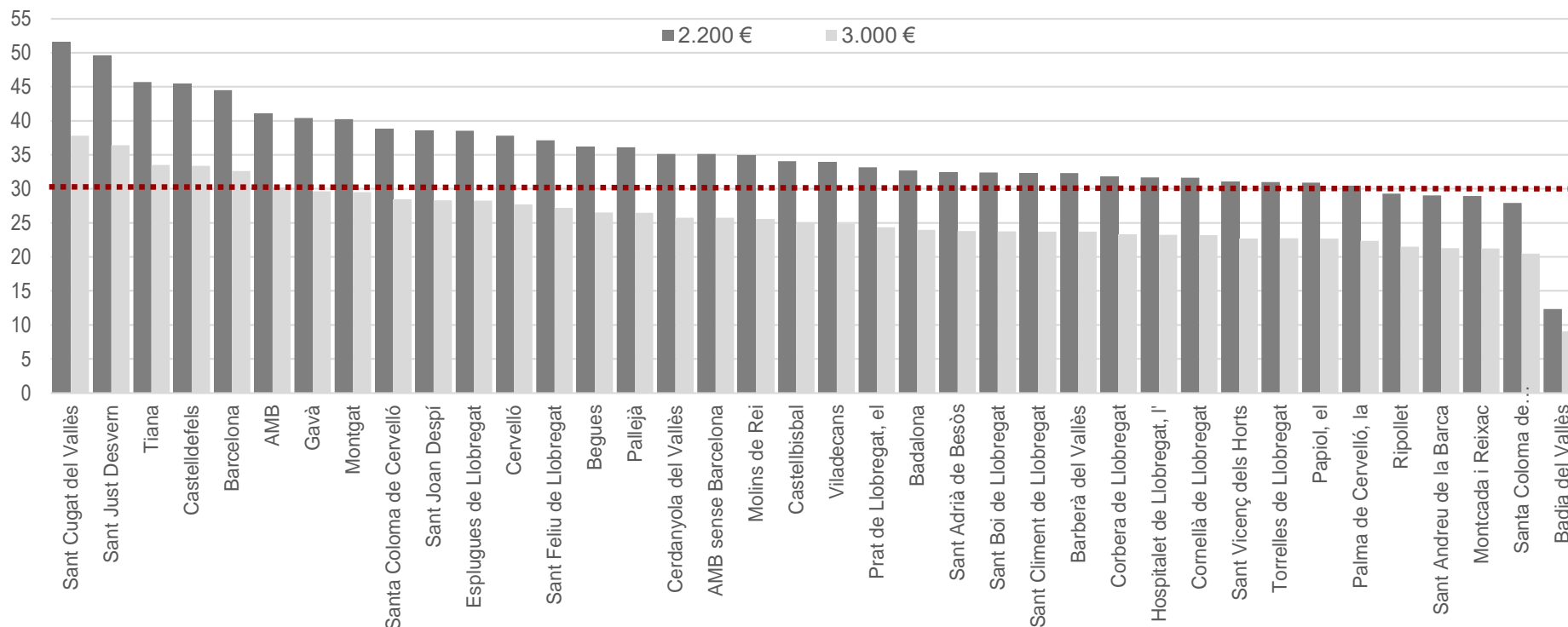
Municipi	2017	2018	2019	Var. 2018-2019
Badalona	638,2	688,6	719,3	31,4
Badia del V.	274,6	315,3	271,9	-13,8
Barberà del V.	613,1	633,4	711,2	12,3
Barcelona	877,3	929,6	978,8	5,3
Begues	910,9	863,7	795,5	-7,9
Castellbisbal	640,5	666,5	749,6	12,5
Castelldefels	913,8	919,9	1.001,6	8,9
Cerdanyola del V.	699,0	723,4	773,1	6,9
Cervelló	764,2	786,2	831,6	5,8
Corbera de Llob.	655,1	676,3	701,7	3,7
Cornellà de Llob.	602,5	665,0	696,3	4,7
Esplugues de Llob.	773,0	814,9	848,2	4,1
Gavà	820,3	843,4	888,7	5,4
Hospitalet de Llob., l'	608,3	653,3	697,2	6,7
Molins de Rei	679,5	720,4	768,0	6,6
Montcada i Reixac	556,6	603,8	637,0	5,5
Montgat	835,0	833,4	885,7	6,3
Pallejà	741,5	732,5	794,5	8,5
Palma de Cerv., la	639,0	663,1	670,9	1,2
Papiol, el	668,3	704,9	680,4	-3,5
Prat de Llob., el	636,6	710,2	729,9	2,8
Ripollet	540,4	616,3	644,6	4,6
St. Adrià de Besòs	654,1	699,6	713,9	2,1
St. Andreu de la Barca	606,7	636,2	639,1	0,4
St. Boi de Llob.	639,6	673,4	712,8	5,8
St. Climent de Llob.	660,2	693,7	711,6	2,6
St. Cugat del V.	1.095,9	1.149,6	1.134,2	-1,3
St. Feliu de Llob.	729,2	756,1	816,5	8,0
St. Joan Despi	754,5	814,7	849,4	4,3
St. Just Desvern	891,9	1.058,9	1.092,0	3,1
St. Vicenç dels Horts	646,7	674,5	682,4	1,2
Sta. Coloma de Cer.	705,6	773,7	853,6	10,3
Sta. Coloma de Gram.	529,1	584,0	614,8	5,3
Tiana	930,2	926,0	1.005,6	8,6
Torrelles de Llob.	711,0	736,6	681,6	-7,5
Viladecans	683,8	724,4	746,3	3,0
AMB sense Barcelona	688,9	735,1	772,9	5,1
AMB	811,8	860,5	905,0	5,2

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori a partir de les fiances dipositades a l'INCASOL.

39. Esforç d'accés al lloguer

Esforç d'accés al lloguer per a ingressos de 2.200 € i 3.000 € mensuals per llar als municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona, 2019

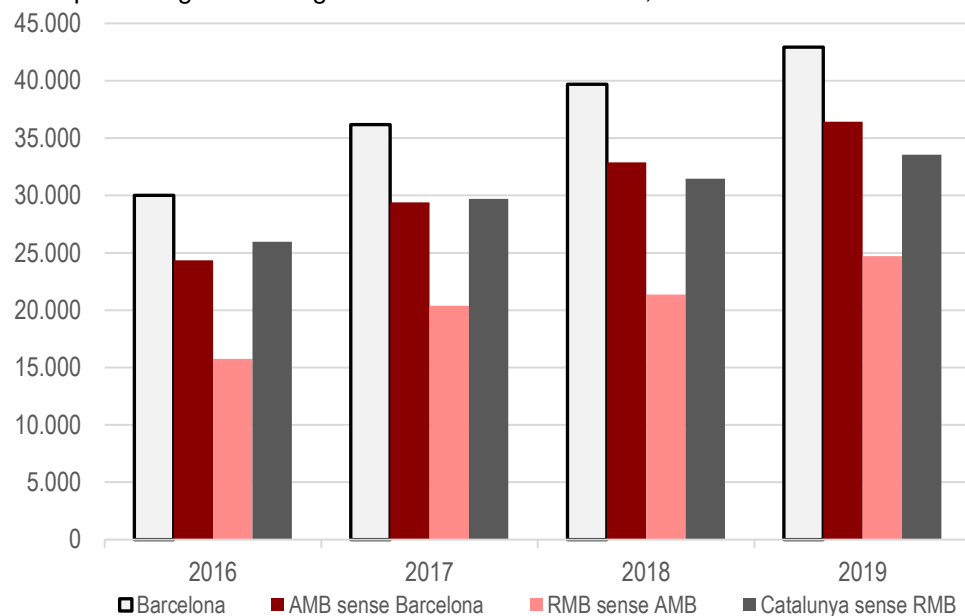
Font: IERMB a partir de Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les dades dipositades a l'INCASOL, i Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

L'any 2019, una llar amb ingressos de 2.200 €/mes hauria de destinar més del 30% de les seves remuneracions al pagament del lloguer d'un habitatge. Exactament, hauria de destinar-hi el 41,1% dels ingressos de la llar. La majoria de llars dels municipis se situen per sobre d'aquest llindar del 30%. Únicament les llars de Ripollet (24,6%), de Sant Andreu de la Barca (29,3%), de Montcada i Reixac (28,9%), de Santa Coloma de Gramenet (27,9%) i de Badia del Vallès (12,3%) tenen percentatges inferiors al 30%.

Una llar de l'AMB amb ingressos de 3.000 €/mes també se situaria per sobre del llindar del 30%, però només unes dècimes. Haurien de destinar-hi el 30,2%. Ara bé, la gran majoria de municipis, considerant els ingressos mensuals de 3.000 €, es troben per sota d'aquest llindar. Pocs municipis de l'AMB, però alguns de molt grans, es troben per sobre del llindar del 30%. És el cas de Sant Cugat del Vallès (37,8%), Sant Just Desvern (36,4%), Tiana (33,5%), Castelldefels (33,4%) i Barcelona (32,6%).

40. Sol·licitants d'habitatge protegit, 2016-2019

Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO, 2016-2019

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori.

La demanda d'habitatge de protecció oficial continua creixent a l'àrea metropolitana de Barcelona. El 2019 es comptabilitzen un total de 79.367 inscripcions vigents. 42.941 sol·licituds provenen de la ciutat de Barcelona. La resta de sol·licituds, 36.426, són d'altres municipis de l'AMB. Respecte de l'any 2018 hi ha un 8,2% més de sol·licituds a Barcelona i un 10,8% en altres municipis de l'AMB. La demanda en altres territoris de l'RMB i del Principat també continua en creixement, fins i tot amb una variació relativa més gran, tot i que en nombres absoluts segueixen a una distància considerable de la ciutat de Barcelona i els territoris contigus.

En relació amb la població, els municipis de l'AMB on hi ha més inscrits són: Sant Joan Despí (55 sol·licitants per mil habitants), Cornellà de Llobregat (42,6) i Sant Cugat del Vallès (34,9). En canvi, els municipis amb les ràtios més baixes són la Palma de Cervelló (0,3), Sant Climent de Llobregat (0,7) i el Papiol (0,7).

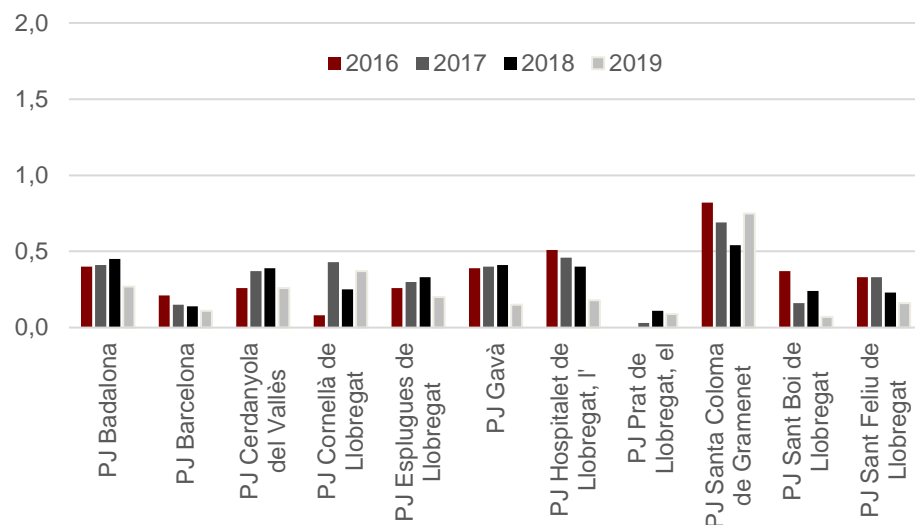
Inscripcions vigents al Registre de Sol·licitants d'HPO per 1.000 hab. a l'AMB, 2017-2019

Municipi	2017	2018	2019	Var. 2018-2019
Badalona	19,4	21	23,1	10,0
Badia del V.	10,5	10,2	10,8	5,9
Barberà del V.	16,5	18,1	17,9	-1,1
Barcelona	22,3	24,5	26,2	6,9
Begues	4,4	5,7	11,6	103,5
Castellbisbal	12,4	16,6	18,1	9,0
Castelldefels	10,2	11,1	12,5	12,6
Cerdanyola del V.	8,9	11,5	13,7	19,1
Cervelló	4,8	3,7	3,4	-8,1
Corbera de Llob.	2,6	3,1	3,6	16,1
Cornellà de Llob.	29,9	34,6	42,6	23,1
Esplugues de Llob.	15,4	19	21,3	12,1
Gavà	34,9	32,8	34,3	4,6
Hospitalet de Llob., l'	19,3	20,2	19,8	-2,0
Molins de Rei	21,1	23,8	24,6	3,4
Montcada i Reixac	12,5	13,8	15	8,7
Montgat	31,2	31,4	34,6	10,2
Pallejà	1,7	1,7	1,9	11,8
Palma de Cerv., la	0,3	0,3	0,3	0,0
Papiol, el	1	1,2	0,7	-41,7
Prat de Llob., el	30,2	31,3	30,6	-2,2
Ripollet	20,3	18	19,1	6,1
St. Adrià de Besòs	20,7	18,2	18,1	-0,5
St. Andreu de la B.	23,8	21	20,7	-1,4
St. Boi de Llob.	5,4	7,9	15,2	92,4
St. Climent de Llob.	1	1	0,7	-30,0
St. Cugat del V.	27	36,5	34,9	-4,4
St. Feliu de Llob.	18,2	22	27,3	24,1
St. Joan Despí	32,4	33,7	55	63,2
St. Just Desvern	18,8	26,9	22,4	-16,7
St. Vicenç dels Horts	7,5	8,9	10,5	18,0
Sta. Coloma de Cer.	2,7	3,1	3,4	9,7
Sta. Coloma de Gra.	10,1	11,3	12,6	11,5
Tiana	27,8	37	31,6	-14,6
Torrelles de Llob.	3,2	4,7	6,1	29,8
Viladecans	14,4	18	19,5	8,3
AMB	20,2	22,3	24,1	8,1

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, i INE.

41. Desnonaments d'habitatge executats

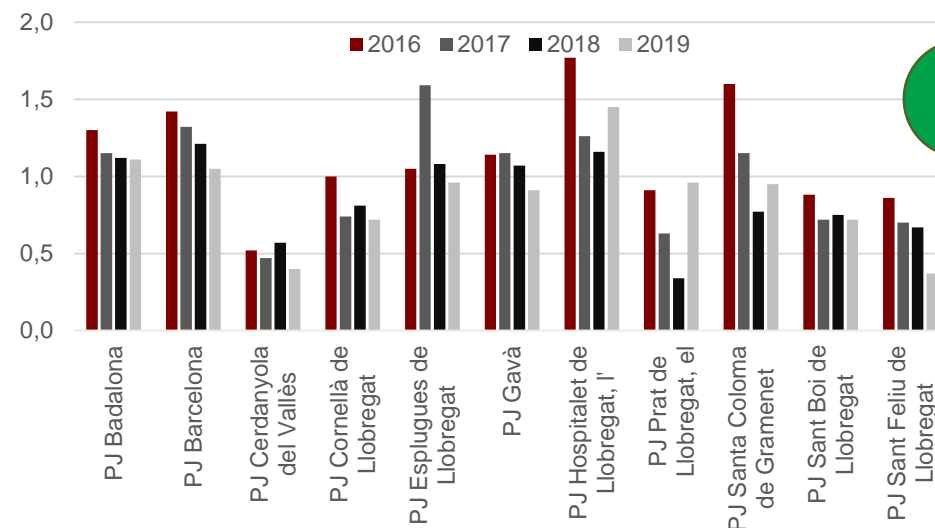
Desnonaments hipotecaris executats per 1.000 habitants per partits judicials de l'AMB, 2016-2019

Font: Consejo General del Poder Judicial i INE.

Els municipis de Barcelona, Cornellà de Llobregat, l'Hospitalet de Llobregat, el Prat de Llobregat i Santa Coloma de Gramenet disposen de Partit Judicial (PJ) propi. El PJ de Badalona està format pels municipis de Badalona, Montgat i Sant Adrià de Besòs; el PJ d'Esplugues de Llobregat està format per Esplugues i Sant Just Desvern; el PJ de Gavà està format pels municipis de Gavà, Begues, Castelldefels i Viladecans; el PJ de Sant Boi de Llobregat el constitueixen Sant Climent de Llobregat, Santa Coloma de Cervelló, Torrelles de Llobregat i Sant Boi de Llobregat; el PJ de Sant Feliu de Llobregat està constituït per Cervelló, Corbera de Llobregat, Molins de Rei, Pallejà, la Palma de Cervelló, el Papiol, Sant Joan Despí, Sant Vicenç dels Horts i Sant Feliu de Llobregat. Finalment el PJ de Cerdanyola del Vallès està format pels municipis de Cerdanyola del Vallès, Badia del Vallès, Barberà del Vallès, Montcada i Reixac i Ripollet. Sant Cugat del Vallès i Castellbisbal formen part del PJ de Rubí; Tiana, del PJ de Mataró, i finalment, Sant Andreu de la Barca forma part del PJ de Martorell.

Desnonaments LAU executats per 1.000 habitants partits judicials de l'AMB, 2016-2019

Font: Consejo General del Poder Judicial i INE.

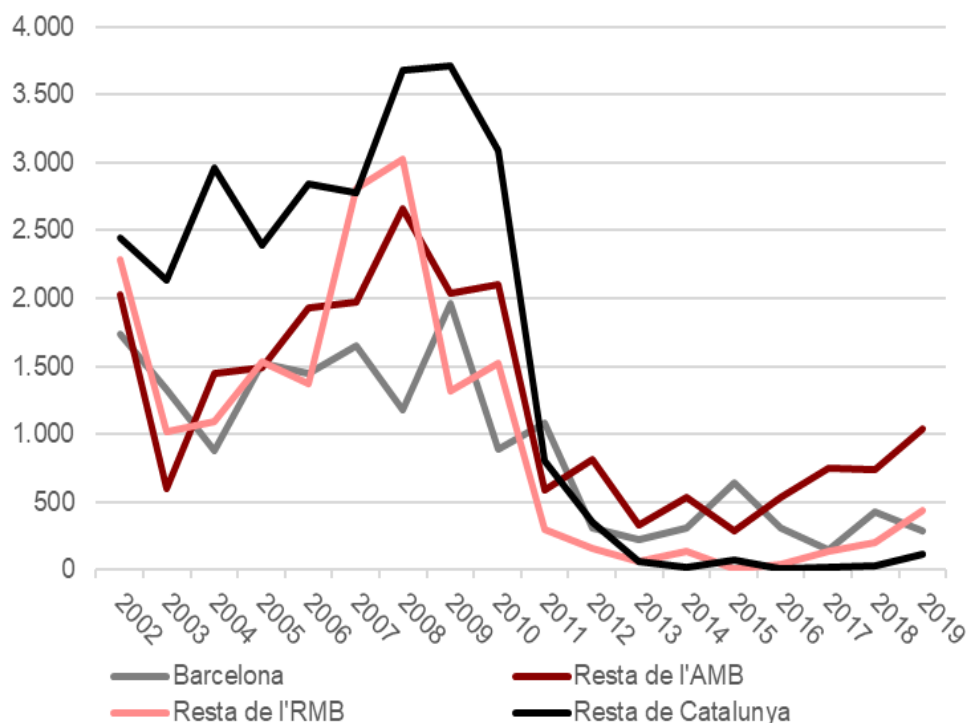
Durant l'any 2019, als partits judicials de l'àrea metropolitana es van executar 4.192 desnonaments, 551 d'hipotecaris i 3.079 d'arrendaticis. Del total, 2.125 es van produir a la ciutat de Barcelona i 2.067 a la resta de municipis de l'AMB.

Pel que fa als desnonaments relacionats amb la hipoteca, el partit judicial de Santa Coloma continua sent la zona més afectada. L'any 2019 se'n van executar 0,75 per mil habitants. A més, és un dels únics PJ on han augmentat els desnonaments en el període 2018-2019. Pel que fa als desnonaments per impagament del lloguer, el partit judicial de l'Hospitalet de Llobregat lidera aquesta classificació. L'any 2019 se'n van executar 1,45 per mil habitants. Altres àrees judicials, com la de Barcelona o la de Badalona, també destaquen amb valors per sobre d'1 desnonament executat per cada mil habitants.

42. Habitatges iniciats de protecció oficial

Habitatges iniciats de protecció oficial a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2019

Habitatges iniciats de protecció oficial, 2002-2019

Any	Barcelona	AMB	Catalunya	Pes AMB sobre Catalunya
2002	1.742	3.765	8.488	44,4%
2003	1.328	1.925	5.073	37,9%
2004	879	2.329	6.390	36,4%
2005	1.519	3.012	6.932	43,5%
2006	1.442	3.373	7.592	44,4%
2007	1.650	3.619	9.201	39,3%
2008	1.174	3.840	10.542	36,4%
2009	1.964	3.998	9.027	44,3%
2010	893	2.990	7.602	39,3%
2011	1.077	1.664	2.767	60,1%
2012	306	1.122	1.638	68,5%
2013	225	550	678	81,1%
2014	305	842	992	84,9%
2015	638	925	1.013	91,3%
2016	304	833	879	94,8%
2017	150	896	1.057	84,8%
2018	428	1.161	1.394	83,3%
2019	286	1.329	1.884	70,5%
Total	16.310	38.173	83.149	45,9%

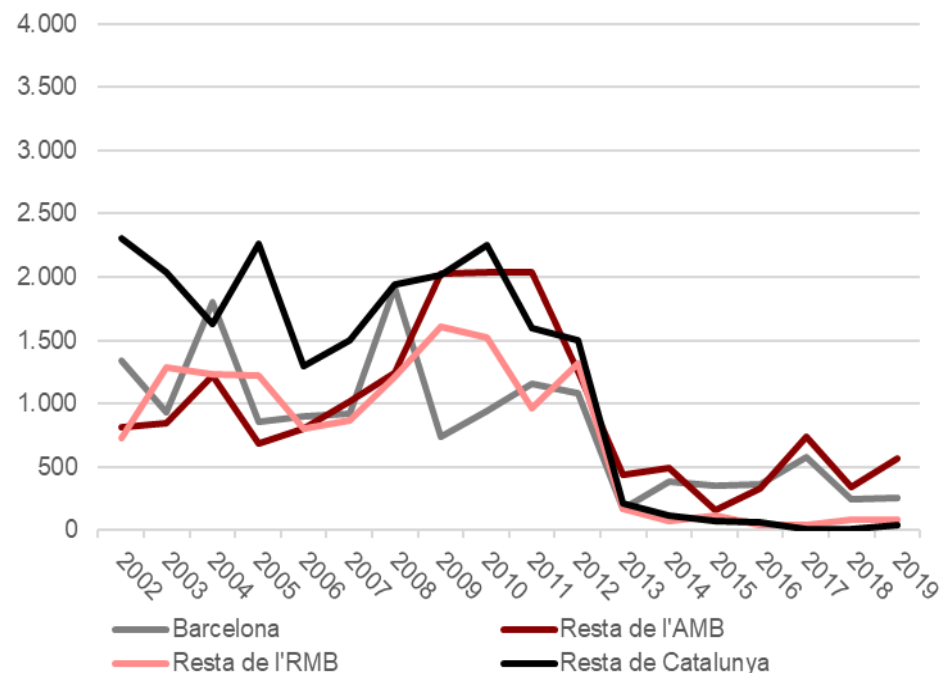
Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions provisionals i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions provisionals i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

El 2019 es van iniciar 1.329 habitatges de protecció oficial a l'àrea metropolitana de Barcelona. Aquesta xifra se situa per sobre dels 1.161 habitatges protegits iniciats l'any anterior. Ara bé, és una quantitat d'habitatges iniciats molt inferior a les quantitats registrades a mitjans i finals de la dècada del 2000. A Barcelona ciutat l'any 2019 s'han iniciat 286 habitatges de protecció oficial, un dels valors més baixos de tota la sèrie. En canvi, a la resta de l'àrea metropolitana els habitatges iniciats han augmentat considerablement i l'any 2019 s'han iniciat 1.043 obres. Des de l'esclat de la crisi financera gran part dels habitatges de protecció iniciats a Catalunya ho han fet a l'AMB. Ara bé, la tendència dels anys 2000 era majoritàriament tota la contrària. La majoria d'habitatges iniciats eren fora de l'AMB.

43. Habitatges acabats de protecció oficial

Habitatges acabats de protecció oficial a Barcelona, resta de l'AMB, resta de l'RMB i resta de Catalunya, 2002-2019

Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions definitives i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

Habitatges acabats de protecció oficial, 2002-2019

Any	Barcelona	AMB	Catalunya	Pes AMB sobre Catalunya
2002	1.336	2.149	5.186	41,4%
2003	936	1.779	5.109	34,8%
2004	1.806	3.031	5.887	51,5%
2005	855	1.537	5.020	30,6%
2006	898	1.705	3.803	44,8%
2007	925	1.939	4.303	45,1%
2008	1.915	3.161	6.315	50,1%
2009	740	2.762	6.388	43,2%
2010	944	2.981	6.753	44,1%
2011	1.154	3.197	5.759	55,5%
2012	1.081	2.331	5.147	45,3%
2013	172	608	992	61,3%
2014	378	864	1.059	81,6%
2015	354	514	706	72,8%
2016	362	689	784	87,9%
2017	581	1.316	1.358	96,9%
2018	244	582	677	86,0%
2019	250	821	945	86,9%
Total	14.931	31.996	66.191	48,3%

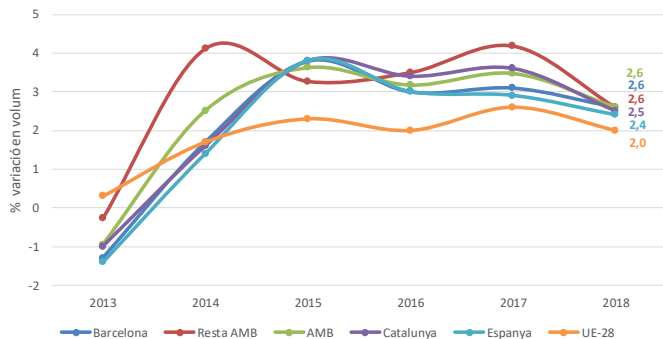
Font: Generalitat de Catalunya, Secretaria d'Hàbitat Urbà i Territori, a partir de les qualificacions definitives i dels habitatges promoguts per l'INCASOL en el marc del programa de remodelació de barris.

Durant el 2019 es van acabar de construir 821 habitatges de protecció oficial a l'àrea metropolitana de Barcelona, una xifra considerablement superior als 582 habitatges acabats l'any anterior. Ara bé, els valors continuen molt allunyats dels de mitjans i finals dels anys 2000.

Per àmbits territorials, a la ciutat de Barcelona l'any 2019 van acabar-se de construir 250 habitatges, una xifra considerablement baixa. A la resta de l'AMB la xifra és més alta, de 571 habitatges acabats. A més, suposa un augment en relació amb l'any anterior (338). En els últims anys gairebé tot l'habitatge construït de protecció oficial s'ha situat a l'AMB. Des de l'any 2014 (inclòs) el 86,6% dels habitatges de protecció oficial de Catalunya s'han construït a l'AMB. Gràcies a aquesta tendència recent, el percentatge territorial d'habitatges de protecció oficial acabats en els últims 20 anys (2002-2019) és de gairebé el 50% (48,3% a l'AMB, 51,7% a la resta de territoris del Principat).

44. Taxes de variació en volum del PIB, PIB per càpita i VAB per sectors d'activitat

Taxes de variació en volum del PIB de Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB, Catalunya i Espanya; en preus constants, 2013-2018

PIB per càpita de Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i Catalunya en euros constants, 2013-2018

PIB per càpita	Barcelona	Rest a AMB	AMB	Catalunya
2013	42.501	21.385	31.927	26.424
2014	43.478	22.332	32.874	27.029
2015	45.070	23.100	34.069	28.135
2016	46.301	23.781	35.009	29.037
2017	47.381	24.644	35.992	29.879
2018	48.627	25.076	36.780	30.480

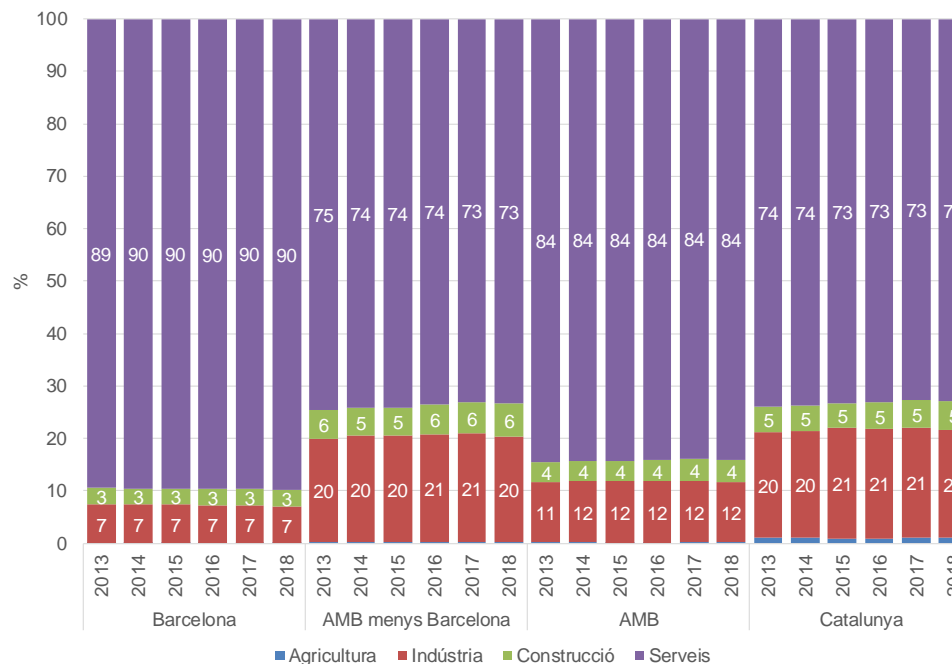
Nota: Dades de 2015 a 2018 són provisionals. PIB base 2010.

Font: IERMB a partir de les dades del Gabinet Tècnic de Programació-OMD, Ajuntament de Barcelona, per a Barcelona i AMB, Idescat per a les dades de Catalunya i INE per a les dades d'Espanya.

La taxa de variació en volum del PIB als municipis de l'AMB entre 2017 i 2018 ha estat del 2,6%, un valor similar al de Barcelona, la resta de l'AMB (2,6%) i Catalunya (2,5%), i lleugerament superior al d'Espanya (2,4%) i la UE-28 (2%). El PIB per càpita als municipis de l'AMB l'any 2018 és de 36.780 euros, un valor superior al del conjunt de Catalunya (30.480 euros). Dins de l'AMB, el PIB per càpita de Barcelona, amb 48.627 euros, gairebé dobla el de la resta de l'AMB (25.076 euros).

El sector serveis és la principal activitat econòmica de Catalunya i dels municipis de l'AMB, ja que aporta el major percentatge del VAB (73% i 84%, respectivament). Dins de l'AMB, a Barcelona el sector serveis és encara més important, ja que representa el 90% del VAB, mentre que a la resta de l'AMB té un pes similar al de Catalunya (73%). Pel que fa al VAB industrial, és especialment rellevant a la resta de l'AMB (20%) i al conjunt de Catalunya (21%), mentre que a Barcelona el seu pes sobre el VAB total és significativament més baix (7%). Els sectors de la construcció i l'agricultura aporten relativament poc al VAB total.

VAB per sectors d'activitat a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i Catalunya, en % sobre el total; 2013-2018

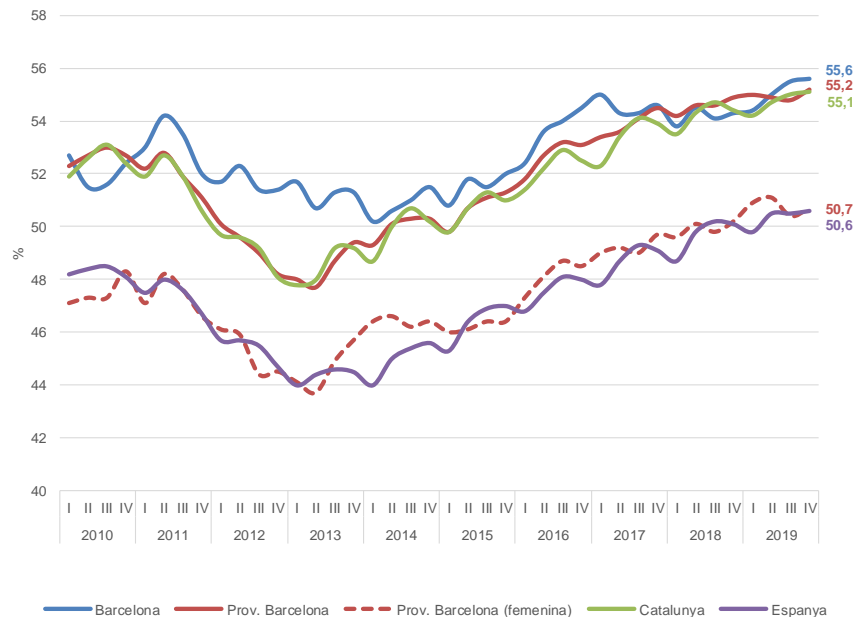

Nota: Dades de 2015 a 2018 són provisionals. PIB base 2010.

Font: Les dades de Barcelona i l'AMB són del Gabinet Tècnic de Programació-OMD, Ajuntament de Barcelona, i les dades de Catalunya són de l'Idescat.

45. Taxa d'ocupació i d'atur

Taxa d'ocupació de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2010-2019

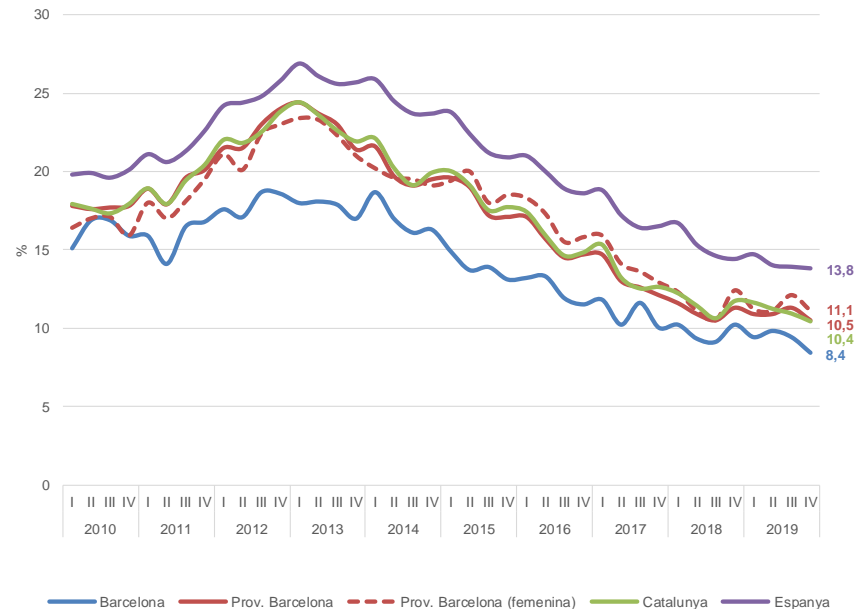
Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

L'evolució de la taxa d'ocupació de la província de Barcelona i de Catalunya ha estat positiva entre els anys 2018 i 2019, ja que ambdós se situen en el 55% (si bé encara són lluny dels valors previs a la crisi econòmica, d'un 60%). El cas del municipi de Barcelona és lleugerament diferent ja que ha suportat millor l'impacte de la crisi que els altres àmbits. Concretament, des de l'inici de la crisi l'any 2008, la taxa d'ocupació ha estat superior a la dels altres àmbits, fins a assolir l'any 2019 el 55,6%, si bé encara no ha assolit els valors previs a la crisi. En el cas d'Espanya, la taxa d'ocupació ha experimentat una gran davallada, amb valors inferiors al 45%, si bé els últims anys s'ha recuperat fins a arribar al 50,6% l'any 2019.

La taxa d'atur del municipi de Barcelona s'ha situat el 2019 en el 8,4% de la població activa. Aquesta xifra és menor que les de la província de Barcelona (10,5%), Catalunya (10,4%) i Espanya (13,8%). Pel que fa a l'evolució, les taxes d'atur del municipi de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, després del fort increment experimentat el 2008 i el 2009, van continuar augmentant fins a arribar a un màxim durant el primer trimestre de 2013 (en el cas de Barcelona el màxim es va registrar abans, durant el tercer trimestre de 2012) i des d'aleshores han disminuït progressivament, si bé encara no s'han recuperat els valors previs a la crisi econòmica.

La taxa d'ocupació femenina de la província de Barcelona segueix la mateixa tendència que la taxa d'ocupació total, però se situa aproximadament uns 5 punts percentuals per sota. En canvi, la taxa d'atur femenina també segueix la mateixa tendència que la total però aquesta diferència se situa al voltant d'un 1% per sobre.

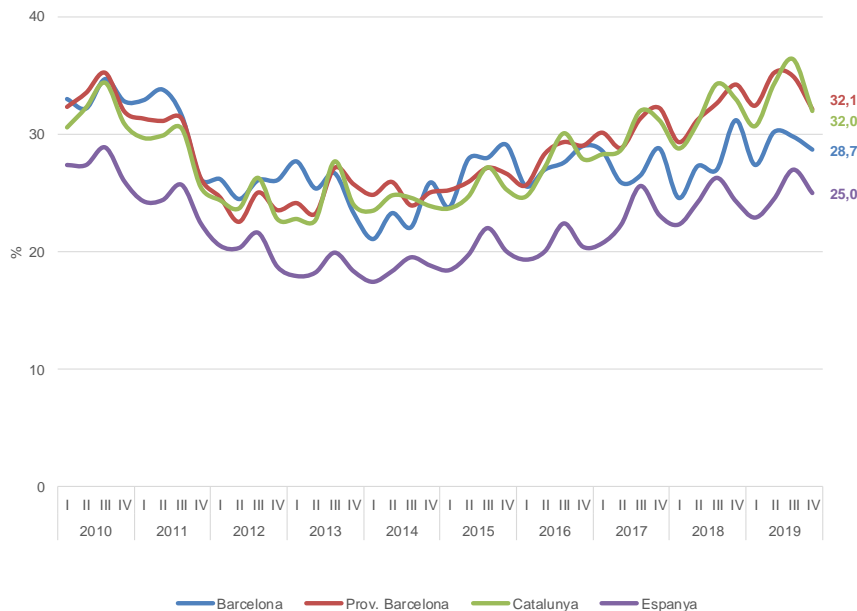
Taxa d'atur de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2010-2019

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

46. Taxa d'ocupació i d'atur juvenil

Taxa d'ocupació juvenil de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2010-2019

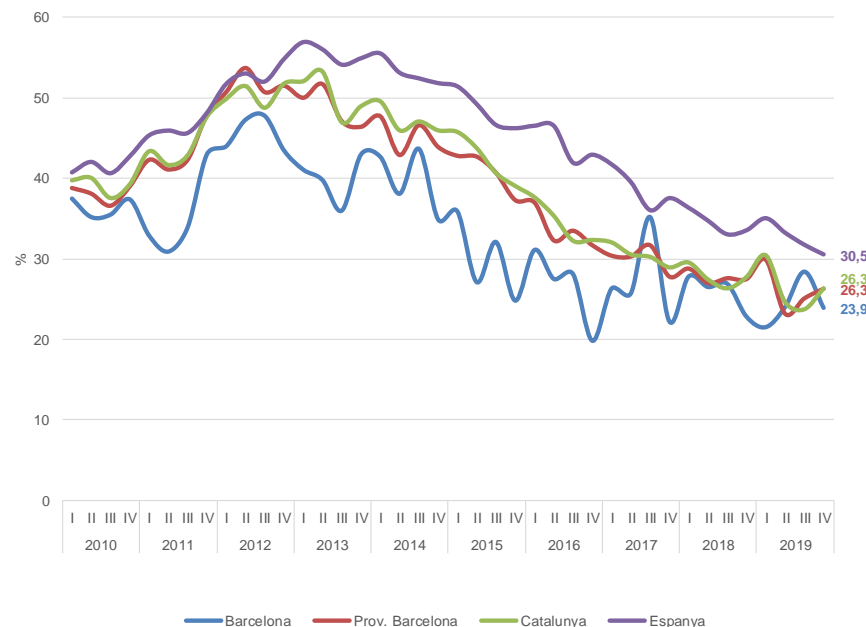

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

La taxa d'ocupació juvenil (16-24 anys), ja sigui del municipi de Barcelona, de la província de Barcelona o de Catalunya, ha disminuït lleugerament entre els anys 2018 i 2019, fins a situar-se en el 28,7%, el 32,1% i el 32%, respectivament, uns valors inferiors als anteriors a la crisi econòmica del 2008. En el cas d'Espanya, la taxa d'ocupació va experimentar una gran davallada i va assolir puntualment valors inferiors al 20%, si bé els últims anys s'ha començat a recuperar fins a arribar al 25% l'any 2019. En tots els casos, cal destacar que la taxa d'ocupació juvenil és significativament més baixa que la taxa d'ocupació total i que, en general, la diferència ha estat al voltant de 25 punts percentuals.

La taxa d'atur juvenil de Barcelona el 2019 s'ha situat en el 23,9% de la població activa. Aquesta xifra és menor que les de la província de Barcelona, Catalunya (ambdós en el 26,3%) i Espanya (30,5%). Pel que fa a l'evolució, les taxes d'atur de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, després del fort increment experimentat el 2008 i el 2009, van continuar augmentant fins a arribar al màxim durant el primer trimestre de 2013 (en el cas de Barcelona el màxim es va registrar abans, durant el tercer trimestre de 2012) i des d'aleshores han disminuït progressivament, si bé encara no han recuperat els valors previs a la crisi econòmica. De nou, en tots els casos la taxa d'atur juvenil és molt més elevada, uns 15 punts percentuals més elevada que la taxa d'atur total.

Taxa d'atur juvenil de Barcelona, la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, 2010-2019

Font: IERMB amb dades de l'Encuesta de Población Activa, INE.

47. Salaris i bretxa salarial

Salaris mitjans totals per sexe, 14 municipis de l'AMB, Catalunya, Espanya i AMB, euros/any, 2017

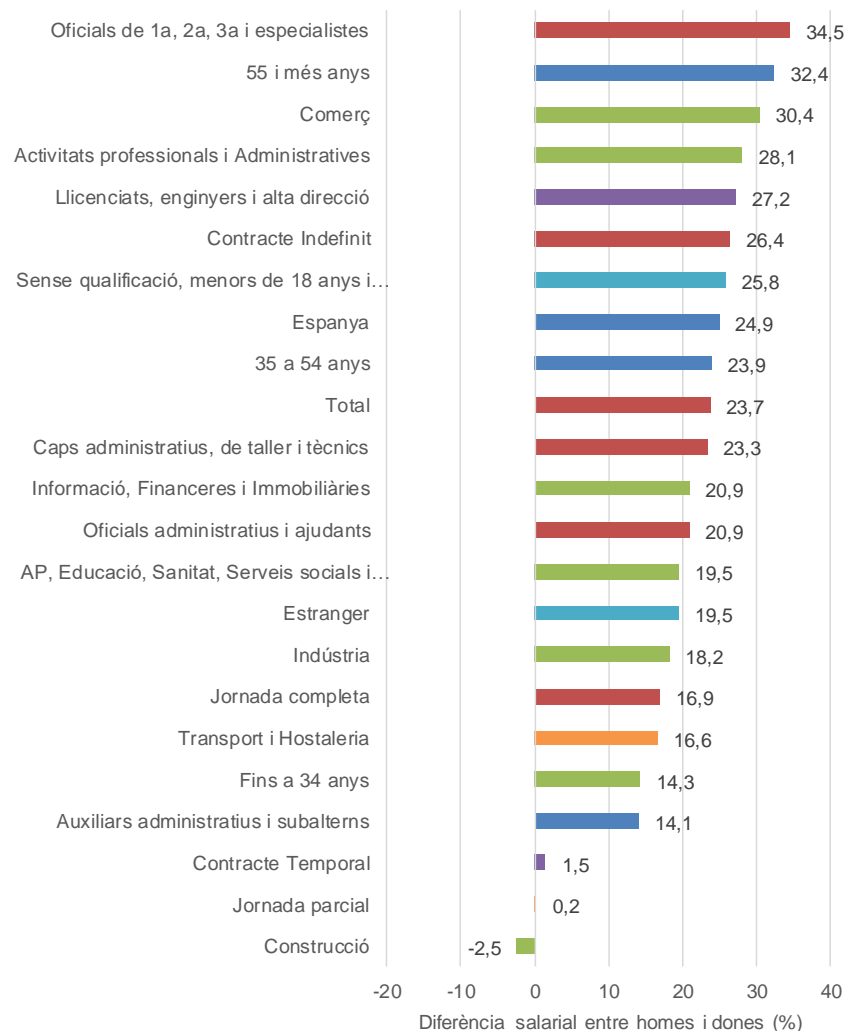
	Total	Home	Dona	Diferència home dona	
				euros/any	en %
Santa Coloma de Gramenet	21.409	24.696	17.444	7.252	29,4
Hospitalet de Llobregat, l'	22.206	25.099	18.958	6.141	24,5
Badalona	24.037	27.157	20.593	6.564	24,2
Sant Boi de Llobregat	24.272	27.767	20.327	7.440	26,8
Espanya	24.416	27.521	20.945	6.576	23,9
Viladecans	24.980	29.259	20.271	8.988	30,7
Prat de Llobregat, el	25.217	28.762	21.165	7.597	26,4
Cornellà de Llobregat	26.093	31.531	20.040	11.491	36,4
Catalunya	26.526	30.065	22.698	7.367	24,5
Esplugues de Llobregat	26.992	30.046	23.352	6.694	22,3
Cerdanyola del Vallès	28.071	32.763	23.240	9.523	29,1
Gavà	28.341	34.055	22.474	11.581	34,0
AMB	28.460	32.223	24.580	7.643	23,7
Sant Feliu de Llobregat	29.633	34.162	24.653	9.509	27,8
Barcelona	30.263	34.017	26.579	7.438	21,9
Castelldefels	30.366	34.637	26.218	8.419	24,3
Sant Cugat del Vallès	43.124	51.523	34.961	16.562	32,1

Font: IERMB a partir de Gabinet Tècnic de Programació-OMD, Ajuntament de Barcelona, i MCVL.

Els guanys salarials mitjans dels treballadors/es residents en els 14 municipis de més de 40.000 habitants de l'AMB per a l'any 2017 es van situar en els 28.460 euros. Les remuneracions salarials mitjanes de la majoria dels municipis de l'AMB eren inferiors al salari mitjà total, sent Santa Coloma de Gramenet el que presentava un salari mitjà més baix (21.409 euros/any) i Sant Cugat del Vallès el que presentava el salari mitjà més elevat (43.124 euros/any). La diferència entre aquests dos municipis era de 21.715 euros/any, la qual cosa suposa que el salari mitjà a Sant Cugat del Vallès pràcticament dobla el salari mitjà a Santa Coloma de Gramenet.

La bretxa salarial, entesa com la diferència salarial entre homes i dones expressada en percentatge dels ingressos bruts mitjans dels homes, va ser del 23,7% (les dones van cobrar de mitjana uns 7.643 euros menys que els homes). De fet, la bretxa salarial és més elevada per a les categories professionals dels oficials de 1a, 2a, 3a i especialistes, amb un 34,5%, i per als grups d'edat més grans: 55 anys o més, amb un 32,4%.

Bretxa salarial als 14 municipis de més de 40.000 hab. de l'AMB, en %, 2017

Font: IERMB a partir de Gabinet Tècnic de Programació-OMD, Ajuntament de Barcelona, i MCVL.

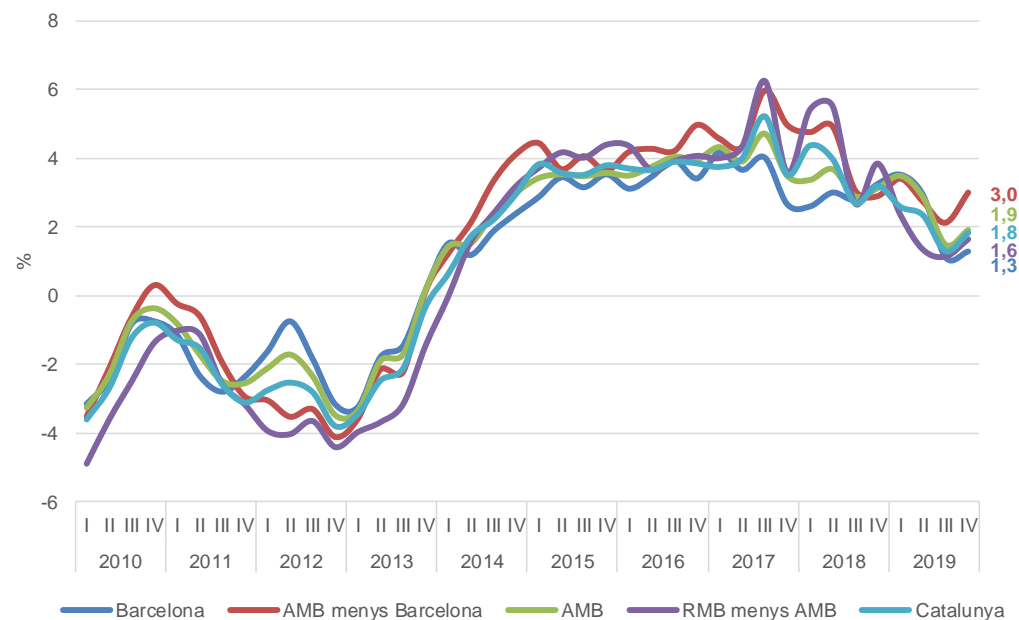
48. Afiliats/des a la Seguretat Social

Afiliats/des a la SS (RGSS i autònoms) als municipis de l'AMB, 2018-2019

Municipi	2018	2019	Creixement 2018-2019, en unitats	Creixement 2018-2019, en %
Badalona	57.866	58.431	565	1,0
Badia del Vallès	966	997	31	3,2
Barberà del Vallès	20.611	19.985	-626	-3,0
Barcelona	1.089.111	1.103.180	14.069	1,3
Begues	1.352	1.354	2	0,1
Castellbisbal	8.956	9.459	503	5,6
Castelldefels	16.480	17.110	630	3,8
Cerdanyola del Vallès	26.381	26.760	379	1,4
Cervelló	3.067	3.089	22	0,7
Corbera de Llobregat	2.698	2.773	75	2,8
Cornellà de Llobregat	39.036	41.044	2.008	5,1
Esplugues de Llobregat	19.567	21.167	1.600	8,2
Gavà	15.206	16.021	815	5,4
Hospitalet de Llobregat, l'	98.943	101.663	2.720	2,7
Molins de Rei	8.081	8.295	214	2,6
Montcada i Reixac	21.272	21.599	327	1,5
Montgat	2.461	2.519	58	2,4
Pallejà	3.220	3.277	57	1,8
Palma de Cervelló, la	921	983	62	6,7
Papiol, el	2.069	2.125	56	2,7
Prat de Llobregat, el	44.353	53.402	9.049	20,4
Ripollet	8.383	8.323	-60	-0,7
Sant Adrià de Besòs	10.166	10.695	529	5,2
Sant Andreu de la Barca	10.528	10.945	417	4,0
Sant Boi de Llobregat	27.903	26.983	-920	-3,3
Sant Climent de Llobregat	910	896	-14	-1,5
Sant Cugat del Vallès	65.319	63.815	-1.504	-2,3
Sant Feliu de Llobregat	16.009	16.768	759	4,7
Sant Joan Despi	15.240	15.405	165	1,1
Sant Just Desvern	15.441	15.525	84	0,5
Sant Vicenç dels Horts	7.887	7.847	-40	-0,5
Santa Coloma de Cervelló	2.286	2.341	55	2,4
Santa Coloma de Gramenet	16.148	16.587	439	2,7
Tiana	1.756	1.729	-27	-1,5
Torrelles de Llobregat	1.027	1.029	2	0,2
Viladecans	19.564	19.544	-20	-0,1
Total AMB	1.701.184	1.733.665	32.481	1,9

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Afiliats/des a la SS (RGSS i autònoms) a Barcelona, resta AMB, AMB, Resta RMB i Catalunya, taxes de creixement trimestral interanual, 2010-2019

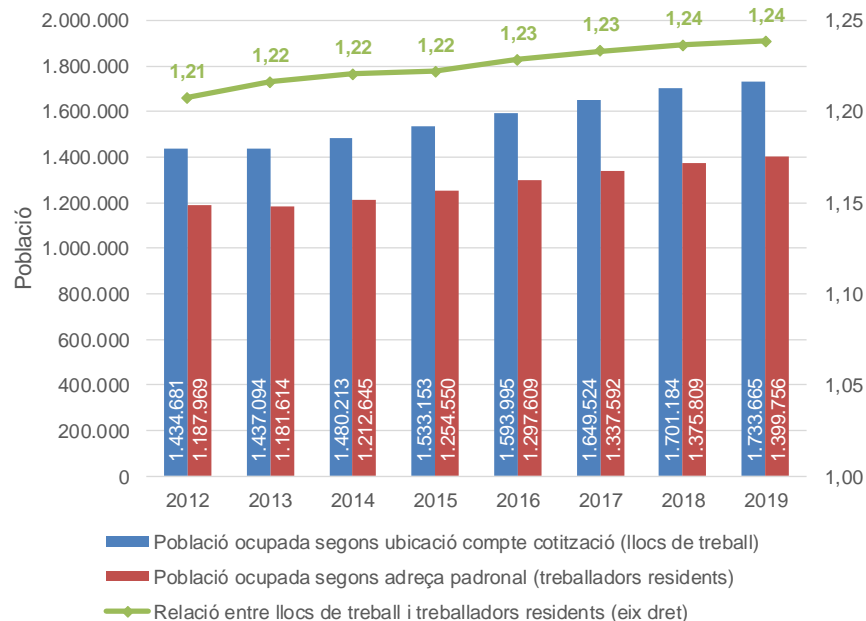
Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Els municipis de l'AMB concentren, el 2019, 1.733.665 treballadors/es, dels quals 1.103.180 treballen a Barcelona (el 64% del total). Entre el 2018 i el 2019 s'han creat 32.481 llocs de treball, que en termes percentuals representen un creixement de l'1,9% interanual. La creació d'ocupació ha estat generalitzada a la majoria de municipis de l'AMB, amb l'excepció sobretot de Sant Boi de Llobregat, Barberà del Vallès i Sant Cugat del Vallès (disminucions superiors al 2%).

Pel que fa a l'evolució de l'ocupació, les taxes de creixement tornen a ser positives en els diversos àmbits després de l'impacte de la crisi de l'any 2008 i la segona recaiguda el 2012. A l'interior de l'AMB, cal destacar que entre 2018 i 2019, la resta de l'AMB (3%) presenta un creixement superior al de Barcelona (1,3%), així com la resta d'àmbits.

49. Llocs de treball i població ocupada resident

Afiliats/des segons la localització del compte de cotització i afiliats/des segons l'adreça padronal als municipis de l'AMB, 2012-2019

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya, i Idescat.

Als municipis de l'AMB el nombre d'afiliats/des segons localització del compte de cotització (o llocs de treball) és superior al d'afiliats/des segons adreça padronal (treballadors residents). Per a l'any 2019 la relació entre aquestes dues variables és d'1,24, però des del 2012 ha anat augmentant progressivament i, per tant, això el converteix en un àmbit que cada vegada atreu un major nombre de treballadors/es de fora. A nivell municipal, no tots els municipis tenen el mateix comportament, sent Sant Just Desvern, el Prat de Llobregat (ambdós 1,9), Castellbisbal, Barcelona i Sant Cugat del Vallès (1,6 tots ells) els municipis que atrauen més treballadors/es. En canvi, Badia del Vallès (0,2), Torrelles de Llobregat i Santa Coloma de Gramenet (ambdós 0,4) són els municipis amb la relació més baixa i, per tant, amb menys llocs de treball localitzats.

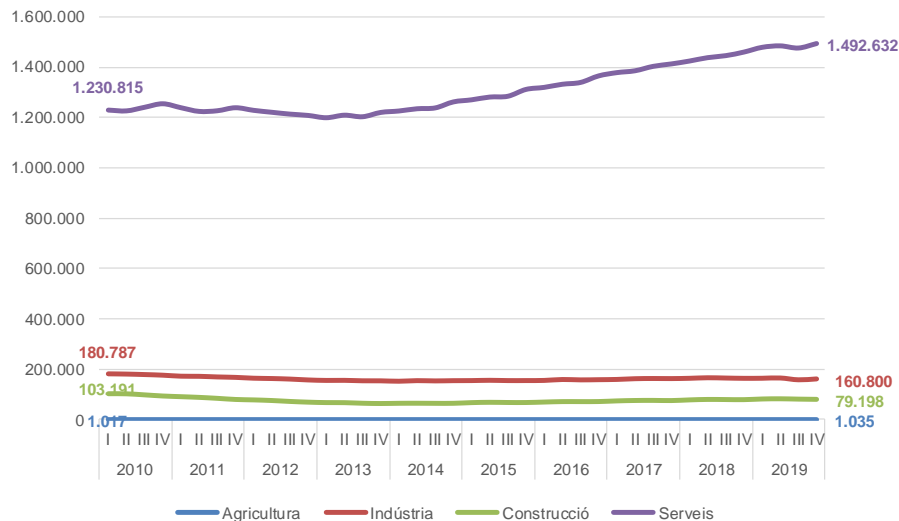
Afiliats/des segons la localització del compte de cotització sobre afiliats/des segons l'adreça padronal als municipis de l'AMB, 2019

Municipi	Afiliats/des segons compte de cotització	Afiliats/des segons adreça padronal	Relació entre llocs de treball i afiliats/des per lloc de residència
Badalona	58.431	90.198	0,6
Badia del Vallès	997	4.908	0,2
Barberà del Vallès	19.985	14.616	1,4
Barcelona	1.103.180	697.831	1,6
Begues	1.354	3.333	0,4
Castellbisbal	9.459	5.814	1,6
Castelldefels	17.110	28.815	0,6
Cerdanyola del Vallès	26.760	24.482	1,1
Cervelló	3.089	4.121	0,7
Corbera de Llobregat	2.773	6.834	0,4
Cornellà de Llobregat	41.044	37.597	1,1
Esplugues de Llobregat	21.167	19.242	1,1
Gavà	16.021	19.858	0,8
Hospitalet de Llobregat, l'	101.663	108.978	0,9
Molins de Rei	8.295	11.663	0,7
Montcada i Reixac	21.599	15.709	1,4
Montgat	2.519	5.561	0,5
Pallejà	3.277	5.201	0,6
Palma de Cervelló, la	983	1.401	0,7
Papiol, el	2.125	1.892	1,1
Prat de Llobregat, el	53.402	27.885	1,9
Ripollet	8.323	16.549	0,5
Sant Adrià de Besòs	10.695	14.453	0,7
Sant Andreu de la Barca	10.945	11.837	0,9
Sant Boi de Llobregat	26.983	35.820	0,8
Sant Climent de Llobregat	896	2.022	0,4
Sant Cugat del Vallès	63.815	40.669	1,6
Sant Feliu de Llobregat	16.768	19.730	0,8
Sant Joan Despi	15.405	15.474	1,0
Sant Just Desvern	15.525	8.013	1,9
Sant Vicenç dels Horts	7.847	11.989	0,7
Santa Coloma de Cervelló	2.341	3.868	0,6
Santa Coloma de Gramenet	16.587	46.740	0,4
Tiana	1.729	4.171	0,4
Torrelles de Llobregat	1.029	2.913	0,4
Viladecans	19.544	29.569	0,7
Total AMB	1.733.665	1.399.756	1,2

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya, i Idescat.

50. Ocupació segons els principals sectors econòmics

Afiliats/des (RGSS i Autònoms) segons sector econòmic als municipis de l'AMB, 2010-2019

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Els treballadors/es als municipis de l'AMB l'any 2019 es dediquen principalment al sector serveis (86,1% del total), seguit de la indústria (9,3%), la construcció (4,6%), i marginalment, l'agricultura (0,1%). Pel que fa a l'evolució, el nombre de treballadors/es dels serveis ha augmentat progressivament i a partir de l'any 2016 ha superat el nivell previ a la crisi econòmica. En canvi, la indústria i la construcció han experimentat disminucions significatives del nombre de treballadors/es. A nivell municipal, el major percentatge de treballadors/es del sector serveis sobre el total es dona a Barcelona (91%) i Sant Cugat del Vallès (89%). En canvi, els municipis que destaquen per l'elevat pes de la indústria són Castellbisbal (52%) i Barberà del Vallès (45%).

Afiliats/des (RGSS i Autònoms) segons sector econòmic als municipis de l'AMB, 2019

Municipi	Agricultura	Indústria	Construcció	Serveis	Total
Badalona	23	6.522	6.454	45.432	58.431
Badia del Vallès	0	27	148	822	997
Barberà del Vallès	9	8.975	958	10.043	19.985
Barcelona	455	67.448	34.181	1.001.096	1.103.180
Begues	17	142	164	1.031	1.354
Castellbisbal	15	4.914	419	4.111	9.459
Castelldefels	5	1.158	1.318	14.629	17.110
Cerdanyola del Vallès	11	2.417	1.546	22.786	26.760
Cervelló	0	827	283	1.979	3.089
Corbera de Llobregat	11	376	332	2.054	2.773
Cornellà de Llobregat	24	5.392	5.325	30.303	41.044
Esplugues de Llobregat	8	3.599	855	16.705	21.167
Gavà	40	3.045	1.287	11.649	16.021
Hospitalet de Llobregat, l'	22	9.502	5.309	86.830	101.663
Molins de Rei	16	1.685	587	6.007	8.295
Montcada i Reixac	7	5.164	1.799	14.629	21.599
Montgat	2	303	337	1.877	2.519
Pallejà	4	416	421	2.436	3.277
Palma de Cervelló, la	7	237	168	571	983
Papiol, el	22	735	182	1.186	2.125
Prat de Llobregat, el	34	9.525	1.640	42.203	53.402
Ripollet	3	1.685	900	5.735	8.323
Sant Adrià de Besòs	0	1.790	880	8.025	10.695
Sant Andreu de la Barca	9	3.315	828	6.793	10.945
Sant Boi de Llobregat	60	3.870	2.380	20.673	26.983
Sant Climent de Llobregat	22	170	146	558	896
Sant Cugat del Vallès	44	4.996	2.084	56.691	63.815
Sant Feliu de Llobregat	26	1.741	1.011	13.990	16.768
Sant Joan Despí	10	2.993	1.019	11.383	15.405
Sant Just Desvern	22	1.726	373	13.404	15.525
Sant Vicenç dels Horts	13	2.438	845	4.551	7.847
Santa Coloma de Cervelló	13	249	165	1.914	2.341
Santa Coloma de Gramenet	5	1.014	2.294	13.274	16.587
Tiana	10	138	155	1.426	1.729
Torrelles de Llobregat	9	83	167	770	1.029
Viladecans	57	2.183	2.238	15.066	19.544
Total AMB	1.035	160.800	79.198	1.492.632	1.733.665

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

51. Sectors més destructors i més creadors d'ocupació

Sectors més creadors d'ocupació als municipis de l'AMB, 2018-2019

Descripció	Treballadors/es 2018	Treballadors/es 2019	Diferència 2018-2019	% total AMB
Serveis de tecnologies de la informació	56.633	62.684	6.051	15,3
Activitats sanitàries	105.872	109.414	3.542	8,9
Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria	97.560	100.656	3.096	7,8
Serveis de menjar i begudes	104.887	106.780	1.893	4,8
Educació	106.169	107.706	1.537	3,9
Activitats de les seus centrals; activitats de consultoria de gestió empresarial	16.386	17.830	1.444	3,6
Activitats esportives, recreatives i d'entreteniment	23.390	24.802	1.412	3,6
Serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria; assajos i anàlisis tècniques	29.144	30.501	1.357	3,4
Activitats jurídiques i de comptabilitat	38.275	39.451	1.176	3,0
Activitats de seguretat i investigació	14.785	15.951	1.166	2,9
Resta sectors creadors	898.595	915.537	16.942	42,8
Total sectors creadors	1.491.696	1.531.312	39.616	100,0

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Sectors més destructors d'ocupació als municipis de l'AMB, 2018-2019

Descripció	Treballadors/es 2018	Treballadors/es 2019	Diferència 2018-2019	% total AMB
Activitats relacionades amb l'ocupació	28.901	26.553	-2.348	32,9
Fabricació de material i equip elèctric	6.280	5.351	-929	13,0
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	23.234	22.607	-627	8,8
Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	14.918	14.451	-467	6,5
Activitats de lloguer	11.434	11.071	-363	5,1
Subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat	2.348	2.027	-321	4,5
Fabricació de productes farmacèutics	13.902	13.624	-278	3,9
Activitats auxiliars de la mediació financera i d'assegurances	10.976	10.717	-259	3,6
Reparació d'ordinadors, d'efectes personals i d'efectes domèstics	5.693	5.469	-224	3,1
Telecomunicacions	8.221	8.032	-189	2,6
Resta sectors destructors	81.841	80.699	-1.142	16,0
Total sectors destructors	207.748	200.601	-7.147	100,0

Font: Ministerio de Empleo y Seguridad Social.

Si s'analitza la creació d'ocupació per sectors d'activitat econòmica entre el 2018 i el 2019, s'observa que és en el sector de serveis on s'ha creat més ocupació. En primer lloc, destaquen els *Serveis de tecnologies de la informació*, que van crear 6.051 llocs de treball. A continuació, per sobre dels 3.000 llocs de treball destaquen: *Activitats sanitàries i Administració pública, Defensa i Seguretat Social obligatòria*. Tot seguit, per sobre dels 1.500 llocs de treball destaquen els *Serveis de menjar i begudes i l'Educació*. La resta són activitats de serveis per sobre del miler de llocs de treball creats: *Activitats de les seus centrals; activitats de consultoria de gestió empresarial, Activitats esportives, recreatives i d'entreteniment, Serveis tècnics d'arquitectura i enginyeria; assajos i anàlisis tècniques, Activitats jurídiques i de comptabilitat i Activitats de seguretat i investigació*.

El sector que ha experimentat més destrucció d'ocupació entre el 2018 i el 2019 són les *Activitats relacionades amb l'ocupació* (és a dir, de les empreses de treball temporal) (2.348 llocs de treball menys), que representen el 32,9% del total d'ocupació destruïda. A continuació, si bé a gran distància, es troben la *Fabricació de material i equip elèctric* (-929 llocs de treball). En tercer lloc, la *Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs* ha reduït també l'ocupació (-627). Addicionalment, cal destacar que la destrucció d'ocupació s'ha concretat en sectors industrials (*Fabricació de productes metàl·lics, Subministrament d'energia elèctrica, gas, vapor i aire condicionat, Fabricació de productes farmacèutics*), així com de diversos serveis (*Activitats de lloguer, Activitats auxiliars de la mediació financera i d'assegurances; Reparació d'ordinadors, d'efectes personals i d'efectes domèstics i Telecomunicacions*).

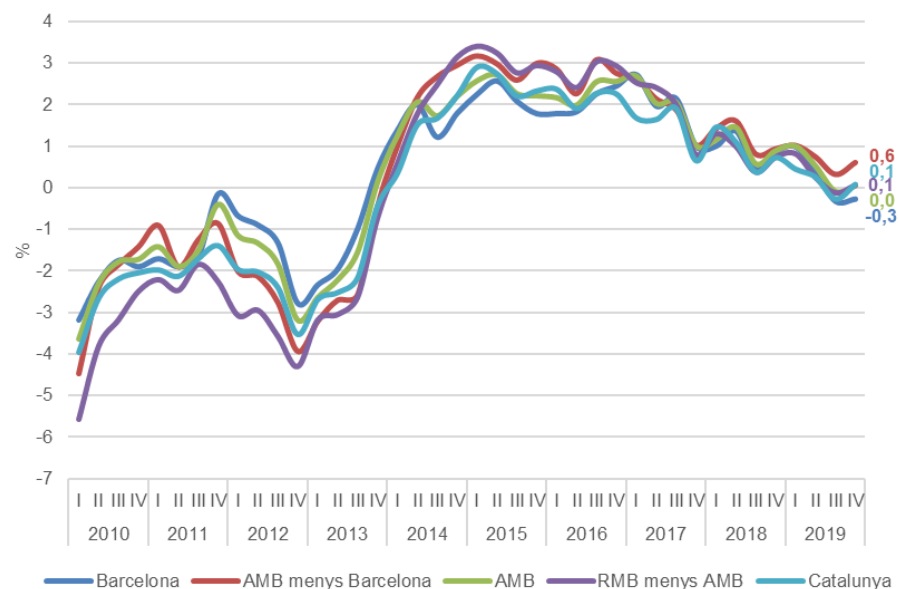
52. Nombre d'empreses

Empreses als municipis de l'AMB, 2018-2019

Municipi	2018	2019	Creixement 2018-2019, en unitats	Creixement 2018-2019, en %
Badalona	5.167	5.185	18	0,3
Badia del Vallès	96	95	-1	-1,0
Barberà del Vallès	1.406	1.387	-19	-1,4
Barcelona	76.018	75.807	-211	-0,3
Begues	152	146	-6	-3,9
Castellbisbal	553	575	22	4,0
Castelldefels	1.760	1.785	25	1,4
Cerdanyola del Vallès	1.584	1.581	-3	-0,2
Cervelló	245	260	15	6,1
Corbera de Llobregat	227	234	7	3,1
Cornellà de Llobregat	2.484	2.538	54	2,2
Esplugues de Llobregat	1.244	1.284	40	3,2
Gavà	1.362	1.368	6	0,4
Hospitalet de Llobregat, l'	5.730	5.817	87	1,5
Molins de Rei	904	900	-4	-0,4
Montcada i Reixac	1.324	1.311	-13	-1,0
Montgat	262	264	2	0,8
Pallejà	314	313	-1	-0,3
Palma de Cervelló, la	116	122	6	5,2
Papiol, el	219	226	7	3,2
Prat de Llobregat, el	1.863	1.891	28	1,5
Ripollet	869	864	-5	-0,6
Sant Adrià de Besòs	911	930	19	2,1
Sant Andreu de la Barca	871	851	-20	-2,3
Sant Boi de Llobregat	2.013	2.007	-6	-0,3
Sant Climent de Llobregat	97	99	2	2,1
Sant Cugat del Vallès	3.320	3.244	-76	-2,3
Sant Feliu de Llobregat	1.057	1.075	18	1,7
Sant Joan Despí	907	892	-15	-1,7
Sant Just Desvern	801	823	22	2,7
Sant Vicenç dels Horts	626	651	25	4,0
Santa Coloma de Cervelló	181	182	1	0,6
Santa Coloma de Gramenet	1.861	1.868	7	0,4
Tiana	152	145	-7	-4,6
Torrelles de Llobregat	119	120	1	0,8
Viladecans	1.527	1.551	24	1,6
Total AMB	118.342	118.391	49	0,0

Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Empreses a Barcelona, resta AMB, AMB, Resta RMB i Catalunya, taxes de creixement trimestral interanual, 2010-2019

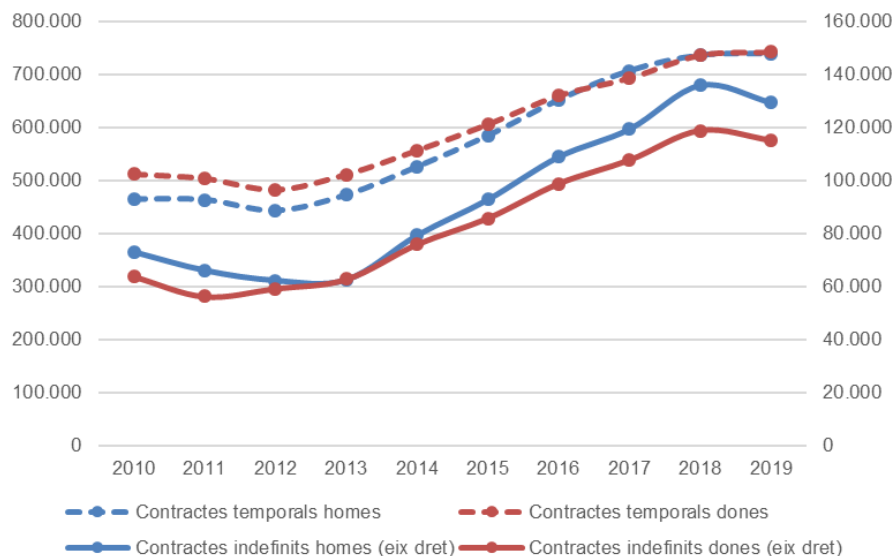
Font: Departament d'Empresa i Ocupació, Generalitat de Catalunya.

Els municipis de l'AMB concentren, el 2019, 118.391 empreses (aproximades pel nombre de centres de cotització), de les quals 75.807 es localitzen a Barcelona (el 64% del total). Entre el 2018 i el 2019 s'han creat 49 empreses, que, en termes percentuals, representen un creixement del 0,04% interanual. La creació d'empreses no ha estat generalitzada en tots els municipis de l'AMB, ja que el 60% d'aquests han tingut taxes de creixement negatives (si bé la reducció és poc significativa en termes absoluts).

Pel que fa a l'evolució, les taxes de creixement continuen sent positives en els diversos àmbits (excepte a Barcelona, -0,3%), si bé a un ritme cada vegada més baix. L'AMB menys Barcelona (0,6%) creix per sobre de l'AMB (0,04%) i de l'RMB menys l'AMB i de Catalunya (0,1% cadascun) entre 2018 i 2019.

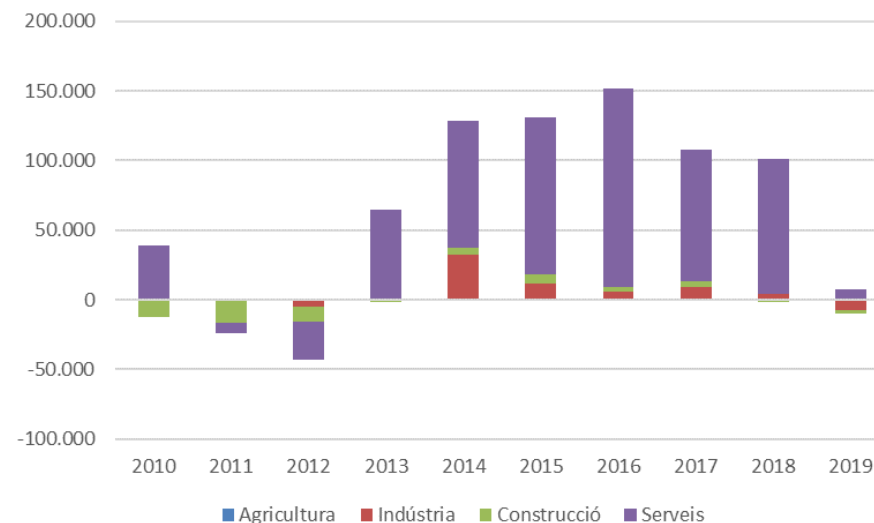
53. Contractes laborals

Contractes laborals als municipis de l'AMB segons modalitat i sexe, 2010-2019

Nota: A partir de gener de 2012 s'hi inclouen les dades dels contractes dels empleats de la llar.
Font: SEPE, Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Contractes laborals als municipis de l'AMB segons sector d'activitat, variació interanual en valor absolut, 2010-2019

Nota: A partir de gener de 2012 s'hi inclouen les dades dels contractes dels empleats de la llar.
Font: SEPE, Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

L'any 2019, es van signar 1.726.506 contractes als municipis de l'AMB, dels quals la gran majoria (1.481.942, un 85,8% del total) són temporals i una petita part (244.565, un 14,2%) són indefinits. Aquest elevat pes de la temporalitat és una característica estructural del mercat de treball que s'accentua en èpoques de crisi i disminueix durant les de recuperació econòmica. Dels 244.565 contractes indefinits, els homes (129.469) van signar més contractes que les dones (115.096), un patró que es repeteix al llarg del període 2010-2019. En canvi, dels 1.481.942 contractes temporals registrats el 2019, les dones (742.856) van signar pràcticament els mateixos contractes que els homes (739.086).

Pel que fa a l'evolució interanual dels contractes registrats segons el sector d'activitat, a l'inici de la crisi (l'any 2008) la caiguda de contractes va afectar tots els sectors. La variació interanual dels contractes no va tornar a ser positiva fins al 2013, els primers trimestres gràcies al sector serveis, i després progressivament gràcies a la resta de sectors. Durant el 2019 la variació interanual dels contractes ha estat majoritàriament negativa, amb 1.841 contractes menys. Els serveis són el sector que concentra la major part del creixement dels contractes, seguit de l'agricultura, mentre que la indústria i la construcció tenen un comportament negatiu.

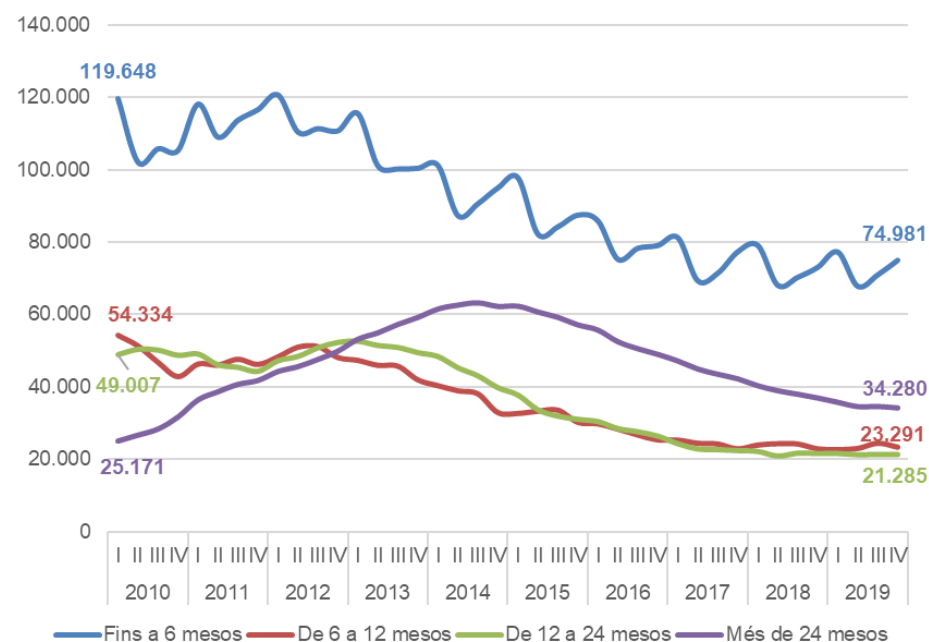
54. Atur registrat

Aturats/des registrats/des i taxa d'atur registrat als municipis de l'AMB, 2018-2019

Municipi	2018	2019	Creixement 2018-2019, en unitats	Creixement 2018-2019, en %	Taxa d'atur registrat 2019
Badalona	13.697	13.603	-94	-0,7	13,6
Badia del Vallès	1.097	1.115	18	1,6	20,0
Barberà del Vallès	1.691	1.680	-11	-0,7	11,4
Barcelona	69.316	69.047	-269	-0,4	9,7
Begues	199	222	23	11,6	7,6
Castellbisbal	532	554	22	4,1	9,7
Castelldefels	2.660	2.700	40	1,5	10,1
Cerdanyola del Vallès	2.466	2.581	115	4,7	9,9
Cervelló	393	399	6	1,5	10,5
Corbera de Llobregat	546	571	25	4,6	8,9
Cornellà de Llobregat	4.618	4.486	-132	-2,9	11,6
Esplugues de Llobregat	2.010	1.964	-46	-2,3	9,7
Gavà	2.212	2.138	-74	-3,3	10,7
Hospitalet de Llobregat, l'	13.943	13.921	-22	-0,2	12,0
Molins de Rei	937	996	59	6,3	8,8
Montcada i Reixac	2.140	2.177	37	1,7	13,7
Montgat	540	528	-12	-2,2	10,5
Pallejà	439	442	3	0,7	8,6
Palma de Cervelló, la	126	160	34	27,0	11,2
Papiol, el	179	188	9	5,0	10,5
Prat de Llobregat, el	3.473	3.315	-158	-4,5	12,3
Ripollet	2.474	2.467	-7	-0,3	14,1
Sant Adrià de Besòs	2.648	2.681	33	1,2	17,2
Sant Andreu de la Barca	1.382	1.366	-16	-1,2	11,7
Sant Boi de Llobregat	4.649	4.540	-109	-2,3	12,2
Sant Climent de Llobregat	138	145	7	5,1	8,0
Sant Cugat del Vallès	2.501	2.639	138	5,5	6,8
Sant Feliu de Llobregat	1.920	1.889	-31	-1,6	8,9
Sant Joan Despí	1.303	1.363	60	4,6	9,1
Sant Just Desvern	485	471	-14	-2,9	6,4
Sant Vicenç dels Horts	1.739	1.743	4	0,2	13,6
Santa Coloma de Cervelló	269	293	24	8,9	8,0
Santa Coloma de Gramenet	7.774	7.634	-140	-1,8	14,4
Tiana	250	240	-10	-4,0	6,7
Torrelles de Llobregat	232	231	-1	-0,4	9,1
Viladecans	3.474	3.348	-126	-3,6	11,6
Total AMB	154.452	153.837	-615	-0,4	10,7

Font: SEPE, Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social, Departament d'Empresa i Ocupació i Hermes (DIBA).

Aturats/des registrats/des segons durada de l'atur als municipis de l'AMB, 2010-2019

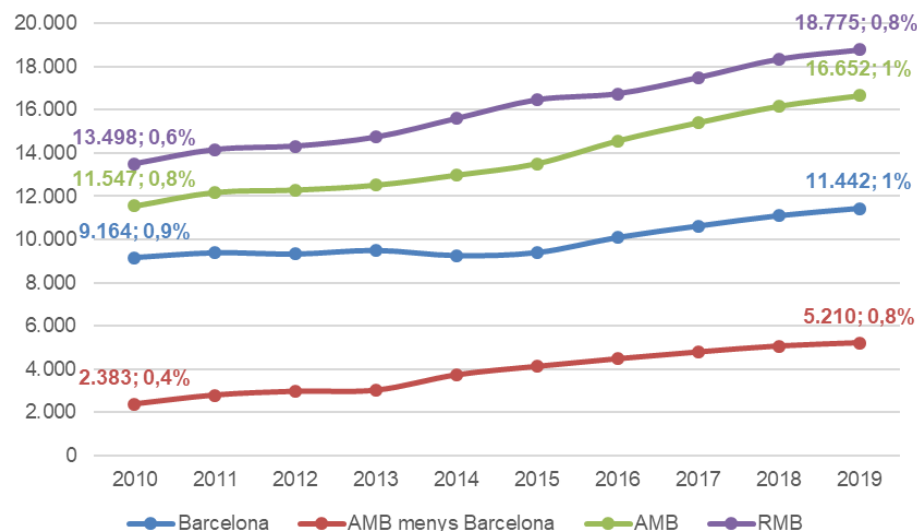
Font: Departament d'Empresa i Ocupació.

L'atur registrat als municipis de l'AMB el 2019 ha estat de 153.837 persones, de les quals 69.047 es troben al municipi de Barcelona (45% del total). Entre 2018 i 2019 el nombre d'aturats/des a l'AMB ha disminuït únicament un 0,4%, ja que l'atur ha disminuït a la meitat dels municipis de l'AMB mentre que ha augmentat a l'altra meitat. La taxa d'atur registrat a l'AMB ha arribat al 10,7%, amb importants diferències entre municipis, sent Badia del Vallès el més elevat (20%) i Sant Just Desvern el més baix (6,4%). En els últims deu anys l'atur ha disminuït però des del 2016 s'observa un canvi en aquesta tendència, de manera que en els darrers trimestres els aturats de menys d'un any augmenten en termes interanuals i la resta de grups disminueixen més lentament. Els aturats de menys de 6 mesos continuen sent el grup més nombrós (74.981) i representen el 48,7% del total.

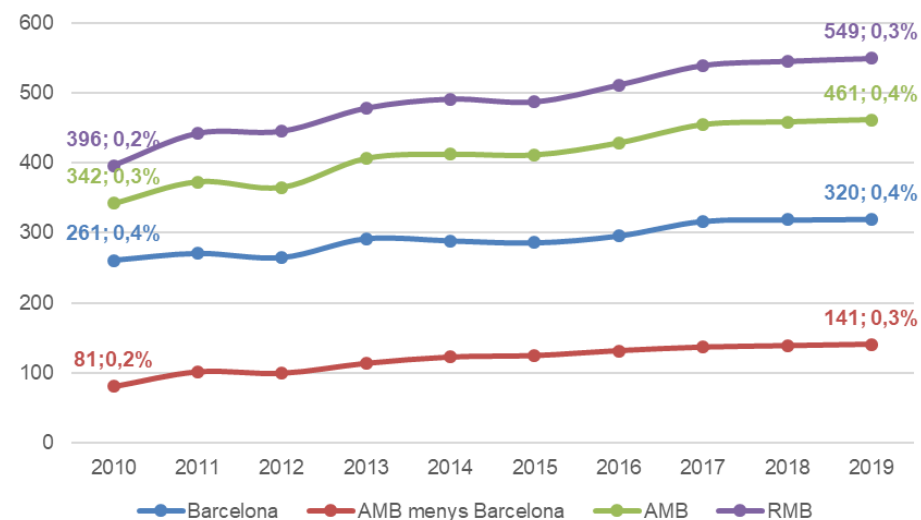
55. Treballadors/es i empreses en R+D

Treballadors/es (afiliats al RGSS i Autònoms) en R+D a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i l'RMB, en valor absolut i en % sobre el total de treballadors, 2010-2019

Nota: S'entén R+D com les activitats que recull l'epígraf 72 de la CNAE-09.
Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

Empreses en R+D a Barcelona, la resta de l'AMB, l'AMB i l'RMB, en valor absolut i en % sobre el total de treballadors, 2010-2019

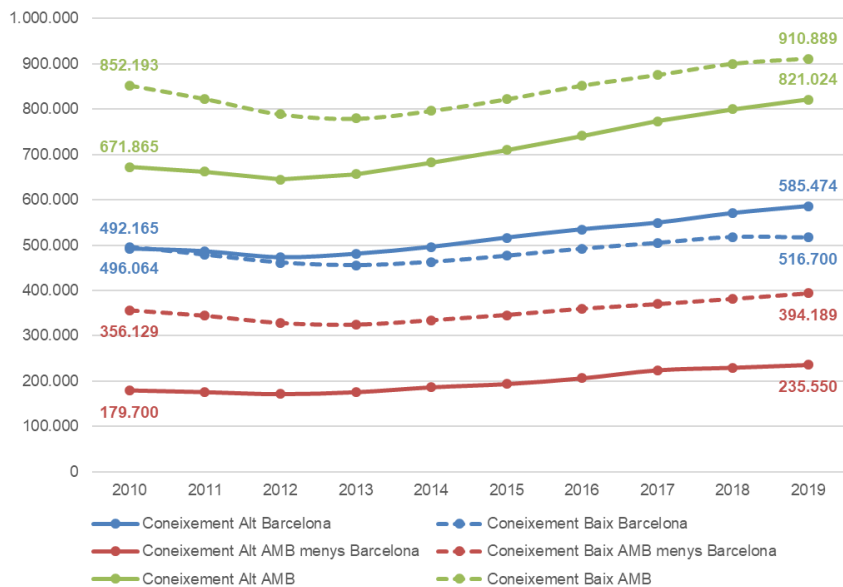
Nota: S'entén R+D com les activitats que recull l'epígraf 72 de la CNAE-09.
Font: Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social.

L'any 2019 el nombre de treballadors/es als municipis de l'AMB que es dediquen a activitats d'R+D és de 16.652 persones, de les quals 11.442 es localitzen a Barcelona (equival al 69% dels ocupats en R+D de tota l'AMB). L'any 2019, els treballadors/es en R+D representen l'1% del total de treballadors/es a Barcelona i l'AMB, mentre que a la resta de l'AMB i a l'RMB suposen el 0,8% dels treballadors/es totals. Respecte del 2010, els treballadors/es que es dediquen a R+D han guanyat pes relatiu sobre el total de treballadors/es a Barcelona, l'AMB i l'RMB, però és sobretot a la resta de l'AMB on l'increment és més gran (s'ha doblat del 0,4% al 0,8%).

Pel que fa a les empreses (centres de cotització), l'any 2019 a l'AMB n'hi ha 461 que es dediquen a activitats d'R+D, de les quals 320 (el 69% del total de l'AMB) es concentren a Barcelona. El pes de les empreses en R+D sobre el total d'empreses és molt petit i en tots els àmbits suposa menys del 0,5% del total d'empreses. Des del punt de vista temporal, aquestes empreses i en tots els àmbits han experimentat un augment significatiu, si bé les situades a la resta de l'AMB han experimentat un increment més gran.

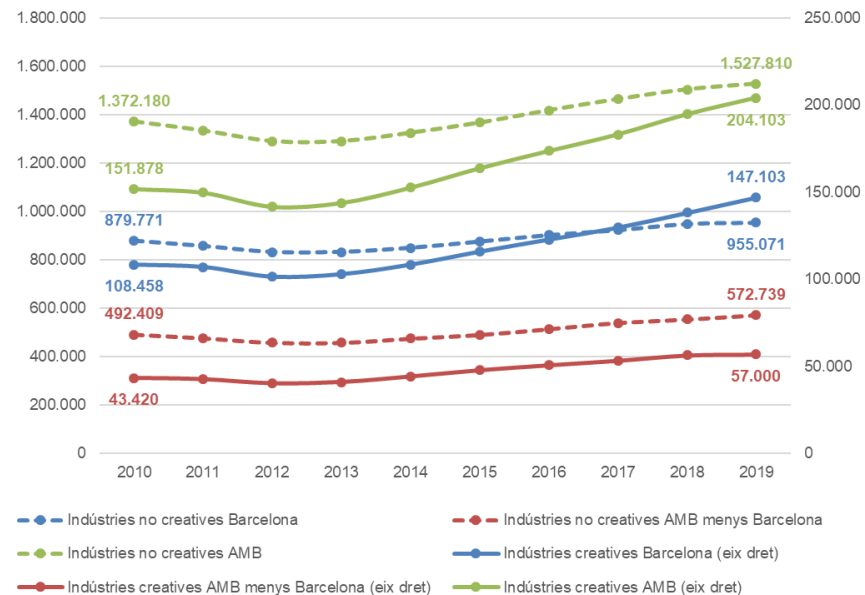
56. Treballadors/es en economia del coneixement i en indústries creatives

Treballadors/es (afiliats/des al RGSS i Autònoms) per intensitat de coneixement a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2010-2019

Font: IERMB a partir del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i classificació Eurostat.

Treballadors/es (afiliats/des al RGSS i Autònoms) en indústries creatives a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2010-2019

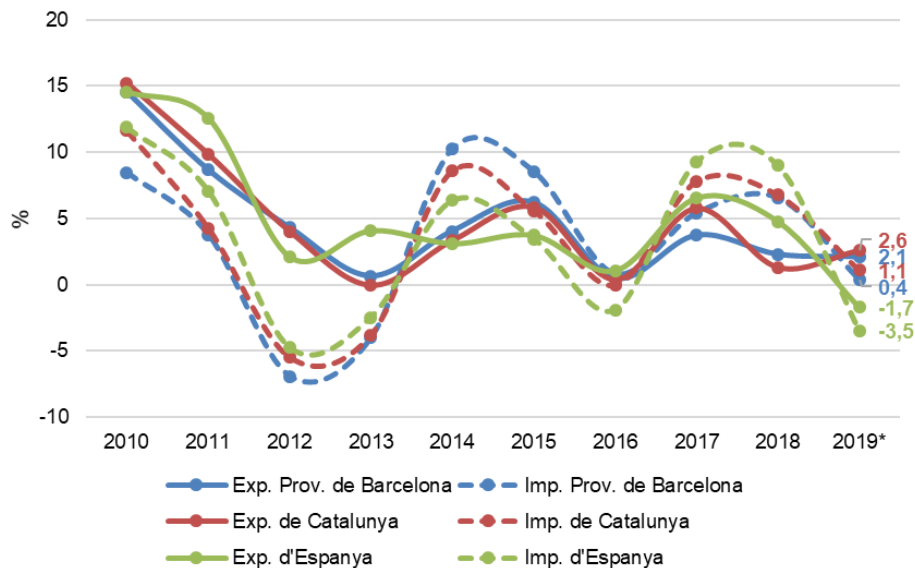
Font: IERMB a partir del Ministeri d'Ocupació i Seguretat Social i Lazzeretti, Boix i Capone, 2008.

L'any 2019 el nombre de treballadors/es als municipis de l'AMB que es dediquen a activitats de Coneixement Alt és de 821.024 persones, de les quals 585.474 es localitzen a Barcelona (equival al 71% dels ocupats/des en Coneixement Alt de l'AMB). Barcelona és l'únic àmbit on (des de l'any 2011) el pes de les activitats de Coneixement Alt supera el del de les activitats de Coneixement Baix. A l'AMB, però especialment a la resta de l'AMB, el pes de les activitats de Coneixement Baix és superior al de les de Coneixement Alt, si bé durant el període 2010-2019 les diferències entre els dos tipus d'activitat s'han reduït. En tots els àmbits, les activitats de Coneixement Alt han resistit millor davant la crisi econòmica, ja que han perdut menys ocupats i han començat a recuperar-se abans que les de Coneixement Baix.

El nombre de treballadors/es als municipis de l'AMB que es dediquen a les indústries creatives és de 204.103 persones, de les quals 147.103 es localitzen a Barcelona (equival al 72% dels ocupats/des en indústries creatives de l'AMB). A nivell percentual, per a l'any 2019, els treballadors/es en economia creativa representen el 13,3% del treballadors/es totals a Barcelona, als municipis de l'AMB és l'11,8% dels treballadors/es totals, mentre que a la resta de l'AMB suposen el 9,1% dels treballadors/es totals. L'evolució del nombre de treballadors/es mostra una davallada important, tant en els ocupats en indústries creatives com en no creatives entre els anys 2010 i 2012 a causa dels efectes de la crisi. Però, quan s'inicia la recuperació econòmica, les indústries creatives presenten una millor evolució i recuperació que la resta de sectors en tots els àmbits.

57. Exportacions i importacions

Exportacions i importacions de la província de Barcelona, Catalunya i Espanya, variació interanual en termes reals, en percentatge, 2010-2019

* Dades provisionals.

Nota: S'ha actualitzat el valor de les exportacions i importacions a preus de l'any 2019. Aquesta actualització s'ha calculat a partir de l'IPC d'Espanya base 2016.

Font: IERMB a partir d'AEAT.

Exportacions i importacions de la província de Barcelona per grans àmbits, en % sobre el total, 2010-2019

Exportacions	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019*
UE-15	58,7	57,1	53,2	53,8	56,0	56,4	57,4	55,4	54,7	55,6
Resta d'Europa	13,1	13,8	14,0	13,2	12,5	12,5	13,2	13,9	13,3	14,8
BRIC	4,7	5,0	5,9	5,9	5,1	4,6	4,2	4,6	4,4	4,3
EUA	3,2	3,0	3,2	3,1	3,2	3,5	3,4	3,5	3,5	3,6
Japó	0,9	0,9	1,1	1,2	1,2	1,4	1,3	1,4	1,2	1,2
Resta del món	19,4	20,2	22,5	22,9	22,1	21,6	20,4	21,3	22,8	20,5
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

Importacions	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019*
UE-15	52,6	52,4	50,6	53,4	53,5	52,0	51,8	50,9	50,6	49,1
Resta d'Europa	10,0	9,0	9,6	10,6	11,4	11,5	12,6	12,3	12,9	12,2
BRIC	14,4	13,6	14,2	13,1	12,8	14,2	14,1	14,9	14,2	14,1
EUA	3,6	3,5	3,3	3,1	3,6	3,4	3,4	3,1	3,4	3,9
Japó	3,1	2,9	2,8	2,3	2,2	2,5	2,7	2,8	2,5	2,4
Resta del món	16,4	18,6	19,5	17,3	16,4	16,3	15,4	15,9	16,5	18,3
Total	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100

* Dades provisionals.

Font: IERMB a partir d'AEAT.

L'any 2019 les exportacions creixen amb taxes moderades, similars a les registrades el 2018, després de fer-ho amb taxes superiors al 6% l'any 2017. Les importacions tenen un comportament encara més irregular, ja que presenten períodes amb elevats creixements amb d'altres de negatius (període 2012-2013). L'any 2019 les importacions redueixen el seu creixement en comparació amb les taxes més elevades de l'any 2018 i, especialment, del 2017.

L'any 2019 la majoria de les exportacions de la província de Barcelona tenien com a destinació el continent europeu: els països de la UE-15 (55,6% del total) i la resta d'Europa (14,8%). Durant els darrers anys, el pes de les exportacions a la UE-15 no ha parat de disminuir, si bé l'any 2019 s'observa una lleugera recuperació. En canvi, el pes de les exportacions a la resta d'Europa, als BRIC, als EUA, al Japó i sobretot a la resta del món ha augmentat progressivament. En el cas de les importacions, el continent europeu també és el principal origen: UE-15 (49,1%) i resta d'Europa (12,2%). Respecte del 2010, la UE-15, el Japó i els EUA són els únics àmbits on el pes de les importacions sobre el total ha disminuït, mentre el dels BRIC ha augmentat lleugerament i el de la resta d'Europa i la resta del món ha experimentat un important creixement.

58. Exportacions i importacions per sector d'activitat econòmica

Primeres 10 activitats exportadores de la província de Barcelona, per sector d'activitat econòmica, en milions d'euros i en % sobre el total, 2019

	2019	2019 % total
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	10.528	18,4
Indústries químiques	8.107	14,2
Fabricació de productes farmacèutics	5.846	10,2
Indústries de productes alimentaris	4.081	7,1
Fabricació de maquinària i equips ncaa	3.741	6,5
Confecció de peces de vestir	3.421	6,0
Fabricació de materials i equips elèctrics	2.510	4,4
Metal·lúrgia; fabricació de productes bàsics de ferro, acer i ferroaliatges	2.119	3,7
Fabricació de productes de cautxú i matèries plàstiques	1.981	3,5
Fabricació de productes metàl·lics, excepte maquinària i equips	1.936	3,4
Resta de sectors	12.917	22,6
Total exportacions	57.188	100,0

Font: IERMB a partir d'AEAT.

Primeres 10 activitats importadores de la província de Barcelona, per sector d'activitat econòmica, en milions d'euros i en % sobre el total, 2019

	2019	2019 % total
Fabricació de vehicles de motor, remolcs i semiremolcs	13.068	17,5
Indústries químiques	10.244	13,7
Confecció de peces de vestir	5.930	7,9
Fabricació de maquinària i equips ncaa	5.557	7,4
Indústries de productes alimentaris	4.952	6,6
Fabricació de productes farmacèutics	4.635	6,2
Fabricació de productes informàtics, electrònics i òptics	3.747	5,0
Fabricació de materials i equips elèctrics	3.604	4,8
Indústries manufactureres diverses	3.177	4,3
Agricultura, ramaderia, caça i activitats dels serveis que s'hi relacionen	2.439	3,3
Resta de sectors	17.354	23,2
Total importacions	74.707	100,0

Font: IERMB a partir d'AEAT.

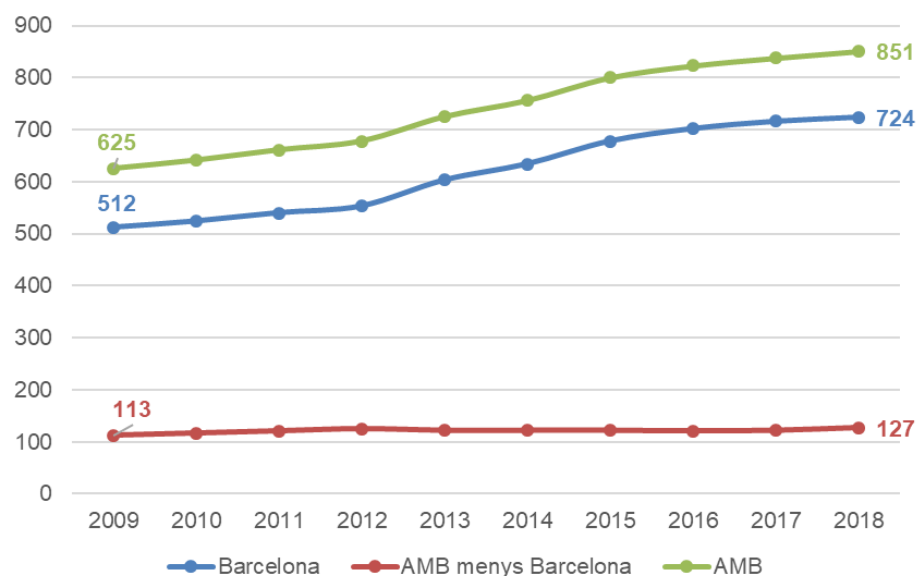
L'any 2019 la *Fabricació de vehicles de motor* és el principal sector exportador de la província de Barcelona, amb 10.528 milions d'euros i el 18,4% de les exportacions totals. Les *Indústries químiques* i la *Fabricació de productes farmacèutics* ocupen la segona i la tercera posició pel valor de les exportacions i acumulen en conjunt 13.954 milions d'euros i el 24,4% de les exportacions totals. En total, els deu principals sectors acumulen 44.271 milions d'euros d'un total de 57.188 milions d'euros, és a dir, el 77,4% del total. Però cal destacar que només els quatre primers sectors representen la meitat del total d'exportacions de la província.

La *Fabricació de vehicles de motor* també és el principal sector pel valor de les importacions de la província de Barcelona l'any 2019, amb 13.068 milions d'euros, que representen el 17,5% de les importacions totals. El sector de les *Indústries químiques* se situa en segona posició, amb un total de 10.244 milions d'euros i el 13,7% de les importacions. El segueixen les importacions del sector de la *Confecció de peces de vestir*, amb 5.930 milions d'euros i el 7,9% de les importacions. En total, els deu principals sectors acumulen 57.353 milions d'euros d'un total de 74.707 milions d'euros, és a dir, el 76,8% del total.

El saldo comercial (diferència entre exportacions i importacions) de la província de Barcelona l'any 2019 és negatiu per valor de -17.519 milions d'euros. Amb dades de l'any 2018 (últim any amb dades disponibles del PIB), el saldo era de -18.276 milions d'euros i representava l'11% del PIB de Barcelona.

59. Establiments hotelers i places turístiques

Establiments hotelers a Barcelona, la resta de l'AMB i l'AMB, 2009-2018

Font: Idescat.

El nombre d'establiments hotelers (hotels, hostals i pensions) de l'AMB l'any 2018 és de 851, si bé el 85% d'aquests establiments es concentra a Barcelona (724). Des del 2008 el nombre d'establiments hotelers de Barcelona ha experimentat un fort augment (del 41%), mentre que a la resta de l'AMB l'augment ha estat més moderat (del 12,4%).

El nombre de places turístiques per 10.000 habitants a l'AMB és de 503, de les quals la gran majoria són en hotels (303), en càmpings (296) i en habitatges d'ús turístic (200). Els municipis que concentren més places turístiques per 10.000 habitants són Castelldefels (1.040), Barcelona (821) i Gavà (537), mentre que la resta de municipis són per sota del valor de l'AMB.

Places turístiques per 10.000 habitants als municipis de l'AMB, 2018

	Hotels	Càmpings	Turisme rural	Apartaments turístics	Habitatges d'ús turístic	Total
Badalona	25	0	0	0	23	48
Badia del Vallès	0	0	0	0	0	0
Barberà del Vallès	274	0	0	0	3	277
Barcelona	484	0	0	6	331	821
Begues	0	0	14	0	47	62
Castellbisbal	79	0	0	0	0	79
Castelldefels	355	274	0	122	288	1.040
Cerdanyola del Vallès	168	0	0	0	2	170
Cervelló	56	0	0	0	31	87
Corbera de Llobregat	18	0	0	29	72	118
Cornellà de Llobregat	119	0	0	0	23	142
Esplugues de Llobregat	102	0	0	0	19	121
Gavà	54	261	0	0	221	537
Hospitalet de Llobregat, l'	140	0	0	9	98	247
Molins de Rei	181	0	0	0	11	192
Montcada i Reixac	65	0	0	0	9	74
Montgat	0	0	0	0	93	93
Pallejà	0	0	0	0	44	44
Palma de Cervelló, la	0	0	0	0	0	0
Papiol, el	49	0	0	0	15	63
Prat de Llobregat, el	197	0	0	0	17	214
Ripollet	52	0	0	0	4	57
Sant Adrià de Besòs	18	0	0	0	147	165
Sant Andreu de la Barca	87	0	0	0	4	91
Sant Boi de Llobregat	103	0	0	2	5	110
Sant Climent de Llobregat	0	0	0	0	0	0
Sant Cugat del Vallès	121	0	0	1	36	158
Sant Feliu de Llobregat	11	0	0	0	2	13
Sant Joan Despí	230	0	0	0	0	230
Sant Just Desvern	407	0	0	0	47	454
Sant Vicenç dels Horts	0	0	0	0	2	2
Santa Coloma de Cervelló	0	0	0	0	7	7
Santa Coloma de Gramenet	31	0	0	3	0	34
Tiana	0	0	11	0	63	75
Torrelles de Llobregat	34	0	0	66	37	136
Viladecans	130	0	0	0	12	141
Total AMB	303	269	13	9	200	503

Font: Idescat i Departament d'Empresa i Ocupació.

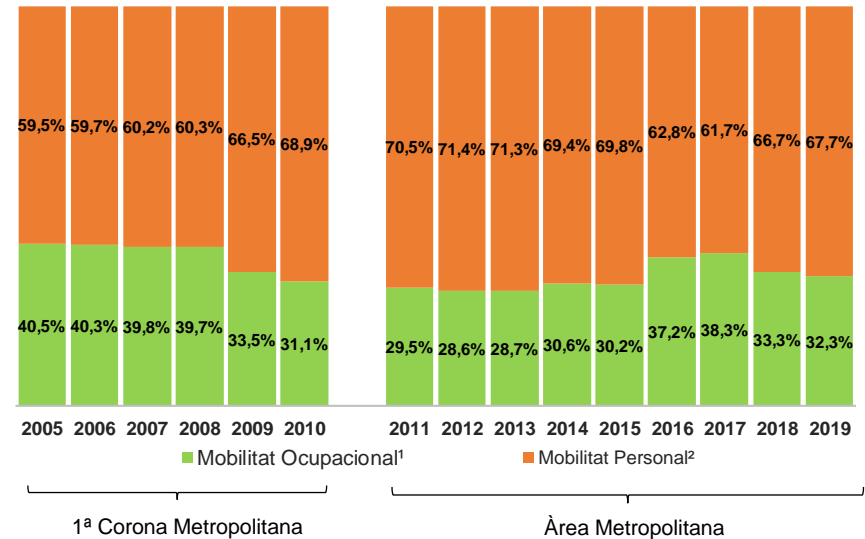
60. Mobilitat quotidiana segons motiu del desplaçament

Motiu de desplaçament. Població resident a l'AMB, 2018-2019

Motiu del desplaçament	2019		2018	
	Absolut	%	Absolut	%
Treball	1.779.265	16,0%	1.763.977	16,7%
Estudis	349.271	3,1%	316.725	3,0%
Mobilitat ocupacional	2.128.536	19,2%	2.080.702	19,7%
Compres	1.190.725	10,7%	1.053.244	10,0%
Acompanyar persones	1.023.126	9,2%	918.301	8,7%
Oci/diversió/àpats/esports	834.453	7,5%	823.083	7,8%
Gestions personals	299.715	2,7%	267.029	2,5%
Passeig	425.540	3,8%	344.708	3,3%
Visita amic/familiar	331.586	3,0%	329.926	3,1%
Metge/hospital	221.997	2,0%	254.513	2,4%
Altres	..	..	..	..
Mobilitat personal	4.332.880	39,1%	3.992.154	37,7%
Tornada a casa	4.630.308	41,7%	4.507.626	42,6%
Total	11.091.724	100%	10.580.482	100%

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

Distribució dels desplaçaments dels residents segons motiu, 2005-2019

¹Inclou els desplaçaments per motius ocupacionals i les respectives tornades a casa.

²Inclou els desplaçaments per motius personals i les respectives tornades a casa.

Font: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

Durant l'any 2019 s'han realitzat més d'11 milions de desplaçaments diaris, xifra que suposa un increment del 4,8% respecte de l'any anterior.

Tant la mobilitat ocupacional com la personal han crescut en nombre de desplaçaments, però proporcionalment ha crescut més la mobilitat personal, que passa del 37,7% al 39,1%, mentre que la mobilitat ocupacional passa del 19,7% al 19,2%.

Els motius principals de desplaçaments són anar a treballar (16,0%), anar a comprar (10,7%), acompanyar persones (9,2%) i sortir per oci/diversió (7,5%).

61. Mobilitat quotidiana segons repartiment modal

Mitjà de transport dels desplaçaments. Població resident a l'AMB, 2018-2019

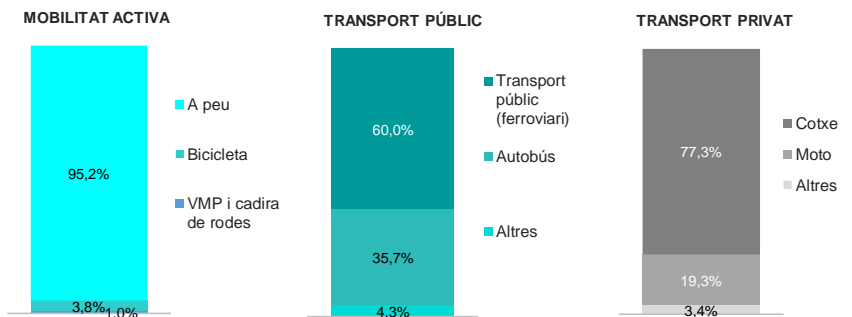
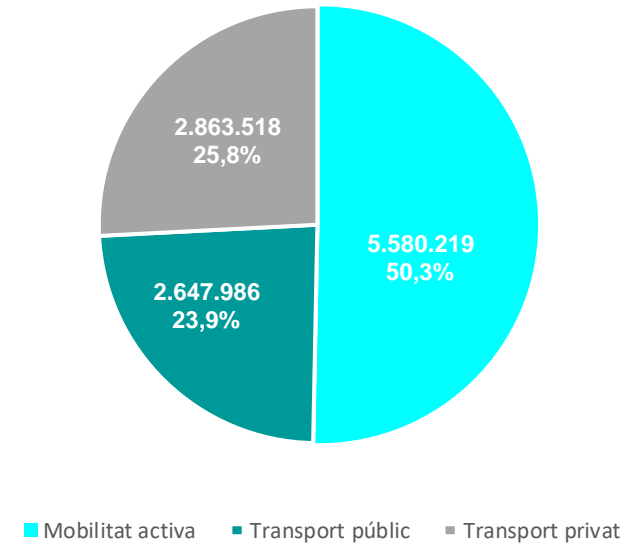
Mitjà de transport	2019		2018	
	Absolut	%	Absolut	%
Caminant	5.313.690	47,9%	4.729.260	44,7%
Bicicleta	211.993	1,9%	172.301	1,6%
Vehicles de mobilitat personal i cadira de rodes	54.537	0,5%	54.276	0,5%
Total mobilitat activa	5.580.219	50,3%	4.955.837	46,8%
Autobús	945.632	8,5%	937.147	8,9%
Metro	1.055.903	9,5%	1.041.951	9,8%
Altres ferroviaris (FGC, Rodalies Renfe, Tramvia)	532.358	4,8%	558.067	5,3%
Resta transport públic	114.093	1,0%	123.425	1,2%
Total transport públic	2.647.986	23,9%	2.660.590	25,1%
Cotxe conductor	1.843.671	16,6%	1.959.323	18,5%
Cotxe acompanyant	369.876	3,3%	363.769	3,4%
Moto	552.275	5,0%	535.149	5,1%
Resta vehicle privat	97.696	0,9%	105.815	1,0%
Total vehicle privat	2.863.518	25,8%	2.964.056	28,0%
Total	11.091.724	100%	10.580.482	100%

La població resident a l'AMB ha augmentat notablement els seus desplaçaments a peu i en bicicleta (+12,4% i +23,0%, respectivament). En canvi, l'ús del vehicle privat ha disminuït sensiblement (-3,4%)

El 48,4% dels desplaçaments de la població resident es fan caminant i en VMP, i l'1,9% en bicicleta. El percentatge de desplaçaments en transport públic és del 23,9% i el dels realitzats en transport privat és del 25,8%.

Cal destacar que, entre el transport privat, el cotxe és emprat per realitzar el 77,3% dels desplaçaments. D'altra banda, entre els mitjans de transport públic, els modes ferroviaris s'utilitzen en el 60,0% dels desplaçaments.

Modes de transport. Població resident a l'AMB, 2019

Font gràfic i taula: Enquesta de mobilitat en dia feiner (ATM, Ajuntament de Barcelona, AMTU, AMB i IDESCAT).

62. Accidents de trànsit

Víctimes d'accidents de trànsit a l'AMB, 2018-2019

	Víctimes	2019*	2018	Variació
Carretera	Ferits	2.331	3.534	-34,0%
	Morts	15	18	-16,7%
	Total	2.346	3.552	-34,0%
Zona urbana	Ferits	15.941	14.957	6,6%
	Morts	35	25	40,0%
	Total	15.976	14.982	6,6%
Total	Ferits	18.272	18.491	-1,2%
	Morts	50	43	16,3%
	Total	18.322	18.534	-1,1%
Carretera	Morts/ 100.000 hab.	0,5	0,6	-17,5%
Zona urbana	Morts/ 100.000 hab.	1,1	0,8	38,7%
Total	Morts/ 100.000 hab.	1,5	1,3	15,2%

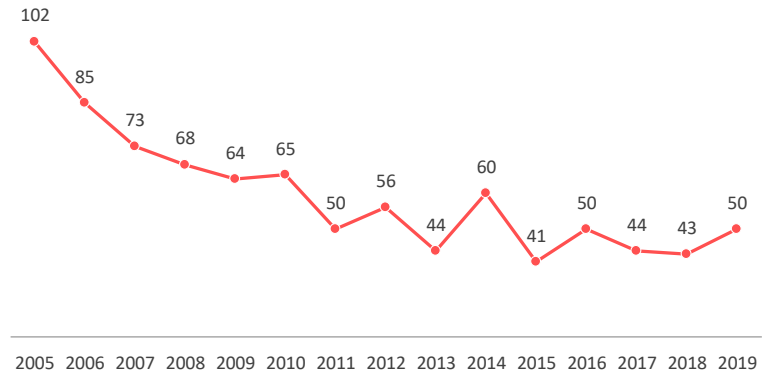
* Les dades del 2019 són provisionals.
Font: SCT.

El nombre d'accidents de trànsit a l'AMB durant l'any 2019 ha disminuït en 118 respecte de l'any anterior. El nombre de víctimes d'accidents de trànsit també s'ha reduït, en aquest cas hi ha hagut 212 víctimes menys.

Tot i que és destacable la reducció de l'1,2% del nombre de ferits, el nombre de morts ha augmentat un 16,3% entre el 2018 i el 2019, ja que hi ha hagut 7 víctimes mortals més.

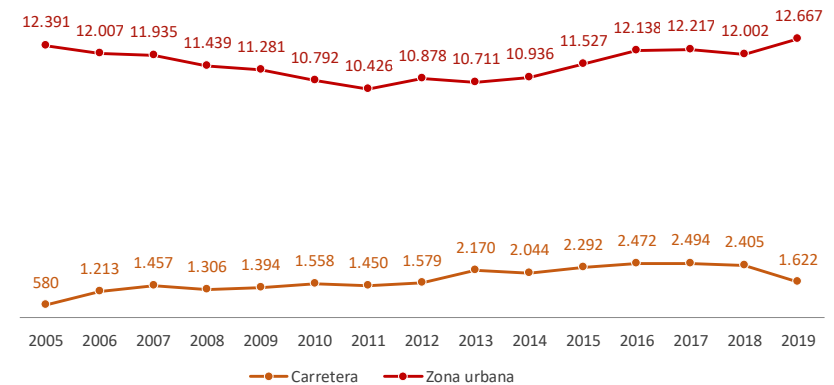
Com en els darrers anys, el nombre de víctimes en zona urbana supera amb escreix el de les víctimes en carretera.

Víctimes mortals d'accidents de trànsit a l'AMB, 2005-2019*

* Les dades del 2019 són provisionals.
Font: SCT.

Accidents de trànsit amb víctimes a l'AMB, 2005-2019*

* Les dades del 2019 són provisionals.
Font: SCT

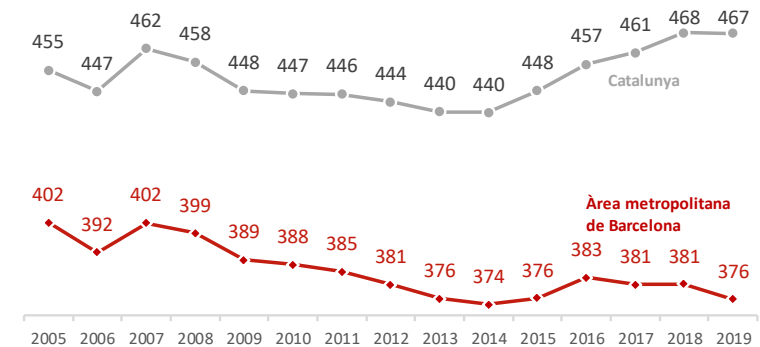
63. Parc de vehicles segons tipus de vehicle i tipus de propulsió

Parc de vehicles. AMB i Catalunya 2017-2018*

		2019	2018	Variació 2018-2019	
				Abs.	%
Turisme	Gasolina	709.459	690.782	18.677	2,7%
	Dièsel	518.376	546.209	-27.833	-5,1%
	Elèctric	3.171	2.039	1.132	55,5%
	Altres	5.383	2.942	2.441	83,0%
Motocicletes	Gasolina	411.156	401.303	9.853	2,5%
	Dièsel	143	114	29	25,4%
	Elèctric	2.058	1.798	260	14,5%
	Altres	30	25	5	20,0%
Camions i furgonetes	Gasolina	31.502	31.793	-291	-0,9%
	Dièsel	177.783	181.294	-3.511	-1,9%
	Elèctric	974	833	141	16,9%
	Altres	1.256	966	290	30,0%
Autobusos i altres	Gasolina	4.227	4.285	-58	-1,4%
	Dièsel	22.160	21.367	793	3,7%
	Elèctric	2.176	1.931	245	12,7%
	Altres	21.692	21.212	480	2,3%
Ciclomotors	Gasolina	82.904	86.375	-3.471	-4,0%
	Dièsel	1.743	1.782	-39	-2,2%
	Elèctric	6.172	3.276	2.896	88,4%
	Altres	5	6	-1	-16,7%
Total vehicles AMB		2.002.370	2.000.332	2.038	0,1%
Total vehicles Catalunya		5.641.981	5.586.187	55.794	1,0%

Font: DGT.

Índex de motorització (turismes/1.000 habitants).
AMB i Catalunya, 2005-2019

Font: DGT.

El parc de vehicles ha augmentat lleugerament el 2019 respecte del 2018, però de manera més notable a Catalunya (+1,0%) que a l'àrea metropolitana de Barcelona (+0,1%).

El 35,5% del parc de vehicles de Catalunya es localitza als municipis metropolitans. L'índex de motorització associat és 92 punts inferior en aquest àmbit que a la resta de Catalunya.

Pel que fa al tipus de propulsió dels vehicles, els turismes dièsel han caigut un 5,1% en relació amb el 2018. Els vehicles elèctrics (turismes, motocicletes, camions i furgonetes) han augmentat significativament en nombres absoluts, 4.674 vehicles (+47,3%). Els ciclomotors elèctrics són els que han tingut un augment més destacat (+88,4%).

64. Demanda de la xarxa de transport públic col·lectiu

Viatges anuals (milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2018-2019

Mitjà de transport	Viatges (milions)		Variació	
	2019	2018	Absolut	%
Metro	411,9	407,5	4,4	1,1%
FGC	91,1	87,2	3,9	4,4%
Rodalies (Renfe)	119,3	116,1	3,2	2,8%
Tramvia metropolità	29,8	29,1	0,7	2,3%
Total transport ferroviari	652,1	639,9	12,2	1,9%
Autobús AMB (gestió directa TMB)	215,4	207,5	7,9	3,8%
Autobús AMB (gestió indirecta)	102,8	95,8	7,0	7,3%
Autobús interurbà Generalitat	41,4	38,7	2,7	6,9%
Autobús urbà	44,7	42,9	1,8	4,3%
Total transport en autobús	404,3	384,9	19,4	5,0%
Total transport públic col·lectiu	1.056,4	1.024,8	31,6	3,1%

Font: ATM.

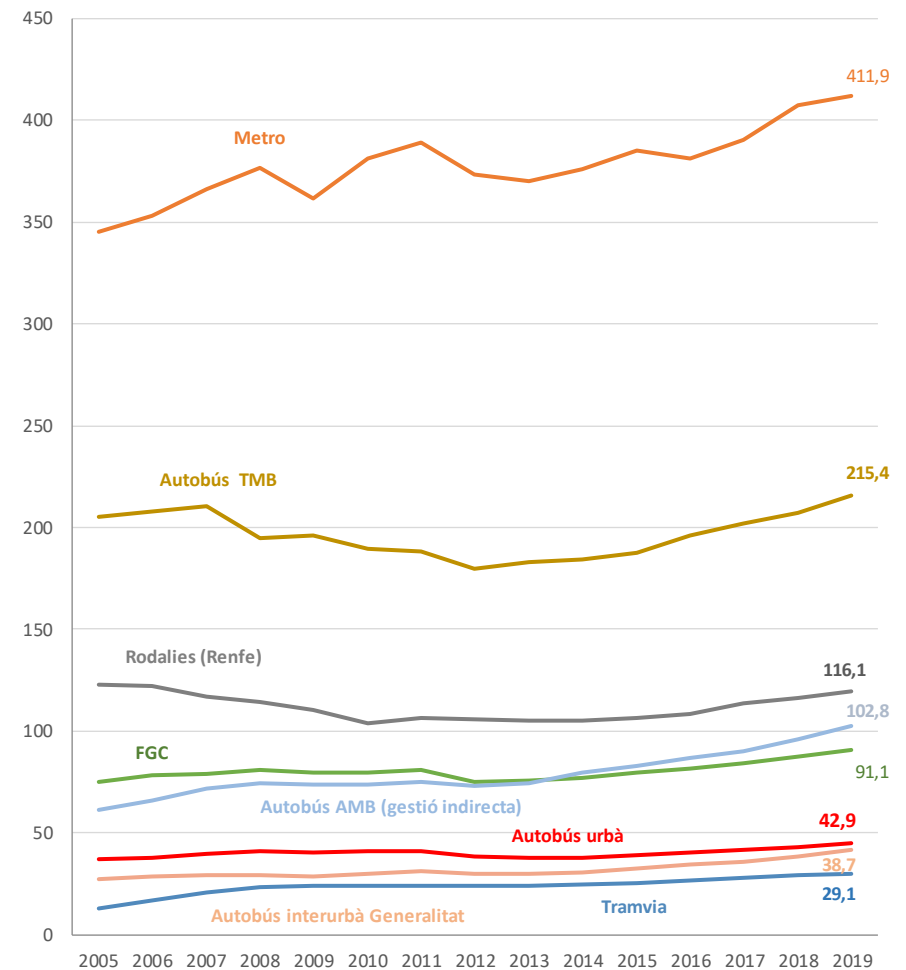
El 2019 s'ha realitzat un 3,1% més de viatges en transport públic col·lectiu que l'any 2018, arribant fins als 1.056,4 milions de viatges en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de Barcelona.

La variació de la demanda en autobús (5,0%) és notablement superior a la variació amb mitjans ferroviaris (1,9%).

L'autobús AMB de gestió indirecta i l'autobús interurbà de la Generalitat són els que han experimentat un augment de la demanda més notable, del 7,3% i el 6,9% respecte de l'any anterior. Els segueixen FGC (4,4%), l'autobús urbà (4,3%), l'autobús AMB de gestió directa TMB (3,8%) i Rodalies Renfe (2,8%).

El metro i el tramvia són els dos mitjans ferroviaris que han experimentat un augment de demanda més moderat, amb uns increments de l'1,1% i el 2,3%, respectivament.

Viatges anuals (milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2005-2019

Font: ATM.

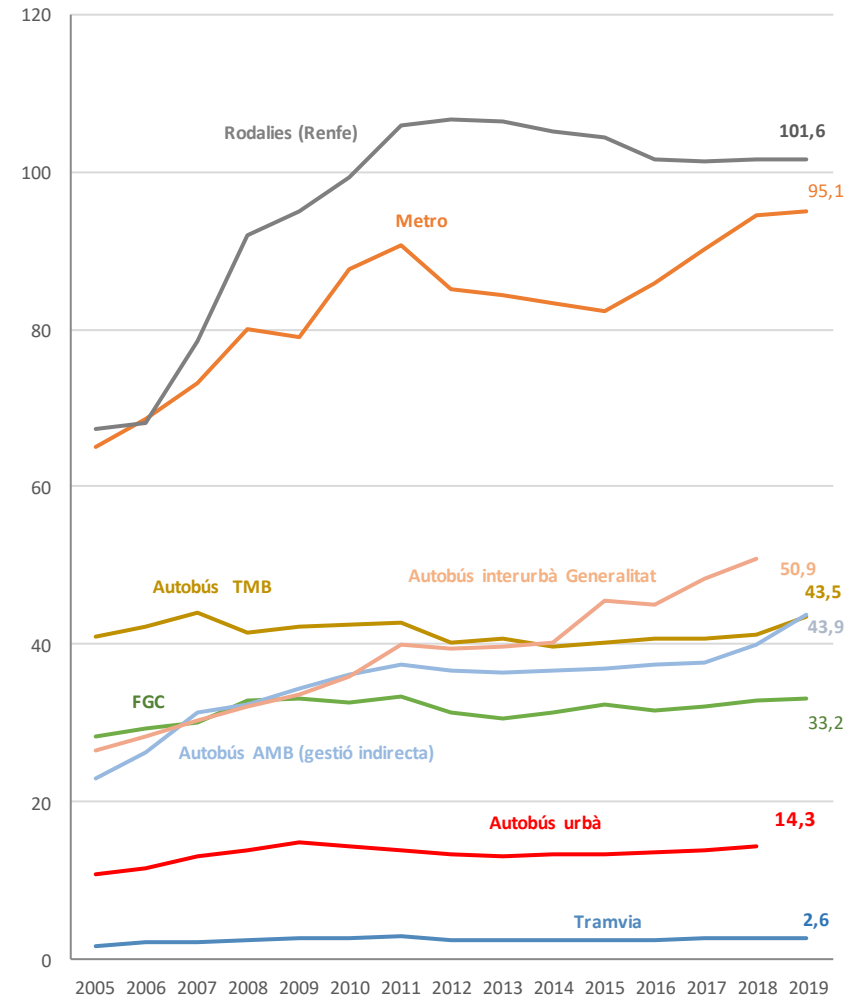
65. Oferta de la xarxa de transport públic col·lectiu

Oferta anual en (veh-km, milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2018-2019

Mitjà de transport	Veh-km (milions)		Variació 2018-2019	
	2019	2018	Absolut	%
Metro	95,1	94,4	0,7	0,8%
FGC	33,2	32,9	0,3	0,9%
Rodalies (Renfe)	101,5	101,6	-0,1	-0,1%
Tramvia metropolità	2,5	2,6	-0,1	-1,9%
Total transport ferroviari	232,3	231,4	0,9	0,4%
Autobús AMB (TMB gestió directa)	43,5	41,2	2,4	5,7%
Autobús AMB (gestió indirecta)	43,9	40,0	3,8	9,5%
Autobús interurbà Generalitat	nd	50,9	-	-
Autobús urbà municipal	nd	14,3	-	-
Total transport en autobús	nd	146,4	-	-
Total transport públic col·lectiu	nd	377,8	-	-

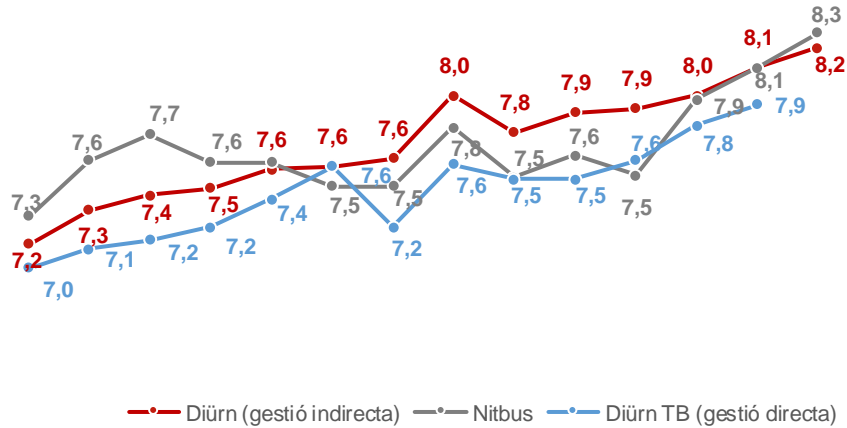
Les dades sobre l'oferta dels serveis de transport públic col·lectiu metropolità indiquen un lleuger augment en la majoria de serveis de transport, molt notable en el cas del servei d'autobús AMB de gestió indirecta (+9,5%) i d'autobús TMB (+5,7%). El tramvia metropolità (-1,9%) i Rodalies Renfe (-0,1%), en canvi, han disminuït la seva oferta.

Vehicles-km (milions) en l'àmbit del Sistema Tarifari Integrat de l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona, 2005-2019

66. Satisfacció dels serveis de transport públic col·lectiu

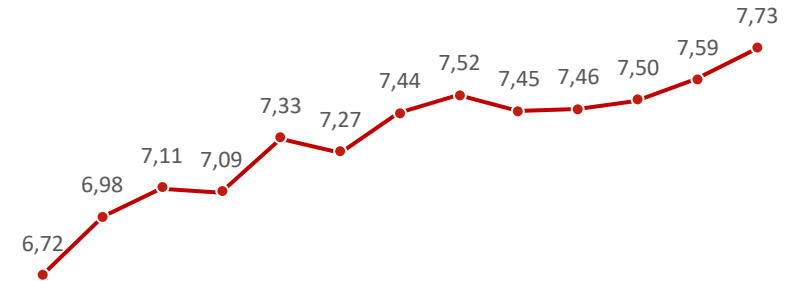
Valoració del servei d'autobusos de l'AMB. Diürn (gestió indirecta), Nitbus i Transports de Barcelona (gestió directa), 2006-2019

2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Font: AMB i TMB. Nota: L'any 2019 no s'ha pogut fer l'estudi anual de percepció del client, per la qual cosa no es disposa de la dada de la nota dels clients del servei de bus.

Valoració del servei. Servei de metro (Ferrocarriis Metropolitans de Barcelona), 2006-2018

2006 2007 2008 2009 2010 2011 2012 2013 2014 2015 2016 2017 2018 2019

Font: TMB. Nota: L'any 2019 no s'ha pogut fer l'estudi anual de percepció del client, per la qual cosa no es disposa de la dada de la nota dels clients del servei de metro.

El servei d'autobús continua sent, en termes generals, més ben valorat que el servei de metro. Respecte de l'any anterior s'observa una lleugera millora, tant pel que fa a l'autobús com al metro.

No hi diferències remarcables en la satisfacció dels serveis d'autobús, tots ells al voltant dels 8 punts. La valoració del servei de metro augmenta una dècima respecte de l'any anterior (7,7).

67. Flota dels serveis d'autobús metropolitans segons tipus de carburant

Flota operativa segons tipus de carburant de Transports de Barcelona, 2018-2019

Flota disponible	Diürn TB (gestió directa)		Variació 2018-2019			
	2019	2018	Absolut	%		
Gasoil	361	33,4%	370	34,8%	-9	-2,4%
Gas natural comprimit	376	34,8%	383	36,0%	-7	-1,8%
Híbrids	334	30,9%	301	28,3%	33	11,0%
Elèctric	9	0,8%	9	0,8%	0	0,0%
Total	1.080	100%	1.063	100%	17	1,6%

Font: TMB.

En el darrer any s'han incrementat de manera molt notable els autobusos híbrids i elèctrics, i s'han tret de circulació molts vehicles dièsel. En particular, s'han incorporat 33 nous vehicles híbrids a TB, 102 de la flota del servei diürn de gestió indirecta i 13 de la flota de servei nocturn. Pel que fa als vehicles elèctrics, se n'han adquirit 6 per a la flota del servei diürn de gestió indirecta i 23 per als autobusos nocturns.

La flota total també s'ha vist incrementada un 1,6% a TB, un 18,7% al servei diürn de gestió indirecta i un 20,0% al servei nocturn.

Flota operativa segons tipus de carburant del servei d'autobús metropolità (gestió indirecta AMB) en horari diürn, 2018-2019

Flota disponible	Diürn (gestió indirecta)		Variació 2018-2019			
	2019	2018	Absolut	%		
Dièsel/biodièsel	492	79,9%	503	96,9%	-11	-2,2%
Híbrids (dièsel-elèctrics)	118	19,2%	16	3,1%	102	637,5%
Elèctrics	6	-	0	-	-	-
Total	616	99%	519	100%	97	18,7%

Font: AMB.

Flota operativa en horari nocturn segons tipus de carburant, 2018-2019

Flota disponible	Nitbus		Variació 2018 - 2019			
	2019	2018	Absolut	%		
Dièsel/biodièsel	110	73,3%	121	96,8%	-11	-9,1%
Híbrids (dièsel-elèctrics)	16	10,7%	3	2,4%	13	433,3%
Elèctrics	24	16,0%	1	0,8%	23	2300%
Total	150	100%	125	100%	25	20,0%

Font: AMB.

68. Abonats i demanda del servei de Bicing

Característiques del servei de Bicing, 2018-2019

	Viatges		Variació	
	2019	2018	Absolut	%
Estacions	519	420	99	23,57%
Bicicletes mecàniques	6.000	6.000	0	0,00%
Bicicletes elèctriques	850	300	550	183,33%
Abonats	113.796	102.323	11.473	11,21%

Font: web Bicing.

*Les dades del 2018 són provisionals.

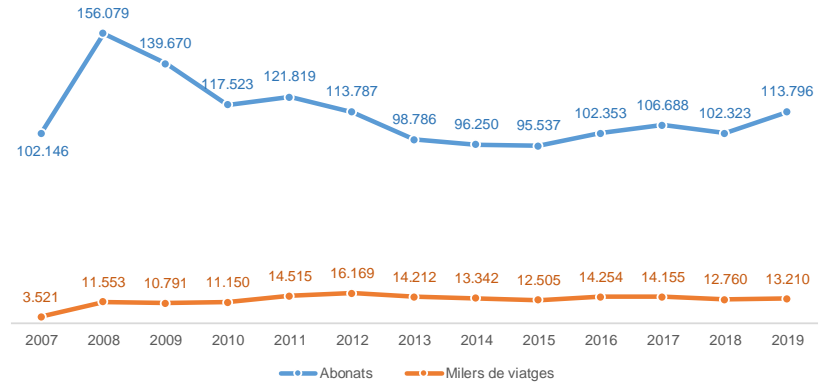
68

Entre els anys 2018 i 2019 s'ha produït un augment del nombre d'abonats al servei de Bicing (+11,21%). El nombre de viatges el 2019 ha augmentat un 3,5% respecte de l'any anterior.

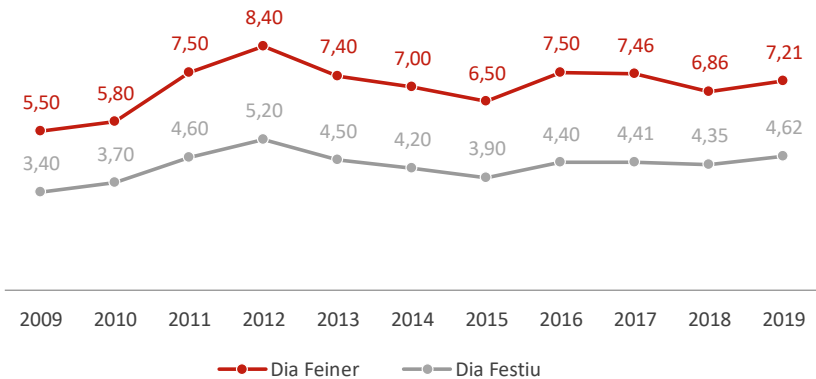
Pel que fa el nombre d'estacions, hi ha un increment de 99 estacions, que representa un augment del 23,57%. El parc de bicicletes mecàniques es manté però, en canvi, augmenten un 193,33% el nombre de bicicletes elèctriques del servei.

La mitjana d'usos tant en dia feiner com en dia festiu augmenta.

Abonats al servei de Bicing i milers de viatges, 2007-2019

Mitjana d'usos per bicicleta i dia del servei de Bicing, 2009-2019

Font: BSM i web Bicing.

69. Abonats i demanda del servei de Bicibox

Característiques del servei de Bicibox, 2018-2019

		2019	2018	Variació	
				Absolut	%
Mòduls		166	167	-1	-0,6%
Aparcaments		2	-	-	-
Places d'estacionament en servei	En mòduls	1.880	1.887	-7	-0,4%
	En aparcaments	134	-	134	-
	Total	2.014	1.887	127	6,7%
Usuaris registrats		14.234	12.114	2.120	17,5%

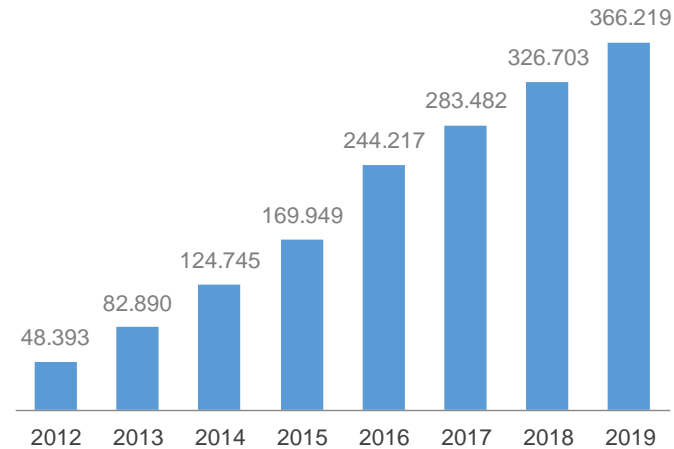
Font: AMB.

El nombre de mòduls i de places d'aparcament de l'any 2019 ha augmentat lleugerament respecte de l'any 2018. La principal diferència és que mentre que el 2018 només hi havia mòduls, ara s'han començat a habilitar aparcaments que funcionen amb la mateixa tecnologia. En alguns casos, s'ha substituït el mòdul per l'aparcament. En total, les places d'estacionament del servei han augmentat un 6,7%.

El nombre d'usuaris registrats l'any 2019 és de 14.234, que suposen un increment del 17,5% respecte de l'any anterior.

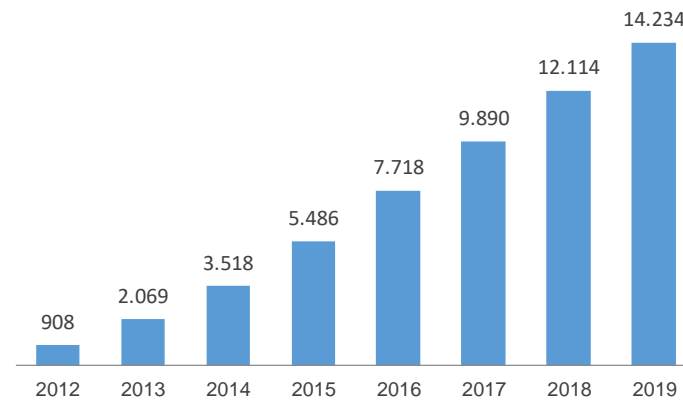
El nombre de bicicletes estacionades també s'ha incrementat, concretament el 12,1% respecte de l'any anterior.

Bicicletes estacionades del servei de Bicibox, 2012-2019

Font: AMB.

Usuaris registrats al servei de Bicibox, 2012-2019

Font: AMB.

70. Llicències de taxi segons propulsió

Llicències de taxi segons tipus de propulsió, 2018-2019

Tipus de carburant	2019		2018		Variació
	Absolut	%	Absolut	%	
Gasoil	4.976	47,5%	5.958	56,7%	-982
Gasolina	4	0,0%	1	0,0%	3
Híbrids	3.717	35,5%	3.317	31,6%	400
GLP-Autogas	1.183	11,3%	937	8,9%	246
Gas natural	553	5,3%	267	2,5%	286
Elèctric	39	0,4%	25	0,2%	14
Total	10.472	100,0%	10.505	100,0%	-33

Font: Institut Metropolità del Taxi.

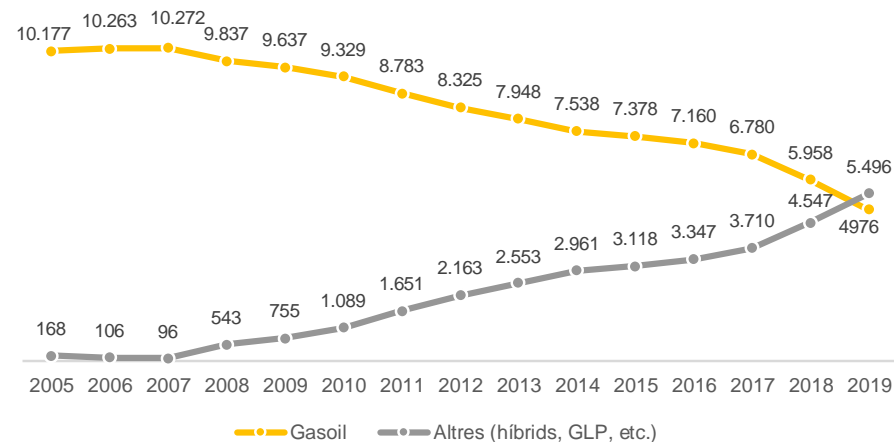
Actualment, hi ha 10.472 llicències de taxi gestionades per l'IMT, valor que es manté molt estable en els darrers anys.

Pel que fa al tipus de carburant, el gasoil ha disminuït en 982 llicències en relació amb l'any 2018 (-16,5%). En canvi, les llicències de taxis híbrids han augmentat en 400 (+12,8%), les de GLP-Autogas en 246 (+26,3%) i les de gas natural en 286 (+107,1%).

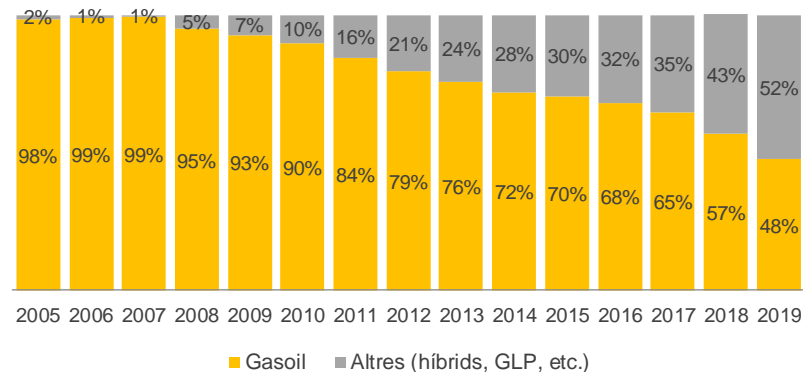
En la distribució dels vehicles segons propulsió, el gasoil continua sent el majoritari l'any 2019 (47,5% dels vehicles), però és la primera vegada que la resta de sistemes de propulsió sumats supera el gasoil. Destaquen els vehicles híbrids, que ja representen l'11,3% de la flota.

S'aprecia doncs, una tendència al canvi de la flota de taxi a vehicles amb sistemes de propulsió més respectuosos amb el medi ambient.

Llicències de taxi segons tipus de propulsió, 2005-2019

Llicències de taxi segons tipus de propulsió, 2005-2019

Font: Institut Metropolità del Taxi.

71. Trànsit (IMD) en vies d'ús d'alta capacitat

Intensitat mitjana diària (IMD) en trams d'autopistes de peatge, 2018-2019

Via	Longitud tram (km)	IMD	2019	2018	Variació 2019-2018	
					Abs.	%
Barcelona-Tarragona AP-7	100,4	IMD	57.021	55.672	1.349	2,42%
		% pesants	20,01%	19,02%		
Montmeló-el Papiol AP-7	26,6	IMD	117.715	115.751	1.964	1,70%
		% pesants	19,86%	20,08%		

Font: Ministerio de Fomento.

Intensitat mitjana (IMD) en vies d'alta capacitat d'accés a l'AMB, 2018-2019

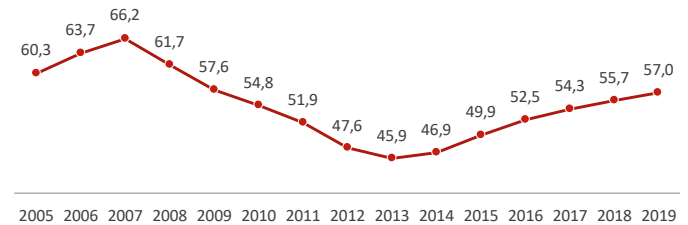
Via	PK	IMD (milers)		Variació	
		2019	2018	Abs.	%
C-31S	188,3	43,8	44,2	-0,4	-1,0%
C-32	54,1	146,6	146,7	-0,2	-0,1%
B-23	7,6	138,3	139,0	-0,7	-0,5%
A-2	602,5	127,5	127,9	-0,5	-0,4%
C-16	5,8	34,6	34,7	-0,1	-0,4%
C-58	5,9	158,1	159,8	-1,7	-1,0%
C-33	79,2	67,3	67,3	0,1	0,1%
C-17	7,3	59,6	59,4	0,2	0,3%
B-20	21	68,9	67,6	1,4	2,0%
C-31	215,9	74,4	74,8	-0,4	-0,5%

Font: SCT.

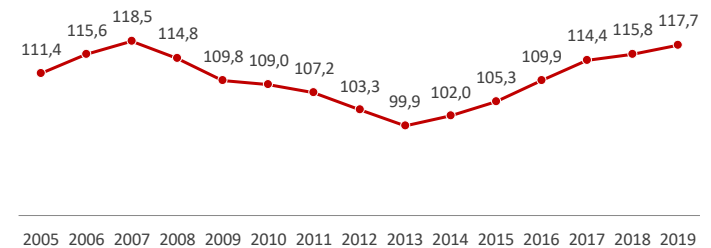
Les intensitats mitjanes de les diverses vies d'alta capacitat d'accés a l'àrea metropolitana de Barcelona mostren, en general, una disminució de vehicles l'any 2019 respecte de l'any 2018. Les úniques vies amb creixement són la B-20 (+2,0%), la C-17 (+0,3%) i la C-33 (+0,1%).

Els trams d'autopista de peatge analitzats mantenen el creixement iniciat el 2013.

IMD (milers). Barcelona-Tarragona AP-7, 2005-2019

IMD (milers). Montmeló-el Papiol AP-7, 2005-2019

Font: Ministerio de Fomento.

72. Passatgers i mercaderies per via marítima

Passatgers i tones mogudes al port de Barcelona, 2018-2019

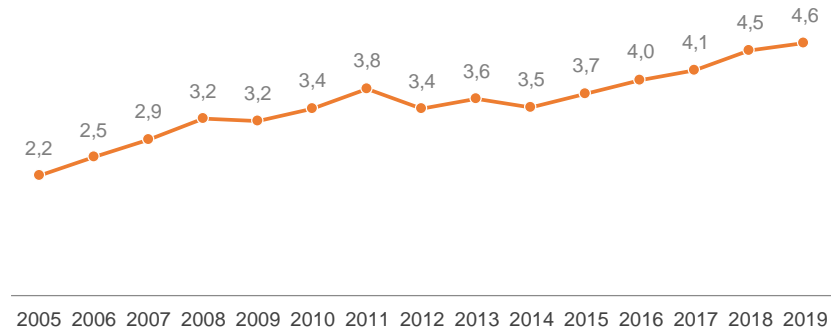
	Ferris línia regular		Variació	
	2018	2019	Absolut	%
Ferris línia regular	3.389	3.260	-129	-3,81%
Passatgers desembarcats	720.187	738.628	18.441	2,56%
Passatgers embarcats	731.792	752.016	20.224	2,76%
Total passatgers	1.451.979	1.490.644	38.665	2,66%
	Creuers turístics		Variació	
	2018	2019	Absolut	%
Creuers turístics	830	800	-30	-3,61%
Passatgers desembarcats	832.037	875.600	43.563	5,24%
Passatgers embarcats	834.986	877.622	42.636	5,11%
Passatgers en trànsit	1.375.194	1.384.696	9.502	0,69%
Total passatgers	3.042.217	3.137.918	95.701	3,15%
	Tones (milions)		Variació	
	2018	2019	Absolut	%
Port de Barcelona	67,76	67,67	-0,08	-0,12%

Font: Port de Barcelona i Ministerio de Fomento.

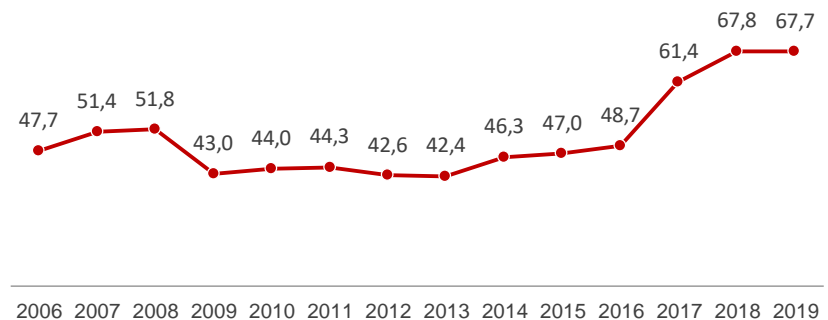
L'any 2018 s'ha experimentat un augment del nombre de passatgers al Port de Barcelona, tant de creuers turístics com de ferris de línia regular. Contràriament, el nombre de naus en operació ha disminuït, fet que comporta que aquestes tenien una ocupació més elevada. Les navegacions en ferri de línia regular han disminuït un 3,81% respecte de l'any anterior i els creuers turístics un 3,61%. La majoria de passatgers (3,1 milions) provenen de creuers turístics.

Les tones de mercaderies mogudes al port de Barcelona el 2019 (67,7 milions), suposen una disminució del 0,12% respecte del 2018.

Passatgers al port de Barcelona (milions de passatgers), 2005-2019

Tones mogudes al port de Barcelona (milions de tones), 2005-2019

Font: Port de Barcelona.

73. Passatgers i mercaderies per via aèria

Passatgers i tones mogudes a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat (milers de tones), 2018-2019

	Passatgers		Variació	
	2018	2019	Absolut	%
Nacional	13.432.114	14.006.908	574.794	4,3%
Internacional	36.716.335	38.652.489	1.936.154	5,3%
Total aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat	50.148.449	52.659.397	2.510.948	5,0%

	Tones (milers)		Variació	
	2018	2019	Absolut	%
Nacional	7,27	6,21	-1,06	-14,6%
Internacional	165,66	171,06	5,39	3,3%
Total aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat	172,94	177,27	4,33	2,5%

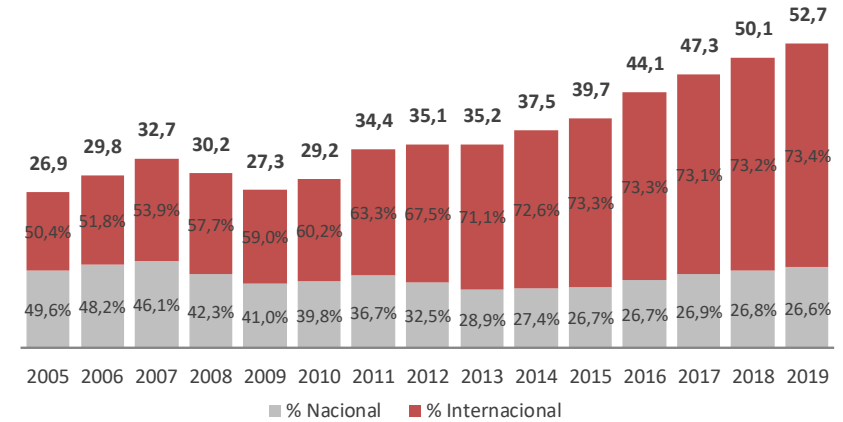
Font: Ministerio de Fomento.

L'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat ha incrementat el nombre de passatgers i tones mogudes el darrer any (5,0% i 2,5%, respectivament).

Els passatgers internacionals representen el 73,4% del total de passatgers de l'aeroport, seguint la tendència d'internacionalització dels darrers anys. L'augment de passatgers internacionals fa arribar l'aeroport quasi a la seva màxima capacitat teòrica, ja que està dissenyat per poder absorbir, de moment, 55 milions de passatgers l'any.

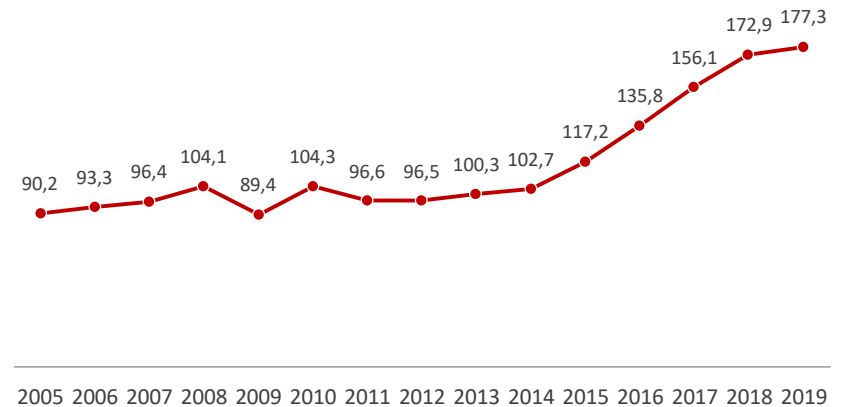
Les tones de mercaderies mogudes als mercats internacionals suposen el 96,5% del total. Aquest nombre ha crescut de manera molt significativa des de l'any 2014, i aquest any s'ha posicionat amb un valor rècord de 177,3 milers de tones.

Passatgers a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat (milions de passatgers), 2005-2019

73

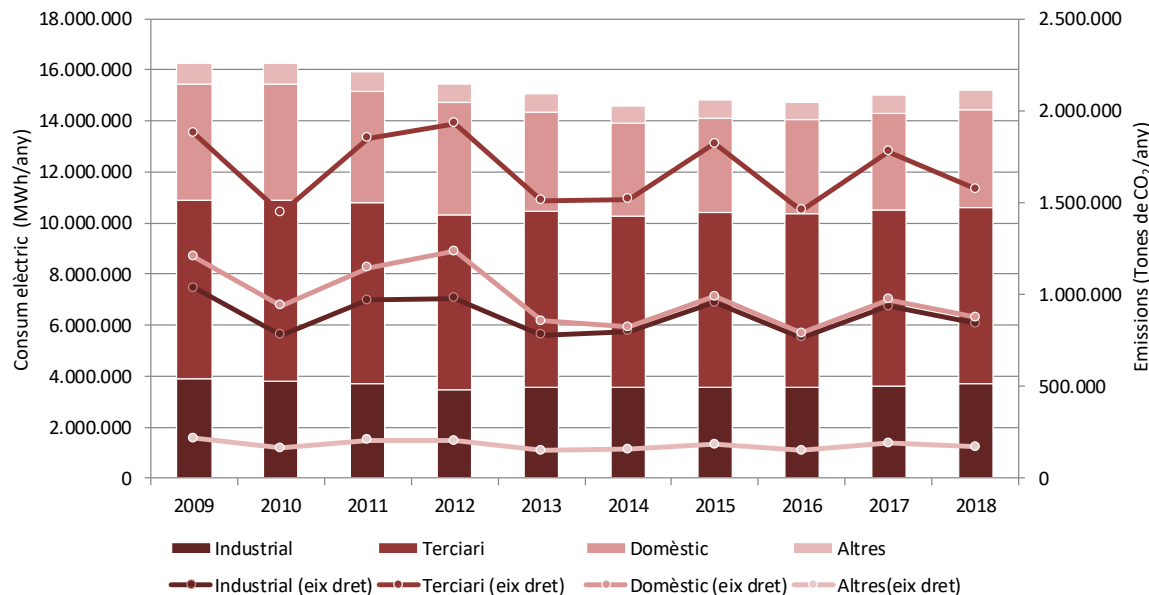
Tones mogudes a l'aeroport Josep Tarradellas Barcelona-el Prat (milers de tones), 2005-2019

Font: Ministerio de Fomento.

74. Consum elèctric per sector i emissions de CO₂ associades

Consum elèctric per sector i emissions de CO₂ associades en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

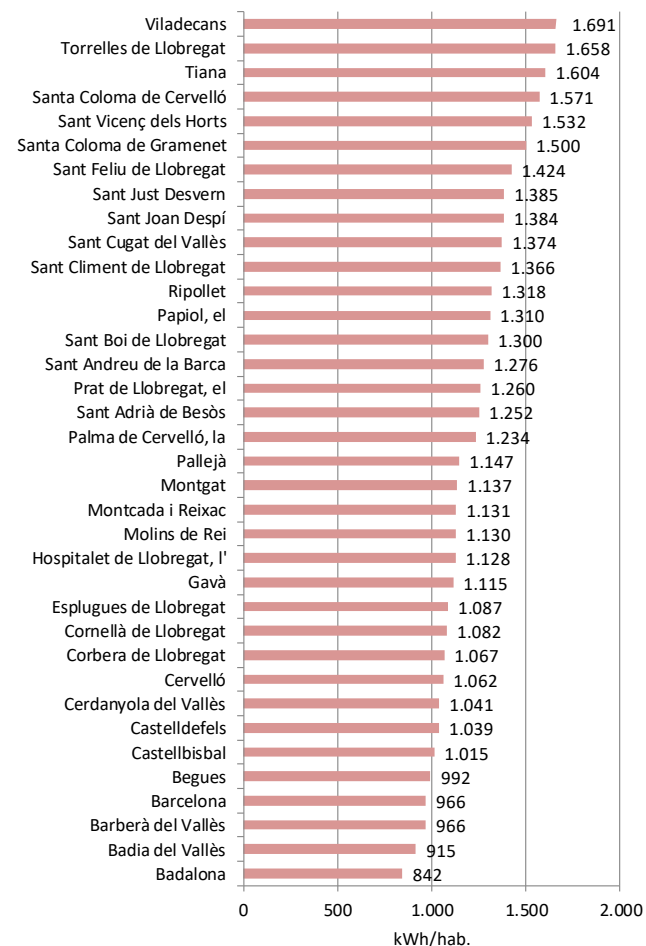

Nota: Les emissions de CO₂ s'han calculat utilitzant el mix elèctric peninsular, sèrie històrica 1990-2018, de REE.

Font: Institut Català de l'Energia i REE.

El consum elèctric del conjunt de l'AMB va assolir un màxim històric de 16.691 GWh l'any 2007. Des d'aleshores s'observa una tendència a la baixa, que es manté fins al 2014. El 2015 el consum elèctric inicia de nou una tendència d'augment que es correspon amb la recuperació econòmica, fins a assolir els 15.200 GWh l'any 2018. Les emissions de CO₂ associades fluctuen en funció del mix elèctric. El pic en les emissions de CO₂ del 2015 s'explica perquè augmenta la generació d'energia elèctrica amb carbó i cicles combinats, principalment per contrarestar la menor producció hidràulica i eòlica. Quant a la distribució del consum elèctric i de les emissions de CO₂ associades per grans sectors, el sector terciari és el que hi té un pes més important. Cal remarcar que a partir del 2008 el sector domèstic es posa per davant de l'industrial i acaben gairebé convergint a partir del 2014. Finalment, existeixen grans diferències pel que fa al consum domèstic per càpita d'electricitat entre els municipis de l'AMB.

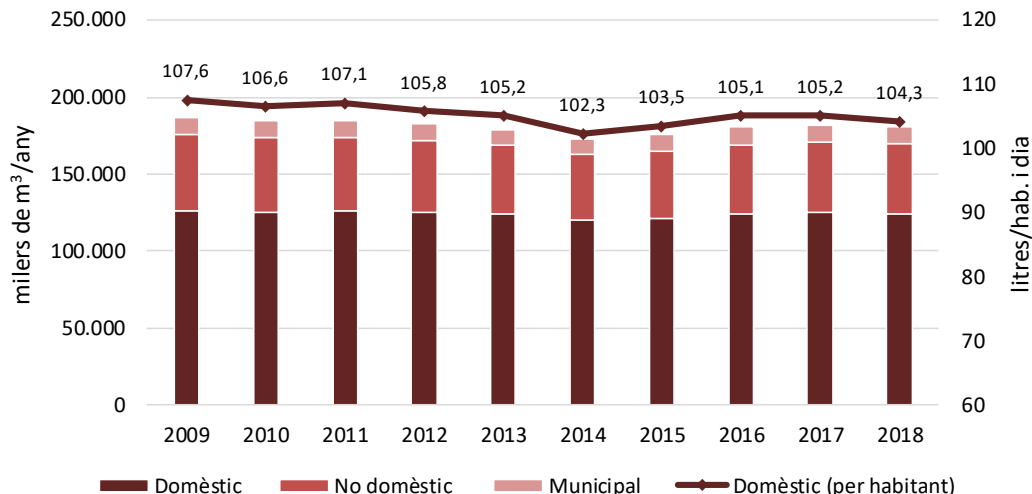
Consum domèstic d'energia elèctrica per habitant als municipis de l'AMB, 2018

Sostenibilitat urbana

75. Consum d'aigua per sector i per habitant

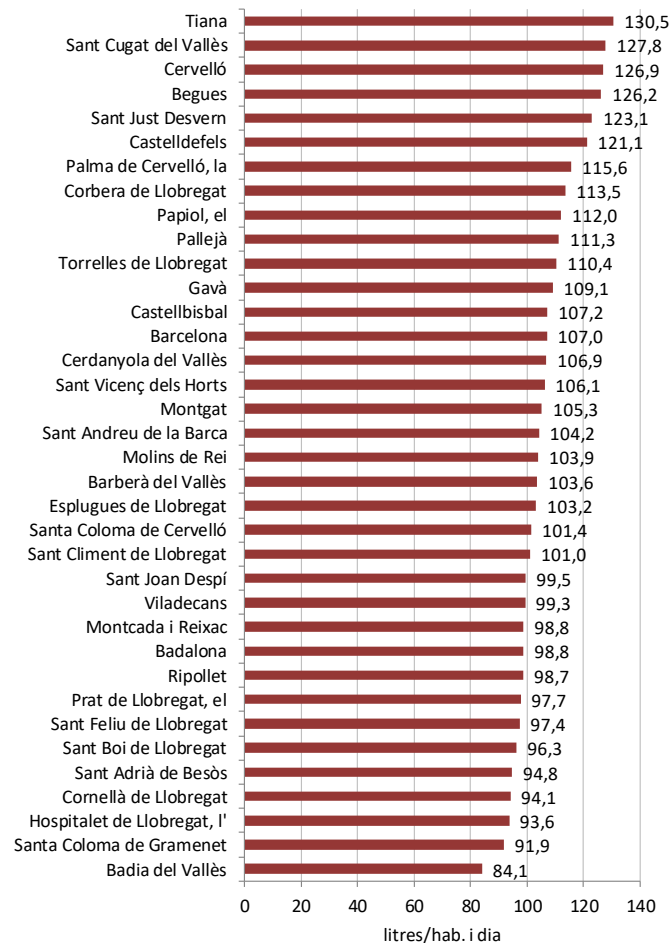
Consum d'aigua facturada per sector (domèstic, no domèstic i municipal) i consum domèstic d'aigua per habitant en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

Font: AMB.

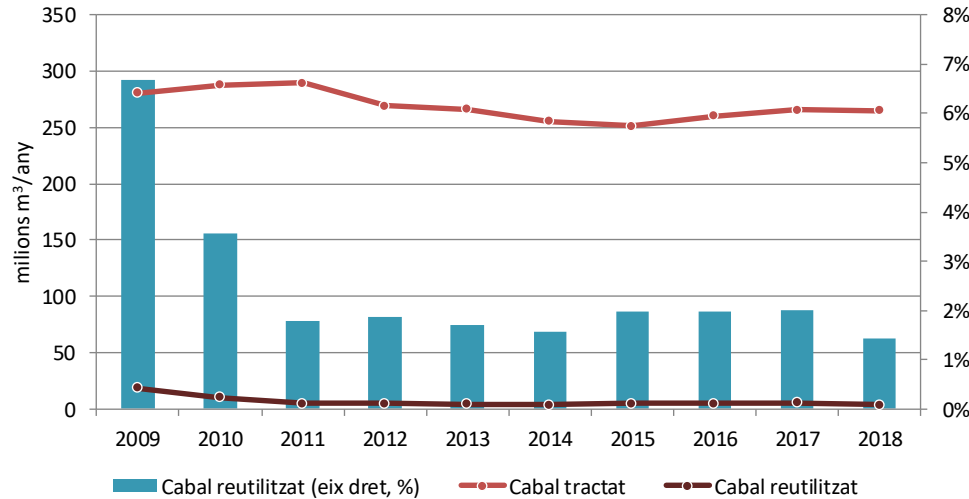
El principal contribuent al consum total d'aigua facturada als municipis de l'AMB és el sector domèstic, és a dir, el consum realitzat pels residents als seus habitatges (al voltant del 66%). En el període 2009-2014 s'observa una disminució generalitzada del consum d'aigua dels diversos sectors. Les reduccions més importants s'han produït en els sectors 'no domèstic' i 'municipal'. Les dades dels tres anys següents apunten cap a un repunt del consum d'aigua de tots tres sectors, tot i que l'augment més important s'ha produït en els usos municipals (20%). El darrer any 2018, però, els consums disminueixen lleugerament. El consum domèstic d'aigua per habitant segueix la tendència general a la baixa, amb un canvi de tendència l'any 2015 que continua en els anys següents. El 2018 aquest és de 104,3 litres per persona i dia; s'observa aquest lleuger descens. Els valors per als diversos municipis són relativament baixos en comparació amb altres països europeus, a causa del model urbà, molt més compacte. Les diferències les marquen els usos exteriors, com ara piscines i jardins, més presents en els models urbans de baixa densitat i dispersos.

Consum domèstic d'aigua per habitant als municipis de l'AMB, 2018

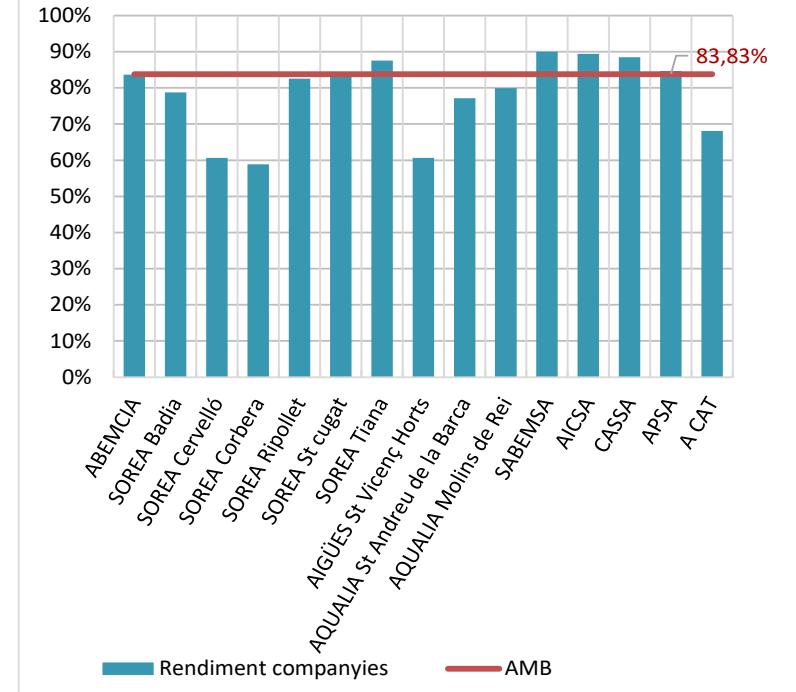

76. Sanejament i aprofitament de l'aigua

Volum d'aigua tractada i reutilitzada en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

Rendiment de la xarxa per companyia i mitjana AMB, 2018

Font: AMB.

La reutilització consisteix a donar nous usos a l'aigua un cop s'hi han aplicat processos de tractament, anomenats de regeneració, que permeten aconseguir la qualitat adient per reutilitzar-la per a usos no potables. El volum total d'aigua reutilitzada va arribar al màxim (33.154.332 m³) el 2008, any que va estar marcat per la pitjor sequera esdevinguda a Catalunya en els anteriors setanta anys. A partir d'aquell any el volum total d'aigua reutilitzada ha anat disminuint. L'any 2018 el volum d'aigua reutilitzada va ser de només 3.823.118 m³, és a dir, l'1,4% de l'aigua tractada a les EDAR metropolitanas.

Amb referència al rendiment de la xarxa de l'AMB, aquest varia substancialment en funció de la companyia d'aigua i del territori que se serveix, sent la mitjana de l'AMB del 84%. Les companyies amb els rendiments més elevats, per sobre de la mitjana de l'AMB, són: SOREA Tiana (88%), SABEMSA Barberà del Vallès (90%), AICSA Castellbisbal (89%), CASSA Bellaterra (89%) i APSA Aigües del Prat (85%).

Font: AMB.

77. Pobresa energètica i hídrica

Llars en situació de pobresa hídrica i energètica a l'àrea metropolitana de Barcelona segons el risc de pobresa, 2016-2017

		Aigua (despesa >3%) ⁽¹⁾		Energia (despesa >10%) ⁽²⁾		Ambdues conjuntament ⁽³⁾	
		Llars	% del total	Llars	% del total	Llars	% del total
	Barcelona	66.150	10,16%	41.150	6,37%	34.691	5,49%
Total llars	Resta AMB	68.738	11,20%	45.793	7,58%	33.661	5,60%
	AMB	134.888	10,67%	86.943	6,95%	68.352	5,54%
Llars en risc de pobresa	AMB	112.612	8,90%	75.516	6,04%	63.943	5,19%

Notes: (1) El llindar de despesa declarada d'aigua suposa >3% de la renda disponible de la llar. (2) El llindar de despesa declarada d'energia suposa >10% de la renda disponible de la llar, i inclou l'electricitat, el gas natural i altres combustibles. (3) Les llars que superen el llindar del 3% per la factura d'aigua i del 10% per la de l'energia. (4) Les llars en risc de pobresa es defineixen com a aquelles llars amb ingressos inferiors al 60% de la mediana de la renda de l'àmbit de referència (àmbit de l'AMB), la qual qual es calcula a partir de les dades de l'EMCV 2016-2017 en cada cas. Font: IDESCAT i IERMB, dades de l'EMCV 2016-2017.

En l'àmbit de l'AMB, segons les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida (EMCV), l'any 2016-2017 les llars que poden tenir dificultats per pagar la factura de l'aigua són unes 134.888, i representen el 10,7% de les llars de l'àmbit AMB. Si centrem l'atenció només en aquelles llars que a més es troben en risc de pobresa (el 20,2% de les llars metropolitanas, unes 264.652), unes 112.612 llars (el 8,9% del total de llars) poden tenir dificultats per pagar la factura de l'aigua per l'elevat cost del servei en relació amb el seu nivell d'ingressos (despesa >3% de la renda disponible). D'altra banda, les llars amb una despesa en energia >10% de la renda disponible són unes 86.943 (el 7,0%). D'aquestes, les llars pobres que pateixen situacions de pobresa energètica són unes 75.516 (el 6,0%). Per últim, les llars pobres que poden patir situacions de pobresa hídrica i energètica conjuntament són unes 63.943 (el 5,2% del total de llars metropolitanas).

Es constata que l'energia (l'electricitat, el gas natural i altres combustibles) és el subministrament bàsic que suposa una despesa econòmica més gran per a les llars, incloses les llars que es troben en risc de pobresa. Tot i això, les llars en situació de pobresa hídrica superen en nombre les llars amb pobresa energètica, si s'utilitzen els llindars del >3% de la renda disponible i del >10%, respectivament.

Les Estadístiques metropolitanas sobre condicions de vida (EMCV) constitueixen actualment la font de dades de referència en matèria d'ingressos i de condicions de vida per a l'àmbit de l'AMB. Les EMCV es construeixen a partir de les dades que ofereix l'Enquesta de condicions de vida (ECV) de l'INE, amplificada a Catalunya i al territori de l'AMB.

78. Pobresa energètica i hídrica – Indicadors de l'EU Energy Poverty Observatory (EPOV)

Indicador de pobresa energètica i de pobresa hídrica ocultes (despesa inferior a M/2), 2016-2017

		Aigua		Energia		Ambdues	
		Llars	% del total	Llars	% del total	Llars	% del total
Total llars	Barcelona	36.348	5,58%	44.555	6,90%	43.858	6,63%
	Rest AMB	27.259	4,44%	49.644	8,21%	45.706	7,42%
	AMB	63.607	5,03%	94.199	7,53%	89.565	7,01%
Llars en risc de pobresa	AMB	16.524	1,31%	28.488	2,28%	27.789	2,18%

Nota: M = mediana. En l'àmbit de l'AMB: M(aigua) = 300,00 EUR i M(energia) = 900,00 EUR.
Font: IDESCAT i IERMB, dades de l'EMCV 2016-2017.

Indicador de pobresa energètica i de pobresa hídrica (despesa superior a 2M), 2016-2017

		Aigua		Energia		Ambdues	
		Llars	% del total	Llars	% del total	Llars	% total
Total llars	Barcelona	110.322	16,95%	113.939	17,64%	110.658	16,74%
	Rest AMB	107.380	17,49%	106.410	17,60%	107.028	17,38%
	AMB	217.702	17,21%	220.349	17,62%	217.687	17,05%
Llars en risc de pobresa	AMB	153.436	12,13%	154.180	12,33%	159.159	12,46%

Nota: M = mediana. En l'àmbit de l'AMB: M(% despesa en aigua/ingressos) = 1,13% i M(% despesa en energia/ingressos) = 3,21%.

Font: IDESCAT i IERMB, dades de l'EMCV 2016-2017.

L'indicador 'Despesa inferior a M/2', també anomenat de pobresa oculta, capta els consums d'aigua i d'energia excessivament baixos, cosa que indica majoritàriament retallades perilloses dels consums de serveis bàsics (subconsums). Les dades de l'EMCV 2016-2017 mostren subconsums energètics entre els més desafavorits; el nombre de llars pobres afectades és força elevat. Les llars en risc de pobresa amb subconsums d'aigua són unes 16.524 (l'1,3% del total de llars metropolitanes). Les llars pobres amb subconsums d'energia (electricitat, gas natural i altres combustibles) són unes 28.488 (el 2,3%). Per últim, les llars pobres amb subconsums d'aigua i d'energia conjuntament són unes 27.789 (el 2,2%).

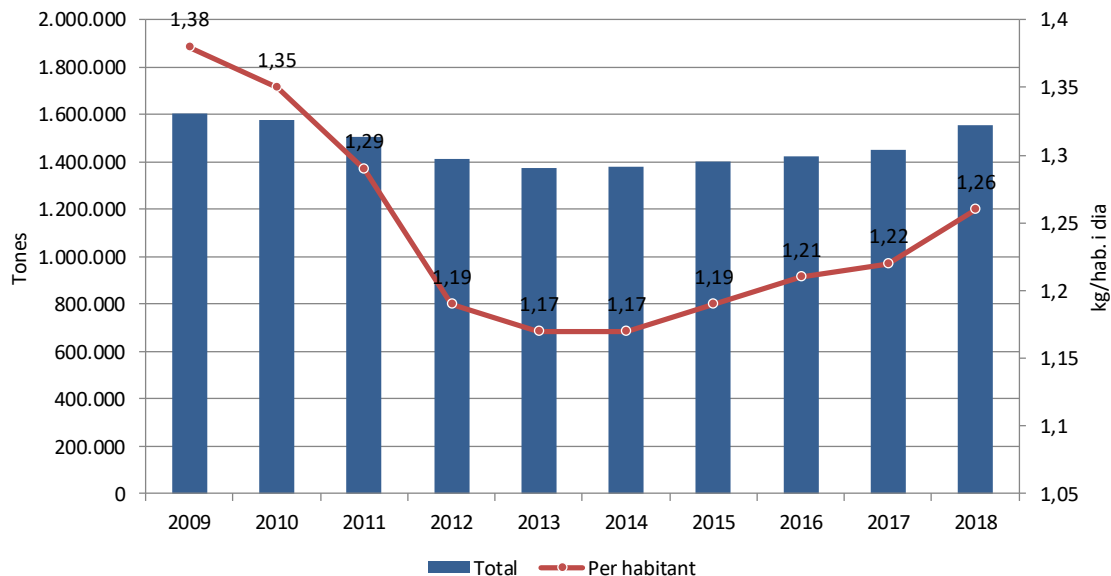
D'altra banda, l'indicador 'Despesa superior a 2M' captura els consums d'aigua i d'energia perillosament elevats en relació amb els ingressos de la llars. Es tracta de les llars amb una relació entre la despesa en aigua i/o en energia i els ingressos superior al doble de la mediana (M) de l'àmbit de referència de l'AMB. Unes 153.436 llars en risc de pobresa (el 12,1%) tenen unes despeses d'aigua excessivament altes >2M. En el cas de l'energia, les llars en risc de pobresa amb despeses excessives són unes 154.180 (el 12,3%). Per últim, les llars pobres amb despeses d'aigua i d'energia excessivament altes són 159.159 (el 12,5%).

En definitiva, aquests indicadors expressats en termes relatius respecte de la mediana de la despesa en serveis bàsics i els ingressos de les llars de l'àmbit de referència capturen les dificultats de més llars en comparació amb els indicadors basats en llinars fixos i sovint arbitraris.

79. Generació de residus municipals

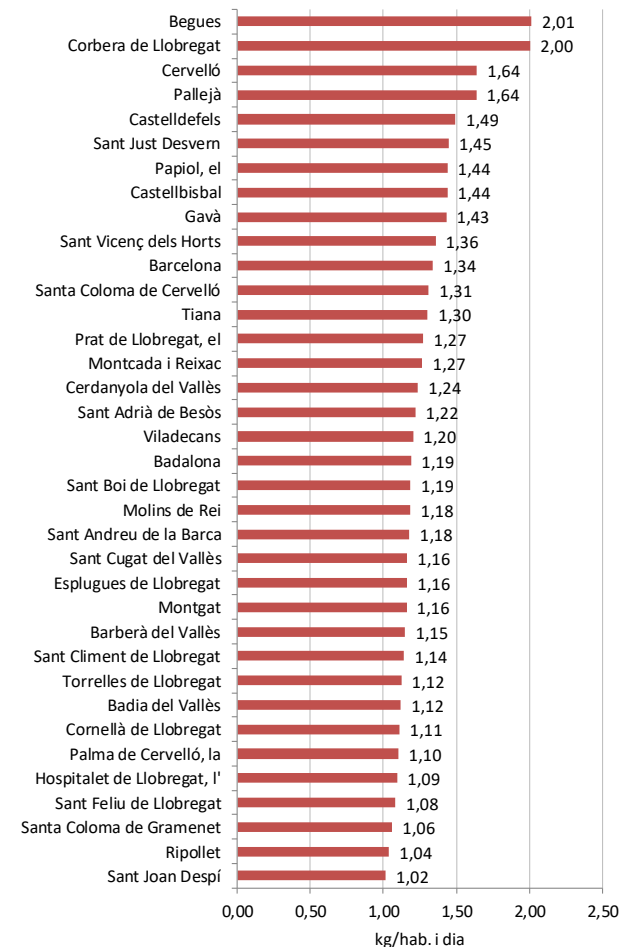
Generació de residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

Font: AMB.

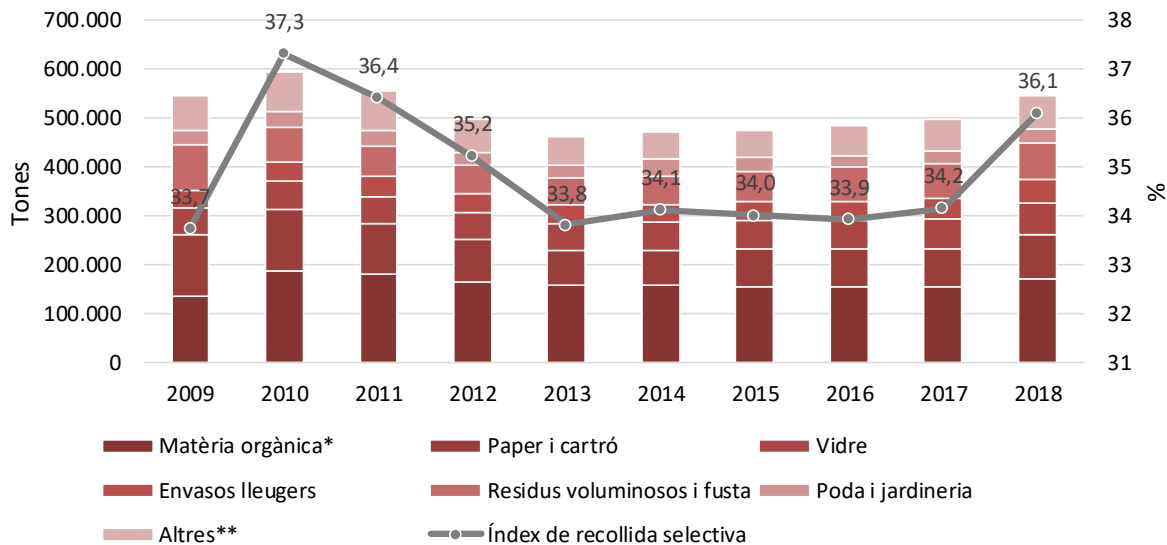
En el conjunt de l'AMB, la generació de residus municipals ha disminuït des que va començar la crisi econòmica i mostra uns valors més o menys estables d'aleshores ençà, de cap a 1,4 milions de tones i 1,20 kg per habitant i dia. Tanmateix, a partir del 2015, amb la recuperació econòmica, ja s'observa un repunt, tant en la generació de residus municipals total com per càpita, que es manté durant el 2018. Quant al detall per municipis, s'hi observen diferències notables. A Begues i a Corbera de Llobregat es generen el doble de residus per habitant i dia que a Sant Joan Despí. No obstant això, més de la meitat dels municipis metropolitans (el 53%) tenen una generació de residus d'entre 1 i 1,2 kg per habitant i dia.

Generació de residus municipals per habitant als municipis de l'AMB, 2018

80. Recollida selectiva de residus municipals

Recollida selectiva de residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

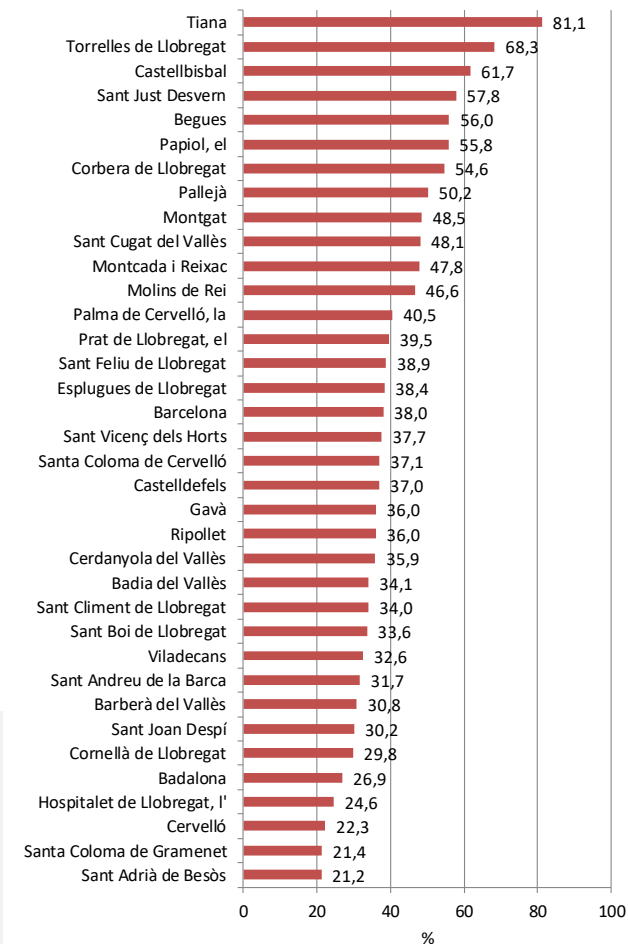

Notes: Les dades de recollida selectiva del vidre, paper i cartó i envasos s'obtenen de la suma d'aquestes fraccions, recollides mitjançant les diverses procedències: comercial, domiciliària i deixalleries. (*) L'autocompostatge, que s'ha considerat el 2012 per primera vegada, s'ha inclòs en la tipologia 'Matèria orgànica'. (**) La categoria 'Altres' inclou: residus d'aparells elèctrics i electrònics (RAEE), piles, medicaments, tèxtils, runes i altres residus especials i de deixalleria.

Font: Agència Catalana de Residus.

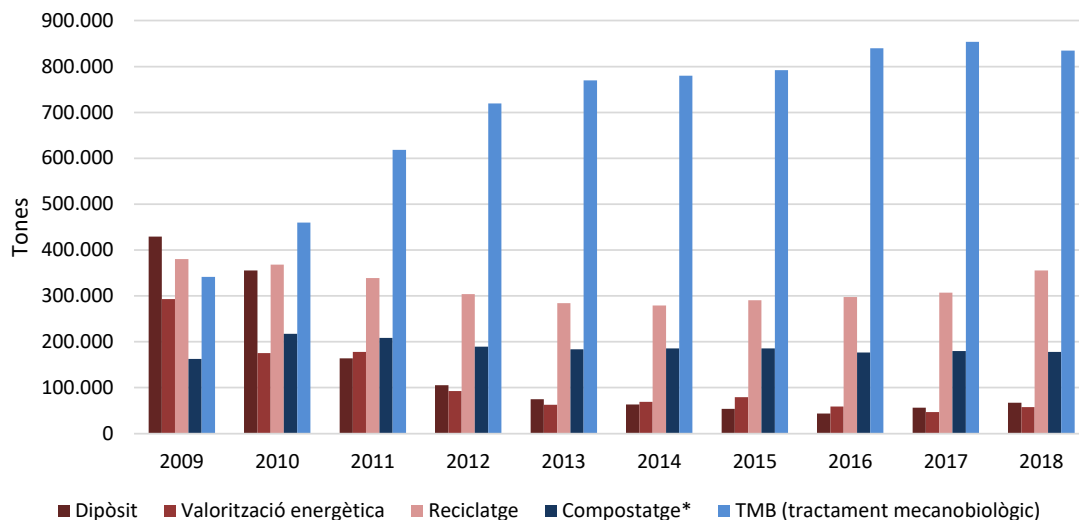
L'índex de recollida selectiva de residus municipals és la proporció dels residus municipals que se separen i es recullen de manera selectiva per al seu tractament posterior. La recollida selectiva augmenta des de l'any 2000 i arriba al màxim l'any 2010, arran del desplegament de la recollida de matèria orgànica i l'ampliació del nombre de punts verds (deixalleries). Des del 2013 la recollida selectiva s'estabilitza al voltant del 34% del total de residus municipals generats. En canvi, el 2018 s'incrementa fins al 36% gràcies a l'aplicació dels nous models de recollida de residus a l'àrea metropolitana: recollida porta a porta i contenidors intel·ligents. Si s'analitzen les dades municipi a municipi, s'hi observen grans diferències. Els municipis on hi ha implantats aquests nous sistemes mostren uns índexs de recollida selectiva força elevats, d'entre el 60% i el 80%, que disten de la resta. En canvi, a Santa Coloma de Gramenet, Sant Adrià de Besòs o l'Hospitalet de Llobregat, ciutats força grans, només se separen selectivament entre el 22 i el 24% dels residus municipals.

Índex de recollida selectiva de residus municipals als municipis de l'AMB, 2018

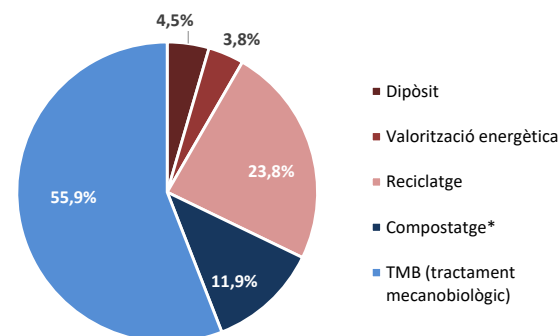
81. Destinació dels residus municipals

Destinació dels residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2009-2018

Nota: (*) La categoria 'Compostatge' inclou la fracció orgànica i la fracció vegetal.
Font: AMB.

Destinació dels residus municipals en l'àmbit de l'AMB, 2018

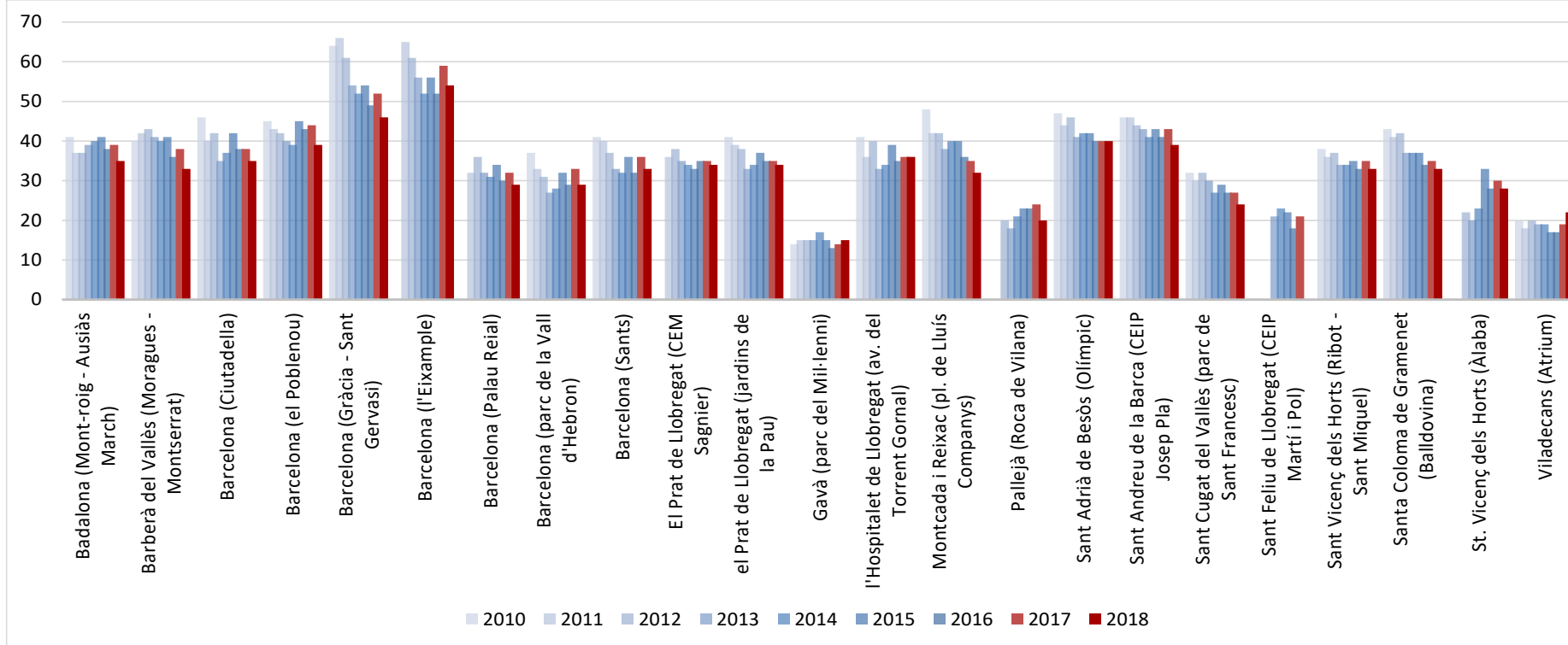
Nota: (*) La categoria 'Compostatge' inclou la fracció orgànica i la fracció vegetal.
Font: AMB.

Durant el període 2009-2018 s'ha fet un esforç per canviar el model de gestió dels residus municipals en el conjunt de l'AMB, tot augmentant progressivament la fracció de residus que es tracten als Ecoparcs i disminuint-ne la que va a parar als abocadors controlats, altrament destí majoritari dels residus l'any 2000 (el 45%). Als Ecoparcs metropolitans es realitza el tractament mecanobiològic (TMB) de la matèria orgànica recollida selectivament i de la fracció resta (abans de la deposició final). Aquest és el procés preliminar a la valorització energètica d'una part dels residus. Així, l'any 2018, el 56% dels residus municipals es tracten als Ecoparcs (lleuger descens respecte del 2017), el 24% es reciclen (augment respecte del 2017), el 12% es composten, el 4% se sotmeten a processos de recuperació d'energia i la resta, el 5%, van a dipòsits controlats. En relació amb l'any anterior, descendeix el pes dels residus orgànics que són tractats als Ecoparcs, mentre que augmenta la valorització material (reciclatge). La valorització energètica també augmenta lleugerament, igual que la fracció de residus que es destina a deposició controlada.

A l'hora d'interpretar les dades de valorització energètica i de deposició controlada s'ha de tenir en compte que no es comptabilitzen els residus que, després que s'estabilitzin mitjançant TMB, prenen aquestes destinacions.

82. Qualitat de l'aire de NO₂

Concentració mitjana anual de NO₂ a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB (dades en µg/m³); 2010-2018

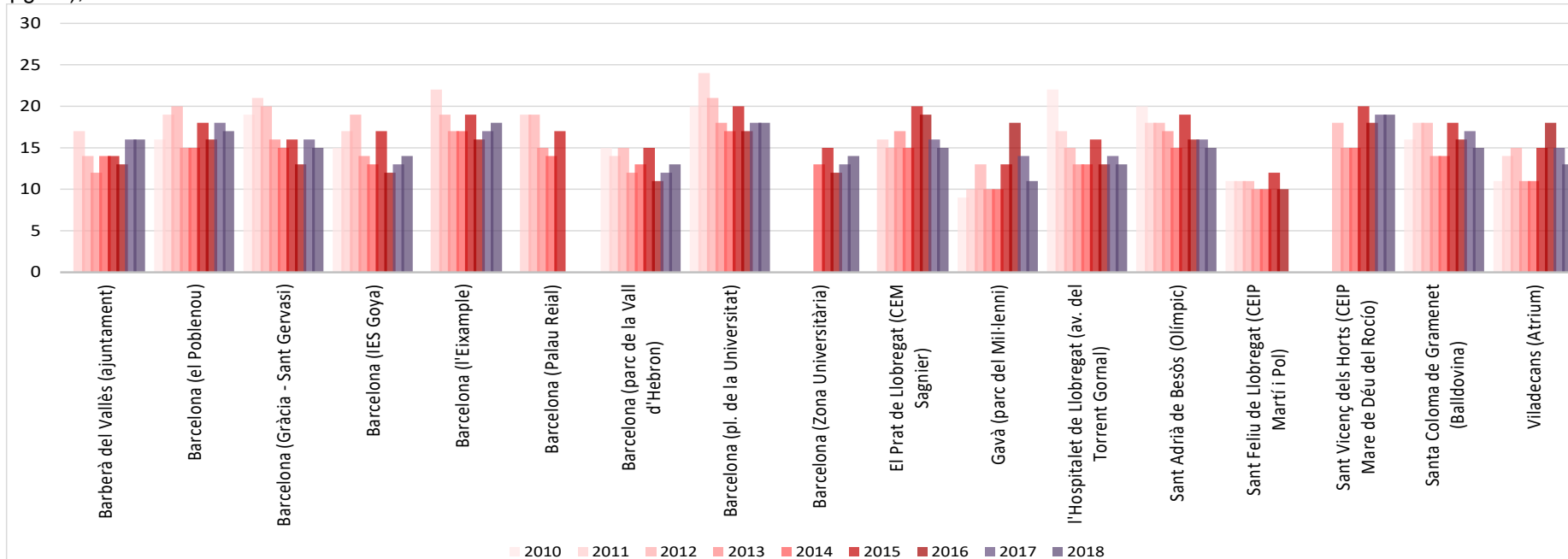

Font: Departament de Territori i Sostenibilitat, Direcció General de Qualitat Ambiental.

Els nivells d'exposició a contaminants locals (mitjana anual) com l'NO₂ han experimentat una evolució paral·lela al cicle econòmic, amb nivells molt elevats en els anys de bonança i una disminució durant la crisi, seguida per un repunt a partir del 2015, observable pràcticament en totes les estacions de control de la contaminació. A partir del 2016 els valors fluctuen. El 2018, però, disminueixen en gairebé totes les estacions arran de la implementació de mesures de regulació del trànsit i d'impuls del transport públic. En resum, l'any 2010 un 71% de les estacions analitzades igualaven o superaven el límit establert per la legislació europea i les recomanacions de l'Organització Mundial de la Salut ($\geq 40 \mu\text{g NO}_2/\text{m}^3$). L'any 2018 ho fan les dues estacions de trànsit de Barcelona (Gràcia-Sant Gervasi i Eixample) i l'estació de Sant Adrià de Besòs (Olímpic), que suposen el 14%.

83. Qualitat de l'aire de PM_{2,5}

Concentració mitjana anual de PM_{2,5} a les estacions de la Xarxa de Vigilància i Previsió de la Contaminació Atmosfèrica de l'àmbit de l'AMB (dades en µg/m³); 2010-2018

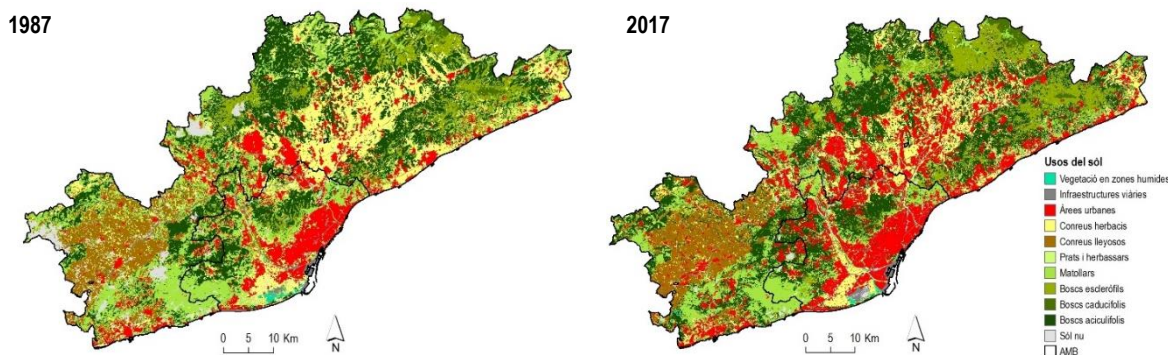

Font: Departament de Territori i Sostenibilitat, Direcció General de Qualitat Ambiental.

Les concentracions mitjanes anuals de partícules en suspensió de diàmetre inferior a 2,5 micres (PM_{2,5}) es comporten de manera similar. És a dir, l'any 2015 es trenca la tendència de disminució progressiva, amb l'inici de la recuperació econòmica, i s'observa un repunt en la majoria d'estacions de control de la contaminació del territori de l'AMB. Els valors fluctuen els anys següents. Les PM_{2,5}, juntament amb les partícules ultrafines, es consideren les més perjudicials per a la salut humana perquè per la seva mida poden passar al torrent sanguini. Provenen en la seva majoria del sotge del dièsel, essent els vehicles lleugers els que més contribueixen a les emissions de PM_{2,5}, un 76,7% l'any 2016, equivalent a 305.755 kg anuals. Durant el període analitzat, 2010-2018, cap de les estacions de control de la contaminació de l'àmbit AMB superava el límit europeu de 25 µg/m³ (mitjana anual). Tanmateix, sí que superen sobradament els nivells de referència per a la salut humana que recomana l'Organització Mundial de la Salut (10 µg PM_{2,5}/m³) gairebé totes les estacions durant el període estudiat. En concret, el 2018 el 100% de les estacions sobrepassen els 10 µg/m³ de mitjana anual.

84. Usos del sòl

Usos del sòl a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 1987 i 2017

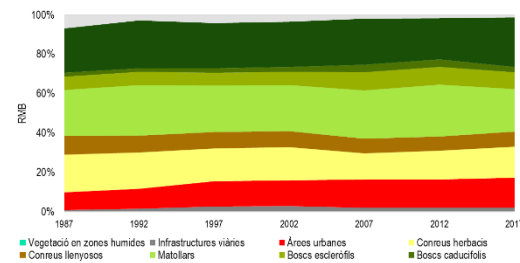

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades de satèl·lit de la sèrie Landsat (GRUMETS, 2018).

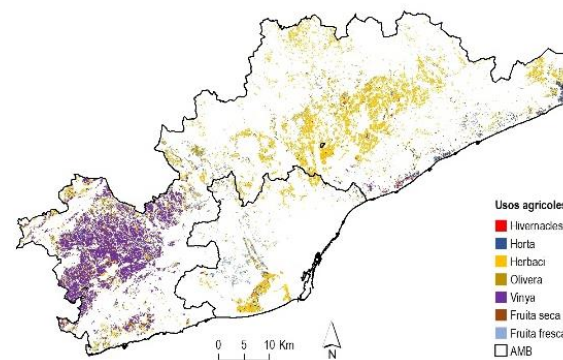
Com es pot veure en la gràfica de dalt a la dreta, el canvi d'usos més important en termes absoluts en els darrers 30 anys ha estat l'expansió urbana (ha augmentat un 70% a l'RMB i un 37% a l'AMB), procés que ha estat acompanyat d'un augment molt significatiu de les infraestructures viàries. Comparant els mapes es pot veure com la tendència de 1987 a 2017 ha estat tant de generació de continuïtats i tancaments en trames urbanes com d'aparició de noves urbanitzacions disperses. Malgrat que els espais oberts continuen sent majoritaris tant a l'AMB com a l'RMB, l'impacte que l'espai urbà (sigui dens o dispers) té en les dinàmiques territorials és clau per entendre els reptes actuals de la metròpoli.

L'expansió urbana, però també l'abandonament de l'activitat agrària, han suposat una reducció paulatina però constant de la superfície agrícola, que ha caigut en total un 25% a l'AMB i un 18% a l'RMB entre 1987 i 2017. Una part important s'ha convertit en espai urbà, però una altra ha passat a engrossir les masses forestals, que són principalment boscos aciculifolis (dominats per pi blanc) i escleròfils (majoritàriament alzinars). Ambdós processos també s'han donat en els matollars, que han caigut un 9% i un 22% a l'RMB i l'AMB, respectivament. L'any 1987 hi havia també molt sòl nu, com es pot veure sobretot al nord-oest, fruit de les zones cremades pels incendis de 1986 (vegeu la fitxa 86). Pel que fa als usos agrícoles, a l'AMB la superfície cultivada és d'un 8,1% del total, mentre que a l'RMB encara assoleix un 16,9%. El procés d'abandonament d'aquesta superfície continua actiu i en el darrer decenni s'estan perdent cada l'any de mitjana 231 ha a l'RMB i 37 ha a l'AMB, i així es redueix, per tant, la sobirania alimentària de la metròpoli. A l'AMB (2019) hi predominen els cultius herbacis de regadiu (principalment al Parc Agrari del Llobregat) i una zona de fruita fresca a l'Ordal. A la regió, en canvi, continua dominant la vinya al Penedès, la terra campà a la plana del Vallès i l'horta al Maresme.

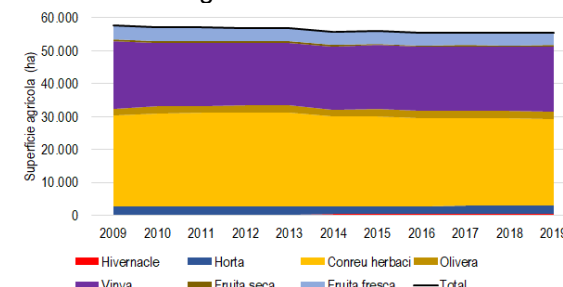
Evolució dels usos del sòl a l'RMB entre 1987 i 2017

Tipologies d'usos agrícoles a l'RMB (2019)

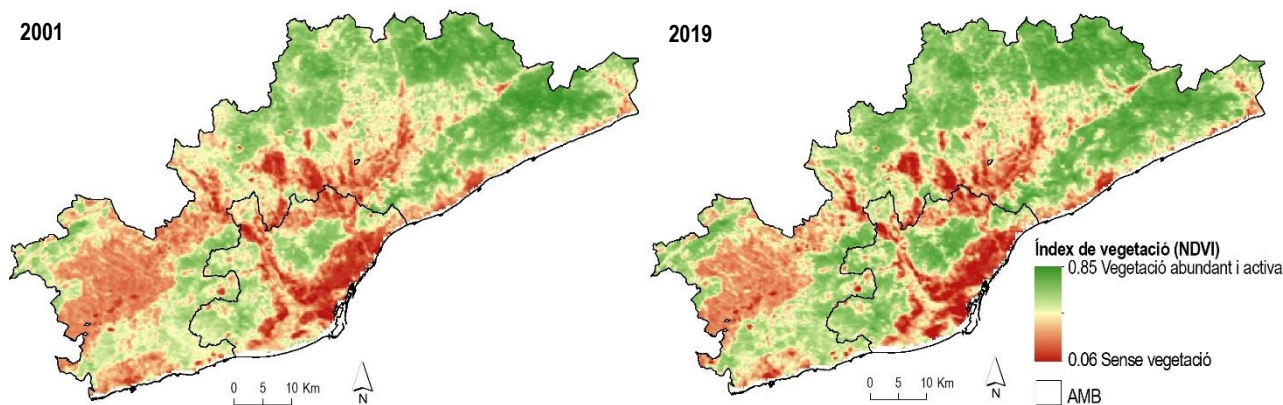
Evolució dels usos agrícoles a l'RMB entre 2009 i 2019

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades del SIGPAC del Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (2019).

85. Estat de la vegetació

Valor mitjà anual de l'índex de vegetació NDVI a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB). 2001 i 2019

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del satèl·lit Terra (MODIS).

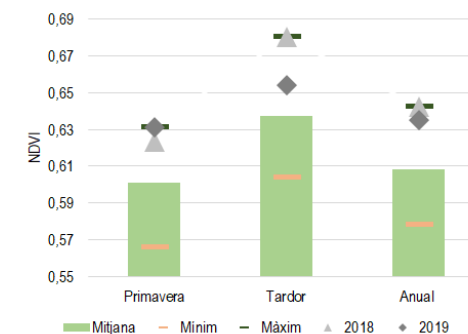
L'índex de vegetació de diferència normalitzada (NDVI, per les seves sigles en anglès) indica quin és l'estat i abundància de la vegetació. Es tracta d'una mesura (que pren valors entre 0 i 1 en cobertes terrestres) que indica la frondositat de les masses i fins a quin punt són fotosintèticament actives. Valors propers a 1 indiquen un millor estat vegetatiu, valors intermedis es relacionen amb estats de la vegetació més estressats i els valors baixos corresponen a cobertes no vegetals. En el context mediterrani, aquest indicador està molt relacionat amb la disponibilitat d'aigua de la vegetació i, per tant, amb la variabilitat climàtica recent (vegeu la fitxa 93).

Com es pot veure en el mapa, els valors mitjans de NDVI a l'RMB es troben lleugerament per sobre de l'AMB, essent les zones de major frondositat les situades al Montseny i al Montnegre. En canvi, al massís del Garraf, així com en altres zones amb predomini de matollar, els valors són més baixos. En el cas del Penedès, el valor de NDVI és baix en els cultius vitícoles, ja que en tractar-se d'una dada anual i ser cultius de fulla caduca, durant gran part de l'any el sòl es troba nu.

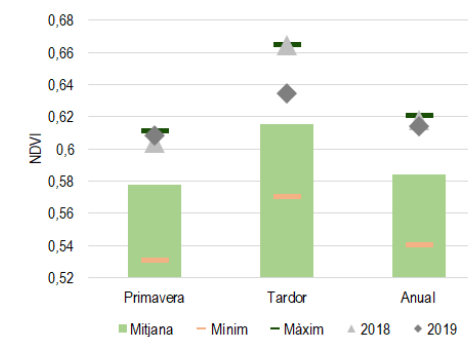
Els anys 2018 i 2019 els valors NDVI s'han situat per sobre de la mitjana de la sèrie, especialment la tardor de 2018, que va suposar el màxim en 18 anys de sèrie de dades, tant per a l'RMB com per a l'AMB. Així mateix, la primavera i tot l'any en general van ser humits. Aquest efecte de les fortes pluges de la tardor de 2018 (vegeu la fitxa 93) va afavorir també una primavera de 2019 amb un índex elevat.

Com es pot veure en la comparativa entre 2001 i 2019, el fet de tractar-se d'un any especialment humit afavoreix sobretot un augment del valor d'NDVI en els cobertes vegetals que es trobaven en valors intermedis, mentre que les que ja tenien valors elevats (com el Montseny o el Montnegre) no augmenten tant.

Estat de la coberta vegetal no agrícola* de l'RMB els darrers dos anys respecte de la sèrie 2001-2019

Estat de la coberta vegetal no agrícola* de l'AMB en els darrers dos anys respecte de la sèrie 2001-2019

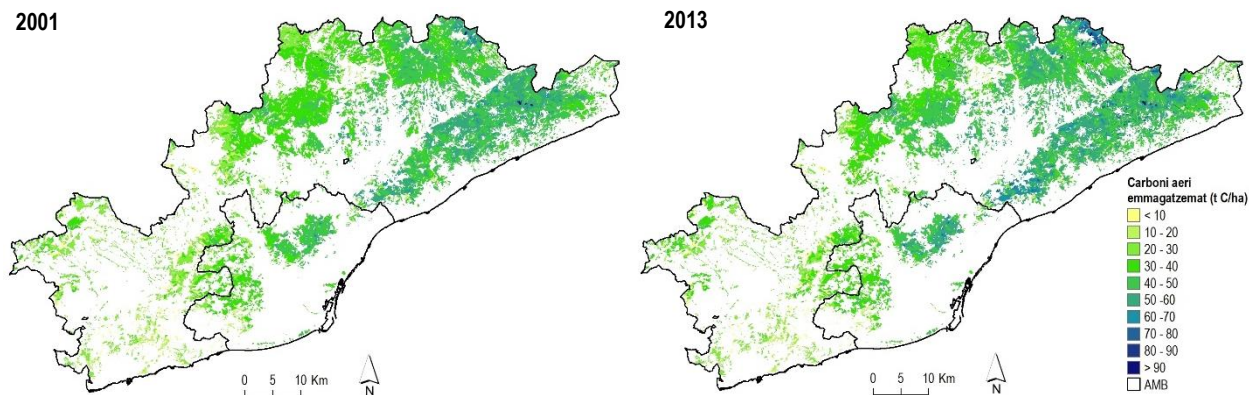

* Els valors s'han obtingut tenint en compte només aquelles cobertes que en el mapa d'usos (fitxa 83) estan identificades com a matollars o boscos.

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del sensor MODIS del satèl·lit Terra (2020).

86. Biomassa vegetal

Biomassa acumulada en l'arbrat a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2001 i 2013

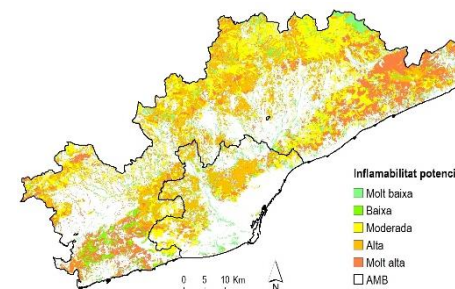
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir dels mapes de carboni aeri de 2001 i l'estimació de la captura de carboni anual basats en la informació dels Inventaris Forestals Nacionals 1 i 2 (Diputació de Barcelona – ICTA, 2015).

L'acumulació de biomassa als boscos depèn de múltiples factors, com el creixement mateix de les masses forestals o la gestió que se'n fa. La pèrdua d'una part important d'aquesta gestió dels boscos en les darreres dècades, l'esvaïment del mosaic agroforestal o la pràctica desaparició de la pastura al bosc han afavorit un estat de les masses forestals procliu a grans incendis forestals.

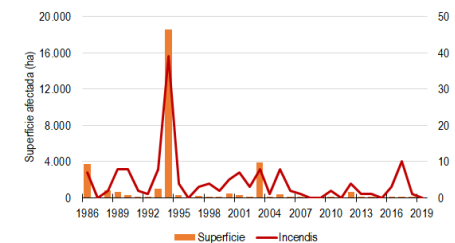
Com es pot veure en els mapes sobre aquestes línies, les zones amb major acumulació de biomassa en l'arbrat (mesurades en carboni emmagatzemat) són al Montseny i al Montnegre, però també a Collserola, coincidint amb els valors elevats d'NDVI (vegeu la fitxa 85). A més, entre 2001 i 2013 s'estima que s'ha continuat acumulant biomassa a la major part del territori, especialment en aquelles masses forestals que ja presentaven valors elevats. Però això no implica que siguin aquestes les zones més afectades pels incendis. Com es pot veure en la gràfica de la dreta, en els darrers 30 anys i escaig s'han cremat unes 32.000 ha a l'RMB, gairebé un 10% de la superfície total de la regió. Els incendis més devastadors han estat els de 1986 (Querol), 1994 (al Garraf i a Montserrat, però també en diversos municipis més de l'RMB, amb 6 focus de més de 1.000 ha) i 2003 (Sant Llorenç del Munt), els quals suposen el 60% de la superfície cremada en tot el període. Fins a 1.700 ha s'han cremat almenys 2 vegades entre 1986 i 2019, tal com va passar en més de 900 ha entre Vacarisses i Collbató el 1986 i de nou el 1994. Aquesta reincidència suposa una dificultat afegida als ecosistemes a l'hora de recuperar-se després d'una pertorbació tan gran.

Malgrat que bona part dels incendis s'han produït a les comarques prelitorals i al Garraf, com es veu damunt d'aquestes línies, hi ha una gran acumulació de biomassa i una elevada inflamabilitat potencial en zones com el Montnegre (a diferència del Montseny, que té un valor baix d'inflamabilitat), amb una alta continuïtat de la massa forestal, fet que suposa un risc important i que, per tant, requereix una gestió eficient.

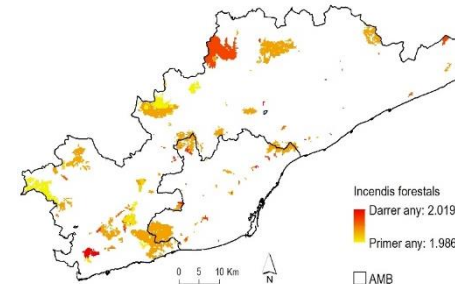
Inflamabilitat potencial de la vegetació a l'RMB (2012)

Superfície cremada i nombre d'incendis (>1 ha) a l'RMB entre 1986 i 2019

Incendis a l'RMB entre 1986 i 2019

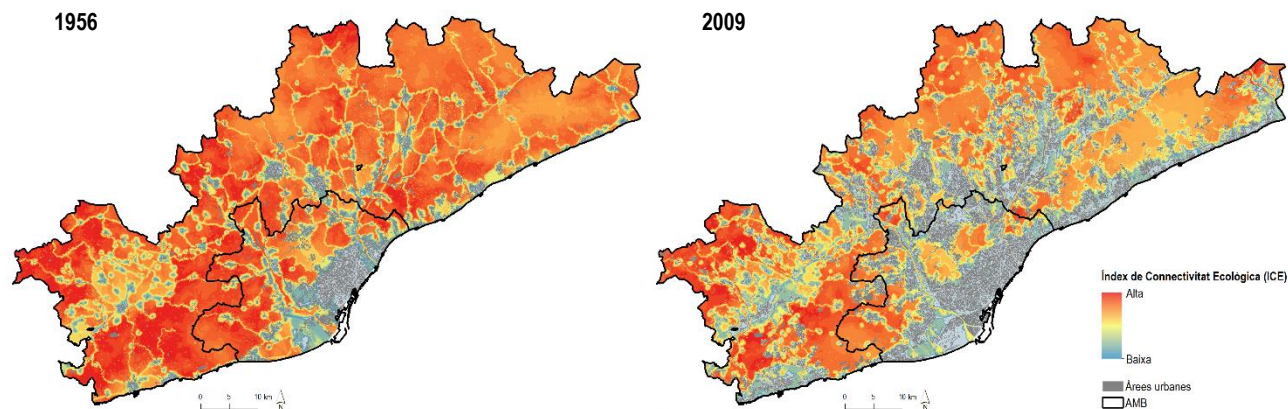

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del Departament de Medi Ambient (2020) i del mapa elaborat pel Departament d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural (DAAM, 2015).

87. Ecologia del paisatge

Índex de Connectivitat Ecològica (ICE) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 1956 i 2009

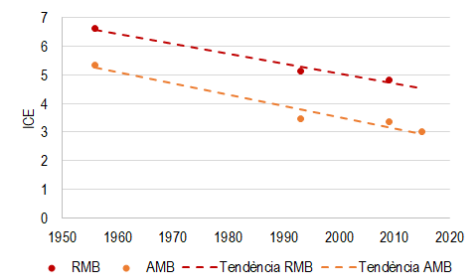
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir del Mapa de Cobertes del Sòl de Catalunya (CREAF, 2015).

El funcionament ecològic del paisatge a l'RMB es veu molt afectat tant per la construcció progressiva d'usos urbans com per les infraestructures de transport que els connecten entre ells i amb altres territoris (vegeu la fitxa **84**). Així, des de la primera dada disponible, per a l'any 1956, la caiguda en la connectivitat ecològica del paisatge ha estat contínua, si bé a la resta de la regió l'índex s'ha mantingut sempre per sobre que a dins de la pròpia AMB. L'efecte de les barreres antròpiques (urbanes, infraestructures) en la connectivitat és molt elevat (com es pot veure en el mapa del mig a la dreta), de manera que queden aïllades algunes masses significatives, com Collserola, o fins i tot amb la fragmentació d'espais de major superfície, com el Montnegre, tot plegat afectant, per tant, la biodiversitat (vegeu la fitxa **88**).

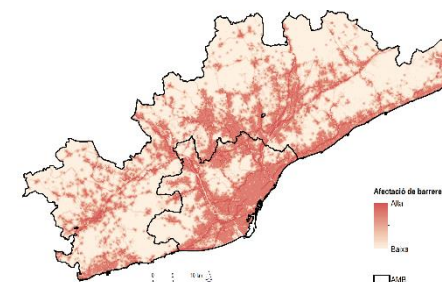
Si es comprova la diferència entre 1956 i 2009 en els mapes de l'RMB, el Garraf o la zona de la Llacuna, al nord de Vilafranca, són les úniques zones que mantenen valors ICE relativament similars respecte de l'any de partida. L'expansió urbana ha atomitzat fortament la plana del Vallès, amb l'efecte barrera de l'espai urbà i de les infraestructures, però també tota la costa, de Vilanova i la Geltrú a l'alt Maresme.

D'altra banda, un element que també afecta de manera rellevant el funcionament ecològic és la complexitat del paisatge, tenint en compte no tan sols la seva connectivitat sinó també la diversitat de les cobertes del sòl. Així, espais amb un mosaic agroforestal més dinamitzat, com és el Penedès, afavoreixen les dinàmiques ecològiques en disposar, a més d'una bona connectivitat, de diversitat de cobertes i, per tant, d'hàbitats heterogenis. Per últim, territoris amb usos menys diversos però amb masses forestals importants, com el Montseny, els Cingles del Bertí o Sant Llorenç del Munt i la serra de l'Obac, presenten connectivitats mitjanes.

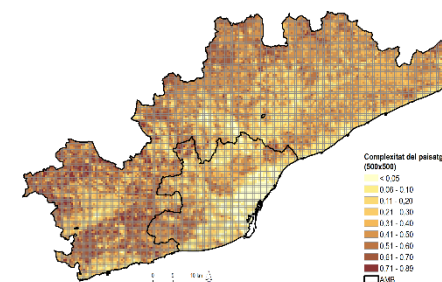
Evolució de l'ICE a l'RMB i l'AMB entre 1956 i 2015

Índex d'Afectació de Barreres a l'RMB (2009)

Complexitat del Paisatge a l'RMB (2009)

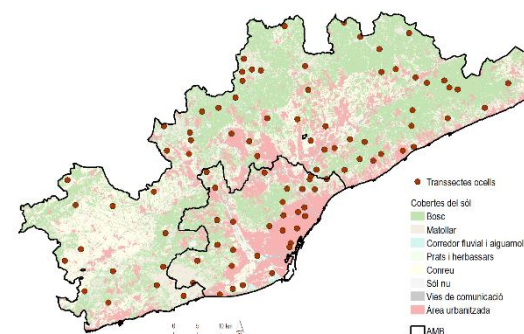
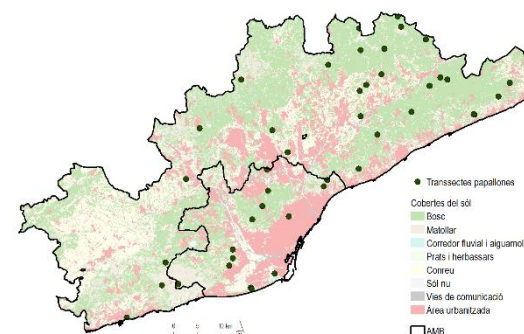
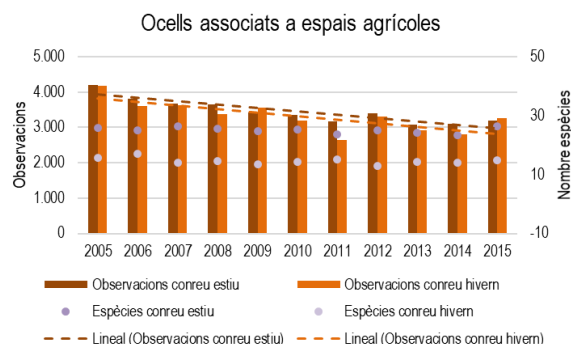
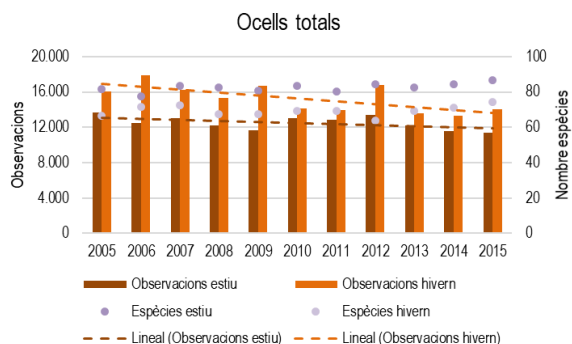
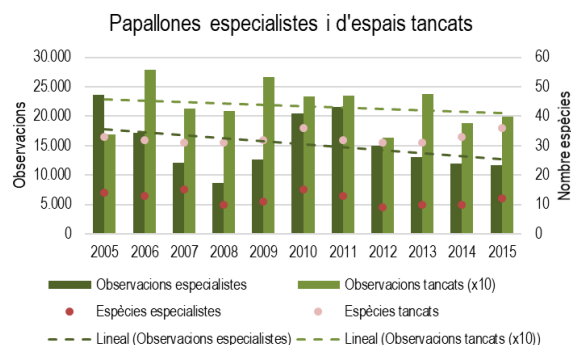
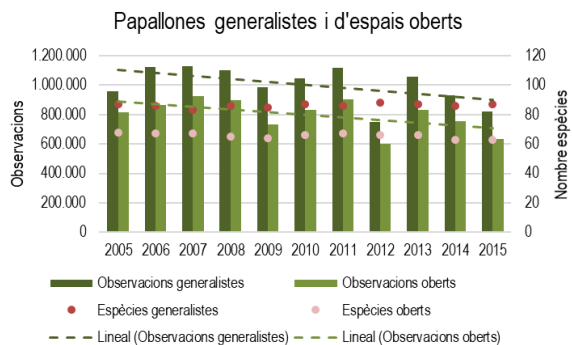
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir del Mapa de Cobertes del Sòl de Catalunya (CREAF, 2015).

88. Estat de la biodiversitat

Diversitat de papallones i ocells a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB) entre 2005 i 2015

Transectes de mostreig dins l'RMB, 2005-2015

88

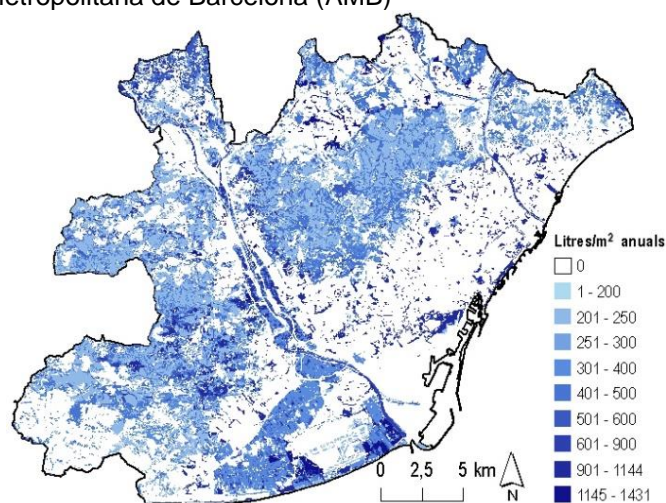
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades de transectes del Catalan Butterfly Monitory Scheme (2016) i l'Institut Català d'Ornitologia (2016).

Les papallones i els ocells són grups d'espècies animals que s'utilitzen internacionalment com a bioindicadors de l'estat general de la biodiversitat gràcies a la seva àmplia distribució, fàcil reconeixement i la sensibilitat que tenen als canvis en les dinàmiques socioambientals. En les gràfiques que es presenten es pot observar el seguiment del nombre d'espècies i abundància de papallones i ocells dins de l'RMB corresponents a la xarxa del Catalan Butterfly Monitory Scheme (41 transectes) i a l'Institut Català d'Ornitologia (91 transectes) entre l'any 2005 i el 2015.

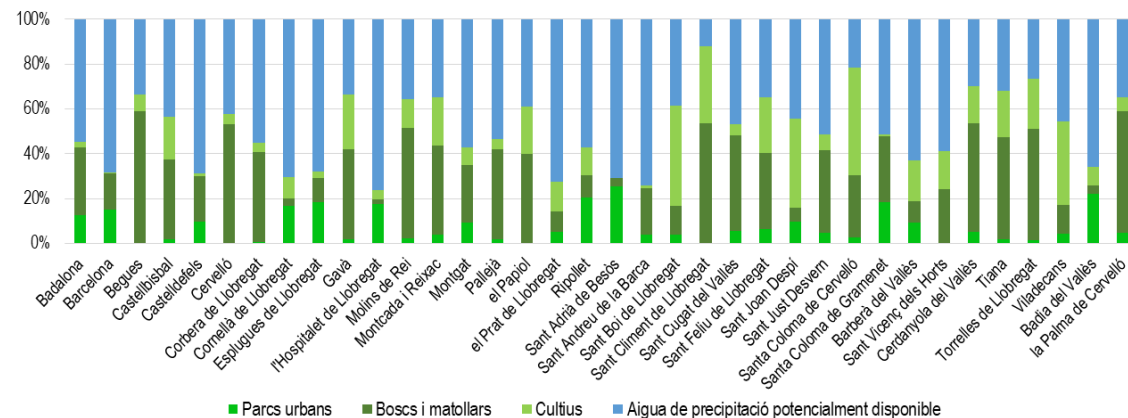
En general, la tendència que s'observa és decreixent en l'abundància (nombre d'observacions), molt més clara en el cas de les papallones d'espais oberts i els ocells associats a espais agrícoles. Això estaria en consonància amb el fet que la pèrdua de superfície agrícola i mosaic agroforestal a l'RMB (vegeu les fitxes **84** i **87**) és un vector important en la decaiguda de la biodiversitat, ja que aquestes tendències són més fortes en les espècies associades a espais oberts, normalment associats a l'activitat agrària (conreus, pastures, etc.). Tot i la caiguda en l'abundància, el nombre d'espècies identificades s'ha mantingut amb poques variacions al llarg dels 11 anys de la sèrie, però si la tendència de reducció de les poblacions continua, inevitablement afectarà la diversitat d'espècies.

89. Consum d'aigua

Requeriments d'aigua per la vegetació de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB)

Distribució de l'aigua de pluja als diversos municipis de l'AMB segons el consum per part de la vegetació i la disponibilitat romanent teòrica per a l'any 2015

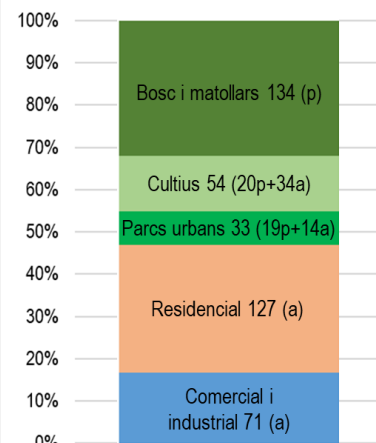
Fons: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat) mitjançant el càlcul d'evapotranspiració de la FAO (Allen et al., 1998), fent ús del Mapa de Cobertes del Sòl (CREAF, 2015), dades del SIGPAC (DARPA, 2017) i l'Atlas Climàtic Digital de Catalunya (UAB, 2008).

El mapa il·lustra el consum d'aigua per la infraestructura verda de l'AMB segons els requeriments d'aigua de la vegetació mitjançant el càlcul de l'evapotranspiració de cobertes agrícoles, boscos, matollars i parcs urbans (vegeu la fitxa 84). Aquesta dada permet estimar, a partir de la precipitació, l'ús d'aigua de la infraestructura verda, i l'aigua que roman potencialment disponible de la precipitació en cada municipi (gràfica de dalt). Com es pot veure, segons el municipi, s'estima que entre un 20 i un 80% de la precipitació a l'AMB és utilitzada directament per part de la vegetació.

Aquests volums es poden contrastar amb els consums d'aigua dels diversos sectors a l'AMB (a la dreta), diferenciant en els cultius i parcs l'aigua de reg del total d'aigua que requereix la vegetació (i agafa de la precipitació). S'hi observa que a l'AMB la infraestructura verda (bosc, cultius i parcs) consumeix més de la meitat dels fluxos hídrics del territori. Canvis d'usos del sòl al territori metropolità alteraran, doncs, aquesta distribució de l'aigua interna disponible, i per tant, també les dependències d'abastament.

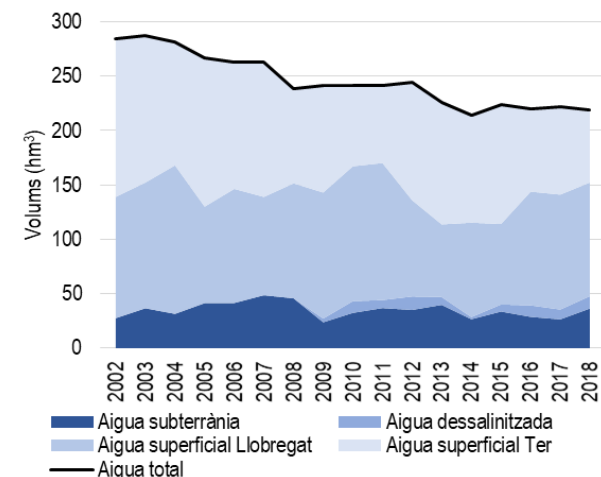
Per últim, en la gràfica de l'abastament s'observa que l'aigua provinent del Ter s'ha reduït del 51% al 36% entre 2002 i 2018, un camí que es reforça amb l'Acord de la Taula del Ter de reduir progressivament la dependència dels transvasaments d'aigua des d'aquesta conca externa. A més, el volum total d'abastament ha disminuït en un 23% al llarg del període analitzat.

Consum d'aigua i origen de l'aigua als principals sectors de l'AMB l'any 2015 (hm³)

*(p)= precipitació, (a)=abastament

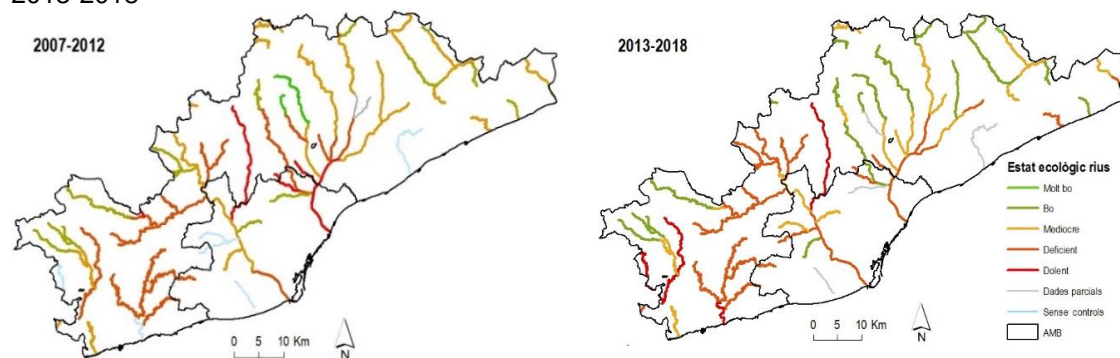
Procedència de l'abastament d'aigua per a tots els sectors a l'AMB entre 2002 i 2018

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat) i AMB.

90. Estat dels rius

Estat ecològic dels rius a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB). Períodes 2007-2012 i 2013-2018

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades de l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA).

L'estat ecològic dels rius combina la qualitat biològica, fisicoquímica i hidromorfològica, mitjançant un seguiment que es fa als diversos trams dels rius. Així, la qualitat biològica mesura la presència de macroinvertebrats, algues diatomees, macròfits i peixos. La qualitat fisicoquímica mesura la concentració d'amoni, nitrats, fosfats, càrrega orgànica, conductivitat, clorurs i altres contaminants específics. I, finalment, la qualitat hidromorfològica avalua si hi ha alteracions al riu que afectin la continuïtat fluvial, el règim hidrològic o la morfologia.

Els trams dins de l'AMB (taula de dalt a la dreta) han canviat de forma diversa el seu estat ecològic quan comparem els dos períodes analitzats: 8 trams han millorat, 5 trams romanen igual, i només 2 trams han empitjorat. Tot i aquesta variabilitat, la tendència general es pot dir que ha estat de millora, amb les excepcions de la riera de Vallvidrera o el riu Llobregat des de la riera de Rubí fins a Sant Joan Despí.

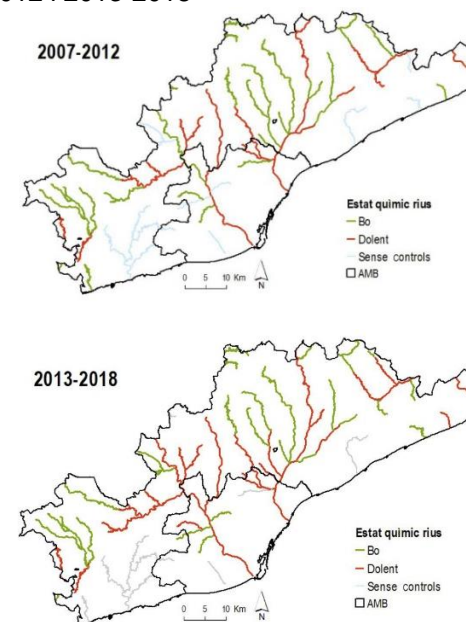
L'estat químic dels rius (mapes a la dreta), a diferència de l'estat ecològic, avalua un seguit de contaminants químics segons els límits tolerats en les normatives legals, és a dir, mesura la concentració de metalls, plaguicides, dissolvents i altres substàncies químiques.

Com es pot veure, en general la contaminació química es concentra en els cursos que passen per zones més industrialitzades i poblades, com la mateixa AMB, especialment a les conques del Llobregat i l'Anoia, o el Besòs, on es detecten metalls pesants i diversos compostos industrials. No s'observa un canvi significatiu generalitzat en l'estat químic dels rius de l'RMB comparant el dos períodes analitzats, malgrat certes variacions en alguns trams, tant de millora com d'empitjorament de l'estat.

Evolució de l'estat ecològic dels trams dels rius a l'AMB

	2007-2012	2013-2018
Riu Anoia des de la confluència del riu de Bitlles fins al Llobregat	Deficient	Deficient
Llobregat des de l'EDAR d'Abrera fins a la confluència de l'Anoia	Mediocre	Mediocre
Llobregat entre l'Anoia i la riera de Rubí	Mediocre	Mediocre
Llobregat des de la riera de Rubí fins a Sant Joan Despí	Mediocre	Deficient
Llobregat des de Sant Joan Despí fins al mar	Deficient	Deficient
Riu Ripoll des de l'EDAR de Sabadell fins al Besòs	Deficient	Bo
Riu Sec (Besòs)	Dolent	Deficient
Riera de Sant Cugat (Besòs)	Bo	Dades parcials
Besòs des de la confluència Congost fins a la confluència del Ripoll	Dolent	Deficient
Besòs des de la confluència del Ripoll fins al mar	Dolent	Deficient
Riera de Vallvidrera	Bo	Mediocre
Riera de Cervelló	Sense controls	Deficient
Riera de Rafamans	Sense controls	Mediocre
Riera de Rubí	Dolent	Dolent
Riera de Torrelles	Mediocre	Bo
Riera Seca	Dolent	Deficient

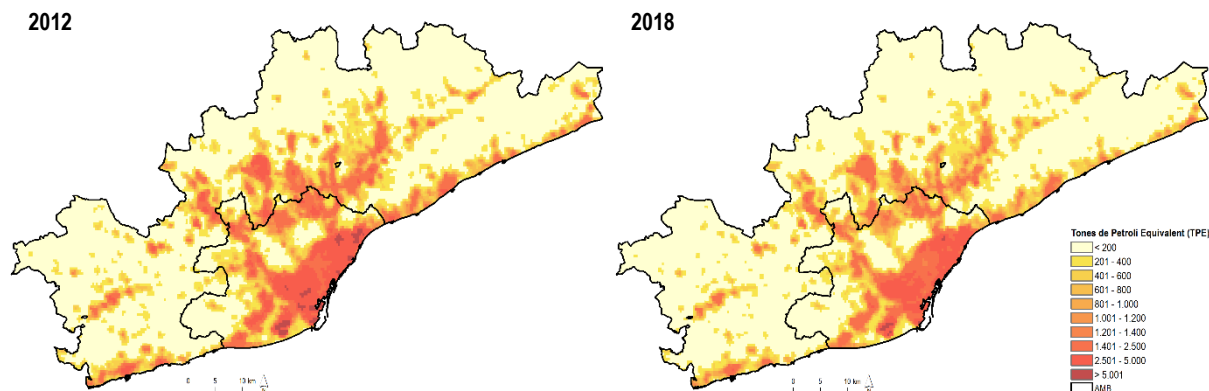
Comparació de l'estat químic dels rius a l'RMB. Períodes 2007-2012 i 2013-2018

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de dades de l'ACA.

91. Consum d'energia i emissions de gasos d'efecte hivernacle

Consum d'energia primària a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2012 i 2018

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades satel·litars de llum nocturna NTL del sensor VIIRS (NOAA/NCEI, 2018) i les dades del balanç d'energia estatal (EUROSTAT, 2018).

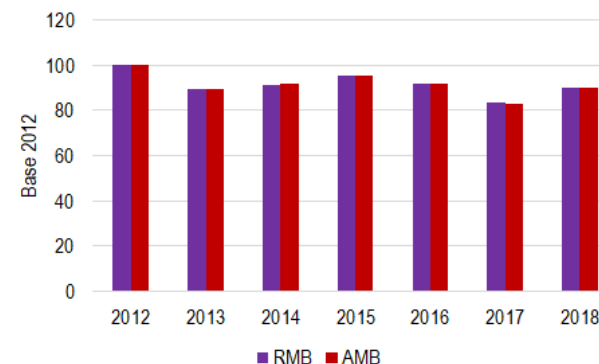
La distribució de la intensitat lumínica (NTL) té una relació directa amb el consum total d'energia en els territoris. Així es pot estimar la distribució del consum d'energia primària (CEP) a escales regionals a partir del consum estatal (que s'obté a partir dels balanços energètics proveïts per l'EUROSTAT). Com es veu en els mapes sobre aquestes línies, el CEP es concentra sobretot a la plana de Barcelona però és també molt important a la plana del Vallès, i s'expandeix per l'eix del Llobregat. Al mateix temps, es pot observar que de 2012 a 2018 hi ha hagut una disminució general dels valors de CEP.

Des de l'any 2012 el consum d'energia primària ha tendit a baixar tant a l'RMB com a l'AMB, com es veu a la figura de dalt a la dreta. Tot i que la davallada en CEP a l'RMB va arribar a ser del 15% l'any 2017 respecte de l'any inicial de la sèrie, el 2018 va augmentar de nou un 8%, trencant així la tendència a la moderació del consum total d'energia.

A partir d'aquestes dades de CEP es poden estimar els valors segons les fonts d'origen de l'energia que es consumeix a l'RMB. La gràfica de baix a la dreta mostra que els combustibles fòssils continuen representant pràcticament el 80% del consum total d'energia primària, una proporció que ha patit poques variacions. El segon grup en quant a fonts d'energia són les energies renovables, que tanmateix són minoritàries i oscil·len entre el 10 i el 12% del consum total d'energia primària, seguits de prop per l'energia nuclear, que té una certa tendència a la baixa i passa del 9,8% de contribució el 2012 al 8,6% el 2018. Dins de les energies renovables no s'observen canvis substancials al llarg del període analitzat, de manera que el repte per a una veritable transició ecològica continua sent molt important.

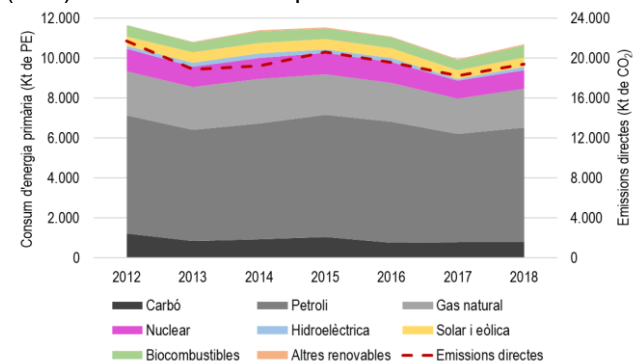
Amb tot plegat, doncs, les emissions directes de CO₂ associades a aquest consum d'energia, calculades a partir dels criteris de l'Oficina Catalana del Canvi Climàtic, oscil·len entre 18.200 i 21.700 milers de tones al llarg del període, sense que s'hi observi una tendència sostinguda al descens.

Evolució del Consum d'Energia Primària (CEP) a l'RMB i l'AMB respecte de l'any 2012 (base = 100)

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades satel·litars de llum nocturna NTL del sensor VIIRS (NOAA/NCEI, 2018).

Fonts d'origen del Consum d'Energia Primària (CEP) i emissions de Gasos d'Efecte Hivernacle associades (CO₂) entre 2012 i 2018 per a l'RMB.

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de les dades del balanç d'energia estatal (EUROSTAT, 2019) i els factors d'emissió de l'Observatori Català del Canvi Climàtic.

92. Contaminació atmosfèrica

92

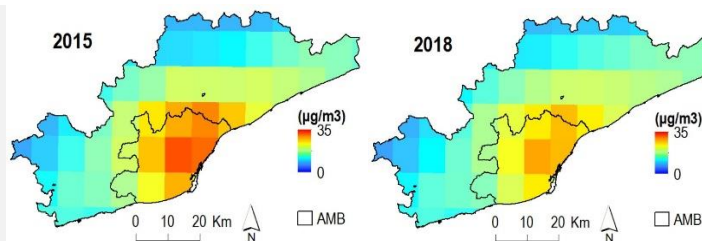
Les dades de contaminants atmosfèrics obtingudes per satèl·lit es basen en mitjanes anuals d'observacions, cosa que ofereix una informació complementària als models que interpolen dades de mostreig. Això permet donar una imatge de la distribució dels contaminants en tota l'RMB. En els primers mesos de 2020 ja es pot observar l'efecte de l'aturada de l'activitat econòmica per la crisi sanitària de la covid-19.

El diòxid de nitrogen (NO_2) és un gas que provoca malalties respiratòries, pluja àcida i boira fotoquímica. A més, és precursor de $\text{PM}_{2.5}$ i O_3 . Es produeix en combustió als motors, centrals tèrmiques i escalfadors de gas butà. La concentració acostuma a ser més alta als mesos freds. La disminució dels vehicles dièsel i algunes millores tecnològiques en centrals i fàbriques n'han reduït les concentracions els últims anys.

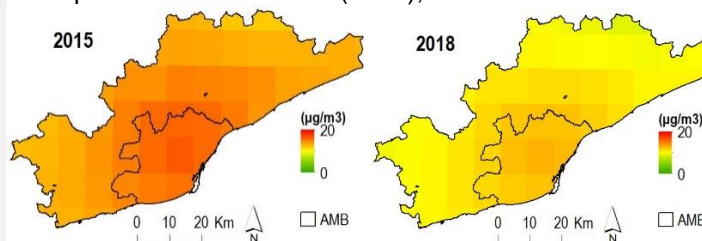
La matèria particulada en suspensió menor de 2,5 micròmetres ($\text{PM}_{2.5}$) suposa un risc perquè té una gran capacitat de penetració a les vies respiratòries. A diferència de les partícules més grans, PM_{10} , que són fruit de fonts naturals com la sorra, les $\text{PM}_{2.5}$ provenen principalment dels vehicles dièsel. La tendència els últims anys ha estat també de lleugera baixada per efecte de les normatives per als vehicles contaminants.

Per últim, l'ozó troposfèric (O_3) és un gas que a nivell de superfície causa problemes respiratoris. És un contaminant secundari, que es crea per interacció d'altres contaminants precursors amb la llum solar, i per això se n'observa un augment als mesos càlids, com es veu en la gràfica. No resulta tan abundant als grans nuclis de població com l'AMB, ja que els precursors provinents d'aquests nuclis s'han de combinar amb altres elements que es difonen a fora d'aquest territori per produir O_3 .

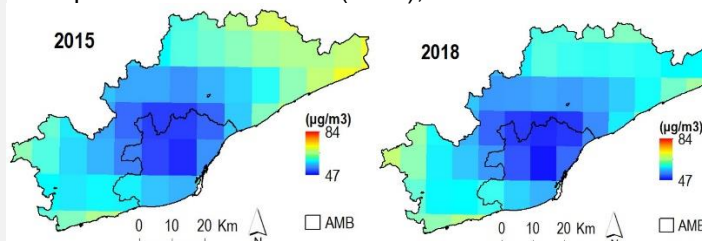
Concentració mitjana anual de NO_2 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2015 i 2018

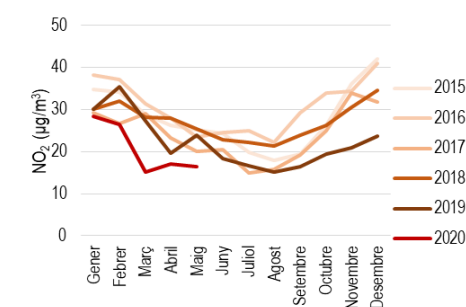
Concentració mitjana anual de $\text{PM}_{2.5}$ ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2015 i 2018

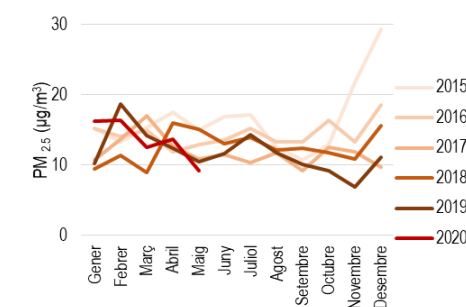
Concentració mitjana anual de O_3 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2015 i 2018

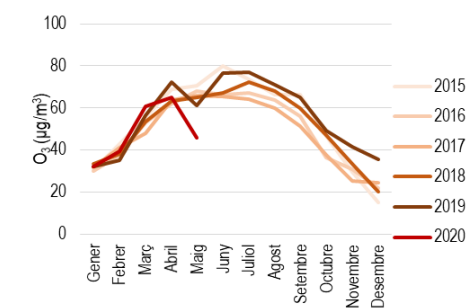
Evolució mensual de NO_2 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) a l'AMB entre 2015 i 2020

Evolució mensual de $\text{PM}_{2.5}$ ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) a l'AMB entre 2015 i 2020

Evolució mensual de O_3 ($\mu\text{g}/\text{m}^3$) a l'AMB entre 2015 i 2020

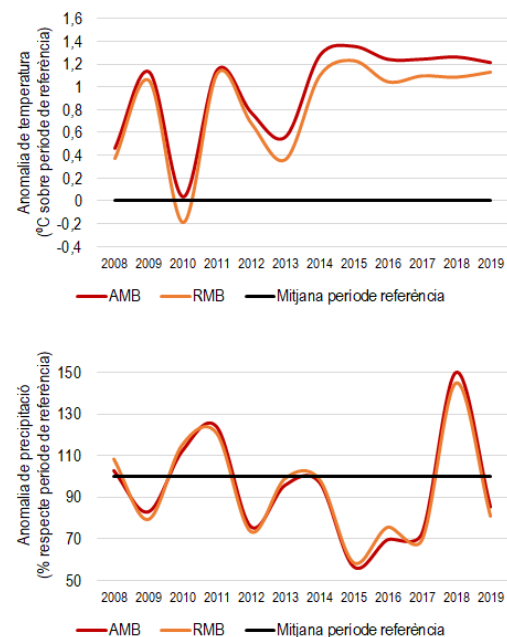
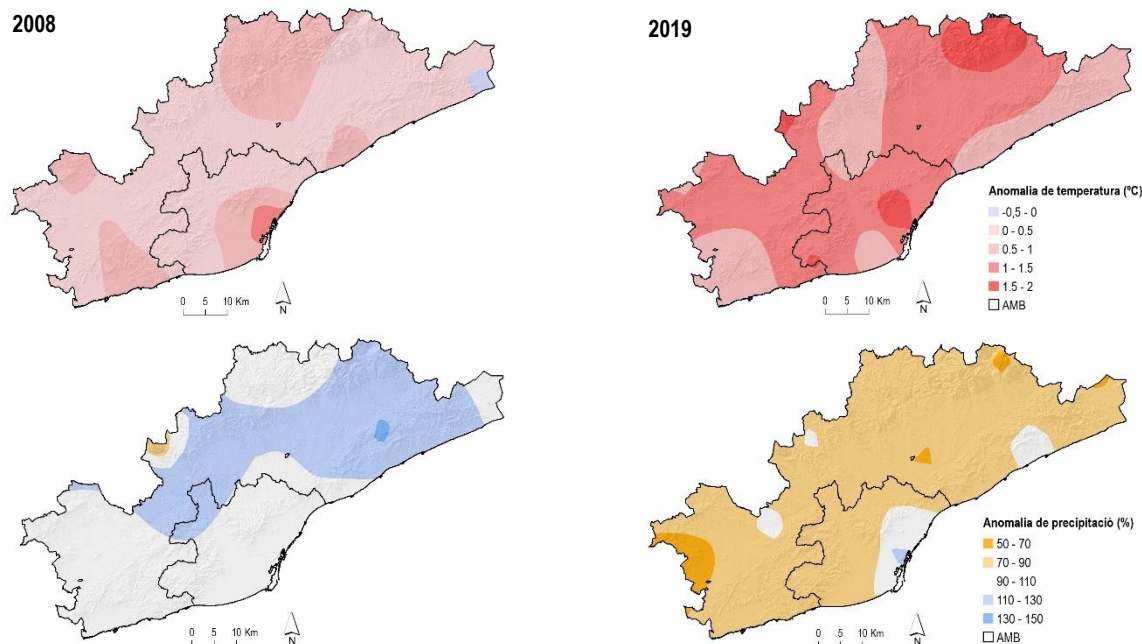

Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de la reanàlisi del model ENSEMBLE amb dades del satèl·lit Sentinel-5 - Copernicus Atmosphere Monitoring Service (CAMS).

93. Variabilitat climàtica recent

Anomalia de temperatura i de precipitació a la Regió Metropolitana de Barcelona (RMB), 2008 i 2019

Evolució de l'anomalia de temperatura i de l'anomalia de precipitació a l'RMB i l'AMB entre 2008 i 2019

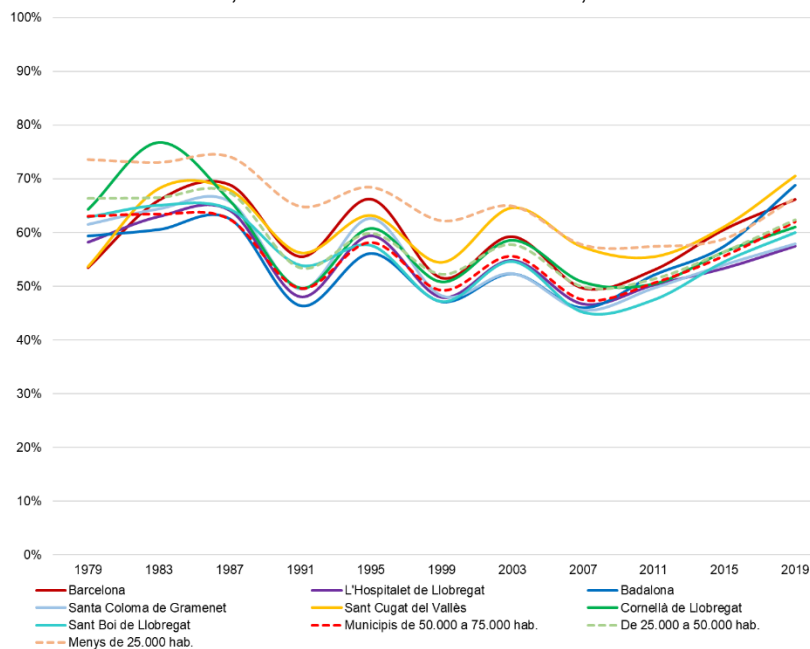
Font: Laboratori Metropolità d'Ecologia i Territori de Barcelona (let-bcn.cat), a partir de la cartografia elaborada pel Servei Meteorològic de Catalunya (SMC, 2020)

El seguiment d'indicadors anuals meteorològics pot ser útil per observar tendències en les variables climàtiques. El Canvi Climàtic, de fet, es caracteritzarà per una anomalia sostinguda al llarg del temps, malgrat les variacions interanuals que hi pugui haver. Per això des del 2008 es fa seguiment territorial de la diferència de la temperatura mitjana i la precipitació anuals respecte d'un període de referència fixat per l'IPCC (1961-1990), observant així la variabilitat climàtica recent. Tot i que la sèrie des de 2008 és curta encara per definir tendències en termes climàtics, es pot veure en les gràfiques que en els darrers anys hi ha un efecte sostingut d'anomalia en la temperatura, la qual des de 2014 ha estat almenys d'un grau per sobre de la mitjana de 1961-1990. A més a més, en els últims 5 anys aquesta diferència ha estat particularment superior a la mitjana en el cas de la ciutat de Barcelona, agreujant l'efecte illa de calor. Però també per al mateix període es manté un increment superior a la mitjana en el cas del massís del Montseny, amb l'impacte que pot implicar per als seus ecosistemes. En la sèrie d'onze anys de dades de temperatura mitjana que van de 2008 a 2019, només l'any 2010 va ser proper al període de referència.

En l'anomalia de la precipitació s'observa que la variabilitat any rere any és molt més alta que en la temperatura. Així com l'any 2018 va ser un any amb una precipitació de mitjana un 50% sobre la referència, l'any 2019 a l'RMB ha estat un 20% per sota. Com es pot veure en el mapa, l'anomalia es va distribuir de manera força homogènia en tota la regió. No s'observa en la sèrie una tendència clara, ja que l'any 2018 va trencar una certa tendència decreixent, ja que des de 2010 no hi havia cap any amb precipitació mitjana per sobre del període de referència.

94. Participació electoral municipal

Participació en les eleccions municipals a les grans ciutats i grups de ciutats de l'AMB, en % sobre el cens electoral, 1979-2019

Font: IERMB a partir de dades del Ministeri de l'Interior.

La participació electoral en les eleccions municipals presenta una tendència decreixent en els municipis metropolitans des de la celebració de les primeres eleccions democràtiques. Paral·lelament s'observa una dinàmica ondular, que es reproduïx a la resta de municipis catalans i espanyols i és coincident amb els cicles electorals autonòmics i estatals.

Per primera vegada aquestes dues dinàmiques (decreixement i ondulació) es trenquen a partir de les eleccions del 2015, en les quals es manté una tendència a l'alça en la participació en tres comicis consecutius (2011, 2015 i 2019), es recuperen els nivells de participació anteriors als anys 90 i en alguns municipis s'assoleixen els nivells més alts des del 1979.

Participació en les eleccions municipals als municipis de l'AMB, en % sobre el cens electoral, 1979-2019

Municipi	1979	1983	1987	1991	1995	1999	2003	2007	2011	2015	2019
Badalona	59,4	60,6	62,6	46,4	56,2	47,2	52,4	46,0	52,1	57,5	68,9
Badia del V.	-	-	-	-	55,2	46,2	51,5	43,7	47,6	52,6	54,3
Barberà del V.	65,8	59,3	63,9	47,7	59,4	50,1	55,7	47,5	50,6	56,0	62,0
Barcelona	53,4	66,0	68,9	55,5	66,2	51,5	59,2	49,6	53,0	60,6	66,2
Begues	-	72,4	78,6	75,6	81,3	71,6	71,3	60,9	65,7	61,9	70,9
Castellbisbal	70,7	80,3	79,9	70,2	72,0	66,1	66,1	59,9	60,8	61,0	66,3
Castelldefels	60,3	65,4	61,8	52,2	59,7	50,7	55,0	45,6	51,0	56,1	61,6
Cerdanyola del V.	62,4	61,7	60,9	48,8	59,6	49,7	59,7	52,3	52,8	57,6	65,8
Cervelló	80,2	68,8	73,7	63,8	70,1	61,7	64,1	55,0	53,1	57,6	64,8
Corbera de Ll.	70,7	77,8	75,9	61,2	65,3	55,8	57,9	49,2	47,5	48,6	58,6
Cornellà de Ll.	64,3	76,7	66,0	49,7	60,8	50,9	58,6	50,8	50,5	56,4	61,0
Esplugues de Ll.	67,4	66,2	64,6	52,1	61,4	52,6	58,9	51,5	52,8	57,4	63,9
Gavà	65,9	65,2	67,9	50,9	58,3	49,3	54,6	46,0	49,7	54,1	60,7
Hospitalet de Ll.	58,2	63,0	64,2	48,1	59,4	47,9	54,8	46,7	50,2	53,4	57,5
Molins de Rei	63,4	73,3	71,9	62,7	64,2	59,4	63,0	55,4	55,9	63,2	70,3
Montcada i Reixac	69,0	69,3	68,0	52,5	58,5	50,8	58,6	49,0	49,7	55,8	59,9
Montgat	59,9	66,4	68,9	57,3	64,0	55,9	61,3	53,3	52,4	56,7	64,4
Pallejà	73,8	68,0	73,0	67,1	68,7	63,8	67,1	63,5	58,2	63,7	69,4
Palma de C., la	-	-	-	-	-	65,1	66,9	69,1	68,7	65,8	73,1
Papiol, el	80,0	77,1	74,7	66,6	71,2	73,0	73,8	64,6	65,2	62,3	66,0
Prat de Ll., el	64,0	64,7	65,1	49,6	57,6	49,6	53,9	47,7	49,3	54,8	60,8
Ripollet	65,5	64,1	64,9	49,5	58,6	48,0	55,7	45,9	47,4	53,4	60,8
St. Adrià de B.	58,1	58,2	57,4	48,6	54,6	55,6	52,4	44,4	45,4	49,8	52,0
St. Andreu de la B.	68,7	64,1	69,2	53,9	60,5	50,1	54,9	47,5	50,5	55,0	61,6
St. Boi de Ll.	62,9	65,1	64,4	54,0	57,6	47,2	54,6	45,2	47,5	54,6	60,0
St. Climent de L.	88,8	79,4	79,1	68,2	70,5	67,4	68,5	65,4	58,9	63,0	70,5
St. Cugat del V.	53,7	68,2	68,0	56,2	63,2	54,4	64,7	57,3	55,5	61,1	70,6
St. Feliu de Ll.	67,6	70,1	72,0	55,2	61,6	53,9	62,8	55,5	52,5	58,3	66,2
St. Joan Despí	69,5	74,5	74,1	58,8	64,3	56,1	60,3	53,7	55,3	60,4	67,7
St. Just Desvern	67,7	59,7	65,9	58,9	64,7	57,8	64,7	53,3	57,2	59,4	69,8
St. Vicenç dels H.	69,1	67,3	68,0	55,9	57,0	48,6	58,3	52,2	55,2	57,6	61,2
Sta. Coloma de C.	76,6	70,1	69,9	61,3	70,4	59,7	62,7	55,4	54,7	60,7	67,0
Sta. Coloma de G.	61,5	64,4	65,8	49,5	62,6	48,3	52,4	45,6	49,7	54,0	57,9
Tiana	68,9	72,1	74,2	63,0	69,7	63,6	65,6	57,4	57,8	60,9	70,1
Torrelles de Ll.	72,8	85,1	76,4	65,7	67,3	63,6	68,1	57,3	56,6	50,1	65,6
Viladecans	65,5	61,9	62,1	47,7	55,6	47,0	53,8	44,2	49,1	54,1	59,7

Font: IERMB a partir de dades del Ministeri de l'Interior.

95. Paritat en la representació municipal

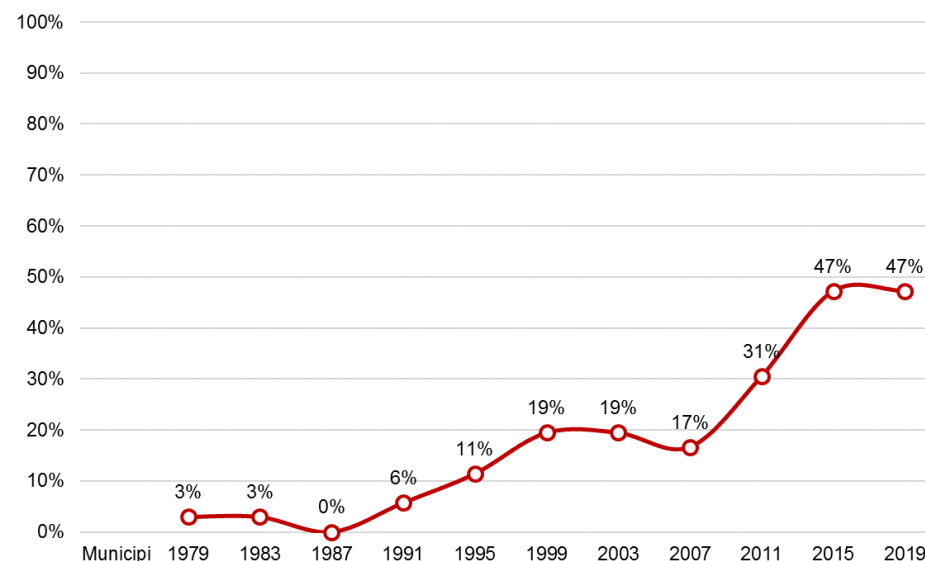
Regidores en els plens dels municipis de l'AMB, % sobre el total de regidors/es, 2015-2019

Municipi	2016	2019	Dif. 19-16
Badalona	37,0%	51,9%	14,8
Badia del Vallès	52,9%	52,9%	0,0
Barberà del Vallès	38,1%	42,9%	4,8
Barcelona	48,8%	46,3%	-2,4
Begues	46,2%	53,8%	7,7
Castellbisbal	47,1%	58,8%	11,8
Castelldefels	40,0%	48,0%	8,0
Cerdanyola del Vallès	40,0%	52,0%	12,0
Cervelló	38,5%	46,2%	7,7
Corbera de Llobregat	29,4%	52,9%	23,5
Cornellà de Llobregat	36,0%	48,0%	12,0
Esplugues de Llobregat	47,6%	47,6%	0,0
Gavà	28,6%	47,6%	19,0
Hospitalet de Llobregat, l'	33,3%	48,1%	14,8
Molins de Rei	38,1%	47,6%	9,5
Montcada i Reixac	47,6%	52,4%	4,8
Montgat	41,2%	47,1%	5,9
Pallejà	35,3%	29,4%	-5,9
Palma de Cervelló, la	36,4%	45,5%	9,1
Papiol, el	27,3%	63,6%	36,4
Prat de Llobregat, el	52,0%	44,0%	-8,0
Ripollet	38,1%	42,9%	4,8
Sant Adrià de Besòs	19,0%	47,6%	28,6
Sant Andreu de la Barca	42,9%	42,9%	0,0
Sant Boi de Llobregat	40,0%	40,0%	0,0
Sant Climent de Llobregat	27,3%	45,5%	18,2
Sant Cugat del Vallès	44,0%	48,0%	4,0
Sant Feliu de Llobregat	38,1%	52,4%	14,3
Sant Joan Despi	38,1%	38,1%	0,0
Sant Just Desvern	29,4%	35,3%	5,9
Sant Vicenç dels Horts	38,1%	47,6%	9,5
Santa Coloma de Cervelló	38,5%	61,5%	23,1
Santa Coloma de Gramenet	44,4%	44,4%	0,0
Tiana	46,2%	46,2%	0,0
Torrelles de Llobregat	30,8%	38,5%	7,7
Viladecans	44,0%	60,0%	16,0

Nota: Les dades de 2016 de la ciutat de Barcelona corresponen a l'any 2015.

Font: IERMB a partir de dades de l'Observatori del Govern Local, Fundació Carles Pi i Sunyer, Ajuntament de Barcelona i Ministeri de l'Interior.

Alcaldesses en els municipis de l'AMB, en % sobre el total d'alcaldes/esses, 1979-2019

Font: IERMB a partir de dades del Muncicat.

Des de la constitució dels primers governs democràtics es pot observar una clara tendència positiva pel que fa a les alcaldies liderades per dones en els municipis metropolitans, que a partir de les eleccions de 2015 arriben a representar el 47% de les alcaldies, nivell que es manté després dels comicis de 2019.

Tanmateix, pel que fa a la representació de les dones en els plens municipals, i malgrat l'aprovació de les lleis d'igualtat (3/2007 i 17/2015), a partir de les eleccions municipals del 2015 en 16 municipis el 40% o més dels regidors/es són dones i només en dos municipis superen el 50% (el Prat de Llobregat i Badia del Vallès). En les eleccions de 2019 aquest nombre augmenta fins als 11 plens, el 30,5% dels municipis metropolitans, i només en tres hi ha menys dones que en el mandat anterior (Barcelona, el Prat de Llobregat i Pallejà).

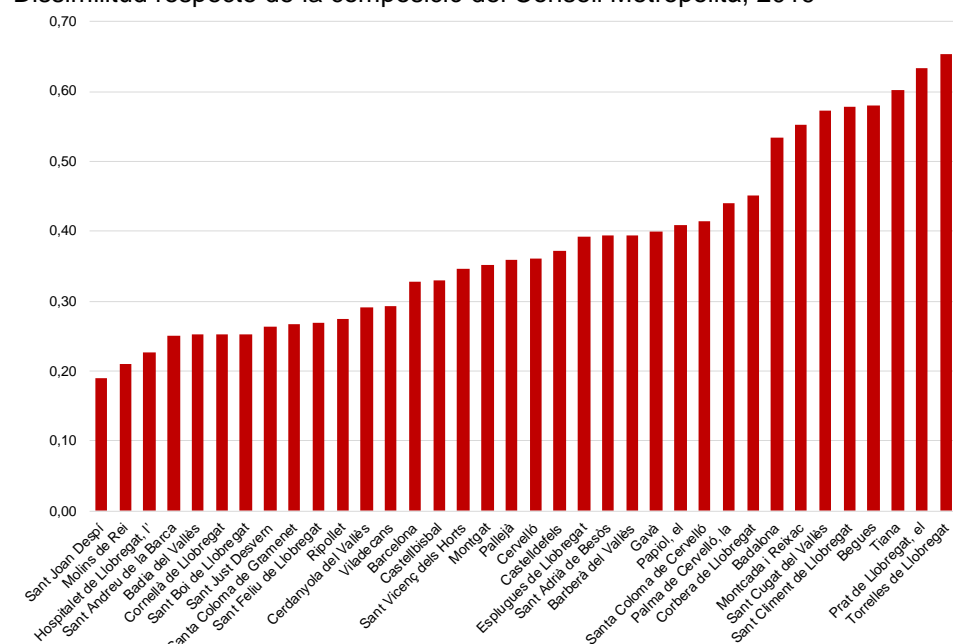
96. Característiques dels plens municipals metropolitans

Fragmentació (nombre efectiu de partits, NEP), 1999-2019

Municipi	1999	2003	2007	2011	2015	2019
Badalona	4,1	4,0	5,1	4,4	5,0	3,9
Badia del Vallès	4,3	2,0	2,8	4,5	4,2	3,0
Barberà del Vallès	3,2	4,0	3,8	4,9	6,3	6,1
Barcelona	3,4	4,5	4,7	5,2	6,1	6,4
Begues	3,5	4,1	5,1	6,1	4,6	5,0
Castellbisbal	2,6	3,5	4,8	4,6	4,6	4,6
Castelldefels	4,2	4,6	5,3	5,1	6,2	5,3
Cerdanyola del Vallès	3,5	4,3	4,7	6,4	7,1	5,6
Cervelló	3,6	3,6	3,4	4,3	5,2	3,1
Corbera de Llobregat	5,0	3,9	5,0	6,4	6,7	4,4
Cornellà de Llobregat	2,6	2,9	2,7	3,9	4,5	3,7
Esplugues de Llobregat	2,7	3,0	3,5	4,1	5,2	4,0
Gavà	2,5	3,2	3,2	4,6	6,2	4,2
Hospitalet de Llobregat, l'	2,7	2,9	3,0	4,3	5,7	4,0
Molins de Rei	3,3	3,5	4,4	5,4	5,8	5,8
Montcada i Reixac	4,2	2,8	3,9	4,8	8,0	6,0
Montgat	3,6	3,7	4,3	5,1	6,3	6,1
Pallejà	4,3	4,6	4,7	5,2	5,4	4,8
Palma de Cervelló, la	2,8	3,3	2,7	2,4	3,1	3,6
Papiol, el	3,5	2,8	3,2	3,6	3,8	3,5
Prat de Llobregat, el	2,8	3,8	3,9	4,0	5,3	5,3
Ripollet	3,4	3,1	4,7	5,2	4,9	3,9
Sant Adrià de Besòs	2,7	2,4	2,3	3,5	6,6	5,4
Sant Andreu de la Barca	2,8	2,5	2,7	4,6	5,3	3,7
Sant Boi de Llobregat	2,8	3,3	3,6	5,4	5,7	4,1
Sant Climent de Llobregat	4,5	4,6	4,5	4,3	3,7	3,5
Sant Cugat del Vallès	4,2	4,1	3,7	3,6	4,8	6,2
Sant Feliu de Llobregat	3,4	4,0	3,9	4,6	6,6	5,8
Sant Joan Despí	2,4	2,7	2,9	3,3	4,3	3,8
Sant Just Desvern	3,9	4,3	4,2	4,6	5,0	4,5
Sant Vicenç dels Horts	3,3	4,5	3,9	5,3	4,3	3,9
Santa Coloma de Cervelló	3,3	3,3	3,7	3,5	4,9	4,9
Santa Coloma de Gramenet	2,4	2,8	2,9	4,3	4,3	3,2
Tiana	3,8	4,4	4,4	4,9	5,0	5,3
Torrelles de Llobregat	3,5	4,5	4,7	4,8	3,3	4,2
Viladecans	3,1	3,5	3,8	4,6	4,9	4,3
Mitjana AMB	3,4	3,6	3,9	4,6	5,3	4,6

Font: IERMB.

Dissimilitud respecte de la composició del Consell Metropolità, 2019

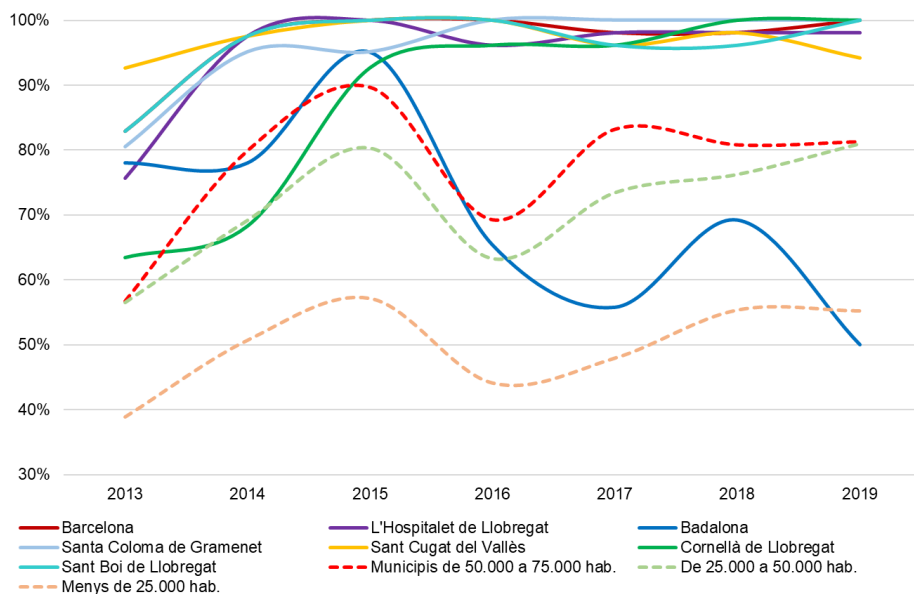
Font: IERMB.

Pel que fa a la fragmentació dels plens, la irrupció de diverses candidatures municipalistes i el creixement de partits de creació recent en les eleccions de 2015 van crear els plens més fragmentats de la darrera dècada, amb 5,3 partits (NEP) de mitjana. Destaquen municipis com Montcada i Cerdanyola (8 i 7 partits, respectivament). A partir de les eleccions de 2019 es torna als nivells de 2011.

La dissimilitud expressa les diferències entre la composició de cada ple i la del Consell Metropolità (CM). Destaquen una part important de les ciutats grans i mitjanes del Baix Llobregat i algunes del Vallès, que tenen plens similars al CM. En contrast, els municipis en els quals el ple és diferent del CM per sobre del 0,5, entre els quals destaquen el Prat, Sant Cugat, Montcada i Badalona, així com alguns dels municipis més petits de l'àrea metropolitana.

97. Transparència municipal

Índex de transparència dels grans municipis i grups de municipis de l'AMB, 2014-2020

Font: InfoParticipa. Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural, Universitat Autònoma de Barcelona.

L'evolució de l'índex de transparència manté les tendències arrossegades des d'anys enrere: en general, els grans municipis assoleixen nivells elevats de transparència, superiors al 90%. En canvi, els municipis més petits presenten índexs inferiors. Tot i així, val la pena destacar algunes excepcions, com ara Sant Climent de Llobregat que, tot i ser un dels municipis més petits de l'AMB, té un índex de transparència del 100%. En la segona avaluació que es fa de l'AMB, l'índex de transparència ha decregut un 8%, per la manca de publicació de la informació sobre l'execució pressupostària del primer trimestre de l'any en curs, molt probablement per causes motivades per la crisi sanitària de la Covid-19.

Índex de transparència dels ajuntaments de l'AMB, 2014-2020

Municipi	2018	2019	2020
Badalona	69%	50%	48%
Badia del Vallès	48%	52%	67%
Barberà del Vallès	63%	83%	65%
Barcelona	98%	100%	100%
Begues	94%	96%	100%
Castellbisbal	92%	81%	67%
Castelldefels	100%	98%	100%
Cerdanyola del Vallès	52%	54%	52%
Cervelló	48%	48%	40%
Corbera de Llobregat	35%	46%	35%
Cornellà de Llobregat	100%	100%	98%
Esplugues de Llobregat	100%	100%	100%
Gavà	100%	100%	100%
Hospitalet de Llobregat, l'	98%	98%	96%
Molins de Rei	94%	96%	69%
Montcada i Reixac	54%	67%	73%
Montgat	46%	38%	40%
Pallejà	67%	50%	38%
Palma de Cervelló, la	27%	29%	25%
Papiol, el	27%	50%	54%
Prat de Llobregat, el	73%	73%	85%
Ripollet	42%	35%	33%
Sant Adrià de Besòs	42%	42%	23%
Sant Andreu de la Barca	52%	67%	75%
Sant Boi de Llobregat	96%	100%	100%
Sant Climent de Llobregat	96%	88%	100%
Sant Cugat del Vallès	98%	94%	96%
Sant Feliu de Llobregat	98%	100%	100%
Sant Joan Despí	98%	100%	100%
Sant Just Desvern	54%	65%	81%
Sant Vicenç dels Horts	94%	100%	100%
Santa Coloma de Cervelló	50%	50%	44%
Santa Coloma de Gramenet	100%	100%	100%
Tiana	50%	35%	60%
Torrelles de Llobregat	40%	44%	50%
Viladecans	98%	100%	98%
AMB	-	68%	60%

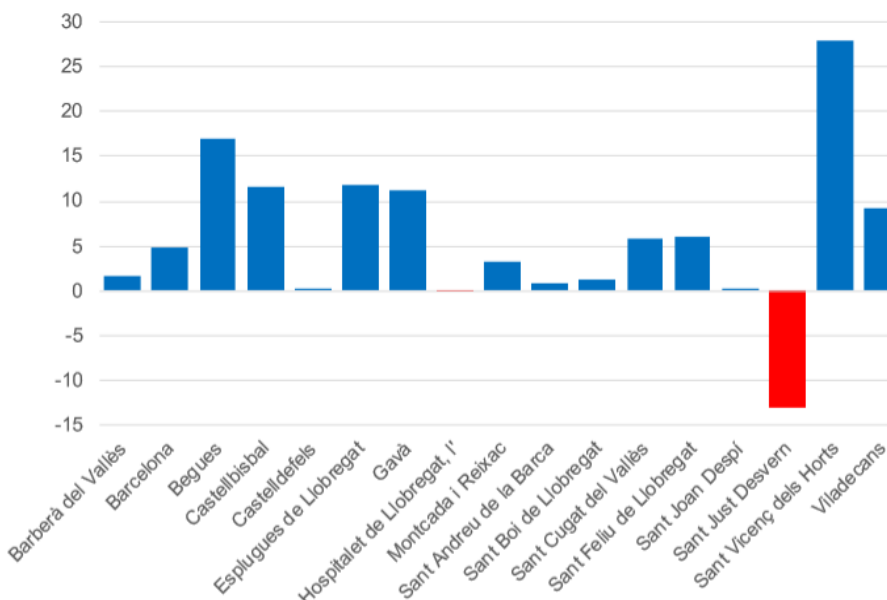
98. Participació ciutadana

Evolució de la ràtio d'inscrits en plataformes de participació ciutadana per cada 1.000 habitants de 16 anys o més. Municipis de l'AMB amb plataforma de participació, maig 2020

MUNICIPI	2019	2020
Barberà del Vallès	-	1,62
Barcelona	22,31	27,10
Begues	-	16,89
Castellbisbal	-	11,54
Castelldefels	43,97	44,24
Esplugues de Llobregat	23,48	35,32
Gavà	13,87	25,16
Hospitalet de Llobregat, l'	24,14	23,94
Montcada i Reixac	30,46	33,69
Sant Andreu de la Barca	-	0,77
Sant Boi de Llobregat	20,76	21,94
Sant Cugat del Vallès	52,49	58,37
Sant Feliu de Llobregat	15,42	21,39
Sant Joan Despí	-	0,28
Sant Just Desvern	47,50	34,37
Sant Vicenç dels Horts	40,33	68,24
Viladecans	-	9,19

Nota: No s'hi inclouen els municipis de Cornellà de Llobregat i el Prat de Llobregat, que també tenen plataformes de participació ciutadana.
Font: IERMB.

Pèrdues i guanys en la ràtio d'inscrits en les plataformes de participació ciutadana per cada 1.000 habitants de 16 anys o més. Municipis de l'AMB amb plataforma de participació, maig 2020

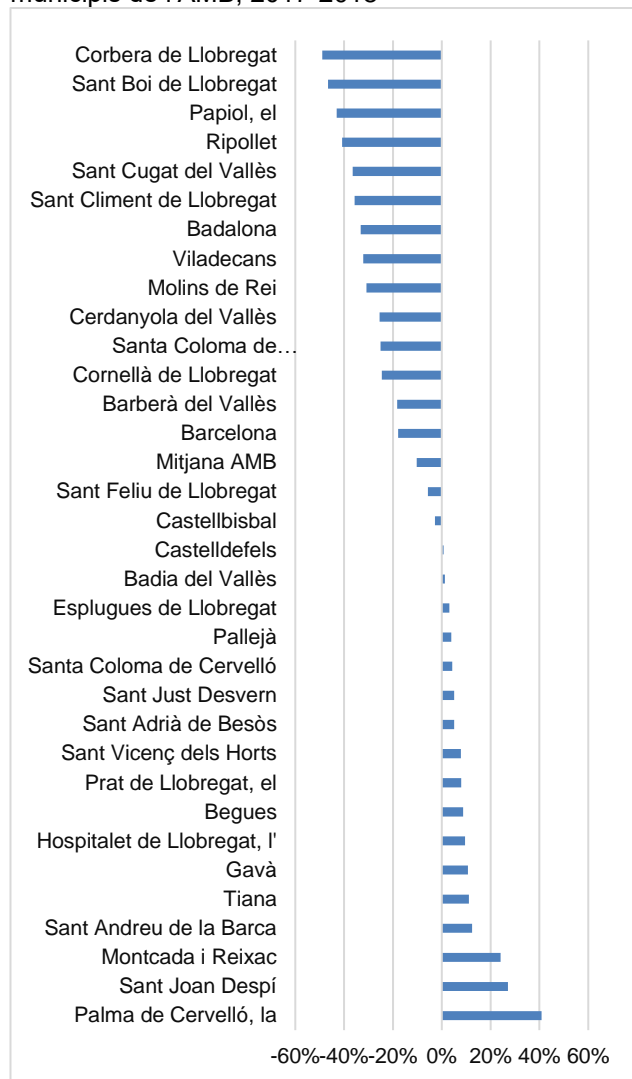

Nota: No s'hi inclouen els municipis de Cornellà de Llobregat i el Prat de Llobregat, que també tenen plataformes de participació ciutadana.
Font: IERMB.

Fins a 19 municipis de l'AMB han implementat plataformes digitals de participació. Malgrat la relativa novetat d'aquestes plataformes, la ràtio d'inscrits/participants és un indicador de l'interès de la ciutadania per participar en l'elaboració de les polítiques municipals. Així, trobem des de municipis com Sant Vicenç dels Horts, amb una ràtio de 68,24, o Sant Cugat del Vallès, amb 58,37, fins a municipis com Sant Joan Despí, Sant Andreu de la Barca o Barberà del Vallès, amb ràtios molt inferiors: 0,28, 0,77 i 1,62, respectivament. En relació amb l'evolució d'aquesta ràtio, cal destacar, d'una banda, l'augment en el cas de Sant Vicenç dels Horts i Begues, i d'altra banda, el descens en el cas de Sant Just Desvern, que l'any 2019 tenia 47,5 i el 2020, 34,37.

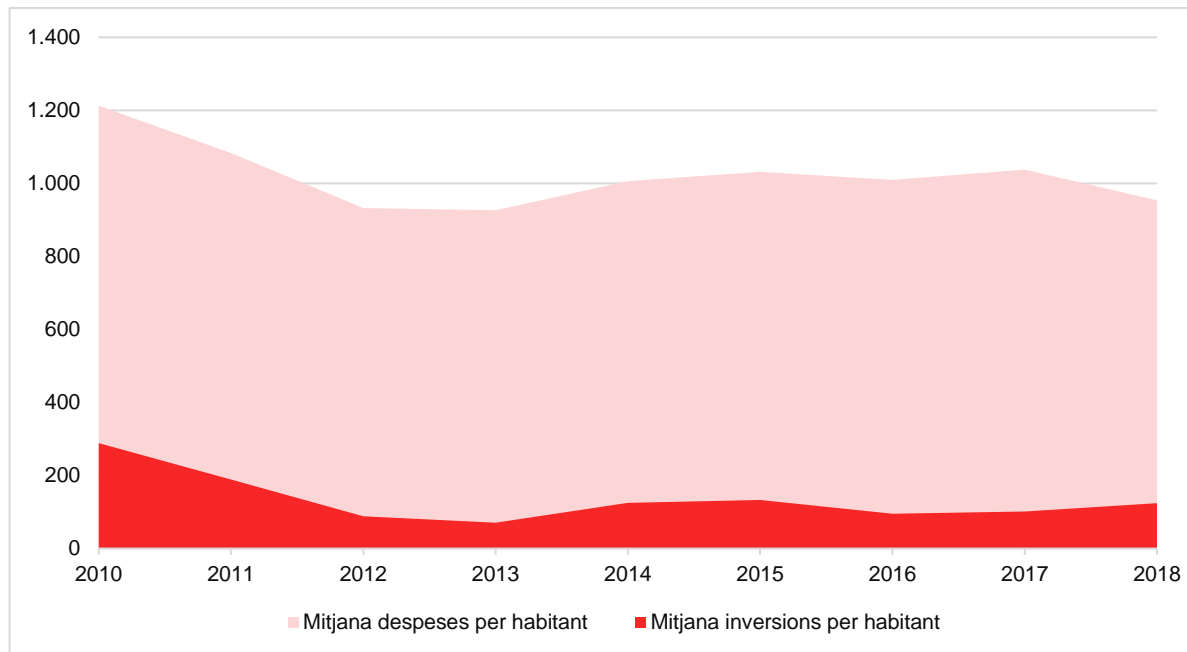
99. Despeses i inversions municipals per habitant

Diferència en les despeses per habitant dels municipis de l'AMB, 2017-2018

Font: Secretaria General de Finançament Autòmic i Local.

Despeses i inversions per habitant, mitjana dels municipis de l'AMB, en euros, 2010-2018

Font: IERMB a partir de Secretaria General de Finançament Autòmic i Local.

Per primer cop des de la crisi econòmica posterior a 2008, el total de despeses dels municipis de l'AMB es redueix, passant de 1.037,4 €/habitant el 2017 a només 931,1 € el 2018, és a dir, una reducció del 10,2%.

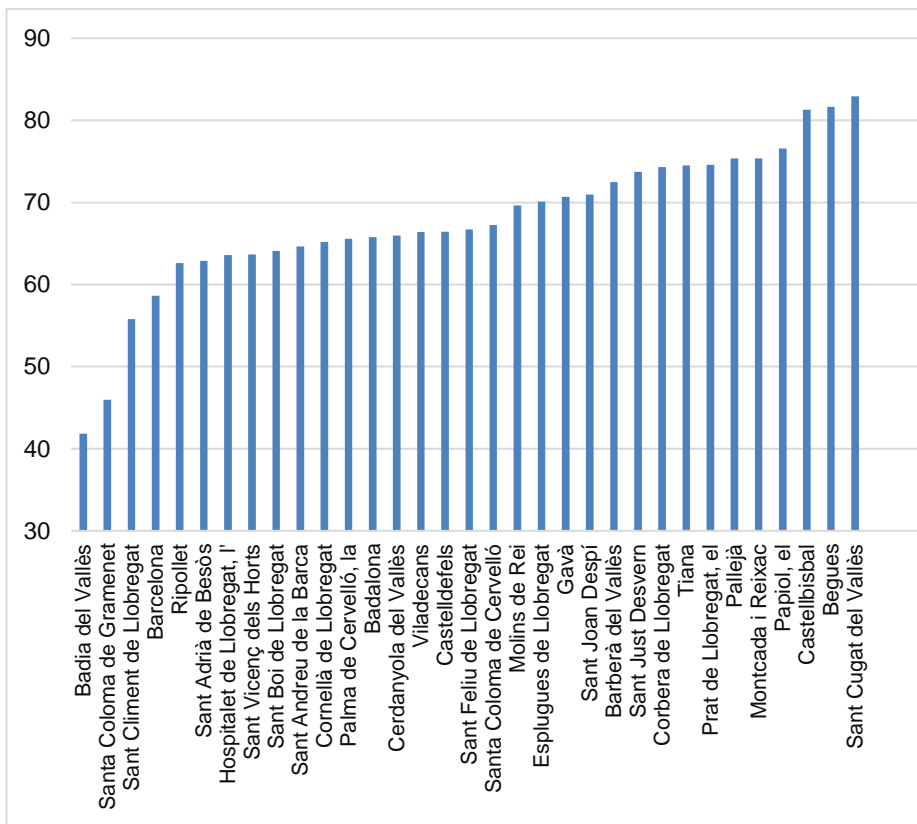
Aquesta reducció és especialment acusada a Sant Boi de Llobregat (reducció del 46,6% en relació amb l'any anterior), Sant Cugat del Vallès (36,5%), Badalona (33,2%), Santa Coloma de Gramenet (25,1%) i Barcelona (17,9%), entre d'altres.

Pel que fa a les inversions per habitant, en canvi, augmenten sensiblement, ja que passen de 95,5 €/habitant a 101,4 €/habitant, un augment del 22,4% que és particularment acusat a Cerdanyola del Vallès (317,8%), Badalona (309,7%), Badia del Vallès /270,9%), Sant Joan Despí (194,4%), Esplugues de Llobregat (175,6%), Montcada i Reixac (160,9%) i l'Hospitalet de Llobregat (160,6%).

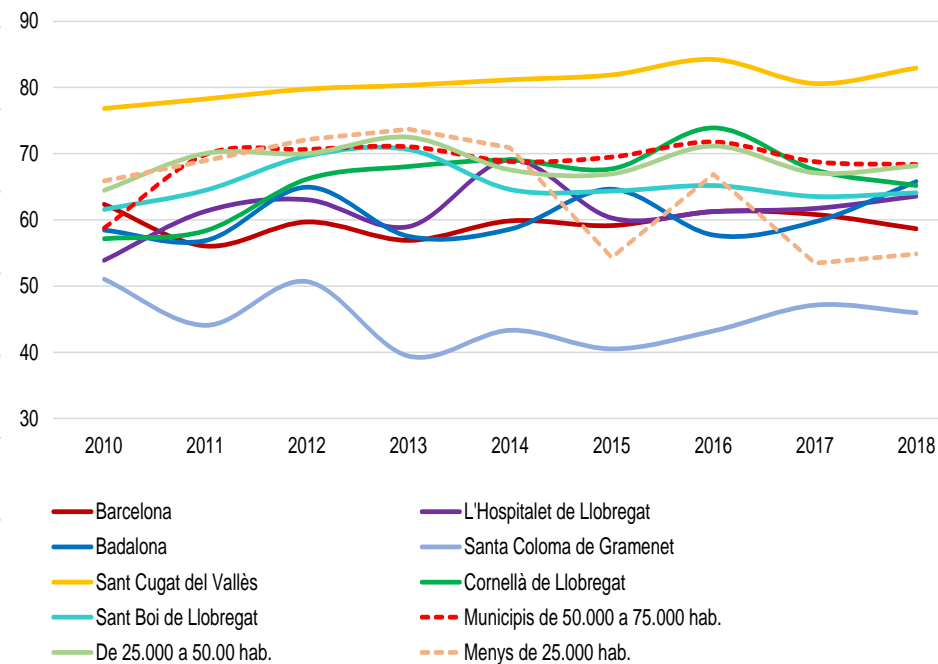
En aquest sentit, un element que cal tenir en compte a l'hora d'emmarcar aquesta reducció en les despeses i les inversions dels municipis metropolitans són les limitacions de la Llei d'estabilitat pressupostària del 2014, que van mantenir les despeses i inversions lluny dels nivells anteriors a la crisi de 2008.

100. Autonomia financera

Autonomia financera dels municipis de l'AMB, 2018

Autonomia financera dels grans municipis i grups de municipis de l'AMB, 2010-2018

Nota: No s'hi inclouen els municipis de Cervelló, Montgat i Torrelles de Llobregat, per manca de dades.

Font: IERMB a partir de la Secretaria General de Finançament Autonòmic i Local.

En aquesta edició del *Sistema d'Indicadors Metropolitans de Barcelona* s'incorpora, per primer cop, l'autonomia financera, que es calcula dividint els ingressos propis municipals entre els conjunts d'ingressos -tant propis com externs via transferències-. El resultat és el percentatge d'ingressos que el municipi obté a través de tributs, taxes, preus públics o gestió patrimonial en relació amb el total d'ingressos. Així, per al seu càlcul, no es tenen en compte les despeses. Aquest percentatge és variable en funció de la política tributària del municipi, la tipologia d'habitatges pels ingressos via IBI i plusvàlues, el teixit econòmic i les competències delegades per les quals rep ingressos, entre d'altres. Els municipis amb menor autonomia financera en l'actualitat són Badia del Vallès (41), Santa Coloma de Gramenet (45,9), Sant Climent de Llobregat (55,8) i Barcelona (58,6); en canvi, els municipis amb una autonomia financera superior a 80 són Sant Cugat del Vallès, Begues i Castellbisbal.